

VE IŞIK OLSUN

Zohar Kitabı'ndan Seçilmiş Alıntılar

İÇİNDEKİLER

Önsöz	5
Zohar'ı Okuma Deneyimi.....	7
Zohar Kitabı'na Giriş.....	11
Bereşit [Yaratılış].....	51
Nuh	86
Leh Leha [İleriye Git]	92
Va Yera [Ve Yaradan Göründü].....	104
Hayei Sara [Sara'nın Hayatı].....	115
Toldot [Nesiller]	119
Va Yetze [Ve Yakup Dışarıya Çıktı]	126
Va Yişlah [Ve Yakup Gönderdi]	136
Va Yaşhev [Ve Yakup Oturdu].....	141
Miketz [Sonunda].....	147
Va Yigaş [Sonra Yuda Yaklaştı].....	152
Va Yehi [Yakup Yaşadı]	155
Şemot [Çıkış].....	165
Va Era [Ve Ben Göründüm]	174
Bo [Gel]	180
Be Şalah [Firavun Gönderdiği Zaman]	182
Yitro.....	191

Mişpatim [Yazgılar]	203
Truma [Bağış].....	214
Safra de Tzniuta [Gizli Kitap]	243
Tetzaveh [Emir].....	247
Ki Tissa [Aldığın Zaman]	251
VaYakhel [Ve Musa Topladı]	255
Pekudey [Hesaplar]	272
VaYikra [Efendi Çağırdı].....	295
Tzav [Emir].....	307
Sekizinci Günde.....	314
Ki Tazria [Kadın Doğurduğunda]	316
Metzarah [Cüzzamlı]	318
Aharei Mot [Öldükten Sonra]	321
Yeni Zohar, Aharei Mot [Öldükten Sonra]	332
Kedoşim [Kutsal]	334
Emor [Konuş]	344
BaHar [Sina Dağında]	350
BaHukotay [Emirlerim].....	354
BaMidbar [Çölde].....	356
Nasso [Al]	358
BeHaalotha [Sen Kandilleri Diktiğinde]	365

Şlah Leha [Gönder]	369
Korah.....	375
Hukat [Yasa].....	377
Balak.....	385
Pinhas.....	392
Devarim [5. Kitap]	399
Ekev [Çünkü].....	407
Ki Tetze [Dışarıya Çıktığın Zaman].....	410
Ki Tavo [Geldiğın Zaman]	415
VaYeleh [Ve Musa Gitti]	418
Hazinu [Dinle]	422
Ketuvim [Hacıyograf]	430
Ruth.....	438
KISALTMALAR VE TERİMLER	447

Önsöz

“Sonsuzluk dünyasına bakıyordum...”

Zohar Kitabı, VaYera [Efendimiz Yaradan Göründü]

Kutsal kitabın yanında, kısaca Zohar diye de bilinen Zohar Kitabı [Işığın Kitabı], şimdiye kadar yazılmış eserler içinde en büyüleyici ve gizemli olanıdır. Zohar kadar derin huşû ve hürmet duygusu uyandıran başka hiçbir eser yoktur. Bu kitap yaratılışın tüm sırlarını içerir. Yakın bir zamana kadar Zohar'ın bilgeliği binlerce kapalı kapının ardında saklıydı. Şimdi Zohar insanlığı ilerletmek için açığa çıktı. Yazıldığı üzere, “Mesih'in günleri yaklaştığında yeryüzündeki küçük çocuklar bile bu bilgeliğin sırlarına erecekler.” (Zohar Kitabı, VaYera [Efendimiz Yaradan Göründü], madde 460).

Büyük Kabalist Rav Yehuda Ashlag (1884-1954) Zohar'ı açmak için bize bir anahtar, Zohar-Sulam (Merdiven), açıklamasını yaptı. Elinizdeki kitap Zohar Kitabı'nın kolay okunan bir versiyonu olan "Herkes İçin Zohar" kitap serisinden seçilen alıntıları içerir. Alıntılar büyük bir dikkâtle, kolayca ve zevkle okumanız için seçildi. Zohar'da her kısım kendi bölümü içinde yer alır ve o kısım içindeki her madde metnin başında açıkça numaralanmıştır.

Zohar Kitabı içinde bizi en yüce iyiliğe götürmek kapasitesini barındırır; bir enerji kaynağıdır, yaşam gücüdür, bize sonsuzluğa bağlanma imkânı verir. O kadar büyüleyici ve o kadar etkileyicidir ki okuyanı defalarca kendine geri çağırır.

“Ve bilge olanlar, gökyüzünün aydınlığı olarak ışıldayacaklar... Onlar, Zohar Kitabı diye adlandırılan bu aydınlıkta çaba sarf edenlerdir (Zohar Kitabı, Behaalotha [Mumları Diktiğinde], Madde 88).

Zohar'ı Okuma Deneyimi

Zohar Kitabı tüm bir dünyayı, şaşırtıcı şeyleri önümüze seren harika bir araçtır. Zohar, şu andaki algımızdan, saklı kalan doğru gerçekliğe açılan bir kapıdır. Ancak Zohar'ın bu açığa seren gücünü kullanmak için Zohar'ı nasıl doğru olarak okuyacağımızı bilmemiz gerekir. Aşağıdaki beş yol gösterici kural Zohar yolunda yapacağımız bu büyük maceraya hazırlanmamıza yardımcı olacaktır.

Birinci Kural – Kalp Anlar: Zihninle Öğrenmeye Çalışma

Zohar kitabı kalple, hissederek ve arzuyla çalışılmalıdır. Bu öğrenmenin, bilgi işleme ve veri analizine dayalı diğer biçimlerine benzemez. Zohar'a yaklaşım temelden farklıdır. Zohar'ı çalışmak, bizde içsel bir değişikliği uyandırmayı ve saklı olan gerçekliği kavramak üzere bizi hazırlamayı hedefler.

Başarımızın ölçüsü, sadece bu gerçekliği keşfetmek ve hissetmek için duyduğumuz özlemin ölçüsüne dayanır. Dolayısıyla Zohar'ı çalışmak için, hiçbir ön bilgiye, yeteneğe veya özel bir beceriye gerek yoktur. Tek gereken şey, kişinin gözlerini ve kalbini bu geniş yeni dünyaya kocaman açması ve içten bir arzuya sahip olmasıdır.

İkinci Kural – İnsan Küçük Bir Dünyadır: Kelimeleri Doğru Yorumla

Zohar Kitabı, bizim dünyamızdan bize aşına olan pek çok tanım ve kavram içerir; “deniz”, “dağlar”, “ağaçlar”, “çiçekler”, “hayvanlar”, “insanlar” ve “yolculuklar” gibi. Şunu anlamak önemlidir; Kitapta sözü geçen bütün bu ayrıntılar, görüntüler ve olayların hiçbirisi, etrafımızdaki dış dünyadan bahsetmez, sadece ve sadece bizim içimizde olanlardan bahseder. Bu nedenle, Zohar'ı okurken, onun içindeki sözcükleri, ruhta gerçekleşen içsel hareketlerin bir ifâdesi olarak yorumlamaya çalışmalı metni en derindeki arzu ve niteliklerimize ulaşan bir köprü olarak görmeliyiz.

Üçüncü Kural – İçindeki Işık Düzeltir: Işığı Ara

Zohar'da, Segula diye bilinen özel bir nitelik olduğunu sık sık duyarız. Bu nitelik, mistik veya hâyâli bir güç olmayıp, gelişimin doğal kanunudur ve hayatın her sürecinde rol alır.

Kabalistler, maddesel dünyanın tamamen başkalarını sömürmek üzere var olan bencil arzular tarafından yönetildiğini açıklar. Manevi dünyada ise, sadece sevmek ve vermek niyeti çalışır. Bu nedenle, bu iki zıt dünyayı birbirine bağlamak amacı ile bize özel araçlar verilmiştir. Başka bir deyişle, niteliklerimizi manevi dünyanın sevme ve verme

niteliğine göre yönlendirmemiz için, bize “Düzelten Işık” verilmiştir.

Işığın bizi hangi yolla etkilediği şu anda bizim anlayışımızdan gizlenmiştir. Bu nedenle ondan Segula [güç, şifa, erdem] veya mucize olarak bahsederiz. Ancak, manevi dünyayı bilen Kabalistler için, burada hiçbir mucize yoktur, bu sadece mükemmel bir doğal süreçtir.

Bize açıkladıkları şudur; Tek yapmamız gereken, Zohar Kitabı'nı okumak ve bu çalışma sırasında onun içindeki gücün bizi etkilemesini dilemektir. Adım adım, ışığa borçlu olduğumuz bu içsel değişimi hissetmeye başlayacağız. Manevi dünya açılacak ve bize daha önce mucize gibi görünen şey, açık ve basit bir kural hâline gelecektir.

Dördüncü Kural – Her Şey Arzuya Bağlıdır

Hepimiz, bu dünyada bebeklerin ilk adımlarını atmak için ne kadar çok çaba harcamaları gerektiğini ve bunun ne kadar ilham verici olduğunubiliriz. Asla vazgeçmezler, başarıya kadar tekrar tekrar denerler. Benzer şekilde, kendi ayaklarımız üstünde “yürümeye” başlayana ve manevi dünyayı keşfedene kadar, biz de aynı sebat ve sabırla Zohar'ı çalışmaya devam etmeliyiz. İlerlememizi sağlayan sistem, bizim için önceden

hazırlanmıştır ve bunu edinmek için gereksinim duyduğumuz tek şey, kendi büyük arzumuzdur.

Beşinci Kural – Tek Bir Kalpte Tek Bir İnsan Gibi: Birlik Anahtardır

Zohar Kitabı, aralarında mükemmel Kli'yi inşa etmek üzere birleşmiş, gerçekliğin en büyük gücünü – Yaradan'ı - bulmak arzusu ile birleşmiş olan, on kişilik bir Kabalist grup tarafından yazılmıştır. Yalnız aralarındaki içsellik, sevgi ve birlik bağı, onların maddesel dünyanın sınırını aşp, Zohar'ın sözünü ettiğı sonsuz var oluşun seviyesine yükselmelerine imkân vermiştir. Eğer onları izlemek istersek, aramızda buna benzer bir birlik kurmaya çalışmalı, Kabalist Şimon Bar Yohay'ın öğrencileri arasında var olan o bağıın gücünü aramalıyız. Zohar sevgiden doğdu ve onun tekrar bugün ortaya çıkması da yine sevgi sayesinde mümkün olacaktır.

“Kabalist Şimon'un önünde durduğumuzda, kalbin pınarları her yönde açılır ve her şey açıklığa kavuşur.” Zohar Kitabı Yitro, Madde 412

Zohar Kitabı'na Giriş

1) Tora'daki 613 Mitzvot, [emir] Pekudin [emir/katman] aynı zamanda da Etzot [danışman/tavsiye] diye adlandırılır. Çünkü her şeyde erişimin hazırlığı Ahor [arka] ve meseleye erişim, Panim [ön/yüz] vardır. Benzer olarak, Tora ve Mitzva'da “Yapacağız” ve Duyacağız” vardır. Duymakla ödüllendirilmeden önce, Tora ve Mitzvot'a uyarken “yapacağız”ın içindeyiz, Mitzvot “613 danışman,” hazırlık, Ahor diye adlandırılır. Duymakla ödüllendirilince, 613 Mitzvot Pekadon [teminat] kelimesinden gelen Pekudin hâline gelir. Bunun nedeni her Mitzvot içinde, ruhun ve bedenın 613 organı içinden tek bir organın zıt kademesinin ışığı teminat olarak alınmıştır. Bunu takiben, Mitzva yaparken o, bu organa ve tendona ait olan ışığı ruhu ve bedeni yoluyla uzatır. Bu Mitzvot'un Panim'idir, bundan dolayı Mitzvot'un Panim'i “teminat” diye adlandır (“Tüm On-dört Emrin ve Yaratılışın Yedi Gününe Nasıl Bölündüklerinin Genel Açıklamasından” alıntı).

8) “İnsan sorguladığı ve araştırdığı için gözlemler.” “Gözlemlemek” AVİ'nın Zivug'una işaret eder, bu AA'nın Rosh'una yükselmeleri sırasında her birinin AVİ'nın Histaklut'una [bakışına] denir. O zaman, Bina ZON için Hohma'nın aydınlığını almak üzere geri döner. Bunun nedeni

YESHSUT, ZAT de Bina'nın kendileri için Hohma'nın aydınlığına ihtiyaç duymamalarıdır - çünkü içlerinde ve dışlarında, ZAT de Bina GAR'a benzer olduklarından Hohma'dan almaya ihtiyaçları yoktur - ZON MAN için YESHSUT'a yükseldiğinde, YESHSUT onları AA'nin Rosh`una yükseltmek ve Hohma'yı almak için uyanır. Ancak ZON da MAN için YESHSUT'a yükselmez, bir bakıma MAN'ı daha aşağı insanlardan ZON'a, insanların ruhlarını MAN'dan ZON'a sonra da ZON'dan MAN'ı YESHSUT'a ve YESHSUT'dan AA'ya yükseltmek ve üst AVİ ile tek bir Partzuf hâline gelmek dışında yükselmez. O zaman AVİİ birbirine bakar ve Hohma'yı ZON'a yükseltir.

Bu “Ve insan sorguladığından” MAN'ı yükseltir demektir. “Ve araştırdığından” davranışlarını sorguladığından bakmak için ZON'u Zivug için AVİ'ye yükseltir demektir, böylece AVİ birbirine bakacak ve Hohma'yı yayacaktır. “Kademe kademe, kademelerin sonuna kadar bilmek, Malhut'tur,” Hohma'nın aydınlığı MAN'ı yükseltmek ve “bilmek” diye adlandırılan Zivug ile veya “Daat vasıtası ile Hohma” [bilgi vasıtasıyla bilgelik] ile çekilir, ZON'un MAN için yükselmesi, AVİ'nin Zivug'una neden olduğu için, Sefira Daat AVİ için diye kabul edilir. Zivug “Ve adam karısını, Havva'yı bildi,” sözlerinde “bilmek” olarak da adlandırılır.

“Ve bilmek” Mohin’in Daat içinde kademe kademe, Daat’tan AVI kademesine, oradan da ZA kademesinin Mohin’ine kadar genişlemesi anlamındadır. “Kademelerin sonuna kadar” ZA’dan kademelerin sonu diye adlandırılan Nukva’ya kadardır.

23) Dünyanın yaratılışı demek, varoluşun yaratılış amacını tamamlayacak bir şekilde var olabilmesi ve gelişebilmesi demektir. Bilindiği üzere Tanrı bunları birbirine zıt olarak yaptı. Yaradan, Keduşa’daki [Kutsallık] her bir gücün zıttı olarak, Sitra Ahra’da ona eşit, Keduşa’ya zıt bir güç yarattı. Keduşa’nın Dört ABYA dünyası olduğu için Tuma’da [saf olmayan] da bunlara zıt olan dört ABYA dünyası vardır.

Asiya dünyasında Tanrı’ya hizmet eden ile hizmet etmeyen arasında bir ayrım olmadığı için, Keduşa ile Tuma arasında da hiçbir ayrım yoktur. Bu durumda bu dünya nasıl var olabilir? Nasıl iyi veya kötü ya da Keduşa veya Tuma diyebiliriz?

Ancak burada önemli bir ayrım vardır; "Öteki Tanrı" kısırdır ve hiç meyvesi yoktur. Böylece, başarısız olan ve Tuma’nın ABYA’sında yürüyenlerin kaynakları kurur ve onlarda kutsanmanın manevi meyveleri olmaz. Tamamen kapanana kadar yitip giderler.

Bunun tersi Keduşa'ya tutunanlardır. Onların çalışmaları kutsandır, “Su akıntılarına dikilen bir ağaç gibi, mevsiminde meyve verir ve yaprakları solmaz ve her yaptığı şey başarılı olur.

Asiya dünyasında, Keduşa'da mı ya da tersi mi olduğunu bilmenin tek ayrımı budur. Yazıldığı üzere “Ve şimdi beni bununla sına,” der misafirin Efendi'si. “Eğer sana cennetin pencerelerini açmıyorsam ve seni taşana kadar kutsama ile doldurmuyorsam.” Sonra şu yazılmıştır: “Böylece tekrar erdemli olanla kötü olanı ayırt edeceksin, Tanrı'ya hizmet edenle etmeyeni ayırt edeceksin.” Böylece, kutsanmanın dışında, birisinin Yaradan'a hizmet edenle etmeyeni söylemenin imkânsız olduğunu açıklar.

Harflerin yorumunun kalbinde yatan şudur; Tüm harfler, Keduşa'daki kademenin talimatında o harf için özgün olana göre, dünyayı yaratmak üzere geldiği için, yirmiiki harf dört ABYA dünyasındaki tüm kademelerin başlarındaki unsurlardır. Her biri, aldığı kademeyi gösteren, kendi liyakâtine göre değerlendirilir. O dünyanın insanları, arzu edilen son düzeltmeye erişmek için Keduşa'nın Klipot'u yenmesini mümkün kılacaklardır. Ancak Yaradan onların her birine buradaki zıt gücün Klipot'ta da aynı güçte olduğu cevabını verir. Böylece, insanlar onun vasıtası ile herhangi bir açıklama edinemeyeceklerdir.

Sonra, kendi kademesindekilerin talimat Beraşa [kutsama] olan Bet gelir, aksine orada hiçbir Klipot yoktur. Çünkü öteki Tanrı kısırdır ve hiç meyvesi yoktur. Sonra Yaradan ona, “Gerçekte ben seninle dünyayı yaratacağım,” der. Çünkü sadece onun içinde, onun Sitra Ahra'da bir zıttı bulunmadığı için, Yaradan'a hizmet edenle etmeyenin ayrımını söyleyen ayrım vardır. Bundan dolayı, ayırt etmek ve Keduşa'yı Tuma'nın Merkavot'unun [arabalar/yapılar] üstüne yükseltmek için dünya onun içinde var olur ve ıslahatın sonuna varırlar.

54) İçinizden hanginiz karanlığı ışığa dönüştürecek kadar bilgedir ki ona, buraya erişmeden önce bile, hâlâ bu dünyada yaşarken, acı tatlıymış gibi gelir? İçinizden kim her gün kral dişi geyiği ziyaret ettiğinde parlayan ışığı bekler, o zaman Kral'ın ihtişamı artar ve O'na “Dünyanın krallarının kralı,” denir. Ve hâlâ bu dünyada iken her gün onu beklemeyen kişinin burada payı yoktur.

56) Dünyevi bir kişi dostu için şefkât ve sevgi ile dolduğunda, gözyaşı döker, bu yukarıda sözü edilen manevi gözyaşlarının kökünden uzanır gelir, çünkü yukarıdakilerde olan her manevi şey iz bırakır ve dünyevi yaratılışa bir dal sağlar. Bunun nedeni üst ışık sadece, kısıtlamanın üzerinden, orada hiçbir sınır ayırt edilmeyen Ayn

Softan yayıldığı için üst ışığın sınırını geçmek için Masah'ı tekmelemesi ve ona çarpmasıdır.

Üstte olan da aşağıdakine yayılmak için arzu ve özlem duyar. Yazıldığı üzere, “Yaradan aşağıdakilerle oturmak için özlem duydu.” “Aşağıdakilerdeki Kutsallık – yüksek bir kademe,” diye de biliriz. Bu nedenle, Masah'ın sınırları içindeki tekme ve çarpmalar, kendi sınırının aşağısına çekilmek içindir ve Masah onu Ohr Hozer olarak geri iter ve aynı zamanda da gözyaşları dökülür.

Bu gözyaşları aşağıdakine duyulan şefkât ve sevgiden gelir. Bu nedenle, dünyevi dalda da, gözyaşları daima kişinin kalbinin dostu için sevgi ve şefkât ile hareket ettiğini belirtir. Ancak manevi gözyaşları dünyevi gözyaşları gibi yok olmaz.

Ateş gibi kaynayan gözyaşları büyük denize dökülür. Yazıldığı üzere, “Aşk ölüm kadar güçlü olduğu için, kıskançlık cehennem kadar korkunçtur; onun eti ateşin etidir, Efendi'nin alevidir.” Bu, gözyaşları şefkât ve sevgi nedeniyle üst ışıktan aşağıdakine geldiği için böyledir. Ve dünyevi dalda da olduğu gibi, birisi dostu için sevgi ve şefkâtle dolduğu zaman, gözyaşları bu duyguları ölçüsünde kaynar.

Böylece yukarıda sözü edilen – ateş gibi kaynayan - gözyaşları, “Eti ateşin etidir, Efendi'nin alevidir.” Bu nedenle “Ve

gözyaşları ateş gibi kaynar ve büyük denize dökülür,” denir. Hohma'nın tarafındaki Malhut “büyük deniz” diye adlandırılır, çünkü denizleri yaran yüce sular ondan yayılır.

Rahav diye adlandırılan ve deniz üzerine tayin edilen kimse, bu gözyaşları ile durur ve var olur, yani denizin bu vekili yaratılış sırasında öldürülmüştür. Şu yazılmıştır: “Ve O'nun anlayışı ile O Rahav'ı kırdı parçaladı” ve ona söylendiğinde, “Sular tek bir... yerde toplansın,” Bereşit'in sularını yutmak istemedi, ve o, onlar sayesinde dirildiği, büyük denize dökülen gözyaşlarının üstünde durur ve var olur.

Kutsal Kral'ın adını yüceltti ve kendi üstüne aldı ve Bereşit'in tüm sularını yuttu denmiştir. Bunun nedeni, yaratılış sırasında Malhut'un Malhut'una hiçbir düzeltim erişmemiştir, Oluşturucu MAN içindeki Malhut'u değil, MAN'ın içindeki ABYA dünyalarını düzeltmemiş ve bu Malhut'un Malhut'una değil ama ancak Malhut'un ilk dokuzu için yeterli olmuştur.

Şöyle yazılmıştır; “Siz benim halkımsınız, siz benim ortağımsınız; Dünyaları ben başlattım ve onları siz bitireceksiniz.” Malhut'un Malhut'unun tüm düzeltilmesi aşağıdakilerin üzerindedir. Bu nedenle, denizin vekiline “Sular tek bir ... yerde toplansın,” dendiği zaman o bunu reddetmek ve Bereşit'in tüm sularını yutmamak ister çünkü Malhut'un Malhut'u düzeltilmediği için Klipot ona gâlip gelecektir. Bu

nedenle öldürülmüştür. Ancak bu gözyaşları Malhut'un Malhut'unu çözümler ve düzeltir.

Bu nedenle, denizin vekiline yaşama gücü verirler ve o böylece Efendi'sinin buyruğunu tutmak ve Bereşit'in tüm sularını yutmak için kalkar ve kutsal Kral'ın ismini yüceltir. Böylece dünyadaki tüm Klipot ve tüm kötü güçler iptal olur ve hepsi tek bir yerde, Atzilut dünyasında toplanır. Çünkü Atzilut dünyası eşit olarak AK'ın Raglaim'ine oradan da bu dünyaya yayılır. Bu düzeltinin sonu olacaktır çünkü BYA Atzilut olmaya geri dönecektir.

61-62) Yaradan Tora ile meşgul olanların sesini dinler. Tora'da uğraş veren kişi yoluyla Tora'da yenilenen her söz ile bir sema kurar. ZA'ya “ses” denir ve Nukva'ya “konuşma” denir. Erdemli birisi Tora ile meşgul olduğu zaman, Tora'nın sesi ve konuşması ile MAN'ı ZON'a yükseltir. Ses ZA'ya ve konuşma Nukva'ya yükselir. Yaradan Tora ile uğraşanların sesini dinler çünkü Tora'nın sesi MAN'ı, “Yaradan” diye adlandırılan ZA'ya yükseltir. Tora ile uğraşan kişi yoluyla Tora'da yenilenen her söz ile O bir sema kurar.

Bir söz bir konuşma demektir. Tora ile meşgul olanın Tora'da yenilenen her sözünde Tora MAN'ı Nukva'ya yükseltir, buna “söz ve konuşma” denir. Bununla bir sema yapılır. Sema – Yaradan'nın Zivuh'u üzerinde, O'nun kutsallığı ile yapılan

Masah – erdemli kişinin Tora ile uğraşarak yükselttiği MAN yoluyla yapılır.

“Tora’nın sesinin yenilenmesiyle” demek yerine “Tora’daki sözlerle” demesinin nedeni, Nukva’nın her Zivug’da Yesod’unu yeniden yapılandırması gereğindendir. Çünkü her Zivug’dan sonra tekrar bakire olur. Ve erdemli olanın MAN’ı yoluyla, onun içindeki Yesod her zaman yenilenir, yani ZA’nın ışıkları için muhafazadır. Bu nedenle “Tora’da yenilenen her sözde,” der, çünkü söz, Malhut, her Zivug’dan sonra muhafazası bir kere daha yok olduğu için gerçekte erdemli kişinin sözü ile yenilenir.

Adamın ağzından yeni bir Tora sözü geldiği zaman, bu söz yükselir ve Yaradan’ın önünde kendini takdim eder. Yaradan bu sözü alır, öper ve onu yetmiş tane süslemeler yapılmış ve taşlar gömülmüş taç ile taçlandırır. Bundan sonra yeni bilgelik sözleri yükselir ve sonsuza kadar yaşayan erdemli kişinin başına oturur. Buradan, Atik Yomin’i Keter’e yükselterek, 70,000 dünyaya uçar ve yelken açar. Atik Yomin’in tüm sözleri yüce ve yüksek sırlar bilgeliğinin sözleridir. Bu, kişi Tora’nın sözleri ile Man’ı yükselttiği zaman, üst dünya, ZA’nın Nukva’sı yükselir ve onunla Zivug için Yaradan’ın önünde kendini takdim eder.

68) Erdemli kişinin, onu Yaradan'a hoşnutluk vermek, yukarıdakini yararlandırmak için MAN yükseltmesine "Tora'nın yenilenen sözleri," denir. Bu şu nedenledir, çünkü onlar yukarı Zivug ile yenilenmişlerdir ve onlar yoluyla ZON yeni Mohin edinir. Onlar böylece bununla semayı ve yeryüzünü kurmakla ödüllendirilirler. Bununla, onlar Yaradan'ın ortağı olurlar çünkü sözleri ile sema ve yeryüzü yenilenir.

85) Eşeklerin ardında onları güden eşek sürücüsü erdemli ruhların yardımcısıdır, yukarıdan onları bir sonraki kademeye yükseltmek için gönderilmiştir. Yaradan'ın erdemli kişilere gönderdiği bu yardım olmasaydı, onlar kademelerinden yükselip de daha yukarıya çıkamazlardı. Yaradan her erdemli kişinin liyakâtine ve kademesine göre yukarıdan bir yüksek ruh yollar ve bu ona yolunda yardımcı olur.

Başlangıçta, erdemli kişi ruhu hiç tanımaz. Bu, ona yolunda refakât eden çok aşağı bir ruh gibi görünür. Buna "erdemlinin ruhunun hamile bırakılması" denir. Bu üst ruhun yardımını henüz tamamlamadığı anlamına gelir. Bunun o olduğu hiçbir şekilde ayırt edilemez olduğundan dolayı. Ancak yardımını tamamladığında ve erdemli olanı arzu edilen kademeye getirdiğinde, kişi onu fark eder ve onun yüceliğini görür. Buna "erdemlinin ruhunun ifşası" denir.

119) Mesih Kral'ın konağında, Mesih Kral'ın varışı üzerine zaten hazırlanmış ve hazır duran, tüm düzeltmelerin sonunda ifşa olacaktır. Tek bir ayrıntı bile eksik değildir ve Mesih Kral'ın konağında olan tüm ruhlar zaten ruhlarının kökü nedeni ile düzeltmelerin sonu ile ödüllendirilmişlerdir.

120) Üst Kral için onun yüce, gizli ve saklı olduğu söylenir ve O kendisi için birbiri üstüne kapılar yapar.

Bu bir alegori (kinaye) değildir. Aksine bu dersin kendisidir, yüce gizli ve saklı bir Kral olduğu için, düşünce onu hiç kavrayamaz. Birbiri üstüne kapılar yaptığı için, böylece bu yolla kendisini ulaşılabilir kıldı, “Bana erdemli olanın kapısını aç,” diye yazılmıştır. Bunlar, erdemli olanın bu kapılardan O’na ulaşmasını mümkün kılmak için Yaradan’ın yapmış olduğu kapılardır.

Tüm kapıların sonunda, pek çok kilidi olan bir kapı yaptı. Bu kapıya Malhut’un Malhut’u denir, tüm üst kapıların en son noktasıdır. Bu son kapı üst Hohma’nın [bilgelğin] ilk kapısıdır. Üst Hohma ile ödüllendirilmek özellikle ancak bu son kapıya erişmekle mümkün olur, çünkü üst Hohma’ya erişmek için bu ilk kapıdır. Bu nedenle “Tanrı korkusu bilgelğin başlangıcıdır,” diye yazılmıştır, çünkü “Tanrı Korkusu”na son kapı denir ve bu Tanrı bilgelğinin ilk kapısıdır.

121) Yaratılış düşüncesi yarattıklarını hoşnut etmektir ve Yaradan'dan ayrı olmak zorunda iken yaratılanlar tarafından hiçbir haz algılanamaz. Üstelik Yaradan aşağıda olanların arasında oturmaya özlem duyar.

Bu iki meseleyi anlamakta ortak olan, birbirini inkâr eden şey, bu dünyanın, baştan başa, her bir noktasında Yaradan'ın tam tersi olarak yaratıldığıdır. Bunun nedeni, bu dünyanın alma arzusu olarak yaratılmış olmasıdır, bu Yaradan'a zıt bir formdur, O'nun içinde bu arzunun bir zerresi bile yoktur. Yazıldığı üzere "Ve adam vahşi bir eşeğin sıpası olarak doğdu."

Bu bakımdan, O'nun bu dünyadaki idaresi altındaki yönetimin tüm konuları, sadece yarattıklarını hoşnut etmek olan yaratılış düşüncesi ile bizim içimizdeki ölçütlere ve zevkimize göre olan alma arzusu ile tam bir tezat içindedir.

Kapılardaki kilitlerin anlamı işte budur. Önce bu dünyada tattığımız, O'nun eşsizliğine aykırı pek çok şeyin hepsi bizi Yaradan'dan ayırır. Ancak, ruhumuz ve gücümüz ile bize emredildiği üzere, biz Yaradan'a ihsan ederiz, tüm bu ayırıcı güçler, tüm ruhumuz ve gücümüzle Yaradan'ı sevmemizi azaltarak bizi etkilemez. Aksine, bu durumda, üstesinden geldiğimiz her aykırılık O'nun bilgeliğine erişim için bir kapı olur. Bunun nedeni şudur; Çünkü her aykırılığın, O'na erişmede özel bir kademeyi açığa çıkaran özel bir niteliği

vardır. Ve bu karanlığı aydınlığa ve acıyı tatlıya dönüştürmekle ödüllendirilmiş olanlara, ayrılığın tüm güçleri – zihnin karanlığı ve bedenin acısı –yüce kademeleri edinmek için kapılar hâline gelir. Böylece karanlık büyük bir ışık ve acı tatlı hâline gelir.

Bundan dolayı, daha önce O'nun rehberliğinin tüm idaresi ayırıcı güçlerden yana olduğu ölçüde, şimdi birleştirici güçlere çevrilmiştir ve tüm dünyaya erdemden yana hüküm verir. Çünkü şimdi her bir güç onlara bir erdemlilik kapısı olarak hizmet eder. Bununla Yaradan'dan O'nun onlar için tasarladığı her şeyi, O'nun yaratılış düşüncesindeki hoşnutluğu almak için gelecekler. Yazıldığı üzere, “Bu Efendi'nin kapısıdır; erdemli olan buradan içeri girecektir.”

Ancak, Tora ve Mitzvot ile içimizdeki alma arzusunu tersine, almaktan ihsan etmeye çevrilmesi ile ödüllendirilmeden önce, bu kapılarda güçlü kilitler ve onların karşıt bir rolü vardır: Bizi Yaradan'dan uzağa sürmek. Bu nedenle, kapılara yaklaşmayı engelledikleri ve bizi Yaradan'dan uzağa sürdükleri için ayrılığın güçlerine “kilitler” denir.

Ancak onların üstesinden gelirsek, O'nun sevgisini kalbimizde soğutarak bizi etkilemezler. Kilitler kapılara dönüşür, karanlık aydınlık olur ve acı tatlıya dönüşür. Tüm kilitlerin üstünde, O'nun ilahi takdiriyle özel bir kademe alırız. Bunlar açılışlar,

Yaradan'a erişim kademeleri hâline gelir ve bu açılışlarda edindiğimiz kademeler bilgelik konakları hâline gelir.

124) Tora'yı koruyanlar görünürde onu yapanlardır da, çünkü ayrılığın tüm bu güçleri tersine döner ve kapılara dönüşürler. Her kilit bir kapı hâline gelir ve her kapı bir bilgelik konağı olur. Tora'yı tutanlar yoluyla, yaratılış düşüncesine, O'nun yarattıklarını hoşnut etmesine, dâhil edilmiş olan tüm yüce kademeler, ifşa olur.

Bunun sonucu olarak, bu bilgeliğin tümü ve tüm Tora yalnızca Tora'yı koruyanlara ifşa olur. Bu kişilerde yapmak vardır, bu kişilerde iyi ve kötü vardır. Bu nedenle onlara “Tora'yı koruyanlar” denir, çünkü yalnızca onlar vasıtası ile Tora görülür. Görünüşe göre Tora'yı yapanlar onlar olduğu için, dize onları, “Onları yapan şunlar,” diye adlandırır. Eğer onları gizlenmek için değillerse, gâlip gelmeleri yoluyla Tora'nın ortaya çıkması için kapılar hâline gelirler.

125) Rabi Şimon gece vakti, gelin Malhut kocası ile birleşirken, oturuyor ve Tora çalışıyordu. O gece, Şavot gününde, gelin Huppa'nın [düğün çadırı] altında kocası ile beraberken, gelin meclisinin üyesi olan tüm dostlar o gece onunla beraber olmalı ve onun düzeltildiği düzeltmelerde onunla beraber sevinmelidirler, yani bunlar düzelmek ve süslerle bezenmek için olduğundan resullere ve resullerden

azizlere, metinlerin yorumlarına ve bilgeliğın sırlarına kadar, Tora ile meşgul olmaktan sevinmelidirler.

Gelin ve nedimleri gelir ve onların başında dururlar ve tüm o gece boyunca, o onların içinde düzeltilir ve sevinç duyar. Bir sonraki gün, Şavot gününde, o Huppa'ya yalnızca onlarla beraber gelir. Bütün gece boyunca Tora ile meşgul olan tüm bu dostlara "Huppa'nın üyeleri," denir. Ve o Huppa'ya geldiğı zaman, Yaradan onları sorar, onları kutsar ve onları gelin tacı ile taçlandırır. Onlar mutlu olurlar.

Açıklama: Bunun birbiri ile bağdaşan iki anlamı vardır:

1) O'nun yüzü İsrail oğullarından gizlenmiş olduğı için sürgün günlerine "gece" denir. Tüm bu zaman süresince Yaradan'ın hizmetkârlarının ayrılığı tüm gücü ile hüküm sürer. Ancak tam olarak bu zamanda, bu zamanın Tora'yı devam ettirenleri olarak kabul edilen erdemlilerin Tora ve Mitzva'sı sayesinde, gelin kocası ile birleşir. "Tora'nın sırları" diye adlandırılan tüm yüce kademeler onlar tarafından ifşa olur. Bu nedenle onlar, Tora'yı yapar gördükleri için "onu yapanlar," diye adlandırılırlar. Bundan dolayı sürgün günlerine "gece" denir, o sırada gelin kocası ve gelin odasının tüm Tora'yı koruyan dostları ile birleşir.

Düzeltilmelerin sonunda ve tam olarak günahlardan artıldığında, “Efendi diye bilinen tek bir gün olacağından gündüz gece olmayacaktır, gece vakti ışık olacaktır,” diye yazılmıştır. Bu nedenle, gelinin kocası ile birleştiğinin ertesi gününde, gelin kocası ile Huppa’nın altındayken, BON SAG olmak için geri dönecek, MA AB olacak ve AB ertesi gün ve yeni Huppa olarak kabul edilecektir.

O zaman, Tora ile meşgul olan, hiçbir harekette bulunmayan erdemlilere “Huppa’nın üyeleri” denilecektir, bu nedenle “Yeryüzü Efendi'nin bilgisi ile dolacaktır,” denilmiştir. Ve bu erdemli olanlar – yaptıkları iyi işler yoluyla –geçmişteki korkunun uzantısı ile BON’u SAG olmak için yükselttiklerinden dolayı, onlar yeni Huppa’yı yapıyor addedilirler ve bu nedenle “Huppa’nın üyeleri’ olarak adlandırılırlar.

2) Şavot gecesine “gelinin kocası ile birleştiği gece,” denir. Çünkü ertesi gün, Tora’nın alındığı Şavot gününde, o kocası ile Huppa’nın altında olmaya yazgılıdır. Ancak bu birinci açıklamadaki ile aynı konudur. Çünkü Tora’nın alındığı gün zaten, “Ölümü sonsuza kadar yutup yok edecek ve Efendi Tanrı tüm yüzlerden gözyaşlarını silecek,” şeklinde düzeltmenin son günüydü. Dizede yazıldığı üzere, “Tabletlerdeki Harut [oyma],” Harut olarak değil Herut

[özgürlük] olarak telaffuz et, çünkü ölüm meleğinden özgürleşmenin zamanı geldi.

126) Sonunda, Atik Yomin'in büyük Zivug'u sırasında Rav Pe'alim uMekbatze'el ortaya çıkacak, tüm dünyalarda tam bir ışık belirecek. Bununla her beden sevgi ile tamamen tövbe edecek.

128) Huppa, tüm Ohr Hozer'in [yansıyan ışık] toplanması ve birleşmesidir, bu Yaradan'ın kutsallığı ile olan tüm Zivugim'inden yükselen MAN üzerinden gelir, bu 6.000 yıl süresince geçen tüm o günlerde bir kere ortaya çıkar. Şimdi onlar, güvey ve gelin diye adlandırılan, Yaradan ve onun kutsallığının üzerinde gezen tek bir yüce Ohr Hozer ışığı hâline gelir. Ohr Hozer onların üzerinde bir kubbe gibi gezinir ve bu nedenle, o zaman erdemli onların her biri - Ohr Hozer'i yükseltmek için MAN'ı Malhut'un Masah'ına yükselttiği ölçüde - bu Huppa'nın bir parçasına sahip olduklarından onlar "Huppa'nın üyeleri," diye adlandırılırlar. "Cennet" dediği zaman, güvey Huppa'ya giriyordur. Bu düzeltme zamanının sonuna işaret eder, bu zamanda Yaradan güveyi çağırır ve böylece güvey Huppa'ya girer.

138) Bil ki bu dünyada, düzeltme öncesi ile düzeltme sonu arasındaki tüm fark budur. Düzeltmenin

sonundan önce, Malhut “iyi ve kötü bilgisinin ağacı” diye adlandırılır. Çünkü Malhut Yaradan’ın bu dünyadaki rehberidir. Alıcılar tamamlanmadıkları sürece, O’nun bizim yararımız için yaratılış düşüncesinde tasarlamış olduğu tüm hayrı kabul edebilirler, yol gösterme iyi ve kötü, ödül ve ceza şeklinde olmalıdır. Bunun nedeni, alma kaplarımızın hâlâ kendisi-için-alma kusurunda olmasındandır, kendi ölçüsü içinde çok sınırlıdır ve aynı zamanda bizi Yaradan’dan da ayırır.

O’nun bizim için tasarlamış olduğu büyük ölçüdeki kazanç, sadece ihsan etmektedir. Bu hiçbir sınırı ve kısıtlaması olmayan bir keyiftir. Ancak kendisi için almak sınırlı ve çok kısıtlıdır. Çünkü tatmin olmak keyfe hemen son verir. “Efendi her şeyi kendi amacı için yarattı,” diye yazılmıştır. Bunun anlamı, bu dünyada var olan her şey, başından beri, sadece O’na memnuniyet vermek için yaratılmıştır. Bu nedenle, Yaradan “Tüm dünya benim için yaratıldı,” dediği için insanların dünyevi işlerle uğraşmaları, onların başlangıçtaki yaratılışlarına tamamen zıttır. Yazıldığı üzere, “Yaradan her şeyi kendi amacı için yarattı” ve “Benim isimle anılan herkesi, kendi ihtişamım için yarattım.”

Ve biz de tam tersini söylüyoruz. Çünkü biz “Tüm dünya yalnız bizim için yaratıldı,” diyoruz. Bu dünyanın tüm nimetlerini, kendi keyfimiz ve kendi ihtişamımız için mideye indirmek

istiyoruz. Bu nedenle hâlâ O'nun tüm nimetlerini almaya lâyık olmamamıza şaşdırmamak gerek. Böylece O'nun iyi ve kötüyü göstermek üzere, ödöl ve ceza yolu ile yönlendirerek yaptığı kılavuzluk bize ilaç olarak verilmiştir. Alma kabını, onun yaratılışına zıt olarak kullandığımızda, "Yukarı Takdir"ın bizimle ilişkisinin işleyişinde zorunlu olarak kötölük sezeriz.

Yaratılmış olan, O'nu kötölük yapan olarak göreceğı ve Yaradan'ının ihtişamına leke süreceğı ve bunun O'nu tam bir Operatör olmaktan çıkaracağı için yaratılmış olanın Yaradan'dan üstü örtölmüş kötölük görmemesi bir kuraldır. Bu nedenle kişı kendini kötü hissettiğinde, Yaradan'ın ona yol gösterdiğini inkâr eder ve yüksek Operatör aynı ölçüde ondan gizlenmiştir. Bu, dünyadaki en büyük cezadır.

Böylece O'nun yol göstericiliğı ile ilişkili olarak iyi ve kötü algısı beraberinde ödöl ve ceza algısını da getirir. Yaradan'a olan inancından ayrılmamak için çaba gösteren, Yukarı'nın takdirinden kötü bir tat alsa bile ödüllendirilir. Ve eğer çaba göstermezse, Yaradan'a olan inancından ayrıldığı için cezalandırılacaktır. Tüm işleri Yaradan yapsa, yapmış ve yapacak olsa bile bunları iyi ve kötü diye algılayanlardan gizli kalacaktır. Çünkü kötü zamanda Sitra Ahra'ya O'nun yol göstericiliğini ve O'na olan inancı gizleme gücü verilecektir. Böylece, kişı büyük ayrılık cezasına gelir ve inançsız

düşüncelerle dolar. Ve pişmanlık getirdiğinde ise kişi buna karşılık ödöl alır ve Yaradan'a tekrar bağlanır.

Ancak, Yaradan bunu öyle hazırlamıştır ki ödöl ve cezanın yol göstericiliğı ile nihayetinde sadece bunun sayesinde düzeltmenin sonuna varmakla ödüllendirileceğız. Tüm insanlar alma kabını, kendisini Yaradan'a mutluluk verme amacı ile kullanmak üzere düzeltmiş olacak. Başlangıçta yaratıldığı üzere, "Efendi her şeyi kendi amacı için yaptı," diye yazılmıştır. O zaman, Atik Yomin'in büyük Zivug'u ortaya çıkacak, sevgi nedeni ile pişmanlığa geleceğız ve tüm günahlar erdeme; tüm kötölükler büyük bir iyiliğe dönecektir.

O zaman, herkes her şeyi, her zaman, yalnızca O'nun yaptığını, yapıyor olduğunu, yapacağını görsün diye, O'nun "Özel Takdiri" tüm dünyada ifşa olacaktır. Çünkü şimdi, bir zaman kötölük ve ceza olan, faydalı ve erdemli olacaktır. Bunu Yaradan'a erişmek, artık O'nun elinin işine uygun hâle geldikleri için mümkün olacaktır. Şimdi o zaman için bu hâyâli kötölükler ve cezalar için onu övecekler ve kutsayacaklardır.

Bu çalışmanın temel noktası budur. Buraya kadar düzeltmeler de kendi elimizin çalışması olarak kabul edilmiştir. Çünkü bunlar için ödölle ve cezalar aldık. Ancak düzeltmelerin sonundaki büyük Zivug'da hem düzeltmelerin hem de cezaların O'nun elinin işi olduğu ifşa olacaktır. Yazıldığı üzere,

“ Gökyüzü O'nun elinin işini anlatır.” Bunun nedeni, gök kubbenin büyük Zivug'u, her şeyin O'nun elinin işi olduğunu ve her şeyi yalnızca O'nun yaptığını, yapıyor olduğunu, yapacağını söyleyecektir.

140) Çünkü düzeltmelerin sonundan önce, yani alma kabımızı kendi yararımıza değil, yalnızca bizi Yaradan'ı memnun etme niteliğine getirmeden önce, Malhut “iyinin ve kötünün bilgisinin ağacı,” diye adlandırılır. Bunun nedeni Malhut'un insanların davranışları ile bu dünyanın yol göstericisi olmasıdır. Yaradan'ın yaratılış düşüncesinde bizim yararımıza tasarladığı tüm hazzı ve keyfi almaya uygun olmadığımız için, Malhut'tan iyi ve kötünün yol göstericiliğini almak zorundayız. Bu yol gösterme bize nihayet alma kabımıza ihsan etmek için düzeltme niteliği verir ve O'nun bizim yararımıza tasarladığı tüm haz ve keyifle ödüllendirir.

İyi ve kötü algımız ödül ve cezaya da neden olur. Çünkü kötülük algısı Yaradan'da olan inançtan ayrılmaya neden olur. Bunu takiben eğer kişi kendisini kötü hissettiği sırada bu nedenle inancını bozmasa ve Tora ve Mitzva'yı tam olarak korursa, ödüllendirilir. Eğer bu sınavda başarılı olmazsa ve ayrılığı kabul ederse kötü düşüncelerle dolar.

Yaradan'ın böyle düşünceleri cezalandırdığı bilinen bir davranıştır. Bunun hakkında, “İsrail evinin kalplerini ele geçirmek,” diye yazılmıştır. Günah işlediği gün, erdemli olanın erdemi onu kurtarmayacaktır. Oysa bu yalnızca başlangıçtan bunu ölçüp biçeni ilgilendirir.

Ancak bazen, yaptığı tüm iyi işler hakkında şaşkınlığa düşene kadar düşünceleri kişiyi ikna eder ve kişi der ki, “O'nun verdiği görevi yapmaktan ne fayda gördük, ev sahibi Efendi'nin önünde yası yürüdük?” O zaman, tam bir günahkâr hâline gelir çünkü başlangıcını ölçüp biçmektedir ve yaptığı tüm iyi işleri bu kötü düşüncelerle kaybeder. Yazıldığı üzere, “Günah işlediği gün, erdemli olanın erdemi onu kurtarmayacaktır.” Bu nedenle, bu geçmişteki erdemliliği tamamen kaybolmuş olan, yeni doğmuş bir bebek gibi Yaradan'a hizmet etmeye yeniden başlamak olarak kabul edildiği için, tövbe etmek yardımcı olur.

Çoğu kez, kötü ve iyinin rehberliği, her biri onun ne olduğuna bağlı olarak bizim iniş ve çıkışlarımıza neden olur. Bilmelisiniz ki, bu nedenle, her çıkış başlangıcından şüphe ederek yapmış olduğu büyük düşüşü nedeni ile ayrı bir gün kabul edilir, çıkış sırasında o yeni doğmuş bir çocuktur. Böylece her çıkış, Yaradan'a yeniden hizmet etmeye başlamak gibidir. Bu nedenle her çıkış belli bir gün ve benzer şekilde de her düşüş belli bir gece olarak kabul edilir.

“Günden güne sözler yağdırır,” diye yazılmıştır. Kutsal bir gün, Kral'ın yukarıdaki günleri arasından biri. Başka bir deyişle, kişinin her çıkışında, Yaradan'ın yukarı günlerine tutunuşunda, dostları övünür ve her biri dostuna onun söylediklerini anlatır. Onlar, tüm alma kaplarını düzelttikleri ve böylece yalnızca Yaradan'a mutluluk vermek amacıyla ihsan ettikleri için düzeltmelerin sonundaki büyük Zivug yoluyla aşk ile tövbeye gelmekle ödüllendirilecekler. Bu Zivug'da yaratılış düşüncesindeki tüm haz ve keyif önümüzde belirecektir.

O zaman açıkça göreceğiz ki, inişler sırasında, bizi başlangıçtan şüpheye düşürmüş olan tüm o cezalar bizi saflaştıran şeylerdir ve düzeltmelerin sonunda gelmiş olan mutluluk ve iyiliğine doğrudan neden olurlar. Çünkü eğer bu korkunç cezalar olmasaydı, asla bu haz ve keyfe ulaşamazdık. Böylece bu günahlar gerçek erdemlere dönüşür.

“Günden güne sözler yağdırır” sözlerinin anlamı düzeltmelerin sonundan önceki her çıkış Kral'ın yukarıdaki günlerinden biridir, dostlara övgüdür. Böylece, şimdi, o güne ait olan, tüm ihtişamıyla onun bütünlüğü içinde yeniden ortaya çıkar ve Tora'yı sürdüren dostlar övgü görürler ve dostuna şöyle şeyler, “Tanrı'ya hizmet etmek boş yeredir; onun verdiği görevi yerine getirmekten ne fayda gördük,” diyenler, o zaman, büyük cezalar görürler.

Böylece şimdi erdemliye dönüşmüş bulunuyorlar. Eğer cezalar olmasaydı, bu muazzamlık ve harikalık içinde, şu günün tüm bütünlüğü ve mutluluğu onlara beliremeyecekti. Bu nedenle, şu sözleri, “Efendi'den korkanlar ve O'nun adına saygı duyanlar,” söyleyenlerinki gerçek iyi işler sayılır. Bu nedenle onlar hakkında, “Onlara karşı merhametli olacağım, bir adam ona hizmet eden oğluna karşı nasıl merhametli olursa öyle,” demiştir.

“Günden güne sözler yağdırır” ve onu över, denmiştir. Çünkü birbiri ardına pek çok gün gelene kadar, acılar ve cezalarla Yaradan'a tutunmayı önleyen hep o gecelerdir. Şimdi gece ve karanlık erdem ve iyi işler hâline geldiğinde, geceler de gündüz gibi karanlık da aydınlık gibi parlar, hiçbir engelleme yoktur ve tüm 6.000 yıl tek bir yüce günde birleşir.

Böylece, birer birer gelen ve birbirinden ayrı olan tüm Zivugim ve ifşa olan çıkışlar şimdi, dünyanın sonundan kendi sonuna kadar parlayan tek, yüce ve üstün bir Zivug seviyesinde toplanır. “Günden güne sözler yağdırır” diye yazılmıştır. Çünkü bir günü bir sonrakinden ayıran söz büyük bir övgü hâline gelmiştir ve bu bir erdem hâline geldiği için övülür. Böylece, bunların hepsi Efendi'nin tek bir günühâline gelmiştir.

141) Sonsuzluktaki zaman düzeninin bu dünyadaki gibi olmadığını bilmeliyiz. Bunu takiben, Yaradan bu dünyayı yaratmayı tasarladığı zaman, tüm davranışlarıyla tüm ruhlar zaten O'nun içinde – sonuna kadar, O'nun vermeyi tasarladığı tüm haz ve keyfi almak için onlara gereken tam bir bütünlükle –yaratılmışlardır. Onun için de gelecek şimdiki zaman gibidir ve gelecek ve geçmiş O'nunla ilgili değildir.

Şimdi, “Yaradan, Adam HaRişon’a her nesli ve o neslin öğretmenlerini gösterdi” ve Musa’ya da gösterdi, sözlerinin anlamını anlayacaksınız. Bu şaşırtıcı görünür. Onlar daha yaratılmamışlardır, nasıl olur da gösterir? Ancak, tüm ruhlar ve bunların düzeltmenin sonuna kadar tüm davranışları, O’ndan gerçekliğe çıkıp gelmişlerdir diye yazılmıştır. Yukarıdaki Eden Bahçesi’nde bunların hepsi mevcuttur ve bu dünyanın bedenlerine bürünmüş olarak, her biri kendi zamanında, buradan aşağıya inerler. Yaradan, Adam HaRişon’a oradan göstermiştir, Musa’ya da ve bunlara lâayık olanların hepsine de. Bu engin bir konudur ve her zihin buna dayanamaz.

Zohar’da, onlar bir yukarıda birleştiklerinde o da bir aşağıda birleşir denir, çünkü düzeltmelerin sonundaki büyük Zivug’un seviyesi, yazıldığı üzere bu seviyede, “Yaradan ve O’nun adı birdir” ve bu seviye yukarıdan çıkmıştır. Bu dünyadaki tüm ruhlar ve bunların yaptığı tüm işler, gelecek onun için şimdiki

zaman gibi olduğu için onun sonsuzluğu ile ilişkili olarak, düzeltmenin sonunda yaratılacaklardır. Bunu takiben, bu ışık sütunu – bu dünyanın sonundan kendi sonuna kadar parlayan, düzeltmenin sonunda parlayacak olan – hâlen zaten yukarı Eden Bahçesi'nde durmakta ve bize düzeltmenin sonunda görüneceği gibi O'nun önünde parlamaktadır.

Tek bir Yaradan olduğu için, orada “Biri diğerine zıt,” denmiştir. Çünkü düzeltmenin sonunda bu iki kademe biri diğerine zıt olarak parlayacak ve böylece, “Efendi ve O'nun adı bir olacaktır.” Ve yazıldığı üzere, “Bu konular, yukarıda oturanlardan ve aşağıda oturanlardan bir çizgi yapar,” biri diğerine zıt, yukarıda oturanlardan ve aşağıda oturanlardan parlayan bir çizgi.

Çünkü bu kademe yukarıda oturanlardan – yukarı Eden Bahçesi'nde olan ruhlardan - parlar ve aşağıda oturanlardan – bir zamanlar bu dünyada bir bedene bürünmüş olan ve düzeltmenin sonuna varmış olan ruhlardan – parlar. Başka bir deyişle bu iki kademe düzeltmenin sonunda beraber parlarlar ve böylece “Efendi ve O'nun adı bir” birleşmesi ortaya çıkar.

156) Yaradan insanı yaratmak istediğinde, üst melekler topluluğunu çağırır, karşısına oturtur ve “Bir adam yaratmak istiyorum,” der. Onlar, “Adam nedir, onu nasıl hatırlayacaksın?” diye cevap verirler. Yani bu “Adamın doğası

nedir?” O, “Adam bizim görüntümüzde yaratıldı, adamın bedeni bu dünyanın tüm yaratılışını kapsadığı gibi adamın ruhu da tüm melekleri ve üst kademeleri kapsar, onun bilgeliği sizinkinden büyüktür. Bu nedenle, adamın ruhunu yaratırken, O tüm üst melekleri kendilerini adamın ruhuna katmaları için çağırdı. Yazıldığı üzere, “Adamı kendi görüntümüzde, bizim resmimize göre yapalım.” Başka bir deyişle, O tüm melekleri birleştirdi böylece onlar adamın görüntüsü içinde (Tzelem) kapsandılar. Melekler Yaradan’a sordular, “bu adamın doğası nedir?” yani “Ona dâhil olmakla ondan ne elde edeceğiz?”

O cevap verdi; “Adam bizim görüntümüzde yaratılmıştır, onun bilgeliği sizinkinden büyük olacaktır.” Onlara, bizim görüntümüzde yaratılmış olan bu adamın bilgeliği sizinkinden daha büyük olacaktır diye söz verdi. Bununla, siz de şimdi sizde olmayan bu büyük erişimi elde edeceksiniz.

Gelecekte, İsrail’in erdemi bu meleklerinkinden daha büyük olacak. Böylece onların hepsi adamın görüntüsünde yer aldılar ve buna katıldılar.

163) Torah ve Mitzvot Lişma [O’nun adı için] sorumluluğunu alarak İsrail gerçekte O’na bağlanmakla ödüllendirilmiştir ve onlar Yaradan ile aynı işleri yapana; ölüyü diriltene, yağmurları yağdırana ve göğü ve yeri taşıyana kadar, O’nun kutsallığı onlara bürünür. Bu bakımdan, onlar

tam olarak O'na benzerler. Yazıldığı üzere, “Seni yaptıklarından tanıyacağız.” Ancak, bu uluslarının bilgelerinin de yaptığı gibi, bunlara yalnız tam ve eksiksiz bir inançla erişirler ve O'na bilgelikleri ile erişmeyi akıllarına bile getirmezler.

175) Kutsallık kabını (Kelim de Keduşa'yı) kırarak ve farklı BYA'lara düşerek, Keduşa kıvılcımları farklı Klipot'lara düştü. Onlar için, her türlü keyif ve fanteziler Klipot'ların alanına girdi, kıvılcımlar bunları insanın alması ve keyfine dönüştürdü. Bununla, her türlü günaha neden oldu; hırsızlık, soygunculuk ve cinayet gibi.

Ancak, aynı zamanda onlara Tora ve Mitzvot da verildi. Böylece eğer birisi bunları Lo Lişma'da (O'nun adı için olmasa) bile tutarsa, kendi temel hazlarını tatmin etmek için, tutmaya başlarsa bununla kabın kırılmasının gücüne göre, sonunda Lişma'ya (O'nun adı içine) gelecektir ve yaratılışın amacı ile ödüllendirilecektir, O'nu memnun etmek için yaratılış düşüncesindeki tüm haz ve keyfi almakla ödüllendirilecektir.

175) Kişi her zaman Tora ve Mitzvot'u Lo Lişma'da (O'nun adı için olmasa) bile tutmalıdır. Çünkü Lo Lişma'dan Lişma'ya (O'nun adı içine) gelir. Çünkü insan aşağılık oluşu nedeniyle başlangıçta O'nu, Yaradan'ı memnun etmek için Mitzvot'u tutamaz. Aksine, doğası gereği ancak kendi menfaati varsa

hareket edebilir. Bu nedenle, önce kendi yararı için Mitzvot Lo Lişma'yı tutmalıdır. Ancak yine de Mitzvot yaparken Keduşha [Kutsallık] bereketini yayacaktır ve yayılan bu bereket ile giderek Mitzvot Lişma'yı tutmaya gelecektir, O'nu, Yaradan'ı memnun etmek için.

183) Ettiğimiz dua yüce kutsallığın düzeltilmesidir, ona bereket yaymak için, onun tüm eksiklerini gidermek için. Bundan dolayı tüm talepler çoğul biçimdedir; “Bize senin bilgini ver” veya “Babamız bizi senin kanununa geri götür,” gibi.

Çünkü orada yüce Kutsallıkta var olanın hepsi, İsrail'in bütünü içinde var olduğu için, dua tüm İsrail içindir. Ve eksik olan İsrail'in bütünü içinde eksiktir. Böylece, dua öncesinde, kutsallığın içindeki eksikliğe bakmalıyız, neyin düzeltilmesi ve doldurulması gerektiğini anlamak için.

184) İbrahim, yüce kutsallığı Hesed ışığını kabı olarak düzeltildiği için İsrail'in ruhu içindeki Hesed'in (merhametin) köküdür. İsrail içindeki tüm ruhlar için dolana kadar Hassadim aldı. Bunu sürdürmesiyle, İsrail'in tümü Yaradan'a kalıcı olarak bağlandı, yüce Kutsallık Malhut'un evi oldu. Her türlü haz ve keyifle doldu ve hiç kimse ondan bir an bile ayrılmak istemedi.

Ancak İbrahim'in tüm düzeltilmeyi Hassadim ışığı tam olarak alabilen, hiçbir kusura imkân bırakmayan bir kap yapmaktan ibarettir. Başka bir deyişle, yüce Kutsallığı, kendisi için hiçbir şey almaksızın, bizi Yaradan'a memnurluk vermek için ihsan etmeye yükseltti. Bu Hesed ışığının niteliği ve kabıdır. Bunun hakkında yazılan şudur; “Benim olan senindir ve senin olan senindir, diyen herkes (Hesed kelimesinden gelen) Hassid'dir.” Çünkü kendi keyfi için hiçbir şey talep etmez.

Sitra Ahra'nın tüm etkisi ve kısıtlaması yalnızca kendi-için-almakta bulunduğundan, bundan sonra, Klipot ve Sitra Ahra'nın tüm pisliği tamamen giderilmiş olur ve Kutsallık tüm saflığıyla yerleşir. Ancak, yaratılış düşüncesinin temeli O'nun yarattıklarını mutlu etmek olduğu için henüz yaratılış düşüncesi tamamlanmış olmaz ve hazzın miktarı ve bunun ölçülmesi yalnızca alma arzusunun büyüklüğüne dayanır. Buradaki alma arzusunun miktarına ve böylece de almaktan duyulan hazzın ölçüsüne dayanır.

Böylece, Kutsallık bir kere, kendisi için hiçbir şey almaksızın, yalnızca ihsan etme kabı olarak düzeltildiğinde, almaktan ayrılmış Yaradan'a ve yalnızca O'na vermeye doğru gittiğinde, hâlâ burada temel yaratılış düşüncesine bir düzeltme gelmiş olmaz. Çünkü bu ancak alma arzusunun yüceliğinden gelir.

İbrahim'im İshak'ın babası olmasının anlamı budur. Vaktiyle İshak, İbrahim'in düzelmesi yoluyla Kutsallık ve *Hesed* ışığı ile tam bir bütünlük ve erişim içindeydi, onun içindeki eksikliği hissetti, hâlâ yaratılış düşüncesine dâhil olanın hepsini almaya uygun değildi. Bu nedenle gitti ve onu yaratılış düşüncesindeki tümünü almaya uygun olacak bir kap olacak şekilde düzeltti. Yaradan'dan alma arzusu da uyandırdı. Ancak yalnızca ihsan etmek üzere alma arzusu olarak. Bu onun yalnızca Yaradan böyle istediği için büyük bir alma arzusu var demektir. Eğer verenin böyle bir isteği olmazsa, onun verenden almak için hiçbir arzusu yok demektir.

İhsan etmek için almanın gerçekte ihsan etme olarak kabul edildiği bilinir. Böylece Sitra Ahra'nın orada, bu alma arzusunda hiçbir etkisi yoktur. Bu nedenle nihayet, yüce Kutsallık onun içinde oluşur, tam bir bütünlük, böylece Yaradan'nın yarattıkları için onları yaratırken aklında ortaya çıkan tüm hoşnutluk ve sevecenliği almaya uygundur.

Bu nedenle, yüce Kutsallık şimdi "O'nun kutsal Tapınağı" diye adlandırılır, çünkü şimdi Kral tüm ihtişamı ve parlaklığı ile onunla beraberdir, sarayındaki bir kral gibi.

185) Galilee Denizi kıyısında, Rabbi Pinhas genellikle Rabbi Rehumai'nin huzurundaydı. Rabbi Rehumai yüce

bir yaşlı adamdı ve gözleri az görmeye başlamıştı. Rabi Pinhas`a, "Dostumuz Yochai'nin, gerçek bir mücevher, değerli bir taş gibi bir oğlu olduğunu duydum," dedi. O taşın ışığında baktım ve bu tüm dünyayı aydınlatan, kendi kılıfı içindeki bir güneşin aydınlatması gibiydi. "

Açıklama: " Tamamen düzeltilmiş Malhut'a, "değerli taş" denir ve mücevher diye adlandırılır. "Dostumuz Yochai'nin, gerçek bir mücevher, değerli bir taş gibi bir oğlu var," diyor ve bu onun tüm düzeltilmeleri ve süslemeleri ile Malhut ile ödüllendirilmiş olduğunu anlamına geliyor. Ona kutsallığın ruhu içinden, mücevherin ışığı içinden baktı, kılıfından çıkan Güneş onu aydınlatıyormuş gibi baktı. Bu Malhut'un gelecekteki düzeltilmesidir ve böylece Ay'ın ışığı Güneş'in ışığı gibi olduğu ve böylece tüm dünyayı aydınlatır. Ve işte Malhut Güneş ışığı hâline geldikten ve zirvesi semaya yükseldikten sonra, bütün dünyayı bir başka ışık sütunundan aydınlattı. Rav Şimon'un Atik Yomin'in tahtını tamamen düzeltmesine yetecek kadar aydınlatmayı sürdürdü. Burada imâ edilen zaten düzeltmelerin sonundaki iki ifşaat ile ödüllendirilmiş olduğudur. Bunlar "Semalar söyler," ayetinden "Efendi'nin yasası bütündür," ayetine kadar olan altı ayettir ve "Ve onun ısrısından gizli hiçbir şey yoktur," ayetinden ilahinin sonuna kadar altı isim yazılır. Bu şu nedenledir; Semadan yere gelen ve tüm dünyayı aydınlatan ışık bu altı ayeti ifâde eder ve Atik

Yomin gelip tamamen tahtına oturana kadar bu altı isme işaret eder.

188) “Rabi Şimon Bar Yohay mağaradan oğlu Rabi Elazar ile çıktı,” denilmiştir. Rabi Pinhas ona gitti ve onu değişmiş olarak buldu. Bedeni mağarada oturmaktan delikler ve çürüklerle doluydu. Onunhâline ağladı ve “Yazık sana ne olmuş böyle.” Dedi, “Beni böyle görmemiş olmandansa böyle görmüş olmana daha çok sevindim.” Rabi Şimon Tora’nın Mitzvot’uyla başladı ve “Yaradan’ın İsrail’e vermiş olduğu Tora’nın tüm Mitzvot’u Tora’da genel olarak yazılmıştır.”

Yorum: Mağarada yaşamak zorunda olduğu tüm o yıllar boyunca çıplaklığını örtmek için kumun içinde oturmak zorunda kaldı ve Tora ile meşgul oldu ve bedeni bu nedenle delindi ve çürüdü. Rabi Pinhas “Yazık sana ne olmuş böyle,” diye onun için ağladı. Rabi Şimon ona, “Beni böyle görmemiş olmandansa böyle görmüş olmana sevindim,” diye cevap verdi, yani o mağarada gizlendiği bu 13 yıl boyunca ona bilgeliğinin bütün büyük yüceliği verildi, yoksa Tora’nın sırları ile ödüllendirilmiş olmayacaktı.

189) **“Başlangıçta Tanrı yarattı.”** Bu en ilk Mitzva’dır [emir]. Bu Mitzva “Tanrı korkusu” diye adlandırılır ve buna Reşhit [başlangıç] denir, “Tanrı korkusu bilgeliğin Reşit’idir [başlangıcıdır]” de dendiği üzere. Reşit korku olarak

adlandırıldığı için “Tanrı korkusu bilginin Reşit’idir [başlangıcıdır]” diye de yazılmıştır. Ayrıca bu inancın da giriş kapısıdır ve bütün dünya bu Mitzva üzerine varlığını sürdürmektedir.

Neden, korkunun bilgeliliğin ve bunun da bilginin başlangıcı olduğu yazılmıştır? Çünkü ilk önce korku olmazsa hiçbir Sefira elde edilemeyeceği için korku her bir Sefira’nın başlangıcıdır. Tanrı korkusu olmadan tam olarak inanç edinmek imkânsız olduğundan, bu korkunun inanca giriş kapısı olduğu söylenir. Ve korku miktarının ölçüsü ile inancın miktarı ölçülür. Bu nedenle, dünya sadece Tora ve Mitzvot üzerine varlığını sürdürmekte olduğundan, bütün dünya bu Mitzva’nın üzerinde durmaktadır. Yazıldığı üzere, “Eğer sözleşmem olmasaydı, göğün ve yerin düzenini kurmazdım.”

Bu inancın kapısı olduğundan, korku, başlangıçtır ve her Mitzva’ya açılan kapısıdır. Bunu takiben, bütün dünya, korku üzerinde varlığını sürdürür. Yazıldığı üzere "Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı." Reşit diye adlandırılan ve içine tüm Mitzvot’un dâhil edildiği korku ile Tanrı göğü ve yeri yarattı. Ve bu korku olmasaydı, Tanrı hiç bir şey yaratamazdı.

191) Tanrı korkusunda üç biçim vardır, bunlardan yalnızca bir tanesi gerçek korku olarak kabul edilir:

1. Yaradan ve Yaradan'ın Mitzvot'unu bırakmama korkusu ve böylece oğulları yaşasın ve bedensel veya parasal cezalara çarptırılmasın diye. Bu, bu dünyada cezalandırılma korkusudur.
2. Cehennemde cezalandırılma korkusu da vardır.

Bu iki korku, Yaradan'ın emirlerini yerine getirmek için değil ama kendi menfaatinden ötürü korktuğu için gerçek korkular değildir. Bunu takiben kendi menfaati köktür ve korku da kendi menfaati için çıkan bir daldır.

3. En önemli korku, kişi Efendi'sinden, O yüce olduğu ve her şeyi yönettiği, tüm dünyaların özü ve kökü olduğu için ve onunla karşılaştırıldığında her şey önemsiz olduğu, O tüm dünyalar O'ndan yayıldığı için olan korkudur. Aynı zamanda, O'nun yüceliği O'nun tüm işleri üzerinde görünür ve O her şeye hükmeder. Çünkü yarattığı bütün üst ve alt dünyalar O'nunla karşılaştırıldığında O'nun yanında hiç kalır ve O'nun özüne bir şey katmaz.

“İradesini ‘korku’ diye adlandırılan yere yerleştirecek” denmiştir, yani kalbini ve arzusunu ‘korku’ diye adlandırılan bu yere yerleştirecektir. Bu Kral'ın emrine yakıştığı ve uyduğu için Yaradan korkusuna kendi iradesi ve gönülüyle tutunacaktır.

198) İkinci emir korkuya tutunma ve bunu asla bırakmama emridir ve işte bu sevgidir – kişi Efendi'sini tam bir aşkla sever. Tam bir sevgi nedir? Yazılmış olduğu üzere, "Benden önde yürü ve tam ol," yüce sevgidir. " Tam" sevgi anlamına gelir.

"Ve Tanrı dedi, 'Işık, olsun'" diye yazıldığında, bu tam bir sevgidir, buna "büyük sevgi" denir. Ve Efendi'sini tam olarak sevecek biri için olan buyruk da budur.

Çünkü Yaradan'a yaptığı iyilikler nedeni ile duyduğu koşullu bir sevgi vardır ve bu sevgiyle kalbi ve ruhu ile Yaradan'a tutunur. Tamamıyla Yaradan'a tutunmasına rağmen, bu hâlâ eksik sevgi olarak kabul edilir. Yazıldığı üzere, "Nuh Tanrı ile yürüdü." Bunun anlamı Nuh'un ona yardım etmek için desteğe ihtiyacı olduğudur. Bu nedenle Yaradan'ın ona ihsan ettiği tüm iyiliklerle desteklenmiştir.

Oysa Abraham'ın desteğe ihtiyacı yoktu. "Önümde yürü ve bütün ol," diye yazılmıştır. "Önümde yürü" desteksiz anlamındadır ve hatta "önümde" seni desteklemek için ardından gelip gelmeyeceğimi bilmediğin hâlde anlamındadır. Bu tam sevgidir, büyük sevgidir, sana hiçbir şey vermesem bile hâlâ beni seveceksin demektir, benimle tüm kalbin ve ruhunla bir ol demektir.

200-201) **İki tarafta yorumlanan Yaradan sevgisi:** Onu sağlıklı olmak, uzun ömürlü olmak, etrafında oğullar bulmak, düşmanları üzerinde hâkimiyet kurmak için gittiği yol sağlam olsun diye seven vardır ve O'nu bunlar üzerinden sever. Ve eğer tersi olursa Yaradan onun talihini sert bir yargı ile tersine çevirirse, Yaradan'dan nefret eder artık O'nu sevmez. Bu nedenle bu sevginin temeli yoktur.

Tam sevgi iki taraflıdır, Din'de de Hesed'de de ve başarılı yoldadır. Böylece yaratılış hareketinin ışığı ortaya çıkar ve sonra gizlenir. Gizlendiği zaman sert Din [Yargı] ve birbirini içeren ve bütün hâline gelen iki taraf, Hesed ve Din ortaya çıkar ... Bunun nedeni şudur, çünkü şimdi böylece, kişinin ruhunu uzaklaştırdığında bile O'nun sevgisinin tam bir sevgi olduğunun, ortaya çıkması mümkün olur. Böylece, gizlemeden ve sert bir Din [Yargı] ortaya koymadan bu sevginin tamamlanmasına yer açılır, yoksa bu büyük sevgi erdemli olandan yoksun kalırdı ve açığa çıkması asla mümkün olmazdı.

204) **Üçüncü emir, yüce ve hükmeden bir Tanrı olduğunu tanımak ve her gün, yukarı taraftaki altı uçta** HGT NHY de ZA'da O'nunla tam olarak bir olmaktır, bunları altı kelime “Ey İsrail dinle,” içinde birleştirmek ve bu arzuyu onlarla yukarıya yöneltmektir. Bu nedenle, “Bir” kelimesi altı kelime ölçüsünde genişleyecektir.

Zohar iki şeyden söz eder: 1) Bu dünyada yüce ve hükmeden bir Tanrı vardır. 2) Her gün O'nunla tam olarak birleş. Çünkü önce sevginin iki tarafını – yukarı AVI ve YESHSUT – tanımalıyız. Yüce bir Tanrı, yukarı AVİ vardır, Hassadim de yücedir ve bu dünyaya hükmeder, YESHSUT “hükümdar” diye adlandırılır, hükmetmek ve yönetmek Dinim'e (yargılara) işaret ettiği için bu onlardan çıkıp gelen Dinim'e (yargılara) işaret eder, ışık onlardan gizlenmiştir ve sert Din [Yargı] dışarı çıkar.

Bunun anlamı, sevginin bu iki tarafını bilmemiz ve her iki tarafa da korkuyu dâhil etmemizdir ve böylece Yaradan sevgisini her iki taraftan, hem Hesed ve onun yollarının başarısını hem de Din'i (yargısını) ediniriz ve bundan sonra bu tam sevgi olarak kabul edilir.

Bundan sonra, MAN'ı ZON'a ve ZON'u YESHSUT'a yükseltmek için, her gün, altı yukarı uçta tam bir birleşme olur. O zaman YESHSUT ve ZON AVI ile tek bir olmak için yükselirler, VAK de AA'ya büründüklerinden bunlara, altı üst uç denir, burada bu birleşme ile YESHSUT AVİ'nin yerine, Parsa de AA'nın yukarısına yükselir, burada "yukarı sular" vardır ve ışık bunlardan gizlenmemiştir. Ve YESHSUT ışıkla dolduğunda bu ışığı ZON'a verir, ZON da tüm dünyalara verir ve dünyalarda Hassadim ortaya çıkar. Sema'yı okumanın anlamı işte budur.

211) Ancak Elokim'in HaVaYaH olduğunu bilmeliyiz ve bu ayrılmaksızın tektir. HaVaYaH Elokim'dir [Tanrı Efendimizdir], ve kişi bunların hepsinin tek olduğunu tanıdığına ve ayrılık koymadığına, dünyadan bir taraf ayrılma bile aşağıya çekilmeyecektir.

...Çünkü kişi Sitra Ahra'nın bereketi kapmamasına değil ama olması gerektiği gibi onları AVİ'nin yerinde birleştirmek için MAN'ı yükseltmeye ve ZON'u yukarı çekmeye yoğunlaşır, bunun sonucunda Sitra Ahra ortadan kalkar ve artık bu dünyaya hükmü geçmez.

217) Yaradan'ın sıfatlarına, O'nun iyi olduğuna ve herkese iyilik yaptığına, merhametli ve bağışlayıcı olduğuna inanmadan Yaradan'a tutunmak ve Onun Mitzvot'unu yerine getirmek mümkün değildir. Keduşa'nın Nefes'i ile ödüllendirilmeyenler hâlâ Sitra Ahra tarafından yönetilirler. Öylece dünyada dönüp dolaşırlar ama huzur bulamazlar.

Dünya üzerine düşünüp taşınırlar ve Yaradan'ın insanlar üzerindeki rehberliğini görürler, bunun olması gerektiği kadar iyi olmadığını düşünürler, O'nun yüce sıfatlarını yargırlar. Böylece, kutsal sıfatlara suç bulurlar ve Yaradan'ın sıfatlarına inanabilecekleri ve Yaradan'a bağlanabilecekleri hiçbir huzurlu bir yer bulamazlar. Bu nedenle Tuma [saf olmayan] tarafından

kirletilirler, yani Yaradan'ı inkâr ederler. Bunun tüm nedeni Keduşa'ya girmemiş ve ona dâhil olmamasıdır. Bu nedenle Keduşa'nın Nefes'i ile ödüllendirilmemiştir ve Keduşa içinde hareket etmez.

Ancak Tora ile meşgul olan ve kutsal bir Nefes uzatanların bedenleri meleklerin bedenine dönüşür ve onlar gibi yapmadan önce duymakla ödüllendirilirler. Bu nedenle onlar hakkında “Ve kuş dünyanın üstünde ucsun,” yani Yaradan onlar için kartallarınki gibi kanatlar yapacaktır ve onlar dünyanın üstünde dönüp dolaşacaklar tıpkı düşüncelerinde dünyanın her yerinde dönüp dolaşıp Yaradan'ın rehberliğini gördükleri gibi.

Sadece Tuma tarafına düşmemiş olmayacak, MAN'ı yükseltecek güce de kavuşacaklar ve her zaman da güçleri artacaktır. Ve “Yaradan'ı bekleyenler yeni bir güç kazanacak; onlara kartallarınki gibi kanatlar takılacaktır,” bu, kendilerine kanat takılanların tüm insanlık durumlarında dönüp dolaşması içindir. Onlar her zaman Yaradan'ın eşsizliğine olan inançlarının kuvveti ile MAN'ı yükseltme gücünü de edinirler ve her zaman yukarıdan Keduşa ruhunu yayarlar.

Bereşit [Yaratılış]

Bereşit Alef [Yaratılış 1]

1) “Oluşumlar oluşmadan, yaratılanlar yaratılmadan önce, üstteki yalın ışık tüm gerçekliği doldurmuştu. Ve oluşma ve yaratılma için hiçbir boşluk yoktu,” yani oluşan ve yaratılanın var olması için hiçbir boşluk mevcut değildi. “Ve Roş (Baş) ya da Sof (Son) gibi parçalar da yoktu. Tüm var olan yalın bir ışıktı, eşit ve tek bir düzendeydi ve buna “Ayn Sof Işığı” denir. Ve O'nun yalın iradesi dünyaları yaratmak ve oluşumları oluşturma arzusuna geldiğinde, “şiddetli kıvılcımı çakar, Ayn Sof'tan çıkan ve üst ışığın içine oyularak işlenen bir Din'in (yargının) gücü Malhut'ta açığa çıkar. Böylece, ışık sınırlanır ve Malhut'un Kli'si içinden ve etrafından ayrılır. Işığın bu ayrılışına “üst ışığın oyma olarak işlenmesi,” denir. Orada ışıktan yoksun bir boşluk elde edilir. Ve bu boşluk içinde tüm dünyalar ve daha sonra bunların içinde olan her şey ortaya çıkar.

3) Ve bu nedenle, bu dünyadaki insanlar Miztvot ve yaptıkları iyi işlerle, MAN'ı yükselttiklerinde, yukarıdan yeni bir aydınlık yayarlar. Bu Malhut'u Zivug'un yerinden kendi yerine, Tifferet'in aşağısına indirir ve tam bir kademe, NRNHY ortaya çıkar. Bu kademe daha önce Malhut'a

ait olan Sefirot Bina ve Tifferet'in içinde alınır ve üst ışığı almaya uygundur. Böylece erdemli olanların ruhları da ZON de Atzilut'tan üst Mohin'i edinirler. Çünkü onlar da yukarı Malhut'a dâhil olmuşlardır.

Dolayısıyla, tüm Mohin yalnızca Malhut Bina'ya yükseldiği, orada “sema” diye adlandırılan yeni bir Sium yaptığı içindir. Bu sema olamasaydı, ZON üst ışığı hiç alamazdı. Bu nedenle bu metinde Mohin “Semanın parlaklığı” denir, yani ışık Rahamim (merhamet) ile Din'in (Yargının) birleşmesi sonunda ortaya çıkar. Söyle yazılmıştır; “Ve eğitilmiş olan” yani ZON ve erdemli olanların ruhları, “Semanın parlaklığıyla ışıldayacaklar,” semanın parlaklığı gibi aydınlatan Mohin'i edinecekler, çünkü tüm Mohin semanın parlaklığından gelir.

82) Adam hem erkek hem de dişidir ve sadece bunlara birlikte “Adam” denir. Malhut ZA ile Zivug'da değilken kendi içinde ve dışındadır ve “adam” diye adlandırılmaz, çünkü erkeksizdir. Yalnızca ZA ile eşleştiği zaman onların her ikisine “adam” denir. Yazıldığı üzere, “Erkeği ve dişiyi yarattı ve onları kutsadı ve yaratıldıkları gün onları 'Adam' diye adlandırdı. Böylece onların ikisine beraberce 'Adam' denir. Ancak her biri tek başına bir bedenin yarısı gibidir ve buna 'Adam' denmez.”

110) Ne mutlu arzularını, yüce sırların konularını gözlemleyenlere, ne mutlu gerçeğin yolunda

yürüyenele, bu dünyada ödüllendirilen ve sonraki dünyanın ışığı ile aydınlananlara! Bu kişiler hakkında şöyle yazılmıştır; “Ve aydınlanmış olanlar semanın parlaklığıyla ışıdayacaklar ve çoğunluğu haklı çıkaranlar, sonsuza dek tıpkı yıldızlar gibidir,” onlar hem bu dünyada hem de sonraki dünyada mutlu olurlar.

121) Adam “küçük bir dünya” diye adlandırılır, çünkü bu dünyanın tüm ayrıntıları ona dâhil edilmiştir.

159) Mısırda “Ve Yaradan dedi ki, ‘Haydi insanı yapalım,’” yalnızca Yaradan’dan korkanlara ifşa olan bir sır vardır, der. Büyükler arasında en yaşlı olanı başladı ve dedi ki, “Şimon, Şimon, ‘Haydi insanı yapalım,’ diyen ve onun için ‘Ve Tanrı dedi’ diye yazılan kim’ dedi. Buradaki bu ‘Tanrı’ isimli kimdir? Rabbi Şimon, ona Rabbi Şimon diye değil de Şimon diye seslenildiğini duyduğunda, arkadaşlarına dedi ki, bu Onun hakkında “Antik zamanlar [Atik Yomin] oturuyor” diye yazılmış olan Yaradan olmalıdır. Buradaki bu sırrın açılmasına izin verilmemişti ama şimdi bunun anlamı sırrın açılmasına izin verildi demektir bu nedenle şimdi bu sırrı açmanın zamanıdır.

Bilindiği üzere, Zohar'ın bilgelerine sırlar, yüksek seviyelerin ışıklarının edinimiyle damıtılarak ifşa olmuştu. Aynı zamanda, onların içinde Panim [ön] ve Ahoraym [arka] vardır, yani bu gizleme ve açığa çıkma anlamına gelir. Ve o seviyedeki Panim'in ölçüsü neyse Ahoraym'ın ölçüsü de odur. Ahoraym'ın damıtılması, Panim'in damıtılması için bir çağrı ve davettir. Bu nedenle, edindikleri Ahoraym'ın gizi ölçüsünde, edinecekleri ifşaatın ölçüsünü bildiler.

Rabbi Şimon, ona Rabbi Şimon diye değil de Şimon diye seslenildiğini duyduğunda, bunun anlamı çağıran Ahoraym'in damıtılması o kadar güçlüydü ki, bu onun tüm kademelerini kaybetmesine ve çarşıdaki Şimon gibi basit bir insan hâline gelmesine neden oldu. Böylece çok yüksek bir Panim'in edinimine çağrıldığını ve davet aldığını anladı.

Bu nedenle derhâl arkadaşlarına, “Bu O'nun hakkında, oradan daha yüksek hiçbir kademe olmayan, ‘Antik zamanlar [Atik Yomin] oturuyor’ diye yazılmış olan, Yaradan olmalı. Ve dedi ki “Ve bu şimdi ifşaat için izin veridi anlamındadır,” yani bu şimdi onun yüksek sırların ifşası için izin aldığının görüldüğü anlamındadır.

169) Her aşağıda olan yukarıda olana “Haydi insanı yapalım” dediği için “Haydi insanı yapalım” mısrası, kesinlikle ikisiyle de ilgilidir. Kendi üstündeki Partzuf'un iznini ve sözünü almadan aşağıda olan hiçbir şey yapmaz. Aynı şekilde üstte olan da aşağıdaki dostundan tavsiye almadan hiçbir şey yapmaz. Böylece her yenilik ve oluşum Ayn Sof'tan kendi yerine kadar tüm kademelerden adım adım dökülüp geldiğinden Atzilut'un Partzuf'larından her biri kendi üstüne ve üstündekinin üstüne “Haydi insanı yapalım” dedi. Burada adım adım dökülüp gelmek her bir aşağıda olanın kendi üstündekine “Haydi insanı yapalım” demesi, üstündekinden aşağısındakine iletmek üzere insan ruhunu alması olarak kabul edilir.

175) “Ben, ben O'yum”, sözleri Yaradan ve O'nun Kutsallığı, ZA'sı ve Nukva'sı ile ilgilidir. “Ben” Nukva, “O” Yaradan'dır. Gelecekte düzeltmenin sonunda, Nukva, “Şu beni gör bakalım” VA-Hey-Vav birdir diyecektir. Yazıldığı üzere “Ve Ay ışığı Güneş ışığı gibi olacaktır,” yani Nukva ZA'ya eşit olacaktır.

“Ve benimle beraber başka bir Tanrı yoktur” diğer tanrılara SAM ve yılanı işaret eder. Çünkü o zaman SAM ve yılanın Yaradan ve O'nun Kutsallığının arasından hiçbir zaman ayrılmamış olduğu ortaya çıkacaktır. Yazıldığı üzere, “İki tanığın ağzından... ölmesi gereken infaz edildi,” bu zaten başından beri ölü olan ancak ruhlarımızın kurtuluşunu hızlandırmak için hizmet eden SAM ile ilgilidir.

Bunun anlamı, “İnfaz edeceğim ve canlandıracağım”dır. Suçlu olanı Kutsallığım ile infaz edeceğim ve masum olanı Kutsallığım ile canlandıracağım. Başından itibaren Yaradan'ın rehberliği tüm dünya boyunca belirecektir ve sonra yazıldığı üzere, “Günahkârlar yeryüzünden yok olup gidecek ve artık kötülük olmayacaktır. Bu 6.000 yıldır bize görünen gibi, Keduşa'nın yönetimine karşı gelen özneler SAM ve yılan varmış gibi değildir. Yazıldığı üzere, “İnsan insana hükmederse bundan kendi zarar görür,” böylece Kutsallığım ile “İnfaz edeceğim ve canlandıracağım” ve O'ndan başkası yoktur, herkese aşikâr olacaktır.

180-181) Dostları ona sordu: “Bütün bunlar nedendir? Yani eğer insanın yaratılışının tüm nedeni pişmanlık getirmesi ve bozukluklarını düzeltmesi için ise o zaman tüm bunlar nedendir ki? Nukva'nın içindeki karanlık yaratılmasaydı daha iyi olurdu ve böylece insan baştan günaha girmezdi.”

Rabi Şimon dostlarına cevap verdi: “Hiç de öyle değil, Yaradan iyi eğilimi ve kötü eğilimi yarattı; bunlar ışık ve karanlıktır, Beria'nın Âdem'i için Mitzvot ve günah olmayacaktı. Ancak Âdem [insan] bunların her ikisinden, ışıktan ve karanlıktan yaratıldı. Bu nedenle bu metinde ‘Bak, senin önüne bugün, hem hayatı, hem de ölümü ve kötülüğü koydum,’ denmiştir, yani bu nedenle insanda hem Mitzvot hem de günah vardır ve seçim yapma, iyi ve kötü arasındaki seçim ona sunulmuştur.”

Ona cevap verdiler: “Bütün bunlar nedendir? Karanlık yaratılmış olacağına ve insanın günahları sonucu olan tüm bu bozukluklar olacağına, karanlık yaratılmamış olsaydı ve insan için ödül ya da ceza olmasaydı daha iyi olurdu.”

Onlar dedi ki: “İnsanı ışık ve karanlık içinde yaratmak doğrudur. Çünkü O'nun için Tora yaratılmıştır. Tora'da kötü olan için ceza, erdemli olan için ödül yazılmıştır. Işık ve karanlıktan oluşmuş olan Beria'nın Âdem'i olmaksızın ödül ve ceza da olamaz. Yazıldığı üzere, ‘O'nu hiçbir artık olmaksızın yarattı, onu içinde yaşamak için biçimlendirdi.’ Bu şöyledir ki;

Bu dünya, günahkârlar için, kargaşa ve karanlık içinde yaratılmadı. Tam tersine, erdemli olana iyi bir ödül vermek için, 'O'nu içinde yaşamak için biçimlendirdi.”

“Ödül Tora'yı edinmektir. Yazıldığı üzere, Tora ve Yaradan bir olduğu için 'Yeryüzü Efendi'nin bilgisi ile dolacaktır.' Eğer insan orada iyi ya da kötü ve ödül veya ceza seçimi olan ışık ve karanlığın içinde yaratılmış olmasaydı, Tora'dan, erdemli olan için ifşa olacak olan ve erdemli olan için yaratılmış olan bu iyi ödülü edinmek mümkün olmazdı.”

Dostları ona dedi ki: “Şimdi gerçekten de duymamız gereken kadar duyduk. Şimdi Yaradan'ın gereksiz olan hiçbir şey yaratmadığı aşikâr oldu.”

198) Oğulları, hayatları ve besinleri aşağıdakilere “Oğlum, benim ilk çocuğum, İsrail,” denilen orta sütundan uzatılıp verilir. Ona “hayat ağacı” yani orta sütun, İsrail, aşağıdakiler için Kutsallığa ihsan eden denir. Kutsallığa yapılan hayat bağışı aşağıdaki İsrail çocuklarıdır. Onlar hayatlarını Kutsallık'tan uzanıp alırlar ve aşağıdakiler için Tora sırlarının verilmesi “Kutsallığın beslenmesi” olarak kabul edilir. Bu dua onun ZA ile Zivug'udur. Bundan, oğullar çıkıp gelir, bunlar aşağıdakilerin ruhlarıdır. Bu onun, “Bana oğullar ver,” demesi hakkındadır.

200) Rabi Şimon söze başladı ve dedi ki, “Ey yukarıda olanlar, dinleyin ve toplanın, ey aşağıda olanlar, yukarının ve aşağıının okulunda duranlar... Eliyah, sana yalvarıp yakarıyorum, Yaradan’dan izin al ve aşağıya buraya gel, sana açılan büyük bir savaş için gel. Hanoh, Matat buraya aşağıya gelin, siz ve sizin okulunuzda duranların hepsi buraya aşağıya gelsin, benim kendi şanım için değil ama Kutsallık için gelin.”

Şu erdemli olanların, Zohar’ın yazarlarının, özellikle de Rabi Şimon’un düşünceleri ve sözleri onun gerçek işleriydi. Tora içinde keşfettikleri yeniliklerin niteliklere göre yaptıkları gerçek eylemden sonra, erdemli olanlar Tora’daki yenilenmeleri ile üst dünyaları kurduklarından, yukarı kademeler onlar için kuruldu ve düzenlendi. Ve Rabbi Şimon kendisini ölümsüz yılan ile savaşmak için hazırladı ve sapan taşının birleşmesi ile ona boyun eğdirdi ve bu dünyanın insanlarına yılanı nasıl boyun eğdirileceğini bilmenin kapısını açtı.

Bilindiği gibi kişinin olmadığı bir yerde düzeltilme de olamaz. Bu nedenle, Rabi Şimon o zamanda, orada yılanın olduğu yerde bulunmak zorundaydı ve böylelikle yılanı boyun eğdirebilirdi. Bu aşağılık yerde tehlikede olmayacağından emin olmak için Elijah’tan, Matat’tan, aşağı öğrenim yerinde oturanlardan ve yukarı öğrenim yerinde oturanlardan yardım istedi.

201) Dua o belirlenmiş yere yükseltilmelidir. Belirli bir yere doğru atılan bir sapan taşı gibi, kişi hedefi kaçırmamaya dikkât etmelidir, kişi düşüncesini yükseltmeli ve bir dua içine hedeflemelidir.

218) “Ve semaların altında sular biriksin,” diye yazılmıştır. “Ve sular.... biriksin” Tora’dır ve “sular” diye adlandırılır. “Bir yerde” İsrail’dir. Çünkü İsrail’in ruhu o yerden, “Efendi'nin yüceliği O'nun yerinde kutsansın,” diye söz edilen yerden uzanır gelir. “Efendi'nin yüceliği” aşağıdaki kutsallıktır, Malhut’tur. “O'nun yerinde” yukarıdaki kutsallıktır, Bina’dır. Yani Bina “bir yer” diye adlandırılır ve onların ruhları “bir yer” diye adlandırılan Bina’dan geldiği için, HaVAYaH ismi de gerçekte onlarıdır. “Efendi'nin parçası O'nun insanları olduğu için,” “sular tek bir yerde biriksin,” diye yazılmıştır. Burada su Tora ve “Bir yer” Tora’yı edinmiş olan İsrail demektir. Ve Tora’yı edinmek istememiş olan ve bu nedenle toprakları ıssız ve kuru kalmış olan dünya milletlerinden ayrılır.

255) Tora su diye adlandırılır, “Su değil yalnızca Tora vardır,” diye yazılmıştır. Tora’nın kaynağı iki tanıklık kitabesidir, bunlar Bina ve Malhut’tur. Bu nedenle bunlar “İki taş kitabe,” diye adlandırılırlar. Aralarında su kaynağı, Tora fışkırır. Düzeltimenin sonunda olacağı gibi İsrail ilk kitabeyi tam olarak edindi. Yazıldığı üzere, “ ‘Tablete Harut [oyulmuştur]’,

bunu Harut diye telaffuz etme, Herut [özgürlük] diye telaffuz et. Çünkü onlar ölüm meleğinden özgür olacaklar,” bu da düzeltmenin sonunda olacaktır. Ancak, dana günahıyla düzeltmeyi yozlaştırdılar ve ölüm meleğinin onlar üzerindeki hâkimiyeti geri döndü, kitabeler kırıldı ve onlara ikinci kitabeler verildi: Hayat ve yaşam.

Tüm düzeltme Tora'nın ışığını uzatarak olur, çünkü İsrail'in Mitzvot ve iyi işler yerine getirerek yükselttiği MAN yolu ile yukarıdaki Zivugim'e neden olur ki bu da düzeltmenin sonuna kadar, Tora ışığını kademeli olarak İsrail için açığa çıkarır.

255) Düzeltmenin sonunda SAM iptal olduğu zaman, onlara sanki SAM hiçbir zaman yaşamamış gibi gelir. Tersine birlik her zaman hüküm sürmüştür. Yazıldığı üzere “O'ndan başkası yoktur.”

260) Yaradan pişmanlık getiren ve Tora ile uğraşan kişiye de, Atzilut'un Eden Bahçesi'nden ayrılmış olan BYA'dan Gadlut'a yükselttiği Adam HaRişon'a yaptığını yapar.

280) Oluşturucu yaratılışı başlatmış olduğu ve bunu İsrail çocuklarının tamamlayabileceği şekilde düzenlemiş olduğu bilinir, “Benimle ortaksınız,” diye yazılmıştır. Yaratılışı ben başlattım siz bitireceksiniz.

Oluşturucu, Malhut'u yalnızca ilk dokuzun içinde düzelitti ve Malhut'un Malhut'nun düzeltilmesini İsrail'e bıraktı. Böylece onu çalışarak ve yukarıdaki dokuzu muhafaza ederek düzeltebileceklerdi. Bu nedenle de düzeltmenin sonuna kadar İsrail'in tüm çalışması yalnızca Malhut'un ilk dokuzu içindedir ve Oluşturucu'nun düzeltmiş olduğu 288 kıvılcımını ayıklamak olarak kabul edilir.

Yukarıda iki tapınak, ilk Hey ve alttaki Hey'e göre inşa edilmiştir ve alttakiler de benzer şekildedir. Bu nedenle yaratılışın tamamlanmasıyla görevlendirilmiş olan insanlar tarafından, insanların çalışması ile inşa edilmiş olarak kabul edilirler. Malhut'un Malhut'una ait olan son 32 kıvılcım hâlâ düzeltilmemiştir. Sitra Ahra ve karışık kalabalık onların arasındadır ve bunlar İsrail'i günaha sokarlar. Bu nedenle de bu iki tapınak yıkılmıştır.

Ancak İsrail çocukları kabın kırılmasından dolayı 288 kıvılcımın tümünü ayıkladıktan sonra, Yaradan'ın kendisi, Malhut'un Malhut'undaki 32 kıvılcımı ayıklayacaktır ki, bunlara "taştan kalp" denir. Yazıldığı üzere "Ve bedeninizden taştan kalbi kaldıracığım." Böylece son tapınak Malhut'un Malhut'u, düzelecektir. Yazıldığı üzere, "Efendi evi inşa etmedikçe," yani düzeltmenin sonundan önce, bu görev insanlara verildiğinde ve bununla iki tapınak inşa edildiği zaman, "inşa edenler boş yere emek verdiler." Çünkü bu

tapınaklar yıkıldı ama insanlar kendilerine verilen düzeltilmeyi tamamladıktan sonra, Yaradan Kudüs'ü, yani Malhut'un Malhut'unu ve aynı zamanda tapınağı Malhut'un Malhut'unun içselliğini de inşa edecektir ve bundan böyle bu sonsuza kadar dayanan bir yapı olacaktır.

294-295) Yaradan bu dünyayı yaratana kadar, O'nun ismi kendi içinde gizliydi ve O ve O'nun kendi içinde gizli olan ismi birdi. O'nun ismi Malhut'tur. Yaratılıştan önce, Ayn Sof içinde, hiçbir açıklık veya fark ediliş olmaksızın gizliydi. O zaman, O ve O'nun kendi içinde gizli olan ismi birdi ve O bu dünyayı yaratmak isteyene kadar hiçbir şey ifşa olmadı. Dünyaları oymayla yazacak ve inşa edecekti. Ancak bunlar dayanamayacak ve yıkılacaktı. Tzimzum Alef sırasında Malhut'tan ortaya çıkan dünyalara “Tohu [kaos] dünyaları” denir ve bu dünyaların yıkılması olan kabın kırılışı bunların içerisinde.

Bunlar hakkında “Başlangıçta bu dünya Midat ha Din (yargı niteliği), Malhut'un Tzimzum Alefi üzerine yaratıldı. Yıkıldıkları için, “bu dünyanın var olamayacağını gördü,” “onların içine Midat ha Rahamim (merhamet niteliğini) de ortak etti, yani Yaradan, Bina, ışığı örtüsüne büründü ve bu dünyayı yarattı. Malhut'u kendisine yükseltti ve “örtülmüş ışık” diye adlandırılan VAK nedeni ile kendi ışığı azaldı. O

zaman Midat ha Din, Malhut, Midat ha Rahamim, Bina'e dâhil oldu ve böylece bu dünya var oldu.

Yukarıdaki parlaklıktan gelen ışıkla çevrelenmiş uzun sedir ağaçlarını aydınlattı, bunlar daha sonra yukarıda GAR'dan sözü edilen çevreleyen ışığa uzanıp gelir ve iz bırakmış olan 22 harfin üzerindeki kendi Merkava'sına yerleşir. Bina'daki bu harfler, Katnut sırasında ona ZON'dan inen ELEH olduğu için bunlar ZON'dur ve Bina'nın Gadlut'u sırasında, bunları ona geri verir ve bu ona gidip ondan gelerek seyahat eden Merhava [araba/topluluk] olarak kabul edilir. Merkava'sını 22 harfin üstüne yerleştirir, yani ZON Katnut'tadır ve sonra Gadlut'ta ZON on söyleyişin içine, yani GAR'ın Mohin'e oyulur. Böylece yerleşir ve tam olarak düzeltilirler.

309) Nukva erkek tarafından beslenir. Çünkü Nukva'nın kendisine ait hiçbir şeyi yoktur, erkekten besinini, varlığını sürdürmek için gerekeni ve aynı zamanda ruhların yaratılması için gerekeni alır.

348) “Tanrı ‘Ve Işık olsun’ dedi.” Bu Yaradan'ın başlangıçta yarattığı ışıktır, gözlerin ışığıdır, Yaradan'ın Adam Harişon'a gösterdiği ışıktır. Bu ışıktaki o dünyayı baştan sona gördü. Bu Yaradan'ın Davud'a gösterdiği ve Davud'un ona övgüler yaptığı “Senden korkandan sakladığın iyiliğin ne kadar çok,” dediği ışıktır. Bu aynı zamanda Yaradan'ın Musa'ya gösterdiği ve

Musa'nın bunun içinde İsrail topraklarını Gilad'dan Dan'a kadar gördüğü ışıktır.

424) Uyanış daima aşağıdan yukarıya doğru başlar ve sonra her şey tamam olur. Aşağıda da her bir aşağı kademe MAN'ı kendisinin bir üstündeki kademeye ve onun üstündeki de kendi üstündekine yükseltir. MAN hepsinden yükselir, en alttakinden en üstündeki kadar ve sonra bolluk Eyn Sof'tan aşağıya bir üsttekenden bir aşağıdakine kademe kademe en alttakine erişene kadar iner dökülür. Böylece MAN'a göre her aşağıdaki bir yukarıdakinden önce gelir. MAD'a – yukarıdan aşağıya dökülen Mohin'e - göre ise her yukarıdaki bir aşağıdakinden önce gelir. Eğer İsrail Topluluğu, Nukva, ilk önce uyanmazsa, onun karşısı yukarıdaki ZA uyanmayacaktır. Aşağıdakinin hasretle yalvarması ile yukarısı tamamlanır.

424) Nukva MAN'ı ZA'ya yükseltmedikçe ZA'nın AA'dan Mohin uzatmaya ihtiyacı yoktur. Ancak Nukva MAN'ı yükselttikten sonra onun için Hohma ışığının Mohin'ini AA'dan uzatır ve böylece yüzyüze Mohin'ini edinirler.

472-473) Adam Harişon'a bir kitap indirildi. Onunla doğaüstü bilgeliği edildi ve erişti. Bunun hakkında, “Bu, Adam'ın neslinin kitabıdır, “ diye yazılmıştır. Bu kitap Tanrı'nın çocuklarına, ermişlerin nesline gelmiştir. Bu kitabın içine bakmakla ödüllendirilmiş olan herkes onun içindeki doğaüstü

bilgeliği anlar ve bu kitabın içine bakar ve içindekini edinir. Sırları olan birisi, Melek Raziel, Cennet Bahçesi'ndeki Adam Harişon'a indirildi ve onun önünde görevli dışarıdakiler yakalayıp kapmasın diye üç melek bu kitabı koruyordu.

Âdem Cennet Bahçesi'ni terk ederken hâlâ bu kitabı tutuyordu. Dışarı çıkığında kitap onu bıraktı. Efendi'sine yalvardı ağladı, Efendi'si de önceki gibi kitabı ve böylece bu bilgelik insanlarca unutulmasın ve efendilerini bilmek için çalışsınlar diye.

482) Yaradan bu dünyayı ve insan hayatındaki yaşam gücünü sonsuza kadar yaşayacakları şekilde düzeltmeye yazgılıdır, “Ölümü sonsuza kadar yutacak,” diye yazılmıştır.

Yeni Zohar, Bereşit Alef [Yaratılış]

110) Gerçekten Yaradan'a tutunan kişilerin arzuları yukarıda, üst dünyalarda belirlendiği için onları çalışmalarında ilerletecektir “Ve Abram, Efendi'nin buyurduğu gibi gitti,” diye yazılmıştır. Bundan dolayı onlar daha sonra kendi arzularını gözlemledikleri zaman, yüce sırları anlarlar, kendi arzuları içindeki eğilimlere bakarak yüce sırların yukarıda nasıl belirlendiğini bilirler.

771) Ne mutlu erdemli olanlara, onlar “Sonraki dünya için hayat” diye adlandırılırlar. Ruh kalıcı olduğu için mi erdemli

olanlar yaşıyorlar diye kabul edilirler? Tam ve erdemli olsa bile beden toprakta çürür mü? Ruh her zaman vardır. Ölüm ve yaşam onun için geçerli değildir. Yalnızca beden için ölüm ve yaşam vardır.

Bereşit Bet [Yaratılış 2]

2-3) Yaradan Adam Harişon'u yüce taşlarla, GAR'ın Mohin'i ile taçlandırdı ve her şeyin içinde tam olsun diye onu bu dünyanın altı bucağında, VAK'ın Mohin'inde yarattı. Tüm hayvanlar ondan ürktü ve korktu, çünkü Adam Harişon yaratıldığı zaman, yüce bir formda yaratıldı ve insanlar ona bakacak ve ürküü korkacaklardı.

Daha sonra, Yaradan onu orada yüce hazlarda incelik edinsin diye Cennet Bahçesi'ne kabul etti. Yüksek melekler onun etrafını sarıp ona hizmet ettiler ve onu efendilerinin sırları hakkında bilgilendirdiler. Yaradan onu Cennet Bahçesi'ne kabul ettiğinde, o gördü ve oradaki tüm yüce sırları ve tüm bilgeliğı baktı ve böylece Efendi'sinin yüceliğine bakabilecek ve bunu bilebilecekti. Bunların hepsi Adam Harişon'a daha üst bir formda, Bina'da yaratıldığı için geldi.

7) Sarayların içindeki Malhut'u edinenler erdemlidir; bunlar kendi efendilerinin yüceliğini başka tanrılarla değışmediler. Yazıldığı üzere Malhut'a erişenler "Erdemli bir kadın kocasının başının tacıdır." Bunun nedeni şudur; Malhut'un inancının gücü, edinenin, onu Yaradan ile Dvekut (birleşmek) ile ödüllendirilenin, her zaman O'ndan korkan ve asla ne sağa nede sola sapmayanın gücüdür.

24) Hassidim'in (dindarların/inananların) sarayının niteliği "Benim olan senindir ve senin olan senindir," yani ihsan etmek ve almamaktır.

Bu saray tüm saraylardan üstündür, çünkü Hesed kademesi altı Sefirot'un (HGT NHY) en yükseğidir. Tüm sarayların en üstte duranıdır. Kişi aşağıdaki saraylardaki tüm kademeleri tamamlamadıkça bu sarayla ödüllendirilmesi imkânsızdır. Onların üzerinde durduğu ve onlara dayandığı düşünülür. Sağın sarayıdır çünkü Hesed kademesi sağ çizgi olarak kabul edilir ve ona bu kutsal Hassid'ler ve efendilerini büyük bir aşk ile sevenler dışında hiç kimse erişemez. Sarayın kapısında Yaradanları ile her gün bir olanlar dururlar, bunlar her gün Ayn Softan Sefirot'a ve tüm dünyalara varıncaya kadar Yaradan ile bir olmayı ifşa edip uzatırlar. Onlar buradan yüksek yerlere çıkan ilklerdir.

60) Rabi Şimon "Eskilerin kitaplarında kademelerin birbirine bağlayan düzenin nasıl bağlı olduğunu buldum, bu sırların sırrıdır, yani bu tek bir bağlantı içinde yedi sarayın açıklanmasıdır." der.

Bağlantı iki veya daha çok kademenin birbiriyle bir olması demektir ve böylece aşağı kademeleri ortak ışıkları ile aydınlatırlar. Bazen, dua uygun şekilde düzenlenmeli ve Efendi'yi hafifletmek ve yatıştırmak, gök kubbeyi yırtmak,

geçitleri ve kapıları açmak için uygun şekilde birleşmeler birleştirmelidir, ona karşı çıkacak hiç kimse olmayacaktır, yani iftiracılar onu kötüleyemeyeceklerdir.

Gök kubbe kademeleri ikiye bölen ve onları GAR olmaksızın VAK'ta bırakan Tzimzum Bet'in sonu demektir. Üç dünya, BYA Atzilut'tan çıkıp gelir ve ayrılık dünyaları hâline gelir ve aynı zamanda da, erdemli olanların çalışmaları ve iyi işleri ile MAN'ı yükseltmeleriyle Tzimtum Alef'in aydınlığını yukarıdan, Tabur-de-AK'tan uzatmaları haricinde, sabittirler. O zaman, bu aydınlık gök kubbeyi Bina'nın yerinden Malhut'un yerine indirir, o Tzimtum Alef olduğundan, Bina ve TM-de-Kelim kendi kademelerine geri döner Sefirot-de-Kelim ve GAR ışıklarını tamamlarlar. Benzer olarak üç dünya, BYA tekrar Atzilut hâline gelirler.

Böylece erdemli olanlar çalışmalarıyla, “gök kubbe” diye adlandırılan Katnut'un sınırlarını iptal ederler ve Mohin-de-Gadlut'a genişlerler. Bu mesele, onların gök “kubbeyi yırtmaları” diye bilinir, yani Katnut'un sınırlarının yırtılması ve iptal edilmesidir. Üç dünyanın, BYA'nın Atzilut'tan ayrışını ve onların Atzilut'a geri dönmesini sağlar.

96-97) Bütünlüğü gerektiren yere yükselene kadar tüm kademelerin birbirini tamamlama ve aydınlatması gereklidir.

Önce aşağıdan yukarıdaki yeri tamamlamak için yükselirler sonra aşağıdakileri tamamlamak için yukarıdan aşağıya gelirler sonra her yanda bütünlük olur ve hepsi olması gerektiği gibi tamamlanır.

Sırları bilen, yukarıda ve aşağıda bütünlük oluşturur, Efendi'sine tutunur ve tüm sert kademeleri iptal eder. GAR'ı ZA'ya uzatarak Efendi'sini taçlandırır ve kutsamaları dünyaya uzatır. Bu “erdemli” denen adamdır, “dünyanın temel direğidir.” Onun sayesinde dünya ayakta durur. Onun duası geri çevrilmez; tüm dualarına karşılık verilir, onun hissesi bir sonraki dünyadadır, inancı olanların arasında sayılır. Demek ki bu dünyada inancı olanlar arasında sayılırlar.

103) “Onun huzurunda göğün ve yerin yaratıldığı günkü gibi bir mutluluk hiç olmamıştır.” diye yazılmıştır. Bunun anlamı, dünyanın tüm insanları öylesine mutlak bir bütünlük içindedir ki O'nun önünde bundan büyük bir mutluluk hiç olmamıştır. Ancak eğer kişi sevgi için tam bir pişmanlığa gelmezse bu büyük mutluluğun içinde yer alamaz. Bunun öncesinde kendisinden ve de dünyadaki insanlardan keyif alamaz. Aksine, önünde üzüntü ve acı dolu bir dünya hisseder, bu hislerin tümü ona yaratılışın tersine gittiği için gelir. Çünkü bu dünya yalnızca ihsanın içinde, Yaradan'ı hoşnut etmek üzere Tora ve iyi işlerle uğraşmak için yaratılmıştır, kişinin kendi keyfi için değil. “Yaradan'ın tüm işleri kendisi içindir,” insanlar

ona mutluluk ihsan etsinler diyedir. Ancak başlangıçta, “İnsan vahşi bir eşek sıpası olarak doğar,” tüm ilgisi kendi keyfidir, ihsan etmek için hiç arzusu yoktur. “Yaradan’ın tüm çalışması benim için, benim keyfim içindir,” diye iddia eder. Çünkü tüm dünyayı kendi iyiliği ve menfaati için yalayıp yutmak ister.

Yaradan, doğduğu andan itibaren kişinin içine işlenmiş olan kendi çıkarı için almanın içine yerleştirdiği bedensel ve duygusal acı ve sert izlenimlerle ıstırap verir. Hatta Tora ve Mitzva ile uğraşsa bile eğer bu uğraş kendi keyfi için ise yine bu izlenimleri kişiye verir ve böylece bu izlenimlerin içindeki ışık sayesinde kişi kendi çıkarı için almanın aşağılık ve korkunç doğasını hisseder. O zaman kişi almanın ve istemenin doğasını tamamen analiz eder ve kendisini Yaradan’ını hoşnut etmek için çalışmaya adar. Böylece Yaradan onun gözlerini açar ve kişi önünde mutlak bir mükemmellikle dolu bir dünya görür, orada asla hiçbir eksiklik yoktur. Böylece Yaradan’ın dünyayı yarattığı anki mutluluğuna dâhil olur. “Eğer o ödüllendirilirse, kendisi ve tüm dünya hakkında olumlu bir hüküm verir,” denmiştir. Her nereye gözünü gezdirse, orada yalnızca iyilik ve mükemmellik görür, Yaradan’ın işlerinin hiçbirinde tek bir hata görmez, sadece fazileti görür.

103) Tövbe etmeden önce kişinin çektiği dünyevi ve manevi ıstıraplar için iki yol vardır:

1. Yaradan yaptığı her şeyi, en iyisi için yapar. Yaradan, eğer çektiği bu korkunç acılar olmasa kendi için alma doğasının içine gömülü olan kişinin hiçbir zaman tövbe ile ödüllenenemeyeceğini görür. Bu nedenle kötüyü de iyi kadar kutsar, çünkü eğer kötü olmazsa kişi iyi ile de ödüllendirilemez. Bundan dolayı her şey iyiye yol açar.
2. Şu da en iyisi içindir. Yapılan kötülükler sadece iyiliğe neden olmakla kalmaz ama kötülüklerin kendisi, Yaradan'ın aydınlattığı büyük ışıklarla iyiliğe dönüşür. Hem bedensel hem de duygusal ıstıraplar günahlardır. Böylece, erdemsizlikler dönüşüme uğrar ve erdemliliğin biçimini alırlar.

124-124) Altıncı saray şevktir, “kızıl iplik,” diye adlandırılır.

Bu şevk, tüm şevki az olanların peşinden koştuğu, tutunduğu ve aşkla öptüğü arzudur. Bu saray arzusunun sarayıdır. Çünkü bu her şeyin arzusudur, bağlarla bağlanan, birleşmelerle birleşenler aşağıdaki saraylardan bu saraya yükselirler. Bu Yaradan'ın iyi iradesine sevgiyle boyun eğen kişidir.

140) Birleşmelere bağlanmayı bilen mutlu olur. Yukarıda sevilir, aşağıda sevilir; Yaradan hükmünü verir ve kişi iptal olur.

Erdemli olan Yaradan'ın iradesine iftira ederse, böylece Yaradan'ın iradesini iptal edeceğini düşünülebilir mi? Düşünülemez. Aksine erdemli kişi bağlarla bağlanmayı, birleşmelerle birleşmeyi bildiği zaman tüm yüzleri aydınlanır, tüm bütünlükler bulunur ve her şey gereğince kutsanır, tüm Dinim ortadan kalkar ve iptal olur, dünyada hiç Dinim kalmaz. Bu dünyada mutludur, sonraki dünyada mutludur. Böylece Yaradan'ın hüküm vermesinin ve erdemli kişinin iptal olmasının anlamı; erdemli kişi yaptığı birleşmeler yoluyla pek çok ışık yayar ve bu ışıklar hükümleri ve Dinim'i bu dünyadan kaldırır. Erdemli kişi için söylediğimiz her şey bu dünya içinde aşağıda yaptıkları hakkındadır. Bu nedenle onun hakkında "Erdemli olan bu dünyanın temelidir," diye yazılmıştır, çünkü erdemlilik dünyanın var oluşudur.

141-143) Kohen sağdan, Levi soldan uzanır. Biri diğeri olmadan eksik kalır. Saray saraya, şevk şevke girer her biri kendi doğru yerine bağlanana kadar, organ organa, Atzilut'a yükselmek, ZON'a yükselmek ve ZA'nın her Behina'sı kendi yerinde ve kendisine karşılık gelen Behina ile bağlanır ve bunlar birbirini Zivug-de-Yesodot ile tamamlarlar. Zivug-de-Nişikin [öpüşme çiftleşmesi] yoluyla birbirleriyle bir olana kadar birleşirler ve kucaklaşma ile birbirlerinin içinde aydınlanırlar.

Bundan sonra hepsinin en yücesi olan ruh yukarıdan onları aydınlatır. Tüm kandiller, Sefira'lar tam olması gerektiği gibi ışıldarlar, yani üst ışık uyanana ve tüm saraylar yedincinin yedincisi içindeki Zivug ile kutsalların kutsalına, yedinci saraya girene kadar ışıldarlar. Yedinci saray kutsanır ve kaynaktan fışkıran suların kuyusu gibi dolar, yukarıdaki ve aşağıdaki tüm saraylar kutsanır.

Sırların sırrı şudur ki, bu hiç bilinmeyen ve on Sefirot'tan sayılmayan bir ışıktır, bu hiç yakalanmamış bir arzudur, yani Yehida ışığıdır. Şöyledir, on Sefirot Hohma, HBD, HGT, NYHM ile başlar ve tamamen hafifler, bu arzu, bunu bilen düşüncede bile ne farkına varılır ve ne de algılanır. Sonra tüm kademeler birleşir ve Ayn Sof yoluyla tek bir arzu hâline gelir, Yehida ışığı tüm kademeleri hafifletir ve kıyafetlendirir. Tüm kademeler Ayn Sof yoluyla birleşir ve hepsi yukarıdan, aşağıdan ve en içten, hepsi bir olarak tam bir bütünlük içindedir.

151) “Ve akşam vardı ve sabah vardı.” “Ve akşam vardı” karanlığın tarafından uzanır, Nukva'dır. “Ve sabah vardı” aydınlığın tarafından uzanır, ZA'dır. ZA ve Nukva beraberce Zivug'da yer aldıkları için onlar hakkında yazılan şudur; “Bir gün,” bu akşam ve sabahın tek bir beden olduğuna ve her ikisinin birlikte bir gün ettiğine işaret eder, yani bu günün ışığı ZA ve Nukva'nın birlikte yaptığı Zivug'undan gelir.

Her gün “Ve akşam vardı ve sabah vardı,” diye yazılmıştır. Bu, gün ışığının her ikisinden geldiğı Zivug-de-ZON’a işaret eder. Böylece bu ilk gün metinde belirtildikten sonra, her gün “Ve akşam vardı ve sabah vardı,” diye yazılmasında ne anlam vardır ki?

Metin, bunu her gün tekrar ilan ederek daha önce karanlık olmaksızın aydınlığın olamayacağını işaret eder. Ve benzer olarak, ardından gün ışığı gelmeyen gece karanlığı da yoktur, çünkü bunlar asla birbirinden ayrılmaz.

174) “Ve Tanrı yaptıklarının hepsini gördü.” Yaptıklarını önceden görmemiş miydi? Fakat “Ve Tanrı kendi yaptıklarının hepsini gördü,” diye yazılmıştır. Bunun anlamı, ancak yaptıktan sonra gördü demektir. Ancak Yaradan her şeyi gördü; hem yapıp bitirdikten sonra hem de yapmadan önce. Ancak mısra şunu da ekler, O tüm gelecek nesilleri ve her nesille bu dünyada gelecek olan yenilikleri daha onlar bu dünyaya gelmeden öncesinde gördü. “Yaptıkları,” sözü tüm yaratılış işi anlamına gelir. Çünkü tüm gelecek olanların ve dünyada yaratılanların yeniliklerinin temeli ve köküdür yaratılış işin içindedir. Bu nedenle Yaradan bunu olmadan önce de gördü ve her şeyi yaratılış işinin içine yerleştirdi. Çünkü yaratılış işi olacak olan her şeyin temeli ve köküdür. Bu nedenle Yaradan bunların içine gelecekte nesiller boyunca bu dünyaya geleceklerde görülecek olanları da dâhil etti.

Bilgelerimiz şunları demişler; “Ve Zion üzerine söylenenler,” “Siz benim insanlarımsınız,” benimle ortakısınız, ben dünyaları başlattım, siz bitirirsiniz. Çünkü Yaradan tüm gerçekliği insanların tamamlayabileceği ve düzeltebileceği şekilde düzenlemiştir. Ve bu nedenle bu düzeltmenin sonu insanlara bırakılmıştır, insanlar yaratılışın ortağıdır.

Bu nedenle de gökte ve yerde iki sorgulama vardır: 1) Kaynak zaten düzelmiştir. Buna “yaratılış işi” denir. 2) Düzeltmenin sonunda ortaya çıkacak olan yeni gök ve yer, yazıldığı üzere, “Yeni bir gök ve yeni bir yer.”

176-177) Bu işi tamamlasın ve doğru yolu bulsun diye Yaradan insanı bu dünyada yarattı ve düzeltti ve böylece insan, Yaradan’ın erdemli kişi için sakladığı üst ışıkla ödüllenecektir. Bunun hakkında şöyle yazılmıştır; “Göz ne seni ne de senden başka bir Tanrı’yı görmedi.” Bunun anlamı ışık gizlidir demektir. “Onu bekleyen için görünecek,” bunun anlamı erdemli olana görünecek demektir.

İnsan, ne yolla bu gizli ışıkla ödüllendirilir? Tora ile uğraşarak ödüllendirilecektir. Çünkü her gün Tora ile uğraşan herkes sonraki dünyadan bir parça ile ödüllendirilir. Dünyaları inşa ediyor sayılır, çünkü dünya Tora ile inşa edilir ve mükemmelleştirilir. Yazıldığı üzere, “Yaradan dünyayı bilgelik ile inşa etmiştir, semayı zekâ ile kurmuştur,” Tora’nın bilgeliği

ve zekâsı ile. Şu da yazılmıştır: “Ve ben O’nunlaydım usta bir sanatkâr olarak,” yani Tora O’nun sanatıdır, dünyayı yaratmak içindir. Yaradan dünyayı şevkle yaptı ve dünya şevkle devam eder, Tora çalışanların şevki ile.

189-190) Şema okumasında, kişi Yaradan ile birleşmeli ve kalbin arzusuna düğüm atıp bağlanmalıdır. Ehad’a [bire] erişince, Ehad’ın Alef’ini hedeflemelidir. Bu hepsinden daha gizli ve daha eskidir, Sefira Keter-de-ZA’dır. Ehad’ın Het’inden sekiz üst kademeyi hedef almalıdır, bunlar Tzadik [erdemli], Yesod yoluyla üst Hohma’dandır. Ehad’ın büyük Daleti’inden, İsrail topluluğuna, Malhut’a bağlanmayı hedef almalıdır, Malhut ZA’ya bağlanmadığı zaman David’in hissesi “yoksul ve yavandır” denir, şimdi üst kademelere bağlandığında bu Ehad’ın Alef-Het demek olur, bunlar ZA’nın Yesod’u yoluyla Keter’dendir. O zaman Malhut büyüktür ve bu Ehad içindeki büyük Dalet’e işaret eder ve tüm dünya ondan beslenir. Bu memeler kule gibidir çünkü tüm dünya bunlardan beslenir, Kutsallık der ki; “Ben bir duvarım ve memelerim kule gibidir. Ayrıca ben O’nun gözünde huzur ve barış bulan bir taneydim.”

İsrail Topluluğu, yani Malhut oğulları ile beraber dünya milletlerinin arasında sürgünde iken o “küçük diye adlandırılır ve “bizim küçük bir kız kardeşimiz var,” diye yazılmıştır. İsrail Tora’ya bağlandığında ve doğru yolda ilerlediğinde, Malhut bereket bolluk ve barışla dolar, Yesod Malhut ile birleşir ve

Malhut karşılık verir ve der ki; “Ben bir duvarım ve memelerim kule gibidir,” yani büyüktür ve bu dünya için bereket ve bolluk ile doludur. O benimle birleştiği zaman, bu “barıştır.” Az’ın Alef’ini en kutsal Atik olarak yorumlar. Az’ın Zayn’ı Hohma’dan Hod’a kadar olan yedi kademedir ve “barış” Tzadik, Yesod diye adlandırılır. Çünkü bu kademeler bana bağlanmıştır, ben O’nun gözünde huzur ve barış bulan bir taneyimdir. Gözler yedi kademedir, ZAT-de-Hohma’dır, “Yaradan’ın gözleri,” “ Yaradan’ın yüzü,” diye adlandırılır ve dünyada barış olur ve Hased-de-Atik erkeğin ve dişinin, ZA ve Malhut’un yerindedir. Bu nedenle Musa Tora’da şöyle buyurdu ve inancın tüm tügümlerini bağlayarak, “Ey İsrail duy, efendimiz Tanrı, Yaradan tektir, ” dedi.

205) “Kızını evlendiren kişi” kocasına gitmeden önce, annesi ve babası ona bakar ve ihtiyacı olan her şeyi verir. Kocas ile bağlandıktan sonra, kocası onu besler ve ihtiyacı olan her şeyi verir. Başlangıçta “Ve Yaradan yaptı,” diye yazılmıştır, onu AVİ yapar. Sonra “Ve onu erkeğe getirdiler,” diye yazılmıştır, birbirlerine bağlansınlar ve kocası onun ihtiyacı olanları getirsin diye.

217-219) “Ve adam dedi ki, ‘Bu defa.’” Bunlar tatlı sözlerdir, ona olan sevgisinden gelir ve onda sevgiyi uyandırmak için onu kendi iradesine çeker. Bak gör bu sözler ne tatlı, nasıl da sevgiyi uyandırırılar. Bu sözler, - “kemiğimin kemiği, etimin

eti”- ona tek bir olduklarını ve aralarında hiçbir ayrılık olmadığını gösterir.

Şimdi de onu över, “kadın’ diye adlandırılacaktır, çünkü onun gibi başka birisi yoktur, evin nurudur. Onunla karşılaştırılınca tüm diğer kadınlar erkeğin gözünde maymundur, başkası değil ama yalnız o ‘kadın’ diye adlandırılır.” “kadın” ismi Yaradan’ın ateşine, “ateş” diye adlandırılan solun aydınlığındaki tamlığa işaret eder, bu Hey harfine, Nukva’ya bağlıdır. Bu nedenle onu övdü, “kadın’ diye adlandırılacaktır,” çünkü Hohma ışığı, o kocasının Hasadim’ine dâhil olduktan sonra parlayacaktır, ona “kadın” ismi verilmiştir ki bu Hohma’nın aydınlığıdır, buna “ateş” denir. Yazıldığı üzere “Ve Yaradan’ın ışığı ateş hâline gelecektir.”

“Kadın” denmiştir çünkü ateş Hey’e [Eş (ateş) + Hey Işı’yı (kadını) yapar] bağlıdır. Yalnız o, onun gibi başkası yoktur çünkü Hohma’nın aydınlığı onunki dışında hiçbir kademede ortaya çıkmaz.

“Bu nedenle erkek babasını ve annesini bırakıp karısına bağlanmalı ve onlar tek bir vücut olmalılar,” ona aşkla bağlanmalı, çünkü tüm bu şeylerle erkek ona doğru uyandırılacaktır.

226) Eve geldiğinde karısını mutlu etmelidir, çünkü karısı onun bu üst Zivug'una neden olur. Çünkü hâlen evdeyken hem erkek hem de kadıngen, tam bir bütünlük içindeyken ettiğı “yol-duası” ile yoldayken yüksek Zivug ile ödüllendirildi. Böylece yoldayken, Kutsallığı damıtarak karısı yüksek Zivug'a neden oldu. Karısına geldiğı zaman iki nedenle onu mutlu etmek zorundadır: Zivug zevki için ve bu Zivug Mitzva'ya mutluluk verdiğı ve Mizva da Kutsallığa mutluluk verdiğı için.

229) Bilgenin öğrencileri haftanın bütün günleri karılarından ayrı dururlar ve böylece Tora ile uğraşırlar boş durmazlar. Yüksek Zivug onlarla ve Kutsallıkla eşleşir onlardan ayrılmaz böylece onlar erkek ve dişi olurlar. Şabat başladığı zaman karıları ruhlarını edinmek için yüksek Zivug'a neden olduğı için bilgenin öğrencileri bu yüksek Zivug'un şanı için karılarını mutlu etmelidirler ve kalplerini ustalarının iradesine hedeflemelidirler.

230) Gel ve gör. Kişi evindeyken, evin özü karısıdır çünkü karısına şükürler olsun ki Kutsallık evindedir.

259-266) Kutsal birleşmenin sırrı – kutsal ismin alt Hey'i, Nukva – gök mavisi ve siyahtır ve Yod-Hey-Vav, ZA içinde birleşir ve beyaz ışııkla aydınlatır.

Bazen gök mavisi ışık Dalet'tir bazen de Hey'dir. İsrail beyaz ışıkla aydınlatmak için aşağıdakine bağlanmadığı zaman o Dalet olarak kabul edilir. Beyaz ışıkla birleşmek için MAN'ı yükselttiği ve içinde İsrail uyandığı zaman ona Hey denir.

“Eğer bakire bir genç kız varsa,” diye yazılmıştır, ancak erkeğe bağlanmadığı için “genç kız” Hey'siz yazılmıştır ve erkeğin olmadığı yerde Hey yoktur. Bu nedenle “genç kız” Hey'siz yazılmıştır ve orada Nukva'yı Dalet harfinin içinde bırakarak Hey yukarı çıkmıştır, bu kıtlık ve yoksulluğa delalet eder.

Beyaz aydınlatan ışıkla birleştiği zaman, ona Hey denir çünkü her şey tek olarak birleşir – Nukva beyaz ışıkla bir olur ve İsrail de onunla bir olur, ELEH'in yükselttiği MAN ile aydınlatmak için onun altında durur. Böylece her şey bir olur çünkü ZA ve Nukva birleşir ve MAN olmadan onunla birleşemeyeceği için İsrail MAN'ı aydınlatmak ve onunla birleşmek için Nukva'ya yükseltir. Böylece onunla da birleşirler çünkü onlar aşağıdakinin ödüllendirildiği ölçüde yukarıdakinin de ödüllendirilmesine neden olurlar ve böylece Yaradan, Kutsallık ve İsrail bir olur.

Bu adaktır, gök mavisi ışığı uyandıran ve yakan ateşten yükselen dumandır. Bu yandığında beyaz ışığa bağlanır.

Kandil, Kutsallık, tek bir bağda ateş alırlar, beyaz ışığa ve dumana tutunurlar ve üçü bir olurlar.

Bu gök mavisi ışığın tavrında aşağıdan tutunanların hepsini yakıp tüketmek olduğu için, iyi niyete vakit olduğunda ve kandille birlik içinde yandığında, şöyle yazılmıştır: “O vakit Yaradan’ın ateşi düştü ve yakılan adakları tüketti.” Ondan sonra, altındaki her şey yandıktan sonra, kandilin, Kutsallığın tek bir bağda ve birlikte yandığı bilinir. Çünkü gök mavisi ışık, beyaz ışığa tutunur ve onunla bir olur. Nasıl bir olurlar? Gök mavisi ışık, Nukva, beyaz ışıkla, ZA ile birleşir ve her ikisi tek ve bir olurlar. Aynı şekilde, gök mavisi ışık da altındaki yağları ve adakları yakar ve tüketir. Bu, altındakini yakıp tüketmediği ama onları beyaz ışığa yükselttiği anlamına gelir. Bundan sonra her şey – duman ve gök mavisi ışık – beyaz ışıkla bağlanır ve birleşir, böylece barış tüm dünyalar boyunca genişler ve her şey tek olup birleşir.

Mavi ışık altındaki her şeyi yakıp tüketmeyi tamamladığında, Kohen’ler, Levi’ler ve İsraililer gelirler ve ona şarkılarla coşkularla bağlanırlar; kalbi hedef alan şair Levi’ler, dualarıyla Kohen’ler ve İsraililer hep ona bağlanırlar. Ve kandil, yani Kutsallık onların üzerinde yanar ve aydınlatır, ışıklar tek olarak birleşir ve dünyalar aydınlanır, yukarısı ve aşağısı aydınlanır.

Böylece İsrail için “Yaradan’ımız Efendi’mize tutunan senin içindeki herkes bugün canlıdır,” denmiştir.

318) Kişi nereye yürürse ve hangi yola tutunursa, kendinden çıkan kişinin karşısında yürüyen bir güç de tayin eder. Eğer iyi yolda yürürse, kendisine yardımcı olan Keduşa tarafından gelen bir güç tayin eder. Eğer kötü yolda yürürse, kendisine zarar veren Tuma tarafından gelen bir güç tayin eder.

326-327) Kişi doğru yolda yürüdüğü zaman, sağda gider ve kendi üzerine yukarıdan kutsallığın ruhunu çeker. Bu ruh, kişide yukarı ile birleşmek ve yukarı Keduşa’ya tutunmak için kutsal bir arzuya dönüşür ve bu arzu ondan asla ayrılmaz. Kişi kötü yolda yürüdüğünde doğru yoldan sapar ve üzerine soldan, kendisini kirleten Tuma’nın ruhunu çeker “ve kendini onlarla kirletmeyeceksin, kendini onlarla lekeletmeyeceksin,” diye yazılmıştır. Lekelemeye gelen lekelenir.

368-369) “Onları erkek ve dişi olarak yarattı.” Bunun anlamı, içinde erkek ve dişi olmayan herhangi bir yapı olması gerektiği gibi yüksek bir yapı değildir. Erkeğe ve dişiye bir arada rastlamıyorsanız, Yaradan da orada değildir. Yalnız erkek ve dişinin olduğu yerde kutsama vardır. “Ve onların yaratıldığı gün, onları kutsadı ve onlara ‘adam’ ismini verdi,” diye yazılmıştır. “Ve onu kutsadı ve ona ‘adam’ ismini verdi,” diye

yazılmamıştır, bu da size öğretir ki eğer erkek ve dişi beraber değilse “adam”ın ismi bile anılmaz.

445-446) Yaradan’dan korkan her insanın inancı tamdır çünkü bu kişi Yaradan’a olan görevlerinde tamdır. Efendisinden korkmayanda inanç yoktur ve böyle birisi bir sonraki dünyadan pay almaya lâyık değildir.

Ne mutlu bu dünyada ve bir sonraki dünyada erdemli olana, çünkü Yaradan onun mutluluğunu ister. “Erdemli olanın yolu şafağın aydınlığı gibidir.” “Aydınlığı gibidir,” ne demektir? Yaradan’ın yaratılışı yarattığı, aydınlatan ışık gibidir. Yaradan’ın erdemli olan için bir sonraki dünya için gizlediği ışıktır. Gittikçe daha güçlü parlar çünkü her zaman ışığı yükselir ve asla yetersiz kalmaz.

Yeni Zohar, Bereşit Bet [Yaratılış 2]

5) “Senden korkanlar için sakladığın iyiliğin ne kadar da boldur,” diye yazılmıştır. Bu, Yaradan’ın erdemli olanlar, günahatan korkanlar için sakladığın ilk ışıktır. Yazıldığı üzere, gece kısmında ışık kısmında “Ve sabah vardı.” Ve birleştiklerinde, “gün” oldu.

İlk ışık, orta çizgi yoluyla gizlenmiş olsa da, Yaradan onu tamamen saklamak niyetinde değildi. Aksine, sakladı ki ışık

yalnızca g nahtan korkan ve erdemli olanları aydınlatabilsin.       erdemli olanlar ışığı a a ıdan yukarıya –       sağdan Hassadim'in ve soldan Hokma yalnızca beraberken aydınlığında bütünlük vardır - almakta dikk tlidirler böylece orta çizgide onları birleştiren tam bir mutluluktur. Bu nedenle karanlık kısım, sol  izgi “Ve gece vardı,” aydınlık kısım, sa   izgi, “Ve sabah vardı,” diye biter ve orta çizgide birle tikleri zaman, “bir gün,” diye yazılmıştır, bu tam bir birliktir.

Nuh

21) Yaradan tacını giydiği zaman, hem aşıağıdan ve hem yukarıdan taçlandırılır. Yukarıdan en derin yerden, AVI tarafından taçlandırılır. Aşıağıdan da erdemli olanların ruhları tarafından taçlandırılır. Sonra yukarıdan ve aşıağıdan hayat eklenir, tapınak yeri her iki taraftan da dâhil edilir, çukur dolar, deniz tamam olur ve Yaradan herkese hayat verir.

63) Eğer kişı arınmak için gelirse kutsal bir ruh tarafından yardım görür, arındırılır ve kutsanır ve bu kişıye “kutsal” denir. Eğer ödüllendirilmez ve arınmak için gelmezse bu kişıye yalnızca iki kademe açıktır, Nefeş ve Ruah ama ruhu (Neşema) yoktur. Dahası, eğer lekelemek için gelirse, kendisi lekelenir ve kendisinden yukarının yardımı geri alınır. Bundan sonra herkes kendi yoluna göredir. Eğer pişman olur ve arınmaya gelirse, bir kere daha yardım görür.

110) Sevdiği kişiyi belli bir gün yemeğe davet eden bir kral hakkında bir alegori vardır, böylece sevilen kişı kralın kendisini kayırdığını bilir. Kral, “Şimdi yalnız beni seveni mutlu edeceğim, ancak korkarım ki beni sevenle beraber biz yemekten tüm görevli memurlar gelecek ve bu sevinç yemeğine katılmak için beni sevenle beraber bizimle sofraya oturacaklar,” dedi.

Sevdiği ne yaptı? Önce çorbalar, sebzeler ve öküz eti yaptı ve bunları yemeleri için görevli memurlara verdi ve sonra da kral sevdiğiyle baş başa oturdu ve dünyanın en ince lezzetleri olan yemeklerini yedi. Böylece kralla yalnızken, ona tüm ihtiyaç duyduklarını sorar ve hepsini ona verir ve kral kendisini sevenle baş başa mutlu olur, onların arasına yabancılar giremeyecektir. Kral da İsrail ile işte böyledir.

123) Ruha bu dünyada var olması için bir kıyafet verilmiştir, bu bedendir, bunun gibi ruha bir sonraki dünyada var olan üstteki parlaklık için, aydınlatan aynanın içine bakmak için ki bu ZA'dır, yaşayanlar diyarından, Nukva-de-ZA'dan da bir kıyafet verilir.

138) İnsanlar ne kadar da kalın kafalılar, Tora'nın sözlerini bilmezler ve bunların farkına varmazlar ama dünyevi meselelere bakarlar ve böylelikle ruhun bilgeliği onlar tarafından unutulup gider.

295) Rabbi Şimon dedi ki; "Eğer Yaradan Hanoh Kitabı'nı ve Adam Kitabı'nı verdiği zaman ben bu dünyada olsaydım, bunların insanların arasında sokulmamasına çaba sarf ederdim çünkü o zamanlarda tüm bilgiler onlara bakmaktan korkmuyordu, hata yapıldı (kelimeler sözlük anlamına göre alınarak yanlış yorumlandılar, diğer bazı şeylerde de olduğu gibi). Ve bu da onları yukarıdaki Keduşa'nın alanından dışarı

çıkardı ve kutsal olmayan başka bir bölgeye getirdi. Ancak şimdi dünyadaki tüm bilgiler bu şeyleri bilirler ve saklarlar, sırları açık etmezler ve Yaradan'a hizmet etmekte daha güçlenirler. Bu nedenle bu sırlarla uğraşmaya izin verilmiştir.”

304-306) Erdemliler mutludur çünkü Yaradan onların zaferini ister ve onlara bilgeliğin yüce sırlarını açmıştır.

“Yaradan efendimsin; ben sana övgüler düzeceğim; senin adın için, mucizelerin için, uzaktan verdiğin nasihatlerin için, sarsılmaz inanç için sana şükran duyacağım.” İnsanlar gerçekten de Yaradan'ın ihtişamına saygı duymalı ve onun ihtişamına övgü düzmelidir çünkü efendisini bilen ve gerektiği gibi öven kişinin dileğini Yaradan yerine getirir. Dahası yukarıdan ve aşağıdan kutsanmalarını çoğaltır.

Bu nedenle, efendisini övmeyi ve O'nun ismiyle bir olmayı bilen kişi yukarıdan desteklenir ve aşağıdan da gıpta edilir, bu kişi Yaradan'a şükreder. Bunun hakkında “Ve benim hakkımda konuşacaksın, ‘sen benim hizmetkârımsın, ey İsrail, ben seninle ihtişam bulurum,’” diye yazılmıştır.

368) Ve Efendi dedi ki, “İşte bak, onlar tek bir insandır,” onlar birlik içinde tek oldukları için iş yapacaklar ve işlerinde başarılı olacaklar.

386-388) Çünkü onlar tek bir irade ve tek bir yürek oldular ve kutsal dilde konuştular, “yapmayı amaçladıkları hiçbir şey onlar için imkânsız olamayacaktır,” diye yazılmıştır; üst Din’in onlar üzerinde hükmü olamaz.

Bizler, Tora’yı çalışan dostlar, tek bir yürek ve tek bir iradeyiz. Dahası yapmak istediğimiz hiçbir şey bizim için imkânsız değildir. Bunun anlamı, dünyanın insanları tek bir irade ve tek bir yürek olduğu sürece buna karşı koyanın devamlılığı olamaz, Yaradan’a isyan bile etseler, ayrılığın neslinde (Babil neslinde) onlara hükmeden üst Din’in onlar üzerinde hükmü olmaz. Ve eğer ayrılırlarsa, onlar hakkında derhal “Ve Efendi onları buradan dışarı dağıtıp savurdu,” diye yazılır. Bu nedenle karşı koyanın devamlılığı olamaz.

Bunun anlamı her şeyin ağızdan çıkan sözlere dayandığıdır çünkü derhal dilleri kafalarını karıştırdı “Ve Efendi onları buradan dışarı dağıtıp savurdu.” Ancak gelecekte, “İnsanlar saf bir dil geri vereceğim, böylece onları Efendi'ye hizmet etmek için tek bir rızayla hepsi Efendi'nin ismini çağıracaklar” ve Efendi onların hepsinin kralı olacak.

Yeni Zohar, Nuh

1) Ne mutlu İsrail’e Yaradan onları ister, onlara kutsal Tora’yı vermiştir ve yukarıdaki iftiracılara ve aşağıdaki zarar vericilere

karşı onları uyarmıştır, onlara nasihatler vermiştir ki böylece yalnızca Yaradan'ın onlar üzerinde hükmü olsun. Onlar iftiracıları ve sabotajcıları nasıl savuşturacaklarını bilirler ve böylece O'nun hissesinin ve mirasının bir parçası olurlar. Yazıldığı üzere, “Yaradan'ın ve Yaradan'ın insanların hissesi için, Yakup için, O'nun mirasının hissesi için.”

24) İnsan hakkında, “Adamın yalnız olması iyi değildir; Ona karşı bir yardım yapacağım.” Bu ruhtur, kendi içinden kişiye, Yaradan'ın yolları ve yöntemleri ile rehberlik eder. Bu, arınmaya gelene yardım edilirdir. Kişi Yaradan'ın yollarında ve yöntemlerinde yürüdükçe, çok yardım alır: Ona kendi ruhu yardım eder, vekalet eden melekler ona yardım eder, Yaradan'ın Kutsallığı ona yardım eder ve hepsi onun bu kişi hakkında beyanat verir ve “Yürüdüğün zaman, adımların dar boğaza girmeyecek; eğer koşarsan tökezlemeyeceksin” derler. Erdemli olanların ruhları bu kişiye yardım eder.

46) “Nuh üç oğul babasıydı.” Bunlar adamın içindeki üç yönetmendir. Ruhun yönetmeni Yaradan'a hizmeti için adama yardımcıdır. Buna Şem denir. Şehvet ve kötü eğilimin yönetmeni, bedeni şaşırtır ve günaha götürür, buna Ham denir. İyi eğilimin rehberi kişiyi büyük bir coşkuyla Tora çalışmanın güzelliğine ve Yaradan korkusuna götürür ve bu Yafet diye adlandırılır. Bu rehber adama hayatın yolu boyunca kılavuzluk eder.

152) Mikael, “Bu dünyanın efendisi, sen onlara karşı merhametli ol, çünkü sen merhametlisin ve böyle anılırsın,” dedi. Yaradan ona, “Bu hüküm benim önüme konduğu gün ben tövbe edene kadar onları bağışlamayacağıma dair yemin ettim. Eğer İsrail topluluğu iğne deliği kadar bile olsa tövbe etmeye başlarsa onlara büyük kapılar açacağım.

153-155) İsrail Topluluğunun sürüldüğü tüm sürgünlerde, Yaradan sürgünün süresini ve sonunu belirledi, o her zaman tövbe etmeye uyandırıldı. Son sürgünün süresi ve sonu belli değildir. Aksine her şey tövbe etmeye bağlıdır. Söylendiği üzere, “Ve sen Efendin Yaradan’a döneceksin, O'nun sesine itaat edeceksin.” Şu da yazılmıştır; “Eğer kovulmuş olmanın sonu cennetin sonunda ise, oradan seni Efendin Yaradan toplayacak ve seni oradan alacaktır.”

Bu durumda hep beraber tövbe etmeye uyanmaları nasıl olacak? Biri cennetin sonunda ve biri de yerin sonunda nasıl birleşecekler ve tövbe edecekler? Eğer tapınağın başındaki tövbe ya da tek bir tapınak tövbe ederse, tüm İsrail onlara teşekkür etmek için bir araya gelecektir çünkü Yaradan her zaman, iyilik yapabilsin diye onların tövbe edeceği zamanı bekler. Yazıldığı üzere “Ve bu nedenle Yaradan affetmek için sizi bekler.” O her zaman onların tövbe edeceği zamanı bekler.

Leh Leha [İleriye Git]

4) İnsanlar Yaradan'ın işlerini gözlemlemelidir. Sonunda, bu dünyayı ve bu dünyanın neyin üzerinde durduğunu bilmeyen insanlar kendilerinin de neyin üzerinde durduğunu bilmezler.

4-5) Her şey Tora'nın üzerinde durur, İsrail Tora ile meşgul olarak MAN'ı ZON'a yükselttiği ve orta çizgiyi - ki bu Tora'dır – uzatması ile bu dünya var olur.

Gece yarısı uyandığı ve Yaradan erdemlilerle oynamak için Cennet Bahçesi'ne girdiği zaman Cennet Bahçesi'nin tüm ağaçları şarkı söyler ve Yaradan'ı överler. Yazıldığı üzere, “Sonra ormanın tüm ağaçları Efendi'nin önünde, O geldi diye sevinçten şarkı söylerler. O hükmettiği için gece Nukva'dır. Nukva temel olarak sol çizginin aydınlığıdır, İma'daki Şuruk'un noktasından uzanan Hohma'nın aydınlığıdır. Ayrıca Hohma yalnızca Haze'den aşağıya parlar, çünkü Manula [kilit] Haze'den yukarısını ve her Partzuf'un yukarısını kontrol eder ve Hohma'nın aydınlığı orada görünemez. Bu gecenin ikiye bölündüğü ayrımdır, bu nedenle de gece yarısı noktası Haze noktasıdır.

Gece yarısı Nukva Bina'dan hafifletme almak için, Haze'den aşağıya –ki burası Cennet Bahçesi'dir - parlamak için uyanır, Yaradan erdemlilerle oynamak için Cennet Bahçesi'ne girer. Başka bir deyişle, erdemli olanlar MAN'ı yükseltir ve orta çizginin aydınlığını oraya uzatırlar, bu Cennet Bahçesi'nde parlayan Yaradan'dır.

Cennet Bahçesi'nin tüm ağaçları şarkı söyler ve Yaradan'ı överler, yazıldığı üzere, “Sonra ormanın tüm ağaçları sevinçten şarkı söylerler.” “Ormanın tüm ağaçları” kısır ağaçlardır, meyve vermezler. Yaradan'ın gelişinden önce, Nukva'nın Sefirot'u, bu ormanın ağaçları olarak kabul edilirler, hiç meyve vermezler. Oraya erdemliler vasıtası ile giren Yaradan'ın verdiği aydınlıktan sonra, “Ormanın tüm ağaçları Efendi'nin önünde, O geldi diye sevinçten şarkı söylerler” ve meyve verirler.

9) Tüm insanların var oluşu orta çizgidedir, bu çizgi yalnızca Tora ile meşgul olarak uzatılır. Eğer orta çizgi olmasaydı hiçbir var oluş olamazdı.

18-19) Arınmaya gelene yardım edilir... Böylece, gelen ve kendini aşağıda uyandırana yukarıdan yardım edilir. Ancak aşağıdaki uyanma olmadan, yukarıda uyanma olmaz.

Eğer önce üzerine yukarıdaki şeyin yerleştirileceği aşağıdaki şey uyanmadıysa yukarıda hiçbir şey uyanmaz. Kandildeki siyah ışığın anlamı şudur; bu kandildeki beyaz ışığı, yani ZA'yı yakalamayan Nukva'dır; önce Nukva'nın uyanması gereklidir.

116) Yazıklar olsun bu dünyadaki günahkârlara, var olan her şeyin Yaradan'dan olduğu, yalnızca O'nun yapmış ve yapmakta olduğunu ve dünyadaki her işi O'nun yapacağını bilmezler ve anlamak istemezler. O baştan sonunda neyin ortaya çıkacağını bilir. Yazıldığı üzere, “Sonu baştan bildirir.” Ve O başlangıçta, bir süre sonra bunları tekrarlamak ve mükemmel bir şekilde tekrar yapmak için gözler ve bir şeyler yapar.

129) “Ve Cennet'te bahçeyi sulamak için bir nehir ortaya çıktı,” bu Yesod-de-ZA'dır ve Hohma'ya dönmüş olan ve “Eden” diye anılan Bina'dan çıkar gelir. Bu üzerinde bu dünyanın durduğu sütundur ve bahçeyi, Nukva'yı sulayan budur, bahçe bununla sulanır ve bundan meyve verir ki bunlar insanların ruhlarıdır. Bu dünyada gelişen tüm meyveler, Nukva'dır, bunlar bu dünyanın devamlılığıdır ve Tora'nın koruyucusudurlar. Bu meyveler erdemli olanların ruhlarıdır, Yaradan'ın işinin meyveleridirler.

131) Üst dünyanın aşağı dünyadan uyandırılmaya ihtiyacı vardır. Erdemli olanların ruhları bu dünyadan ayrılıp Cennet

Bahçesi'ne yükseldiğı zaman, onların hepsi zarif bir biçimde üst ışığa bürünürler. Yaradan onlarla oynar ve onlara hasret duyar çünkü onlar Yaradan'ın yaptığı işin meyvesidirler. İsrail bu nedenle “Yaradan'ın oğulları,” diye çağrılır” çünkü onlarda kutsal ruh vardır. Yazıldığı üzere, “Siz Efendiniz Yaradan'ın oğullarısınız,” çünkü bu ruhlar oğullardır, Yaradan'ın eyleminin meyveleridir.

144) Eğer Abram aşağıya, Mısır'a gitmeseydi ve önce orada arınmasaydı, Yaradan'dan hissesi olamazdı.

Yaradan onları tek bir millet yapmak ve kendine yakınlaştırmak istediğinde, oğulları için de bu aynıydı. Eğer önce Mısır'a gitmeseler ve orada arınmasalardı O'nun bir tanecik milleti olamayacaklardı. Benzer olarak, kutsal topraklar önce Kenan'a verilmesi ve onlar orada hüküm sürmeseydi, bu topraklar Yaradan'ın payı ve hissesi olamazdı ve hepsi bir olamazdı.

163) Tüm dostları geldiler ve Rabbi Şimon'un ellerini öptüler. Ağladılar ve “Ne yazık, sen bu dünyadan ayrıldığında Tora'nın ışığını kim yakacak?” Ne mutlu senin dostlarına, onlar Tora'nın sözlerini senin ağzından duydular.

209-210) Yaradan İsrail topluluğuna, yani Kutsallığa, “Benden dolayı sizin meyveniz vardır,” dedi; “Benim meyvem vardır,” demedi ama “Sizin meyveniz,” dedi; bu dışının arzusuna işaret

eder ki bu da erkeğin gücünü de içeren diş ruhtur. Ayrıca diş ruh erkek ruhun içine de dâhildir ve biri diğerine karışır ve bir olurlar. Daha sonra bu dünyada ayrılırlar.

Gerçekte, erkeğin gücü bu dünyada var olan dişinin meyvesidir. “Senin meyven,” sözü dişinin meyvesine, dişinin arzusu ile büyüyen ruha işaret eder. Bu metin bize, diş ruhun bile kendi kendine oluşmadığını ama ancak erkek ruh ile birleşerek oluştuğunu söyler. Bu nedenle, “Benden dolayı sizin meyveniz vardır,” der.

“Benden dolayı sizin meyveniz vardır.” Böyledir çünkü dişinin arzusu ile diş ruh gelir ve erkeğin meyvesini verir. Dişinin erkeğe olan arzusu olmasaydı, bu dünyada hiç meyve olamazdı yani hiç çocuk olmazdı.

225-227) Yaradan bu dünyayı yarattığında dünya ayakta durmadı ama o tarafa bu tarafa yıkıldı. Yaradan dünyaya, “Neden yıkılıyorsun?” dedi. O da dedi ki, “Ayakta duramam çünkü üzerinde duracağım temelim [Yesod] yok.”

Yaradan ona “Pekâlâ, senin içine erdemli birini, İbrahim’i yerleştireceğim, o beni sevecektir.” Ve dünya derhal ayağa kalktı ve var oldu. “Bunlar yaratıldıklarında göğün ve yerin nesilleri olarak yaratıldılar.” BeHibaram [yaratıldıkları zaman]

olarak okuma, BeAvraham [Avraham'da (İbrahim'de)] olarak oku, çünkü bu dünya İbrahim ile var oldu.

Dünya Yaradan'a, "İbrahim'in kaderinde tapınağı yıkacak ve Tora'yı yakacak olan oğullar edinmek vardır," diye cevap verdi. Yaradan ona, "Onun neslinden olan bir adam, Yakup çıkacak ve ondan da hepsi de erdemli olan on iki kabile gelecek," dedi. Derhal dünya onun için var oldu.

231) Yukarıdaki uyanışı yalnızca aşağıdaki yoluyla olur, çünkü yukarıdaki uyanışı aşağıdaki arzusuna bağlıdır.

268-269) **"Ben sevdiğime aitim ve o da beni arzu eder,"** diye yazılmıştır. Başlangıçta "Ben sevdiğime aitim" ve sonra "Ve o da beni arzu eder." "Ben sevdiğime aitim" bu aşağıdan bir uyanışla, onun için düzenlenmiş ilk yerdir, sonra "Ve o da beni arzu eder."

Günahkârda Kutsallık bulunmaz. Kişi arınmaya gelince ve kendini Yaradan'a yakınlaştırdıca, Kutsallık onun üzerindedir. Bunun hakkında önce "Ben sevdiğime aitim" diye sonra da "Ve o da beni arzu eder," çünkü arınmaya gelen arındırılır.

278-279) **Yaradan bu dünyayı yarattığı zaman,** ancak eğer İsrail gelir de Tora'yı alırsa onların var olacakları

koşulunu koymuştu. Eğer almazsanız kaosa geri çeviririm. Gerçekten de dünya İsrail Sina Dağı'nda ayağa kalkıp Tora'yı kabul edene kadar da dünya var olmadı, ancak bundan sonra var oldu.

O günden sonra, Yaradan dünyaları yarattı. Onlar kimdir? Onlar insanların Zivugim'idir.

310) Yaradan, Bina, bu dünyayı, “cennet ve yeryüzü,” diye anılan ZON'u yaratmak istediği zaman, düşünceye - Hohma'ya, Tora'ya – kaydedilmiş kayıtlara baktı ve ışığı Hohma'dan ZON'a, cennetten yere uzattı. Ancak Tzimzum'un [kısıtlamanın] ve Malhut'un içindeki Din'in zorlaması nedeniyle dünya ayakta duramadı.

Bunun üzerine Yaradan kefareti, gizli içsel ve yüce Heyhal'ı [sarayı] yarattı. “Kefareti yaratana kadar,” yani bu Malhut'u Bina'ya yükseltene kadar anlamına gelir, o zaman Bina'ya “kefareti” denir, çünkü Bina Heyhal'ın içinde küçülür azalır. Böylece Malhut içindeki Midat-ha-Din [yargılama niteliği] Bina'nın içinde küçülür azalır ve Hohma'nın ışığını almaya uygun hâle gelir.

315-317) “Yaradan'ı kutsayın, siz onun melekleri... O'nun sesinde onun sözlerini duyun.” İsrail dünyanın tüm milletlerinden daha mutludur, çünkü Yaradan onu tüm diğer

milletlerin arasından seçti ve ona kendi payından ve kendi hissesinden verdi. Bundan dolayı ona kutsal Tora verildi, çünkü onlar Sina Dağı'nda tek bir arzuda birleştiler ve yapmada ve duymada öncü oldular. Şöyle dediler, “Yapacağız ve duyacağız.”

“Yaradan’ı kutsayın, siz onun melekleri,” bunlar ülkedeki erdemlilerdir. Onlar Yaradan’ın önünde semalardaki yüce melekler kadar önemlidirler, çünkü düşman karşısında zafer kazanır gibi (kötü) eğilimin üstesinden geldikleri için güçlü ve yücedirler. “O’nun sözünün sesini duymak,” yani her gün ve her gerektiğinde yukarıdan gelen sesi duymakla ödüllendirilmek demektir.

327-328) **Kral Davud, “Yaradan olandan koru Efendim. Ve kaya olanı koru Tanrım.”** “Yaradan olan” yöneten veya memur edilen ve Yaradan başka her şey yapabilen mi demek olur? Doğrusu Yaradan tarafından emredileni yaparlar, çünkü hiçbirinin kendi otoritesi yoktur ve kendi başına bir şey yapamaz. “Kaya olandan” kuvvetli olan ve kendi iddiası ve gücü olandan “Koru Tanrım” anlamında mı? Doğrusu hepsi Yaradan’ın elindedir ve O’nun izni olmadan hiçbir şey yapılamaz.

“Yaradan olandan koru Efendim.” Her şey Yaradan’ın izniyle olur. Yıldızlar da kader de görüldüğü gibi değildir, bunlar bir

şey gösterir, Yaradan bunu başka bir yola çevirir. “Ve kaya olanı koru Tanrım,” Yaradan gibi başka bir ressam daha yoktur demektir. O mükemmel ressamdır, biçimin içinde biçim, annesinin rahminde bir cenin resmeder, bu resmi tüm düzeltmeleri ile tamamlar ve onun içine üstteki düzeltinin benzeri yüce bir ruh damıtır.

330) Yaradan'ın işleri ne kadar da yücedir! İnsanı yapan ve resmeden sanatı dünyayı tasvir eden sanatı gibidir. Başka bir deyişle insan dünyanın tüm işçiliğini içerir ve “küçük bir dünya” diye adlandırılır. Her gün, Yaradan olması gerektiği gibi herkesle Zivugim yapan bir dünya yaratır ve bu dünyalar yaratmak olarak addedilir. Yaradan onlar bu dünyaya gelmeden önce her birinin şeklini belirler.

356) **“Efendinin kanunu mükemmeldir” çünkü her şeyi kapsar.** Ne mutlu Tora ile uğraşan ve ondan ayrılmayanlara, çünkü Tora'dan bir saat için bile ayrılanlar bu dünyadaki hayattan ayrılmış gibi olurlar. Ve şöyle yazılmıştır; “bu senin hayatın ve günlerin içindir.” Ve şöyle yazılmıştır, “hayatındaki günler ve yıllar boyunca sana barış verecek.”

363-367) **Gece yarısı, horozlar uyandığı zaman,** kuzey taraf Ruah'a [rüzgâra] uyanır, yani sol çizgi Şuruk'un aydınlığı içindedir, yani Hasedim yokluğundaki Hohma aydınlığındadır, GAR-de-Ruah'tadır. Asa, güney taraf - sağ çizgi, Hasedim –

yükselir ve sol çizginin Ruah'ına katılır ve birbirlerine karışırlar. O zaman, sol çizginin Dinim'i dinlenir ve Hasedim'in içinde yatıştır. Ondan sonra Yaradan kendi âdeti gereği uyanır ve erdemli olanla Cennet Bahçesi'nde oynar.

O zaman, Tora içinde oynamak için yükselen kişi mutlu olur, çünkü Yaradan ve Cennet Bahçesi'ndeki tüm erdemliler onun sesini dinler. Yazıldığı üzere, “Sen, bahçede oturan, senin sesini tüm dostlar dinliyor, sesini duyur bana.”

Dahası Yaradan onun üstüne bir kutsama çizgisi çizer, böylece onu bu dünyada tutsun ve yukarıdakiler ve aşağıdakiler onu korusun diye... Yazıldığı üzere, “Gündüzleri Efendi O'nun kutsanmasını buyuracak ve geceleri O'nun şarkısı benimle olacak.”

Kişi Tora'ya kendini adarsa, o zaman kesinlikle sonraki dünyada kalıcı bir hissesi olacaktır. Kalıcı ne demektir? YESHSUT'tan uzanan Mohin'in Zivug'u kesintilidir, kalıcı değildir. Ama her gece Yaradan Cennet Bahçesi'nde uyandığı zaman, tüm ekilmiş olanlar – Cennet Bahçesi'ndeki Sefirot, Nukva – o “ezeli ırmak,” “mutluluk ırmağı,” denen ırmaktan, “üst AVİ'den” bol bol sulanacaktır, bu ırmağın suları hiç durmaz yani AVİ'nın Zivug'u hiç durmaz. Kalkan ve Tora ile uğraşan kişi sanki bu ırmağın suları başından aşağı akıyormuş gibidir, Cennet Bahçesi'nde ekilmiş olanların arasındaymış

gibidir. Bu nedenle, bir sonraki dünyanın Mohin'inden de kalıcı bir hisse edinir, yani YESHSUT'tan, çünkü Mohin-de-AVİ, Mohin-de-YESHSUT'u da içerir.

Ayrıca, Cennet Bahçesi'ndeki tüm erdemliler onu dinler, ona bu ırmaktaki payından hisse ayırırlar, bunlar üst AVİ'nın Mohin'idir. Böylece onun sonraki dünyada kalıcı bir hissesi olur, bunlar Mohin-de-AVİ'yı içerir.

445) Raşbi ve öğrencileri için: “Siz bu dünyada mutlusunuz, sonraki dünyada da mutlusunuz. Siz hepimiz kutsalsınız; siz Kutsal Tanrı'nın oğullarısınız... Her biriniz Yüce ve Kutsal Kral'a bağlı ve O'nunla ilişkilisiniz.”

Yeni Zohar, Lech Leha [İleriye Git]

1) Ah kişi nasıl Yaradan'ın gözünde çalışmalarını değerli kılabilir ve nasıl gece gündüz Yaradan'ın Tora'sına [yasasına] kendini adayabilir, çünkü Tora'nın erdemi tüm erdemlerden üstündür.

5-6) Erdemli olanların tüm ruhları babanın oğlunu yol gösterdiği gibi ruh bedene yol göstereyin diye kralın hükmünden kesilmiştir, ruh olmadan bedene yol gösterilemez, Yaradan'ının iradesi bilinemez ve bu iradeye uyulamaz. Ruh öğretmendir, kişiye öğretir ve onu doğru yolda eğitir.

Yaradan onu kutsallık sarayına yolladığı zaman, onu yedi kutsallıkta kutsar. Yazıldığı üzere “Ve Efendi Avram’a anlattı.” Bu, Av Ram [Yüce Baba] diye adlandırılan ruhtur, bedene öğreten ve ondan daha yüksekte olandır, o yüce ve ilahi bir yerden gelir.

61) Oh Yaradan Tora’yı ne kadar da sever, kişi Tora ile sonraki dünyadaki yaşam ile ödüllendirilir ve başkalarına Tora’yı öğreten herkesten üstündür.

61-62) Başkalarına ve çocuklara Tora öğreten bunun iki misli ile ödüllendirilir. Çocuklara Tora öğreten Kutsallık ile birlikte oturur. Rabi Şimon okula çocukları görmeye geldiği zaman, “Kutsallığın yüzü ile buluşmaya gidiyorum,” diyecektir.

Va Yera [Ve Yaradan Göründü]

1-3) **“Yeryüzünde tomurcuklar belirdi,” diye yazılmıştır.** Yaradan dünyayı yarattığında, yeryüzüne hakkı olan tüm gücü verdi ancak yeryüzü adam yaratılana kadar meyve vermedi. Adam yaratıldığı zaman dünyada her şey ortaya çıktı ve toprakta meyveler ve onun içinde birikmiş olan güçler ortaya çıktı. Bundan sonra, “Yeryüzünde tomurcuklar belirdi,” denildi.

Aynı şekilde adam gelmeden önce gökyüzü de yeryüzüne gücünü bağışlamadı, “Yeryüzünde daha tek bir çalılık bile yoktu... Efendimiz Tanrı yeryüzüne yağmur yağdırmadı,” diye yazılmıştır. Böylece, tüm bu filizler orada ortaya çıkamadı ve gökyüzü durdu, yeryüzüne yağmur yağdırmadı çünkü daha adam yoktu, daha yaratılmamıştı ve bulunmuyordu. Her şeyin ortaya çıkması onun yüzünden gecikti. Adam ortaya çıktığında, toprakta hemen tomurcuklar ortaya çıktı ve onun içine konulmuş gizli güçler ortaya çıktı.

“Şarkı söyleme [İbranice’de aynı zamanda budama anlamındadır] vakti geldi,” gece yarısında ıslahat yapıldığı için, şarkılarla ve övgülerle, Yarden’ın önünde şarkı söylemek için. Bu adamın yaratılışından önce mevcut değildi. “Ve topraklarımızda kumru sesleri duyuldu.” Bu, adamın

yaratılışından önce mevcut olmayan Yaradan'ın konuşmasıdır. Adam var olunca herşey var oldu.

76-78) “Efendinin dağına kim çıkacak ve kim O'nun kutsal mekânında duracak?” Dünyadaki insanların hepsi neden dünyada olduklarını görmezler. Hangi amaçla dünyada yaşadıklarını bilmek için gözlem yapmazlar ve günler geçer gider. Ve insanların bu dünyada yaşadığı tüm o günler Yaradan'ın önüne çıkar ve orada durur, çünkü hepsi de yaratılmıştır ve gerçektir.

Bu dünyadaki kişi neden yaşadığını gözlemez ve dikkâte almazsa, her gününü boşa sayarsa, ruhu bu dünyayı terk ettiğinde hangi yöne yükseltilmesi gerektiğini bilemez. Çünkü yukarıdaki yüce ruhların parladığı aydınlık yer – Cennet Bahçesi – tüm ruhlara verilmez. Aksine kişi kendi kendisini bu dünyaya çeker, ruhu onu terk ettiğinde de yürümeye devam eder.

79) Eğer kişi bu dünyadayken Yaradan'ı izler ve Yaradan'ı isterse, daha sonra bu dünyadan ayrıldığında da Yaradan'ı izlemeye devam eder ve bu dünyada her gün peşinden gittiği bu arzusu bu şiddetli özlemi nedeni ile kendisine ruhların parladığı yere yükselmesi için yol verilir.

81-82) “Kişi bu dünyadaki arzusunun doğrultusuna göre, arzusuyla bağlandığına benzer olan ruhu yukarıdan kendisine çeker. Eğer arzusu yüce ve kutsal bir şey hedeflerse yukarıdan aşağıya da aynı şey kendisine uzanır gelir.

“Eğer arzusu *Sitra Ahra'ya* tutunmak ise, kişi bunu hedef alır, yukarıdan aşağıya doğru kendisine bunu çeker.” Yukarıdan bir şeyi çekmek öncelikle söze, eyleme ve bu tutunma arzusuna bağlıdır denilir. Bu yukarıdan kişinin tutunduğu tarafı ona çeker.

84-87) Benzer olarak, kişi yukarıdaki kutsal ruha tutunmak istediğinde de bu, eyleme, söze ve kalbin buna doğru hedeflenmesine bağlıdır ve böylece kişi yukarıdan aşağıya doğru bunu çekebilir ve buna tutunabilir.

Kişi bu dünyayı terk ettiğinde onu bu dünyada cezbeden şeye doğru çekilir; bu dünyada bağlandığı ilgilendiği neyse gerçek dünyada da ona bağlanır ve onunla ilgilenir. Yani eğer bu kutsallıksa – kutsallıkla; eğer bu pislikse - pislikle.

Eğer bu kutsallıksa, kutsallığın tarafına çekilir. Yukarıdan kutsallık onu tutar ve kişi hizmetkâr olarak atanır, tüm meleklerin arasında Yaradan'ın huzurunda hizmet etmeye atanır. Kişi de yukarıya tutunur ve bu kutsal olanların arasında

durur, “Sana burada duranların arasına erişme iznini vereceğim,” diye yazılmıştır.

Benzer olarak, eğer bu dünyada sıkıca pisliğe sarılmışsa, pisliğin tarafına çekilir ve bunlardan biri hâline gelir, bunlara tutunur. Bunlara “insanlara zarar verenler,” denir ve kişi bu dünyadan ayrıldığında alınır ve cehenneme atılır, pis olanların kendilerini ve ruhlarını kirleten ve sonra da bu kire tutunanların yargılandığı yere atılır. Ve kişi zarar veren hâline gelir, bu dünyadaki zarar verenlerden biri gibi olur.

114) *Adam-ha-Rişon* bilgi ağacının iyi ve kötüsü ile günah işlediğinde, “ama bu bilgi ağacının” diye yazılmıştır. Bununla günah işledi ve tüm dünyanın ölümüne neden oldu. “Ve şimdi elini uzatabilir ve hayat ağacından da alabilir ve yiyebilir ve sonsuza kadar yaşayabilir,” diye yazılmıştır. Ve İbrahim geldiğinde diğer ağaçla, hayat ağacı ile dünyayı ıslah etti ve dünyadaki tüm insanlara inancı ilan etti.

151-154) **“Onun kocası kapılarda tanınır.” Yaradan saygınlığıyla yükselir çünkü O gizlidir ve O'nun yüce üstünlüğü saklıdır.** Dünyada O'nun yüce bilgeliğini kavrayabilecek hiç kimse yoktur ve hiç kimse de olmamıştır. O'nun bilgeliğini hiç kimse kavrayamaz çünkü O gizli ve saklıdır, yukarıdadır ve ötededir ve çok üstündür. Yukarıda olanların ve aşağıda olanların hiçbirisi, “Efendi'nin ihtişamı

O'nun kendi yerinde kutlu olsun,” deyinceye kadar O'na erişemezler.

Aşağıdakiler, Kutsallık yukarıdadır derler. Yazıldığı üzere, “O'nun ihtişamı semaların ötesindedir.” Ve yukarıdakiler Kutsallık aşağıdadır derler. Yazıldığı üzere, “Senin ihtişamın yeryüzünün üzerindedir.” Yukarıda olanların ve aşağıda olanların hepsi, “Efendi'nin ihtişamı O'nun kendi yerinde kutlu olsun,” deyinceye kadar denir çünkü O bilinemez ve asla O'nu kavrayabilecek birisi olmamıştır. Ve “O'nun kocası kapılarda tanınır,” diyeceksiniz.

“O'nun kocası kapılarda tanınır,” bu Yaradan'dır, bu herkesin kendi kalbinde varsaydığıyla bildiği ve eriştiği, ruhun bilgeliği ölçüsünde erişebileceğidir. Bu nedenle, kişinin kalbinde varsaydığı şeye göre, kişinin kalbinde Yaradan bilinir. Bu yüzden, “Kapılarda tanınır,” diye yazılmıştır, bu ölçülere [İbranicede “kapı” ve “ölçü” aynı kelime] göre herkes kendi kalbindekini varsayar. Ancak şu iyice anlaşılmalıdır ki O'na erişebilen ve O'nu bilen hiç kimse yoktur.

“Onun kocası kapılarda tanınır.” Bu kapılar nedir? “Başınızı kaldırın, hey kapılar,” diye yazılmıştır. Bu kapılarla, bunlar yüksek kademelerdir, bunlarla Yaradan bilinir. Bu kapılar olmasaydı, O'na erişilemeyecekti.

155) Ruhun eylemlerini ortaya çıkaran bedenın organları ve bedenın kademeleri dışında insanın ruhunu bilebilen hiç kimse yoktur. Bu nedenle, ruh bilinir ve bilinmez – bedenın organları yoluyla bilinir ama kendi özü bilinmez. Aynı şekilde Yaradan bilinir ve bilinmez, O ruhun ruhudur, canın canıdır, herkesten saklı ve gizlidir. Ancak bu kapılarla ödüllendirilenlere, ruhın kapıları olan bu üst kademelerle ödüllendirilen kişilere Yaradan bilinir. Böylece, bu üst kademeler yoluyla bilinir, bunlar O'nun eylemleridir ama kendi özü bilinemez.

156-158) Kapının kapısı ve kademenin kademesi vardır ve bunlarla Yaradan'ın ihtişamı bilinir. Çadırın kapısı *Tzedek* [adalet/hak] kapısıdır, bu Malhut'tur. Yazıldığı üzere, “Bana Hak'kın kapısını aç.” Bu erişime giden ilk kapıdır. Bu kapıdan, tüm diğer üst kapılar gözüktür, bu kapı ile ödüllendirilen kişi buna ve bununla birlikte tüm diğer kapılara erişmekle de ödüllendirilir, çünkü hepsi bunun üstündedir.

Şimdi bu en alttaki kapı “Çadır kapısı,” “Hak kapısı denen bu kapı bilinmez çünkü İsrail sürgündedir, bundan ayrılan tüm kapılar bilinemez ve erişilemez. Ancak İsrail sürgünden döndüğü zaman, tüm üst kademeler, olması gerektiği gibi, *Tzedek* kapısının üstünde yer alacak.

Ve ondan sonra dünya, daha önce hiç olmadığı şekilde bu yüce ve paha biçilmez ilmi bilecek. Yazıldığı üzere “Ve Efendi'nin ruhu onların üzerinde olacak, Hohma'nın [bilgeliliği] ve Bina'nın [kavrayışın] ruhu. Onların hepsi en alttaki kapıda, çadır kapısında, Malhut'ta olmaya yazgılıdır ve onların hepsi dünyaya hüküm vermek için Mesih Kral'da olmaya yazgılıdır. Yazıldığı üzere “Ve fakiri adil olarak yargılayacak.”

169) Dünyada Din [Yargı] varken, kişi erdemle ve insanlara ödüllendirildiğinde, Yaradan bu erdemi hatırlar çünkü onun her erdemli olmakla ödüllendirilişi onun adına yukarıda kayıt edilir. Böylece dünyada Din varken bile, Yaradan onun yaptığı iyiliği hatırlar ve insanlarla ödüllendirilir, yazıldığı üzere, “Erdemlilik ölümden kurtarır.”

230) İnsanlar Yaradan'ın işlerini göz önüne almalı ve gece gündüz Tora ile uğraşmalıdırlar. Tora ile uğraşan kişi, Yaradan bu kişi ile yukarıda övgü görür ve Yaradan bu kişi ile aşağıda övgü görür, Tora hayat ağacı olduğu için, onunla uğraşanlara bu dünyada hayat verilir ve sonraki dünyada hayat verilir.

239) “Bunlar Yaradan'ın onlarla İsrail'i sınamak için bıraktığı milletlerdir.” Sonsuzluk dünyasına bakıyordum ve dünya yalnızca kalplerinin arzusuna hükmeden şu erdemlilerin üzerinde durdu. “Yusuf'u tanık tayin etti,” denir.

Yusuf neden erdemlilik ve krallıkla ödüllendirildi? Eğilimini yendiği için. Bu nedenle biliyoruz ki eğilimine hükmeden herkesi cennetin krallığı bekler.

296-297) **“Yaradan, taktiklerindeki mantığı çevirir ve böylece onlar yapabilir.”** Yaradan bu dünyada türlü nedenlere yol açar, işleri yapmak için yıkıcı ışıklar getirir ve sonra bunları döndürür ve başka bir yoldan yapar. Önce yıkıcı ışıklar getirmek ve sonra onları döndürmek ve düzeltmek Yaradan'ın hareket biçimidir.

Onları nasıl döndürür? Yaradan taktikler icra eder ve türlü nedenlere yol açar ve onları önceki gibi olmayana kadar döndürür. “Onlar yapabilir,” yani insanlar yapabilir anlamındadır. Yaradan bu eylemleri insanların yaptıkları işlere göre çevirir. Böylece, insanlar yaptıkları işlerin tamamını Yaradan'ın yeryüzünde onlara buyurduğu işleri yapmaya dönmeye ikna edilirler, bu işler, insanların eylemlerindeki erdem ile yeryüzünde türlü biçimler alırlar.

304) **Yaradan, bu dünyada türlü nedenlere ve işlere yol açar ve böylece her şey gereğince yapılacaktır ve her şey, aşağıda dünyada özünden ve kökünden çıkar gelir ve yukarıya uzanır.**

430) Kişi Tora ile meşgul olduğu sürece Kutsallık gelir ve ona katılır. Dahası bu yol boyunca yolculuk ettikçe Kutsallık gelir ve başa geçer, Yaradan'a inanç duymakla ödüllendirilen insanların önünden yürür.

453) Adam tamamen kötü ve aşağılık olarak yaratılmıştır. Yazıldığı üzere, “Adam vahşi eşekten doğmuş bir sıpadır.” Ve kişinin bedenindeki tüm kaplar – hisler, nitelikler ve özellikle de düşünceler – bütün gün ona yalnızca kötülük ve hiçlik verir. Yaradan'a bağlanmakla ödüllенmiş olan birisine Yaradan başka araçlar yaratmaz, bunun yerine bu kişi, onun için hazırlanmış olan sonsuz manevi bolluğu almaya layıktır. Aksine, şimdiye kadar hep pis ve iğrenç bir şekilde kullanılmış olan bu aynı aşağılık kaplar hoşluğu ve sonsuz nezaketi alma kabı olmaya dönüştürülürler.

Dahası, eksiklikleri daha büyük olan her *Kli* şimdi daha önemli hâle gelir. Başka bir deyişle, ifşa etme ölçüsü de daha büyük olur. O kadar ki, eğer bedeninde hiçbir eksikliği olmayan bir *Kli* varsa, şimdi bu ona hiçbir şekilde hizmet etmediği için sanki gereksizmiş gibi olur. Tahtadan veya kilden bir kap gibi; eksikliği daha büyükse, yani özlemi daha büyükse, alma haddi ve önemi de daha büyüktür.

453) Bu üst dünyalar için de geçerlidir, çünkü gizli seziş yolu dışında bu dünyalar üzerine hiçbir ifşa

bağışlanmaz. Ve belli bir kademedeki sırrın ölçüsü neyse bu dünyaya verilen ifşasının ölçüsü de odur. Eğer onda hiçbir sır yoksa hiçbir şey de bağışlayamaz.

460) Mesih'in günleri yaklaştığında, bu dünyada çocuklar bile bilgeliğin sırlarına erecekler, sonu ve kurtuluşun hesabını bilecekler. O zaman bu herkese ifşa olacaktır.

Yeni Zohar, Va Yera [Ve Yaradan Görüldü]

1-4) “Ve İbrahim’di ve İbrahim olacak.” “Olacak” *Gematria*’da 30’dur. Bir gün, Rabi Şimon dışarı çıktı ve dünyayı karanlık, kapalı ve ışıgı gizlenmiş gördü. Rabi Elazar’a dedi ki, “Gel gidip bakalım, Yaradan ne ister.”

Dışarı çıktılar ve ağzından 30 tane alev yaymakta olan kocaman dağ gibi bir melek buldular. Rabi Şimon ona, “Ne yapmak istiyorsun?” dedi. O da, “Bu nesilde 30 tane erdem sahibi olmadığı için bu dünyayı yok etmek istiyorum, çünkü Yaradan İbrahim hakkında şöyle buyruk verdi; ‘Ve İbrahim’di ve İbrahim olacak’ ve ‘olacak’ *Gematria*’da 30’dur” diye cevap verdi. Rabi Şimon ona dedi ki, “Lütfen Yaradan’a git ve ona de ki, Rabi Şimon dünyadadır, onun erdemi 30 erdemlininki kadardır.” Melek Yaradan’a gitti ve O’na dedi ki, “Dünyanın Efendisi, Rabi Şimon’un bana dediği sana malûm olmuştur.”

Yaradan onu, “Git, dünyayı yok et, Rabi Şimon’a bakma,” diye cevap verdi.

Melek gelince Rabi Şimon onu gördü. Ona dedi ki, “Eğer benim adıma Yaradan’a gitmezsen, sana cennete girmemen ve Azael’in Aza’sının yerinde kalman için hüküm vereceğim ki ondan Yaradan cenneti dünyaya düşürdü. Yaradan’ın önüne geldiğinde, ona de ki, ‘Eğer dünyada otuz tane erdemli yoksa yirmi tane vardır,’ bunun üzerine şöyle yazılmıştır; ‘Yirmi tanenin hatırına onu yok etmeyeceğim.’ Eğer yirmi tane yoksa on tane vardır ve bundan sonra şöyle yazılmıştır; ‘On tanenin hatırına onu yok etmeyeceğim.’ Ve eğer on tane yoksa iki tane vardır bunlar da ben ve oğlumdur. Bunun için şöyle yazılmıştır; ‘İki tanığın ağzından... konu belirlenecektir’ ve konu yoktur dünya vardır. Yazıldığı üzere, ‘Efendi’nin sözüyle semalar yapıldı.’ Ve eğer iki tane yoksa bir tane var ve o benim. Yazıldığı üzere ‘Ve erdemli olan dünyanın temelidir.’” O zaman cennetten bir ses geldi ve dedi ki, “Ne mutlu sana Rabi Şimon, Yaradan yukarıda hüküm verdi ve sen aşağıda hükmü geçersiz kıldın. Senin hakkında, “O yapacak, o Yaradan’dan korkanın iradesidir,” diye yazılmıştır.

Hayei Sara [Sara'nın Hayatı]

40) Adam-Ha-Rışon'un endamı ve güzelliği tüm gök kubbelerin en üstündeki gök kubbenin parlaklığı gibiydi ve Yaradan'ın erdemliler için sakladığı ışıık gibiydi.

94) Sonraki dünyadaki erdemliye ne mutlu, çünkü onların kalbindeki Tora yüce bir pınar gibidir, tılandığı zaman bile bu suyun bolluğuyla yeni kaynaklar açılır ve her yöne yayılır.

119-120) İbrahim Yaradan'ın yanına çekildi. Tüm o günler boyunca, onun arzusu, Yaradan'ın yanına çekilmektir. İbrahim bir günde veya bir defada yakına çekilmedi, yaptığı iyi işler her gün onu kademe kademe yakına çekti, kendi kademesine yükselene kadar.

Yaşlandığı zaman, yüksek kademelere tamamen girdi. Yazıldığı üzere “Ve İbrahim yaşlandı.” Sonra “Günlerinde ilerledi,” bu yüce günlerde, inanç diye bilinen günlerde ilerledi. “Ve Yaradan İbrahim'i her şeyle kutsadı,” yani “her şey” diye adlandırılan üst AVI'nın Yesod'u ile bundan tüm kutsamalar ve iyi şeyler ortaya çıkar ve bolluğu asla eksilmez.

121-122) Ne mutlu tövbekârlara, bir gün için, bir saat için, bir dakika için, Yaradan'ın yanına çekilirler. Bu

tamamen erdemli olan için bile böyle olmaz, onlar birkaç yılda Yaradan'ın yanına çekilirler. İbrahim yaşlanmadan bu yüce günlere girmedi, Davud da öyle. Yazıldığı üzere, “Şimdi Kral Davud yaşlandı ve günlerde ilerledi.” Ancak tövbekâr derhâl girer ve Yaradan'a bağlanır.

Tövbekârların durduğu yerde tamamen erdemli olanların durmaya izni yoktur, çünkü tövbekârlar Kral'a herkesten daha yakındırlar ve Kral'ı yakına çekmek için kalplerindeki büyük niyet ve daha büyük bir güçle yukarıdan bolluğu çekerler.

123) Yaradan'ın bu dünyada ıslah edilmiş birçok yeri vardır ve bunların hepsinde erdemli olan için oturacak bir yer vardır, her biri için kendi kademesine göre.

136-137) Ne mutlu erdemli olanlara, bu dünyada onları pek çok iyilik bekler. Ve tüm bu erdemliler için buradan daha gerçek bir yer yoktur, çünkü onlar Efendilerini tanırırlar ve her gün ona nasıl bağlanacaklarını bilirler.

Ve bilgeliğin tek bir kelimesini bile algılamaktan uzak olan ve meselenin özünü anlamayı ve Efendilerini tanımayı bekleyenler, işte bunları Yaradan her gün över. Bunlar yukarıdaki kutsal olanların arasından gelenlerdir, bunlar yukarıdaki tüm kapılardan geçenlerdir ve onlara karşı çıkacak

hiç kimse yoktur. Bu dünyada ve sonraki dünyada, ne mutlu onlara!

171) **Onun gerçek adını bilen kişi, Onun tek olduğunu ve Onun adının tek olduğunu bilir.** O Yaradan'dır, "Adı tektir," bu ad Kutsallığa atıfta bulunur, yazıldığı üzere, "O gün Yaradan tek olacak ve Onun adı tek olacak," yani adı, Kutsallık ve O, ZA bir olur.

188) **Gerçeğin bilgeleri, gizli yazıları açıkladıkları zaman, bu yazıların anlattığı aynı kademeler bu bilgelere gelir ve kendilerini ortaya koyarlar ve böylece ifşa olurlar. Bunların yardımı olmasa, onlar herhangi bir sırrı ifşa etme gücü bulamazlardı.**

212) **Yaradan ölüyü dirilttiği zaman,** Onun huzurunda uyanan ruhların hepsi, Onun huzurunda duracak, biçim biçim üstünde, bu dünyada aldıklarıyla tam aynı biçiminde. Ve Yaradan onlara isimleri ile seslenecek, yazıldığı üzere, "O onların hepsini adıyla çağırdı" ve her ruh beden içinde onun yerine gelecek ve onlar bu dünyada olması gerektiği gibi diriltilecekler. Böylece bu dünya tamam olacak.

219) **"Gözlerimi aç ki senin kanun ve düzeninin mucizelerini görebileyim."** İnsanlar ne kadar da akılsızlar, Tora'yı tanımazlar ve Tora ile meşgul olmayı düşünmezler.

Hâlbuki Tora hayatın tümüdür, bu dünyadaki ve sonraki dünyadaki tüm özgürlük ve iyiliktir. Bu dünyadaki hayat, kişilerin bu dünyadaki günleriyle ödüllendirilir. Yazıldığı üzere, “Tamamlayacağım günlerin sayısı.” Ve sonraki dünyada uzun günlerle ödüllendirilecek, çünkü bu mükemmel bir hayattır, mutlu bir hayattır, üzüntüsüz bir hayattır, bu dünyadan ve her şeyden özgürleşmiş bir hayattır, bu Tora ile uğraşan kişi içindir, bu dünyanın tüm milletleri ona hükmedemez.

270) Ve Yaradan kendi milletini, onları sürgünden kurtarmak için ziyaret ettiğinde, İsrail topluluğu, Kutsallık, ilk önce sürgünden dönecek ve sonra tapınağa gidecek, tapınak milletlerin toplanması için inşa edilecek, bu tapınakta kutsallık var olacak. Bu nedenle sürgünden ilk önce Kutsallık dönecek. Ve Yaradan ona, “Tozdan topraktan ayağa kalk,” diyecek. Ve Kutsallık, “Nereye gideceğim? Evim yıkıldı, yerimi yurdumu ateş yaktı,” diyecek. Böylece Yaradan tapınağı yeni baştan inşa edecek. Saray dikecek ve Kudüs şehrini inşa edecek ve sonra Kutsallığı toz topraktan kaldıracak.

Toldot [Nesiller]

1-2) Yaradan bu dünyayı yaratmak istediği zaman, Tora'ya gözünü dikti ve onu yarattı. Yaradan dünyayı yarattığı her eylemde, Tora'ya bakacak ve onu yaratacaktı. Yazıldığı üzere, “O zaman ben O'nun yanımdaydım, çırak olarak, O'nun günlük keyfiydim.” Bunu Amon [çırak] olarak okumayın, ama Oman [usta sanatkâr] olarak okuyun, çünkü bu O'nun sanatının aracıydı.

Adamı yaratmak istediğinde, Tora Yaradan'a dedi ki, “Adam yaratılır ve sonra günah işlerse, sen onu mahkûm edeceksin, işlerin neden boşa gitsin ki? Ne de olsa, o senin hükmünü asla hoş göremeyecek.” Yaradan ona dedi ki, “Ama ben dünyayı yaratmadan önce tövbeyi yarattım. Eğer günah işlerse, tövbe edebilecek ve ben de onu affedeceğim.”

Yaradan dünyayı ve adamı yaratırken Dünya'ya dedi ki, “Dünya, sen ve senin doğan yalnızca Tora ile kalıcı olur. Bu nedenle senin içinde, Tora ile meşgul olsun diye adamı yarattım. Eğer adam Tora ile uğraşmazsa, seni gerisin geri kaosa çevireceğim.” Bu nedenle her şey adam içindir ve Tora insanların önünde durur ve onları Tora ile uğraşmaya, çaba sarf etmeye çağırır ama hiç kimse kulak vermez.

3-4) Tora ile uğraşan herkes dünyayı kalıcı kılar ve dünyadaki her işleyişi doğru biçimiyle kalıcı kılar. Aynı zamanda, adamın bedeninde, dünyada karşılığı olmayan hiçbir organ da yoktur.

Bunun şu nedenledir, çünkü adamın bedeni organlara bölünmüştür ve kademe kademe durur, biri bir diğeri üzerine inşa edilmiştir ve hepsi tek bir bedendir. Hepsi ıslah olduğunda gerçekten de tek bir beden olacak. Ve her şey adam ve dünya Tora gibi olacak çünkü Tora'nın tümü, organlar ve eklemeler biri bir diğerrinin üstünde durur. Ve dünya ıslah olduğu zaman bunlar tek bir beden olacak.

Tora saklı, yüce ve erişilemeyen tüm sırları tutar. Tora tüm yüce saklı ve ortaya çıkmış meseleleri tutar, çünkü bunlar çok derindir, bunlar gözleyenin gözünde belirir ve hemen sonra da kaybolur. Bunlar, sorgulayan, dikkâtlice inceleyenin önünde kısaca belirir ve kaybolurlar. Tora yukarıda üst dünyadaki ve aşağıdaki her şeyi tutar.

14) Yaradan kutlu olsun, Yaradan'ın tüm hizmetkârları kutlu olsun. Yaradan'ı kutsamaya lâyık olanlar kimlerdir? Yaradan'ın tüm hizmetkârlarıdır. Eğer dünyadaki tüm insanlar İsrail'den olsaydı, hepsi Yaradan'ı kutsamaya lâyık olurlardı.

Ancak kutsama yukarıdakiler içindir, aşağıdakiler kutsanır, onlar kim oluyor ki O'nu kutsasınlar? O Yaradan'ın hizmetkâridir. Kutsaması kutsama olan kimdir? Gece Yaradan'ın evinde duranlardır, gece yarısı kalkan ve Yaradan'ın evinde Tora okuyanlardır. Onlar geceleyin Yaradan'ın evinde duranlardır. Onlara iki şey gerekir: Yaradan'ın hizmetkârı olmak ve aynı zamanda gece yarısı kalkmak çünkü böylece Yaradan, erdemli olanla ağırılanmak için Cennet Bahçesi'ne gelir.

21) 20 yıl boyunca, İshak karısını bekledi, o dua edene kadar karısı doğurmadı. Bunun nedeni şudur, çünkü Yaradan erdemli olanların duasını ister. Onun önünde ihtiyaçlarını istemelerini arzu eder. Bu nedendir ki? Çünkü kutsallık yağı ihtiyacı olan kimse için erdemli kişinin ettiği dua ile artar ve çoğalır, çünkü erdemli olan üst hortumu duası ile açar ve böylece bahşedilmeye lâyık olmayanlara bile bahşedilir.

40) Yaradan'ın yaptığı işlerden keyif aldığı o gün, erdemli olanlar kalplerinde Yaradan'a erişmeye yazgılıdır. Sonra, sanki gözleri ile görüyormuşlar gibi kalplerindeki bilgeliği artacaktır.

44-45) Erdemli olanın gelecekteki yemeği vahşi boğa ve balinadan oluşacaktır.

Bilgelerimiz dünyanın çoğunluğuna yemeğe davetli olduklarını söylediler. Onlar, Yaradan'ın onlara vereceği büyük ziyafette yemek yemeye ve neşelenmeye yazgılıdır. Bu ziyafet, dünyanın çoğunluğu sürgünde acı çektiği içindir.

57) Dünyada yağmura ihtiyaç olduğu gibi dünyada kötü eğilime de ihtiyaç vardır. Kötü eğilim olmaksızın bu dünyadaki öğrenimden hiç keyif alınmaz.

86-87) Yaradan kişiyi yaptığı kötü işlere göre yargılamaz, kişi bunu zaten her zaman yapar. Eğer Yaradan öyle yapsaydı, dünya var olamazdı. Aksine Yaradan erdemli olan için de günahkâr olan için de sabırlıdır. Hatta günahkâra karşı erdemli olandan daha fazla sabırlıdır, çünkü bunlar tamamen tövbe edecek ve bu dünyada ve sonraki dünyada var olacaklar diye. Bu şu nedenledir, günahkâr bu yoldan vaz geçtiği zaman hem bu dünyada hem de sonraki dünyada yaşar ve bu nedenle de Yaradan onlara karşı her zaman sabırlıdır. Hem de çünkü onlardan bu dünyaya iyi bir soy ortaya çıkacak diye, bu dünyadaki iyi bir kökü ve soyu eğiten İbrahim'in Terah'tan ortaya çıkışı gibi.

Ancak Yaradan erdemlinin yaptığı her şeye karşı her zaman titizdir çünkü bilir ki onlar ne sağa nede de sola sapmazlar ve bu nedenle de onları dener. Ancak Yaradan onları kendisi için denemez çünkü onların eğilimini ve inançlarının gücünü bilir

ve onları denemeye gerek duymaz. Aksine onları dener ki böylece bu denemeler yoluyla başlarını yukarı kaldırsınlar.

124) Ancak kişi “Yaradan beni kurtaracak” veya “Yaradan bana şunu yapacak, bunu yapacak,” dememeli ve buna güvenmemelidir. Kişi eğer ancak Tora’nın Mitzvot’unda çaba gösterirse ve doğru yolda yürümeye çalışırsa Yaradan’ın ona yardım edeceğine güvenmelidir. Kişi arınmaya geldiği zaman mutlaka yardım görür. İşte bunda Yaradan’a güvenmelidir, Yaradan kişiye yardım edecektir. Yaradan’a güvenmelidir ve O’ndan başkasına güvenmemelidir. Kişi kalbini doğru dürüst düzenlemelidir ki böylece hiçbir yabancı düşünce oraya girmeyecektir. Aksine kalbi ondan gerekli her yere, sağa ve sola geçilip gidilecek bir ray hattı gibi olacaktır. Bunun anlamı şudur, Yaradan ona iyilik ya da bunun tersini yapsa da kalbi hazır olacak ve hiçbir koşulda Yaradan’ı sorgulamamak üzere ıslah olacaktır.

147) Bilinir ki, kabın kırılması nedeni ile 329 kıvılcım kutsallıktan *Klipot*’a [kabuklara] düştü ve bundan sonra Oluşturan bunların bazılarını ıslah etti. Ama bilgi ağacı günahı nedeniyle bunlar bir kere daha *Klipot*’a düştüler ve bizim Tora ve Mitzvot ile tüm çalışmamız bu 320 kıvılcımı *Klipot*’tan alıp kutsallığa geri getirmektir. Bunlar yükselttiğimiz MAN’dır ve MAN dünyanın 6.000 yıllık var oluşu boyunca tüm Mohin’i

çeker. Onlardan uzanan Mohin yoluyla 320 kıvılcımın hepsi tasnif edildiğı zaman, ıslahatın sonu gelecektir.

170-171) **“Kişinin yolu Yaradan'ı memnun etmek olduğı zaman, Yaradan onu düşmanlarıyla bile onunla barıştırır.”** Her kişi için iki tane melek vardır, ona bağlanmak için gelen yukarının temsilcileridir, biri sağda ve biri de soldadır. Bunlar kişiye şahitlik ederler ve kişinin her yaptığı şeyde bulunurlar. Bunların isimleri “iyi eğilim” ve “kötü eğilimdir.”

Kişi arınmaya geldiğı zaman ve Tora'nın Mitzvot'unda çaba gösterirse, ona bağlanmış olan bu iyi eğilim kötü eğilimi yener ve onunla uzlaşma yapar ve kötü eğilim iyi eğilimin hizmetkârı olur. Kişi kirlenmek için gelirse, bu kötü eğilim artar ve iyi eğilime gâlip gelir.

Bu kişi arınmaya geldiğı zaman, pek çok yoğunluğu yenmesi gerekir. Ve iyi eğilim gâlip geldiğinde düşmanları bile onunla barış yapar, çünkü düşmanları iyi eğilime teslim olurlar. Kişi Tora'nın Mitzvot'una göre hareket ettiğinde düşmanları onunla barış yaparlar, yani kötü eğilim ve onun tarafından gelenlerin hepsiyle barış yapar.

189) **Bu diyarda Yaradan'ın yaptığı her şeyde bilgelik vardır ve bunların hepsi insanlara üst bilgeliğı**

öğretmek içindir böylece insanlar bu yapılanlardan bilgeliğin sırlarını öğrensinler diyedir. Ve her şey olması gerektiği gibidir, Yaradan'ın her yaptığı Tora yolundadır çünkü Tora'nın yolu Yaradan'ın yoludur ve birçok yolla ve kökle yukarı bilgeliğin sırları ile bağlantısı olmayan ve önemsiz olan hiçbir şey yoktur.

190) Tora'da yazılmış olan her bir eylemde birçok sır gizlidir ve her bir sözde bilgelik ve gerçek yasa vardır. Bu nedenle de Tora'nın sözleri kutsal sözlerdir, onlar mucizeleri gösterir. Yazıldığı üzere, "Gözlerimi aç ki senin yasandaki mucizevi şeyleri görebileyim."

Va Yetze [Ve Yakup Dışarıya Çıktı]

109) “Adil olana ne mutlu,” yani Yaradan gece ve gündüz uğraşması için ona gerçek yasayı [Tora’yı] verdiği için İsrail mutludur, çünkü Tora ile uğraşan her şeyden özgürleşir. Ölümden kurtulur, artık ölüm ona hükmedemez. Bunun nedeni şudur; Tora ile uğraşan ve ona tutunan herkes hayat ağacına tutunur. Ve eğer kişi kendisini hayat ağacından ayırırsa, ölüm ağacı kişinin üstündedir ve onu tutar.

111) **Kişi Tora yoluna bağlandığı zaman**, hem yukarıda hem de aşağıda sevilir ve Yaradan’ın sevgilisi olur. Yaradan tarafından sevilir ve Yaradan onu sever. Ancak eğer kişi Tora yolundan saparsa Koh’un gücü, kutsallık azalır ve kutsallık onun rakibi ve düşmanı hâline gelir ve o da kutsallığın düşmanı hâline gelir. Ve o kötülük, o kötü eğilim ona bu dünyada ve de sonraki dünyada iftira atana kadar kişiye hükmeder.

118)) Yaradan’a inançla bağlı kalana, “Adil olana ne mutlu.” Yaradan’a “Adalet” denir ve kişi başka yola sapmaktan kendisini alıkoymalı, adalet yoluna bağlı kalmalıdır, çünkü Yaradan adalettir, tüm yaptıkları adildir.

"Adalet" adı meseleler hakkında hüküm vermeye işaret eder. Bu hükme iki karşıt taraf dinledikten sonra varılır. Bir yargıç

gibi; anlaşmazlığı olan iki tarafın savunmasını iyice dinledikten sonra kararını verir ve der ki, "Falan kişi sen masumsun. Ve falan kişi sen suçlusun." Bu karara "adalet" denir ve bu orta çizgidir, kutsallığın iki tarafında parlayacak şekilde birbirine karşıt olan bu iki çizginin - sağ ve sol çizgilerin - arasını belirler. Ona bu hükmü nedeniyle, "Adalet" denir.

119) **"Şu kişi her zaman dürüştür."** Peki, ama insan her zaman dürüst olabilir mi? Tora yolunda yürüyen ve dürüst olmaya ihtiyacı olana dürüstlük yapan kişi her zaman dürüst olarak kabul edilir, çünkü yoksul olanla dürüst olan kişi dürüstlüğü artırır, yani Nukva, aşağıda ve yukarıdadır, yukarıda ZON'un Zivug'na ve aşağıda pek çok kutsanmaya neden olur.

139) **Zohar dünyevi olan hiçbir şeyden söz etmez, yalnızca orada dünyevi olandaki gibi bir zaman sıralaması olmayan üst dünyalardan söz eder. Manevi zamanla, zamanın ve yerin ötesinde, formda ve seviyede olan değişiklik belirtilir.**

167) "İffetliler meclisindeki toplantıda, **Efendi'me tüm kalbimle şükranlarımı sunacağım.**" Davud, Kutsal adın yukarısı, HaVaYaH, Yaradan'a teşekkür etmek istedi. "Efendi'me tüm kalbimle şükranlarımı sunacağım," yani; iyi

eğilimle ve kötü eğilimle ki bunlar iki kalptir, kalpte yer alan bu iki eğilimle, iki taraftan, sağdan ve soldan.

176-177) Ey yukarının çocukları, ey kutsal olanlar, bu dünyanın fındık rengi bir beyinle kutsanmış olanları, toplanın ve haberiniz olsun ki; her gün bir kuş aşağıya gelir ve bu bahçeyi kanatlarındaki bir alevle uyandırır. Onun sol elinde üçlü tırmık ve kılıç kadar keskin saban var, sağ elinde de hazinlerin anahtarları var.

O yüksek sesle Cennet Bahçesi'nin erdemlilerine seslenir, “Aranızda yüzü parlayanlar (bilgelik [Hohma] ile ödüllendirilenlerdir. Söylendiği üzere, ‘Bilgelik kişinin yüzünü parlattır,’) kimlerse onlar içeri girerler ve dışarı çıkarlar. Ve hayat ağacıyla (üç çizgi ile ödüllendirilenler) güçle büyürler (sağ çizgiye) girerler ve (sol çizgiden) çıkarlar ve (orta çizgide) hayat ağacında güçle büyürler, dallara erişirler (HGY NHY de ZA, bunlar hayat ağacı ve onun dallarıdır) ve köklere (GAR de ZA) tutunurlar. Bunların meyvesi yenince baldan daha tatlıdır (Hohma'nın Nukva-de-ZA içindeki aydınlığı), bunlar ruha hayat verirler ve kendilerini (kendi bedenlerini) sağaltırlar. O fikrini söyler ve şöyle der; ‘Bütün bunlarla ödüllendirilen de kim?’ Bu kötü düşüncelerden, hayat ağacındaki aldatıcı düşüncelerden, nehri ve her akarsuyu, İsrail'in kaynağını kirleten ve ruhu öldüren ve kendisini çatlatıp parçalayan

düşüncelerden uzak duran kişidir, onun herhangi bir var oluşu yoktur. ”

181-182) İyi düşünce yukarıya yükselir ve yaşam ağacına, orta çizgiye tutunur, onun dallarını tutar ve onun meyvelerinden yer. Tüm kutsallıklar ve tüm kutsamalar ondan gelir ve o ruhu için hayatı ve kendisi için şifayı miras edinir. O'nun hakkında, “O su kenarına.... nehir kenarına dikilmiş ağaç gibi olacak,” denmiştir.

Dünyanın tüm sözleri düşünmeyi ve ummayı takip ederler. “Kendini kutsa ve kutsal ol,” diye yazılmıştır. Bunun nedeni şudur, O, tüm kutsallığı dünyaya iyi bir düşünce üzerine getirir ve yayar.

189) “Eğer Yaradan kalbine bir insanı koyarsa, o kişinin canını ve nefesini kendine toplar.” Bu irade ve bu düşünceyle uzanır ve yapılması gereken her şeyi yapar. Bu nedenle duada, arzuda ve düşüncede hedef gereklidir. Benzer olarak, Yaradan'ın tüm işlerinde, düşünce ve tasarlama iş görür ve gerekli olana uzanır.

276) Ancak Tora'da, yalnızca iki kişi bile oturup Tora ile uğraşırsa Tora'nın yüceliğini, gücünü ve ihtişamını Yaradan'a verirler.

284-284) **Kişi duasını nerede ederse etsin, kendisini halka dâhil tutmalı ve halkın parçası olmalıdır,** Elişa'nın Şunamit'e "Sana kral olarak mı söyledi yoksa ordu komutanı olarak mı söyledi?" diye sorması üzerine yazıldığı gibi. "Sana kral olarak mı söyledi," o gün yılın ilk gününü kutlanma günü, gök kubbenin Malhut'unun yönettiği ve hüküm verdiği gün olması nedeniyledir. O zaman Yaradan'a "Hükümün kralı," denilir ve bu nedenle Elişa "Sana kral olarak mı söyledi" demiştir, yani Yaradan'a "Kral" denildiği için.

Ve "Ben insanların arasında otururum," dedi. Başka bir söyleyişle "Yukarıda benden söz edilmesini istemem, başımı kitlelerin arasına koydum ve halkı terk etmem. Benzer olarak kişi de halka dâhil olmalıdır, kendisine özgü kalmamalıdır, böylece iftiracılar kişiye bakmaz ve onun günahlarında söz etmez.

340) Nukva hakkında şöyle yazılmıştır, "Ve o Efendiye tövbe etti... Ve O'na üzüntü verdi," çünkü Dinim ve keder buradaydı. Ancak yukarıdaki, Bina'daki her şey her bakımdan ışıktadır ve hayat doludur, orada hiç keder yoktur, bu içsel olana, Bina'ya işaret eder, yalnız o hiçbir kederi olmayandır. Ancak dışsal olanda, Nukva'da keder vardır. Bu nedenle, "Efendi'ye mutlulukla hizmet et; huzuruna şarkı söyleyerek çık," diye yazılmıştır. "Efendi'ye mutlulukla hizmet et," üst dünyaya

karşılık gelir. “Huzuruna şarkı söyleyerek çık,” aşağı dünyaya karşılık gelir.

341-342) Dünyadaki günahkârlara yazıklar olsun, onlar Tora'yı bilmezler ve onun sözlerine bakmazlar.

Ve baktıkları zaman da içlerinde bilgelik olmadığı için Tora'nın sözleri onlara boş ve gereksizmiş gibi görünür. Bu tamamen onlar bilgi ve bilgelikten yoksun oldukları için böyledir, çünkü Tora'nın sözlerinin hepsi yüce ve çok değerli sözlerdir, yazılmış olan her bir söz inci tanesinden daha değerlidir, bu sözlerle karşılaştırılabilecek hiçbir şey yoktur.

Bu budalaların hepsinin kalpleri Tora'nın sözlerini görmemek üzere kilitlendiği zaman, onlar hem anlamazlar hem de hatta Tora'nın sözlerinin gereksiz ve yararsız olduğunu söylerler, yazıklar olsun onlara. Yaradan onları Tora'ya saygısızlık ettikleri için arayıp bulduğu zaman, onlar ceza görecekler, cezaları kişinin efendisine isyan etmesi suçuna verilen ceza olacak.

Tora'da, “Hiçbir şey boşuna değildir,” diye yazılmıştır. Eğer boşuna ise bu yalnızca senin için boşunadır, çünkü Tora tamamen kıymetli taşlar ve eşsiz mücevherlerle doludur, dünyanın tüm bereketi ile doludur.

344) Kral Süleyman, “Eğer akıllı isen kendine akıllısın,” demiştir. Bu şu nedenledir, eğer kişinin aklı Tora’da büyürse, bu onun kendi çıkarınadır, Tora’nın değil, çünkü Tora’ya tek bir harf bile ekleyemez. “Ve eğer küçük görüyorsan, sen kendin tek başına buna katlanacaksın,” çünkü bu nedenle Tora’nın övgüsünden hiçbir şey eksilmeyecektir. Kişinin aşağılaması yalnızca kendisine aittir ve öyle kalacaktır, kişiyi bu dünyadan da sonraki dünyadan da yok edecektir.

350-352) Kral Davud her zaman kendisini Yaradan’a bağlamıştır. Bu dünyada iradesi ve ruhu ile Yaradan’a tutunmak dışında hiçbir şey için endişe etmemiştir. Yazıldığı üzere, “Ruhum sana bağlıdır.” Ve Yaradan’a tutunduğu için, Yaradan onu destekledi ve onu hiç terk etmedi. Yazıldığı üzere, “Senin sağ elin beni sıkıca tutar.” Buradan anlarız ki, kişi Yaradan’a tutunmaya geldiği zaman, Yaradan onu sıkıca tutar ve asla onu bırakmaz.

“Ruhum sana bağlıdır,” böylece kademesi yukarıda taçlandırılır. Çünkü onun kademesi ardından yükselmek amacıyla üst kademelere tutunduğu zaman sağ taraf, Hasedim, yükseltmek ve bağlanmak amacıyla onu tutar ve sağda onunla olması gerektiği gibi tek bir bağda bağlanır. Bunun hakkında,” Sağ elin beni tutar” “Ve Onun sağ eli beni kucaklar,” diye yazılmıştır. Bu nedenle “Senin sağ elin beni sıkıca tutar.”

Yaradan'ı yakalayıp tuttuğunda, “Sol eli başımın altında olsun, sağ eli beni kucaklasın.” Bu Yaradan ile tek bir bağda bağlanmaktır. Ve Yaradan ile tek bir bağda olduğunda kademesi dolar ve kutsanır.

361) Kutsallık onları korumak için bu yolda yürüyenlere bağlanır. Tora'nın sözleriyle uğraşan ve buna çaba gösteren kişi ona yani ZA'ya uzatılmakla ödüllendirilir ki bu Tora'dır. Sonra ZA ve Nukva yani Kutsallık, onlarla tek bir bağda birleşir.

Yeni Zohar, VaYetze [Ve Yakup Dışarı Çıktı]

25) Ne mutlu İsrail'e, Yaradan ona, yüce sırları açmak için Tora'yı verdi.

Tora'yı kavrayanları Tora kavrar ve onu kendi şeylerinde, Netzah ve Hod'da, destekler böylece kişi sağa sola sapmaz ama orta çizgide yani Tora'da kalır. Ne mutlu İsrail'e, Yaradan ona, yüce sırları açmak için Tora'yı verdi. Onlar hakkında, “Ve siz, Efendiniz Tanrı'ya tutunan herkes bugün hayattadır,” diye yazılmıştır.

40) Rabi der ki, “Her şey yok olacak ama Tora kalacak. Yaradan'ın gözünde hiçbir şey Tora ve onu öğrenenler kadar

değerli değildir. Her gün Tora ile uğraşanlara yukarının sırları yenilenecektir.”

42-43) Tora'nın sırları her zaman Tora ile uğraşan bilgelere verilir.

Tora ile yeteri kadar uğraşan herkesin ruhu, kişi uyurken yükseltilir ve ona Tora'nın derinlikleri öğretilir. Ve bundan dolayı gündüz boyunca dudaklar dile getirir ve fısıldar. Yazıldığı üzere, “Uykuda olanların dudakları yavaşça oynar.” Kişi Tora ile O'nun adına [Lişma] uğraştığı vakit gece uyur, ruhu yükselir ve ruhuna bu dünyada olan şeyler gösterilir.

44-47) Rabi Aba ve Rabi Yosi oturmuşlar ve gece yarısına kadar Tora ile uğraşmışlar. Rabi Aba uyuya kalmış, Rabi Yosi oturuyormuş. Rabi Aba'nın yüzünün kızardığını ve güldüğünü görmüş ve de evde yüce bir ışık görmüş. Rabi Yosi, “Bunun anlamı Kutsallığın burada olduğudur,” demiş. Bakışlarını indirmiş ve sabah şafak sökene ve ışık evi aydınlatana kadar orada oturmuş. Gözlerini kaldırdığında şafağın ve evin karardığını görmüş.

Rabi Aba uyanmış, yüzü parlıyor gözleri gülüyormuş. Rabi Yosi onu tutmuş. Rabi Aba demiş ki, “Senin ne istediğini biliyorum. Gerçekten yüce sırlar gördüm. Matat, yüzün vekili ruhumu tutuyordu ve onu yüce ve yüksek odalara yükseltti ve

erdemlilerin hepsinin ruhunu orada, yukarıda gördüm. Yüzün vekili onlara dedi ki, “Ey siz erdemliler ne mutlu size ki sayenizde yüce olan adına kutsal bir yapı inşa ediyorum, ondan kutsal adın yüce Kral’ın misafirlerine karşılık veren ve onlara bağışlayan ışıklar uzanır. Bana öğretilen Tora’mın orada kocaman bir kule gibi kat kat yerleştirildiğini gördüm. İşte bu nedenle kendi hissemden hoşnut kaldım ve gözlerim güldü.”

Va Yişlah [Ve Yakup Gönderdi]

1-2) **Kişi bu dünyaya varır varmaz, kötü eğilim derhâl onunla beraber gelir ve daima ondan şikâyet eder.** Yazıldığı üzere, “günah kapıda çömelir.” Günah çömelir, kötü eğilim demektir. “Kapıda”, rahmin kapısı, yani doğar doğmaz demektir.

Davud kötü eğilimi “günah” diye adlandırdı. Yazıldığı üzere, “günahlarım hep önümdedir,” çünkü bu insana her gün Efendi'sinin önünde günah işletir. Ve bu kötü eğilim insanı, doğduğu günden itibaren hiçbir zaman terk etmez. Ve iyi eğilim kişiye arınmaya geldiği zaman gelir.

17) **Kötü eğilimin ardından gitmeyen, gururlu davranmayan kişi canını, kalbini ve iradesini Yaradan'a doğru eğer, kötü eğilim ters çevrilir ve kişinin kölesi olur, insanı kontrol edemez. Aksine artık insan onu kontrol eder. Yazıldığı üzere “ve sen ona hükmedebilirsin.”**

45) Çoğun duası Yaradan'ın önüne yükselir ve de Yaradan kendisini bu duayla taçlandırır, bu birkaç günde yükselir. Çünkü birisi Hasadim'i diğeri Gevorot'u ve üçüncüsü de Rahamim'i ister. Ve bu birkaç taraftan oluşur; sağ taraf, sol taraf ve ortası. Çünkü Hasadim sağ taraftan, Gevurot sol

taraftan ve Rahamim de ortadan uzanır. Ve birkaç şekil ve birkaç taraftan oluştuğu için bu erdemli olanın başına taç olur. Bu sonsuza kadar yaşar, bu Yesod'dur, bu Nukva'ya tüm kurtuluşlarını verir ve Nukva'dan da tüm halka.

Ancak her taraftan oluşmayan bir dua tek taraflıdır. Kişi ya Hasedim'i ya Gevurot'u ya da Rahamim'i ister. Bu nedenle tek kişinin duası, çoğun duası gibi dikilmez ve kabul görmez, çünkü çoğun duasında olduğu gibi üç çizgiyi içermez.

46) Ne mutlu İsrail'e, Yaradan onları ister ve onlara doğru yasayı verir ki bununla ebedi hayatla ödüllendirilirler. Yaradan Tora ile uğraşan herkesin üzerine yukarı hayatı çeker. Yazıldığı üzere, "Yaradan senin hayatın ve günlerinin uzunluğudur."

65) Her insanın duası duadır ancak fakirin duası Yaradan'ın önünde durur, çünkü geçitleri ve kapıları yıkar ve Yaradan'ın huzuruna girer ve kabul edilir. "... ve Efendinin huzurunda dertlerini döker."

69) Kişi önce efendisini övmeli ve sonra duasını etmelidir.

90-91) Yaradan İsrail'i kaldırdığı ve sürgünden geri getirdiğinde, onlara çok küçük ve çok ince bir ışık deliği açacak. Ve sonra onlara bir başka biraz daha büyük bir açıklık açılacak, Yaradan onlara dünyanın dört tarafına açılan üst

geçitleri açana kadar. Çünkü onların kurtuluşu tek bir defada olmayacak ama tıpkı gün ağarana kadar yavaş yavaş parlayan şafak gibi olacak.

Ve Yaradan'ın İsrail'e ve onların arasındaki erdemlileri, onları tıpkı karanlıkta olan ve her zaman karanlıkta kalmış olan bir kişi gibi yavaş yavaş ilerletir, bir kerede değil. Bu kişiye ışık vermek istediğinizde önce iğne deliği kadar küçük bir ışık vermeniz gerekir ve sonra biraz daha büyük bir ışık verebilirsiniz. Böylece her defasında biraz daha fazla, tüm ışık tamamen ona parlayana kadar.

121) Tora'nın sözlerinde yüce sırlar vardır, her biri diğerinden farklıdır ama hepsi bir bütündür.

126) **Dünyadaki her şey "Üst Makam"a bağlıdır**; önce yukarıda karar verirler ve böylece aşağıda karar verirler. Ve ayrıca yukarıdan verilene kadar aşağıda yönetim de yoktur. Ve ayrıca her şey birbirine bağlıdır, bu dünyada yapılanın hepsi yukarıda yapılane bağlıdır.

164) İsrail sen Yaradan'ın huzurunda ayrıcalıklısın, çünkü sen dünyanın puta tapan milletlerinden ya da dillerden biri değilsin, onların da dualarına cevap verecek tanrıları vardır, tıpkı İsrail'in duasının cevaplanmasına ihtiyacı olduğu her zaman dualarını ve ricalarını cevaplamaya yazgılı olan

Yaradan gibi. Çünkü onlar yalnızca kendi kademelerinde dua ederler ki bu Kutsallıktır. Onlar her dua ettiklerinde, bu dua Kutsallığın ıslahı içindir.

250-253) Yaradan puta tapan her milleti görevlendirdiği belli bir vekilin altına yerleştirmiştir ve hepsi kendi Tanrı'sına uyar. Hepsi de kan dökmüştür, savaş yapmıştır, çalmıştır, zinâ yapmıştır, kötülük yapanların arasına karışmıştır ve her zaman kötülüğün gücünü arttırmıştır.

İsrail'in onları yenecek gücü ve kuvveti yoktur, ağızlarından, ettikleri duadan başka, tıpkı tüm gücü ağızında olan bir kurtçuk gibi. Ancak o ağız ile her şeyi parçalar ve işte bu nedenle İsrail'e "kurtçuk" denir.

"Korkma sen, ey Yakup'un kurtçuğı." Dünyada ipek böceğı gibi başka hiçbir yaratık yoktur, ondan saygın giysiler olur, kral kıyafetleri. Ve o ipeğini dokuduktan sonra da dölverir ve ölür. Daha sonra, bu dölden eskisi gibi tekrar hayat bulur ve yaşar. İsrail gibi. Bu kurtçuk gibi öldükleri zaman bile geri gelirler ve bu dünyada önceki gibi yaşarlar.

Şu da söylenmiştir; "Çömlekçinin elindeki kil nasılsa sen de öylesin, ey İsrail'in evi, sen benim ellerimdesin." Madde bu

camdır; kırılrsa bile düzeltilebilir, eskisi gibi düzeltilebilir. İsrail şöyledir; Onlar ölseler bile dirilirler.

254) İsrail hayat ağacıdır, ZA'dır. Ve İsrail'in çocukları hayat ağacına tutundukları için hayatları vardır ve tozdan kalkacaklar ve bu dünyada yaşayacaklar ve tek bir millet olacaklar, Yaradan'a hizmet eden bir millet.

VaYaşhev [Ve Yakup Oturdu]

1-2) **Yaradan'ın kişiye bu dünyada hayat verdiği günden itibaren kaç tane iftiracı vardır?** Dünyaya geldiği için kötü eğilim derhâl onun içinde yer almak için ortaya çıkar. Yazıldığı üzere, “Günah kapıda çömelmişti,” bu nedenle de kötü eğilim onun içinde yer alır.

Doğduğu günden itibaren canavar kendisini gözler ve ateşte ve kötü yerde koşar. İnsan doğduğu zaman, hemen kendisini ateşe atmaya gelir çünkü kötü eğilim onun içindedir ve derhâl onu kötü yola koyar.

10-11) Erdemli insan düzenbaz günahkâra, kötü eğilime kanmayan kişidir, çünkü dostuna, iyi eğilime gelmeden önce savunmasını yapmıştır. Aksine diğerini tutar ve dostu gelir ve onu sorgular. İşte bunda kişiler sonraki dünya ile ödüllendirilmekte başarısız olurlar.

Ancak efendisinden korkan erdemli bir kişi, bu dünyadaki kötülükten ne kadar eziyet çekerse o kadar kötü eğilime kanmaz ve onda yer almaz. Ve Yaradan onu bunların hepsinden korur. Yazıldığı üzere, “Erdemlinin çoğu hasta ama Efendi onu bunların hepsinden kurtarır. Metin [İbranice metin] “Erdemlinin çoğu hasta,” demiyor ama “pek çok hastalıklar, erdemliler,” diyor. Yani pek çok hastalıktan eziyet

ekenler erdemlilerdir çünkü Yaradan onları istemektedir. Bunun nedeni, çektiği hastalıklar kişiye kötü eğilimden ayırır ve bu nedenle de Yaradan bu kişiye ister ve onu bunların hepsinden kurtarır. Ve kişi bu dünyada da sonraki dünyada da mutlu olur.

26-28) İnsanın üzerinde hüküm olduğu zaman o erdemli olur, bu Yaradan'ın ona olan sevgisi nedeniyle. Öğrendiğimiz  zere, Yaradan insana sevgi ile merhametli olduğu zaman onu kendi yakınına alır, ruhu nasip etmek amacıyla bedeni parçalar. Ve sonra insan sevgi ile ona daha çok yakınlaşır, olması gerektiği gibi ruh kişiye, insana hükmeder; beden insanı zayıflatır.

İnsanın zayıf bir bedene ve güçlü bir ruha ihtiyaı vardır, g le hüküm süren bir ruha. Ve böylece Yaradan onu sever. Yaradan erdemliye sonraki dünya için arındırmak amacıyla bu dünyada acı verir.

Ruhu zayıf bedeni güçlü iken o Yaradan'ın düşmanıdır ve Yaradan onu istemediği için ona bu dünyada acı vermez. Bunun yerine onun yolu doğrudur ve o tam bir bütünlük içindedir. Bu nedenle eğer o bu dünyada adil davranırsa ve iyi işler yaparsa Yaradan ona bu dünyada  d l verir ve onun sonraki dünyada hiçbir payı olmaz. Bu nedenle de her zaman parçalanmış olan erdemli kişi Yaradan tarafından sevilir. Bu

sözler yalnızca eğer kişi yoklamış ve içinde cezalandırılacak hiçbir günah bulamamış ise geçerlidir.

29) Kutsallık hüziün olan yerde oturmaz, yalnızca sevinç olan yerde oturur. Ve eğer kişide sevinç yoksa Kutsallık orada olmayacaktır.

38) Bunun nedeni şudur çünkü bir kere beden, kusurları ve ruhun Katnut'u sayesinde parçalanınca Kli ruhun Gadlut'unu edinir ve böylece Yaradan onu ister. Ancak beden parçalanmadan önce ruhtaki kusur yüzünden Yaradan onları istemez çünkü onlar Neşema ışığını almaya uygun değildirler.

60) Bu dünyadaki her ruh, bu dünyada var olan ve yüce bir bilgelikle onu yapanı bilmek isteyen her ruh yükselir ve buna erişmeyen ve bilmeyen ruhlardan daha üst bir kademede var olur. Ve öncelikle bunlar yeniden canlandırılacaklar. Ve hizmetkâra, öncelikli olarak diriltilmeye lâyık olup olmadığını anlamak için sorulacak olan ve hizmetkârın bilmesi gereken soru şudur: “Bu dünyada ruh ne ile uğraşmalıdır?”

120) “Efendi'nin yasası mükemmeldir, ruhu onarır.” İnsanlar Tora'yı çokça araştırmalı, Tora'nın içine dalmalıdır, Tora'ya dalan bu dünyada ve de sonraki dünyada hayat bulur ve her iki dünya ile ödüllendirilir. Hatta ona dalan ama gerektiği gibi

dalmayana bile bu dünyada iyi bir ödül ayrılır ve hak dünyasında yargılanmaz.

155) Yaradan'ın yolunu bilmeyen ve gözetmeyenler ne kadar da budaladırlar. Bunların hepsi uykudadır ama uyku onların gözlerinin deliklerinden hele bir ayrılmaya görsün.

156) Yaradan insanı yukarıdaki gibi yaptı, tam bir bilgelikte. Ve insanda yüce bilgelğe dayanmayan tek bir organ bile yoktur, her bir organ özel bir kademeyi işaret eder. Bedenin tüm organları ıslah olduğunda, Yaradan onun içinde yer alır ve onun içine kutsal bir ruh damıtır, insana Tora'nın yolunu ve emirlerini uymayı öğretmek için, böylece insan gereğince ıslah olacaktır. Yazıldığı üzere, “insana ruhu öğretecek.”

157) Bu dünyada kişi Yukarı Kral'a benzerliğini arttırmalıdır. Çünkü bu nehrin (bu yukarı Yesod'dur) uzanıp gelen ve dışarı akan suları hiç durmaz. Bu nedenle insan da bu dünyada, hiçbir zaman bu nehri ve bunun kaynağını durdurmamalıdır ve oğullara sahip olmalıdır.

223-224) Kişi kötü düşüncelerin üzerine geldiğini gördüğü zaman Tora ile uğraşmalıdır ve böylece bu düşünceler uzaklaşacaktır. Bu kötü eğilim gelip kişiyi günaha sokmak istediği zaman kişi bunu Tora'ya

doğru çekmelidir ve böylece kötü eğilim kişiyi terk edecektir.

Öğrendik ki kötü taraf Yaradan'ın önünde yapılmış olan kötü işler için dünyayı suçladığı zaman, Yaradan dünyaya merhamet eder ve insanlara kötü taraf onları ve yaptıkları işleri kontrol edemesin diye bundan nasıl kurtulacaklarına dair öğütler verir. Bu öğüt nedir? Bu Tora'ya derinden dalmaktır ve böylece ondan kurtulacaklardır. Yazıldığı üzere, “Emirler kandildir ve öğreti de ışıktır,” “seni kötü kadından uzak tutar.” Böylece Tora kişiyi kötü eğilimden uzak tutar.

228) Ne mutlu İsrail'e, onlar Yaradan'a olması gerektiği gibi bağlıdır, Yaradan onlara, dünyadaki tüm öteki taraflardan kurtulmaları için öğütler verir çünkü onlar Yaradan'ın hissesinden ve payından kutsal bir millettirler. Bu nedenle Yaradan onlara her bir şey için öğüt verir. Onlar bu dünyada ve de sonraki dünyada mutludurlar.

252) Tora'ya ve iyi işlere dalan kişi İsrail'in toplanmasına, kutsallığa neden olur, onun sürgündeyken başını kaldırmasına neden olur. Ne mutlu gündüz ve gece Tora ile uğraşanlara.

Yeni Zohar, VaYeşev [Ve Yakup Oturdu]

9) Kişi Tora'ya yaklaştığı zaman, ona “iyi” denir ve “iyi” denen Yaradan'a da yakınlaşır. Böylece erdemli olmaya yaklaşıp, erdemli olana da “iyi” denir. Ve erdemli olduğu zaman Kutsallık onun üzerindedir, ona Tora'nın yüce sırlarını öğretiyordur çünkü Kutsallık yalnızca iyi ile eşleşir. Ve Kutsallık erdemli ve adil [Tzadik] olanla beraber gider.

11-12) “Herkesin gözü seni bekler,” gizli olanların en gizlisi Moah'tan, AA'dan akan yüce kandil yağını bekler, GAR'ın herkese yaydığı aydınlığı, Yesod'u bekler. Ve sonra “Sen onlara yemeklerini vaktinde verirsin,” Malhut'a, “vaktinde” denir, çünkü “herkes” yani Yesod gelini, İsrail Topluluğunu, uyandırdığı zaman Malhut'a “Efendi'nin tamamı” denir ve sonra O bu dünyaya merhamet eder ve tüm dünyalar mutlu olur ve GAR'ın aydınlığından oynar.

Sonra, “Sen ellerini aç ve yaşayan her şeyin isteğini yerine getir,” diye yazılmıştır. Bu arzuların arzusudur, bu Moha-Stimaa-de-AA'dan aşağıya herkese gelir. Herkes kutsandığı zaman tüm dünyalar kutsanır, “Efendi herkesin içinde erdemlidir,” “Efendi herkese yakındır.”

Miketz [Sonunda]

3-6) Bak insanlar Yaradan'ın işine saygı göstermeli ve gece gündüz Tora'ya derinlemesine dalmalıdır, böylece O'nun işini bilir ve onun işini görürler, çünkü Tora insana her gün, “Saf olan her kimse onu buraya ihbar et” diye bildirir.

Kişi Tora ile uğraştığı ve ona tutunduğı zaman yaşam ağacında, ZA'da güçlenmekle ödüllendirilir. Kişi bu dünyada yaşam ağacında güçlenmekle ödüllendirildiğı zaman, sonraki dünyada da yaşam ağacında güçlenir. Ruhu bu dünyayı terk ettiğı vakit, onun sonraki dünyanın kademeleri de ıslah edilecektir.

Yaşam ağacı birkaç kademeye bölünmüştür ve hepsi bir bütündür. Çünkü yaşam ağacında birbiri üzerinde kademeler vardır; dallar, yapraklar, kabuk, gövde ve ağacın tümü. Benzer olarak Tora ile uğraşan kişi de hayat ağacında güçlenir, ağacın gövdesinde güçlenir.

Ve İsrail'in tüm çocukları hayat ağacında güçlenirler; hepsi de hayat ağacına tutunur ancak kimi gövdesine, kimi dallarına, kimi yapraklarına ve kimi de köküne tutunur. Ortaya çıkan odur ki onların hepsi de hayat ağacına tutunmuştur ancak Tora ile uğraşanlar ağacın gövdesine tutunmuştur. Bu nedenle,

Tora ile uğraşan tüm ağaca tutunur çünkü ağacın gövdesi onun hepsini kapsar.

10) Yaradan üst dünyayı, Bina'yı yarattığı zaman, her şeyi olması gerektiği gibi düzenledi ve üst ışıkları her yöne, yani üç çizgiye de parlayacak şekilde aydınlattı ve her şey tek bir bütündür. Yukarıda semayı, yani ZA'yı ve aşağıda da yeryüzünü yani Nukva'yı yarattı böylece hepsi tek bir bütün, yani Bina ve ZON olmak üzere düzenlendiler, aşağıdakilerin lehine olacak şekilde.

32) **“Efendi O'ndan korkanları kayırıp korur.”** Ah Yaradan erdemlileri nasıl da arzu eder çünkü onlar hem yukarıda, yani AVI'de barış yaparlar ve hem de aşağıda, yani ZON'da barış yaparlar ve gelini kocasına getirirler. Ve bu nedenle de Yaradan O'ndan korkanları ve O'nun isteğini yapanları arzular. Onların ZON'a yükselttiği MAN sayesinde ZON da MAN'ı AVI'ye yükseltir ve yukarıda, AVI'de ve aşağıda ZON'da Zivug olur. Ve onlar gelini, Nukva'yı kocası ZA'ya birleşmesi için getirirler. Bu nedenle Yaradan, yani ZA yalnızca onları ister çünkü onlar olmaksızın barış, yani Zivug olmayacaktır, ne yukarıda AVI'de ne de aşağıda ZON'da.

51) Dünyadaki tüm işler birkaç görevliye bağlıdır, yukarıda bir görevlisi olmayan bir tek sap ot bile yoktur, o görevli çarpar ve

“büyü” der. Bu dünyadaki insanların hiçbiri kendi kökünü bilmez ve gözetmez ve bu nedenle bu dünyadadır.

52) Ne mutlu Tora ile uğraşan ve bu bilgeliğin ruhunu gözleyenlere. “Her şeyi zamanı geldiğinde güzelce yaptı,” anlamı Yaradan’ın bu dünyada yaptığı her şeyde, hem iyisinde hem de kötüsünde, yukarıdan atanmış bir kademe vardır.

53) Tüm dünya ve dünyadaki tüm işler kutsallığa bağlıdır, yalnızca kalbin arzusu ile insanın iradesine geldiği zaman. Yazıldığı üzere, “Bu günü bil ve bunu kalbine yerleştir.” Ne mutlu erdemli olanlara, onlar kalbin iradesi ile iyi işleri çekerler, kendilerine iyilik ederler ve tüm dünyaya da iyilik ederler. Barış zamanına nasıl bağlanacaklarını bilirler, yukarıdaki Zivig olduğu zamana “barış” denir.

55) Kişi neden kötüye sevinmelidir? Eğer üstüne soldan atanmış olan kademe nedeniyle, yaptığı bu iş kişiye zarar verdiyse, kişi ona gelen bu kötülüğe sevinmeli ve şükran duymalıdır, buna kendisi neden olduğu için, tuzağa düşmüş bir kuş gibi farkına varmadan geçip gitmediği için. Ve şimdi ceza yoluyla bu bilgiyi edinmiş olduğu için hayatında nasıl iyilik yapacağını bilecektir. Bu nedenle de bu cezadan mutlu olmalı ve şükran duymalıdır.

56) Ne mutlu Tora ile uğraşanlara, onlar doğru yolda yürümek için, Yüce Kral'ın yolunu ve izini bilirler.

57) Kişi ağzını asla kötülük için açmamalıdır, çünkü bu sözün kime varacağını bilmez. Ve kişi bilmediği zaman bunun içine düşer. Ve erdemli olanlar ağızlarını açtıkları zaman bu yalnız barıştır.

177-178) Tora'da yüce ve kutsal olmayan ve insanın kendini güçlendirmesi yolu olmayan tek bir söz yoktur.

Yaradan Tora'yı insanın kendisini onunla güçlendirmesi ve doğru yolda yürümesi, sola doğru değil ama sağa doğru yürümesi için yaptı. Sağ tarafa yürümeleri gerektiği için insanlar aralarındaki sevgiyi çoğaltmalılar. Çünkü sevgi “sağ” olarak kabul edilir ve birbirleri arasında nefret - ki bu sol olarak kabul edilir - olmayacaktır, böylece sağ – İsrail'in tutunduğu yer - zayıflamaz.

179) Bu nedenle bir iyi eğilim ve bir de kötü eğilim vardır. Ve İsrail'in, iyi işlerle, iyi eğilimi kötü eğilime gâlip etmesi gereklidir. Eğer kişi sola eğilirse kötü eğilim iyi eğilime gâlip gelir. Hatalı bir kişide, kötü eğilim onun günahlarını tamamlar çünkü bu kötü adam yalnızca insanın günahları yoluyla tamamlanır.

180) Bu nedenle, kötü eğilimin günahlarıyla tamamlanmaması için insan tedbirli olmalıdır. Ve insan, iyi eğilimin sürekli bir bütünlük içinde tamamlanmak zorunda olduğuna dikkat ve özen göstermelidir. Bu nedenle, “Kötülüğü ödeteceğim, deme” çünkü nefretle solu pekiştirir, kötü eğilimi tamamlarsın. Aksine, “Efendiyi ümit et, kurtarılacaksın.”

195) Kişi her zaman iyi eğilimin üzerindeki kötü eğilime karşı öfke göstermeli ve onun ardından çaba göstermelidir. Eğer ondan ayrılırsa, iyi. Eğer ayrılmazsa, Tora ile uğraşsın, çünkü kötü eğilimi Tora'dan başka hiçbir şey kıramaz.

209) Kişi Yaradan'a dua ettiği zaman, kurtuluşu geldi mi gelmedi mi diye bakmamalıdır, eğer buna bakarsa bazı davacılar gelir ve onun davranışlarına bakar.

266) Yaradan sağı yaptı ve solu yaptı, dünyaya yol göstermek için. Birisine “iyi,” “sağ” dendi ve diğerine “kötü,” “sol” dendi. İnsan her ikisini de içerir ve Yaradan'a her şeyiyle yaklaşır. Yazıldığı üzere, “Her iki eğiliminle – iyi eğilim ve kötü eğilim.”

VaYigaş [Sonra Yuda Yaklaştı]

10-11) **Yaradan dünyayı yarattığında**, aşağı dünyayı yukarı dünya gibi yaptı. Her şeyi diğerinin tersi yaptı, aşağı dünyadaki her ayrıntının yukarı dünyada ona karşılık gelen bir kökü vardır ve O'nun yüceliği hem yukarıda hem de aşağıdadır.

Ve insanı her şeyin üstünde yarattı, tüm yaratılışın ayrıntılarını içermek ve tamamlamak için.

11) **Çünkü insan tüm dünyanın ve onun mükemmelliğinin amacıdır.**

16-17) **Ve şu üç kademe – Nefes, Rua, Neşama – Efendisine hizmet ile ödüllendirilenlere dâhil edilir.**

Bu şöyledir, çünkü kişi önce Nefes'i edinir. Bu ıslah edilecek insanlar için kutsal bir ıslahtır. Kişi bu kademedede arındığı için, Ruah ile taçlandırılmak için ıslah edilir. Bu Nefes'in üstündeki kutsal kademedir, bununla kişi ödüllendirilen kişi kendisini Ruah ile taçlandırır.

Nefes ve Ruah'a yükseldiği ve Efendi'nin hizmetine uyacak şekilde ıslah edilir ve bundan sonra Neşama onun üzerinde olur, bu her şeye hükmeden üstün bir kutsal kademedir, böylece o yüce kutsallık kademesi ile taçlanacaktır. Ve böylece

her şeyde tamam, her yönde tamam olur ve sonraki dünya ile ve Yaradan'ın sevgilisi olmakla ödüllendir. Yazıldığı üzere, "Onlara, şu beni özüyle sevenlere bağışla." "Şu beni sevenler" içlerinde kutsal Neşama olanlardır.

27) Burada, inanç Nukva'dır çünkü arzu ortaya çıktığında ve birleşme ZON'da bir olarak taçlandırıldığında, iki dünya, ZON, beraber bağ kurar ve bir arada toplanır. ZA hazineyi açmak ve bahşetmek içindir ve Nukva da bolluğu toplar ve kendisinde toplar.

41) "Efendi bu dünyayı bilgelikle kurdu." Yaradan dünyayı yarattığı zaman, sol çizginin - Hasedim'siz Hohma'nın - hükmü altında olduğu için dünyanın var olamayacağını gördü ve Hohma Hasedim'siz parlamaz. Bu nedenle de Tora'yı, orta çizgiyi yarattı. ZA "Tora" diye adlandırılır; iki çizgiyi – sağ ve sol - birbirinin içinde içerir, böylece Hohma Hasedim'e dâhil edildi ve bu nedenle de Hohma aydınlatıldı.

Buradan, orta çizgiden, içinde yukarısının ve aşağısının sürdürüldüğü, tüm yukarı ve aşağı gidişatlar ulaştı. Bu nedenle yazılmıştır ki HaVaYaH yani ZA, yani orta çizgi bu dünyayı bilgelikle kurmuştur, yani bilgelikle kurdu çünkü Hohma'ya Hasedim'i giydirdi ve böylece de Hohma'nın aydınlığı bu dünyada var oldu. Dünyadaki her var olan Hohma'da var olur

ve her şey ondan kaynak bulur, yazıldığı üzere, “Onların hepsini bilgelikle yaptın.”

61) Ne mutlu erdemli olanlara, onların birbirine olan yakınlığı bu dünyaya barış getirir, çünkü onlar yakınlaşmak için birleşmeleri nasıl birleştireceklerini bilirler. Yusuf ve Yuda birbirine yakın olmadığı sürece, barış olmaz. Yusuf ve Yuda birbirinin yakınana çekildiği zaman dünyada barış artar ve yukarıya ve aşağıya neşe katar, Yusuf ve Yuda yaklaştırılırken.

62-63) Yaradan bu dünyayı yarattı ve insanı bunun yöneticisi yaptı, onu her şeyin üzerinde kral yaptı.

Ve insan, bu dünyada, birkaç çeşide ayrılır; bazıları erdemli, bazıları günahkâr, bazıları budala ve bazıları akıllıdır. Bu dört çeşidin hepsi de dünyada bulunur ki böylece arınacaklar ve birbirlerine iyilik yapacaklardır. Erdemliler günahkârlara iyilik yapacak ve onları ıslah edecekler; akıllılar budalalara iyilik yapacak ve onlara bilgeliği öğretecekler ve zengin fakire iyilik yapacak ve onların ihtiyaçlarını karşılayacak. Çünkü böylece insan sonsuz hayatla ödüllenecek ve yaşam ağacına bağlanacaktır.

VaYehi [Yakup Yaşadı]

22) “Uzaktan Yaradan bana göründü; Seni sonsuza kadar seveceğim” “Uzakta” sürgünde anlamındadır. Çünkü büyük aşk yalnızca sürgün yoluyla ortaya çıkar. Sürgün ıslahattır; İsrail’in çocukları sürgünden kurtarıldığı zaman, Yaradan’ın bize olan sevgisi ortaya çıkacaktır.

58) Rabi Şimon, “Bir zamanlar, kalktım ve akarsuların yerini aydınlatmaya indim,” dedi. Başka bir deyişle, MAN’ı yükseltti ve MAD’ı akarsuların kaynağından, yani Bina’dan aşağıya, Malhut’a getirdi. “Tüm akarsular denize akar ama deniz dolmaz,” diye yazılmıştır. Bu dünyanın tüm vekilleri Bina ışıyla yaratılmıştır ve bu dünyanın tüm akarsuları O’nun ışığından kaynaklanır, yani “Tüm akarsular denize akar ama deniz dolmaz.”

“Deniz dolmaz” sürgündeki Malhut’tur, çünkü sürgündeki karanlık ve hüznün İma’nın, Bina’nın sevgisinden yapılmıştır. Eğer karanlık yapılmamış olsaydı, Malhut’a parlayan akıntı da yapılmayacaktı. Ayrıca, sürgünde olmayan diğer taraf, hiçbir Klipa tarafından yönetilmeyen sağ taraf gelene kadar deniz dolmayacak ve tamamlanmayacaktı ve sonra deniz, Malhut dolacaktır.

116-117) **Kutsallık ancak tamam olan yerde var olur, eksiklik olan yerde, kusuru olan yerde ya da hüznü olan yerde değil ama sevinç olan yerde.**

“Yaradan’a mutlulukla hizmet et; O’nun huzuruna şarkılarla çık.” Mutlulukla yapılmadıkça Yaradan’a verilmiş bir hizmet yoktur.

120) **Rabi Şimon’un mağaradan çıkıp geldiği günden beri, dostlardan gizli hiçbir şey yoktur.** Onlar yüce sırlara baktılar ve sırlar onlara malum oldu, sanki o sefer Sina Dağı'nda onlara verilmiş gibi. Rabi Şimon öldükten sonra kuyunun kaynağı ve semanın penceresi kapandı. Bilgeliliğin kaynağı durdu. Dostlar meseleler hakkında kafa yoruyordu ama bunlar, bunların anlamı onlarda kalmadı.

156) **GAR’a erişimimiz yoktur,** hatta Asiya dünyası’nın on Sefirot’unun GAR’ına bile erişimimiz yoktur, ancak ZAT’a erişiriz. ZAT’ta da ancak seçilmiş birkaç kişi Atzilut dünyasının ZAT-de-GAR’ına erişebilir. Rabi İshak’ın babası bize Rabi Şimon’un ZAT’ın tüm Atzilut Partzufim’ni tuttuğunu ve hatta ZAT-de-GAR-de-Atzilut’u bile tuttuğunu söyler.

157) **Kişiyi bu dünyada yaşaması için ne kadar zaman verilir?** Bu bilgiyi vermeye izin yoktur ve kişiyi bu bilgi verilmez. Ancak Rabi Şimon vefat ettiği gün çok büyük bir

sevinç içindeydi ve tüm dünyalarda büyük bir sevinç vardı çünkü o zaman pek çok sırları ortaya çıkarmıştı.

210) **Yüce Kral'ın işleri ne kadar da önemlidir.** Aşağıda yaptıkları işlerle, onlar yukarıdaki yüksek şeylere, köklerine, bağlanırlar çünkü aşağıda bu dünyadaki her şeyin, yukarıda üst dünyalarda kökleri vardır. Ve aşağıya alınıp onlarla çalışıldığında, yukarıdaki eylem onlarda, üst dünyalardaki köklerinde, onlara karşılık geleni uyandırır.

212) **“Benim şanıım için... benim adımla çağrılan herkesle,” saygı kazanacağım. “Benimle bir olması” için yarattıklarım. “Bana iyi işler yapması için, yukarıdaki gücü onunla çağırarak için “Onu biçimlendirdim.”**

237) Yaradan'ın, onu yarattığı zaman insanı üst Mohin ile bağrına bastığına **insanlar bakmazlar, bunu bilmezler ve gözlemezler**, insandan kendisine bağlı kalmasını istedi ve böylece o biricik olacak ve tek bir kalbi olacaktı ve tek bir yere, ZA içinde değişmeyen Dvekut [bağlantı] yerine bağlı kalacaktı. Bunun hakkında şöyle denir, “Ben, Efendiniz, değişmem” ve ters dönmem, her şey O'na birlik düğümü ile bağlıdır.

295) **“Sağır duydu ve kör baktı, sanki görürmüş gibi.”** “Sağır duydu,” bunlar Tora'nın sözlerini dinlemeyen,

Efendi'nin emirlerini duymak için kulaklarını açmayanlardır. “Kör,” bunlar ne için yaşadığına bakmayanlardır, çünkü her gün bir tellal gelir ve çağırır ve hiç kimse onu fark etmez.

408) Yukarıdan, bu derinlikten, Bina'dan kutsamalar uzandığı zaman, tüm sema yani ZA, bunu edinir ve ZA'dan da aşağıya erdemli olanlara Tzadik ve Tzedek, ezeli vaat, Nukva'ya erişene kadar bunlar uzanır ve ondan da ordular, kamplar ki bunlar BYA içinde aşağıda olanlardır, kutsanırlar.

414) Yaradan'a hizmet etmeye gelen herkes, Yaradan'a sabah ve akşam hizmet etmelidir.

426) İnsan dışarıya yola çıktığında, Kutsallığın ışığını kendisine çekmek için efendisine dua etmeli ve sonra dışarı çıkmalıdır. Yoldayken gerekli olduğu zaman kurtulması için Kutsallığın Zivug'u ona fidyе olur.

495) Kadınlar yalnızca erkekler - önce kutsandıktan sonra - tarafından kutsanırlar. Ve onlar erkekleri bu kutsanması ile kutsandılar. Kendilerine özel bir kutsanmaya ihtiyaçları yoktur. Peki, o zaman eğer kadınların özel bir kutsanmaya ihtiyaçları yoksa neden mısra, “İsrail evi kutsanacaktır,” der? Gerçekte Yaradan bir kadınla evli olan erkeğe ek bir kutsama verir bununla karısı da ondan kutsansın diye.

Benzer olarak, her yerde, Yaradan bir kadınla evli olan erkeğe ek kutsama ve böylece kadın ekle kutsanacaktır. Erkek her şeyi edinir, hem kendi hissesini hem de karısının hissesini. Bu nedenle kadın için özel bir kutsama yazılmıştır, “İsrail evi kutsanacaktır,” bu onların hissesidir. Her ne kadar erkekler onların hisselerini edinmişlerse de, sonra bunu onlara verirler.

497-498) Dünyanın yaratıldığı günden beri var olan tüm şu ruhlar Yaradan'ın huzurunda dururlar, dünyada daha sonra görünecek olanla tamamen aynı formda aşağıya, dünyaya geldiler. Bu dünyada duran insanın bedeninin görünüşü nasıl ise yukarıda da öyle durur.

Ruh aşağıya inmeye hazır olduğu zaman, bu dünyada durduğu ile tamamen aynı formda Yaradan'ın önünde durur ve Yaradan ona Tora'nın Mitzvot'unu [emirlerini] tutması ve Tora'nın kanunlarına karşı gelmemesi için ona yemin ettirir.

507) Dönen tekerleğin sesi aşağıdan yukarıya yuvarlanır. Gizli Merkavot [arabalar/yapılar] gider ve yuvarlanır. Melodilerin sesi yükselir, alçalır ve dünyayı gezer dolaşır; Şofar'ın [koçboynuzu borunun] sesi kademelerin derinine ve tekerleğin etrafındaki çemberlere uzanır.

513-515) “Muhtaç olanın duasını dikkâte aldı ve onların dualarını hakir görmedi.” “Dinledi” veya “duydu,” denilebilirdi neden “dikkâte aldı”?

Doğrusu, dünyadaki tüm dualar, çoğun duası, duadır. Ancak tek başına bir dua, çok büyük bir güçlü edilen haricinde Kutsal Kral'ın huzuruna çıkmaz. Bu şu nedenledir, dua eden taçlanmak için bu yere girdiğinde, Yaradan onu izler, gözler ve bu çoğun duasını etmeyen kişinin günahlarına ve erdemlerine bakar, erdemli olamayan birkaç duacının olduğu yerde ise onların hepsi Yaradan'ın huzuruna çıkarlar ve Yaradan onların günahlarını dikkâte almaz.

“Muhtaç olanın duasını dikkâte aldı.” Duaya döner ve onu her yönden inceler ve duanın hangi arzu ile edildiğini göz önüne alır, bu duayı eden kişi kimdir ve bu kişinin yaptığı işler nedir? Bu nedenle, kişi duasını toplulukla yapmalı çünkü Yaradan çoğun duasını hakir görmez, hepsi aynı niyette ve kalplerinde aynı arzuda olmasalar bile... Yazıldığı üzere, “Muhtaç olanın duasını dikkate aldı.” Nitekim Yaradan yalnız bireyin duasını gözden geçirir, çoğun duasını değil, çoğun duasını hakir görmez, onlar buna lâyük olmasalar bile.

678) Kutsal adı, Nukva'yı ZA ile tek bir ağızda, tek bir yürekte ve tek bir ruhta birleştirmek insanın sorumluluğudur; MAN'ı yükseltmek için bir köze bağlı alev gibi kutsallığı ZON'a

bağlamak. Ve kuracağı bu birlikle, Kralı kraliçe konusunda yatıştırır ve Kralı kraliçenin ona olan aşkı için uyarır. Ruh, MAN için ZA'ya yükselişiyle, onların arasındaki bir orta çizgi olur, barış getirir ve onları birleştirir.

688) Bu dünyada Tora ile uğraşan insanlara ne mutlu, çünkü Tora ile uğraşan herkes yukarıda ve aşağıda sevilir, her gün sonraki dünyanın mirasını edinir. Yazıldığı üzere, “Şu beni özüyle sevenlere bağışla.” Bu öz sonraki dünyadır, Bina’dır, onun suları – bolluğu- asla bitmez bu nedenle de Tora ile uğraşan kişi, başka birisinin ödüllendirilmediği, iyi yüce bir ödül alır, yani özü, Bina’yı. Bu nedenle, bu ad, İsakar, yani Tora ile uğraşan kişi şu Yeş Sahar’a [ödül vara] işaret eder ve bu Tora ile uğraşanların ödülü özdür, Bina’dır.

713-714) **“Kişi önce Efendisini övmeli ve sonra duasını etmelidir.”** Kalbi temizdir ve duasını etmek ister veya başı derttedir ve Efendisini övemez, o hangisidir?

Kalbini ve iradesini hedefe yöneltemese bile, neden Efendisine övgüsünü eksiltsin ki? Aksine hedefe yönelemese bile Efendisini övmelidir ve sonra duasını etmelidir. Yazıldığı üzere, “Davud’un duası. Haklı bir amacı duy, Ey Efendim, benim şarkımı duy, benim duamı işit.” Önce Efendisini övdü, “Haklı bir amacı duy, ey Efendim.” Sonra, “Benim şarkımı duy, benim duamı işit.” Eğer Efendisini övebilen kişi bunu

yapmazsa, bunun hakkında “Ne kadar çok dua edersen et, seni duymam,” diye yazılmıştır.

715) Çünkü Asiya dünyasının aşağıdakileri MAN'ı ZON-de-Atzilut'a doğrudan yükseltemezler ancak bir yukarı kademeye yükseltebilirler. Sırayla, her kademe MAN'ı bir yukarıdaki kademeye yükseltir ve böylece MAN kademe kademe ZON-de-Atzilut'a erişene kadar yükselir. Bu nedenle aşağıdaki uyanma hakkında şöyle denir, aşağıdakilerin Asiya dünyasında sunduğu adak yoluyla aşağıdaki uyanma ile yukarısı da uyanır yani Yetzira dünyasındaki kademeler Asiya'dan aldıkları bu MAN'ı Beriya dünyasına yükseltmek için uyanırlar. Ve yukarıdaki Beria'nın kademelerinin uyanışı üzerine onun bir üstündeki, ona bitişik olan bir üstü Atzilut dünyası da uyanır, MAN Nukva'ya erişene ve MAN ZA'ya yükselene ve ondan parlayana kadar. Kandil yakmanın anlamı, “kandil” diye adlandırılan Nukva'yı ZA'da onun ışığını alsın diye birleştirmektir. Nukva onunla yakıldı diye düşünülür.

716) Bu nasıl yapılır? Adağın dumanı - Asiya dünyası üzerinde görevlendirilen şu kutsal formlar - yükselmeye başlar. Bunlar MAN'ın yükseltilmesi için ortaya çıkmak üzere yapılmışlardır, bunlar kendi üstlerindeki Yetzira dünyasındaki kademelerde güçlü bir özlem uyandırır. Yazıldığı üzere, “Genç aslanlar av için kükreler.” Bu, Yetzira dünyasında olanlar kendi üstlerindeki Beria dünyasındaki kademeleri uyandırır ta ki

bu uyandırmalar kandilin yakılacağı yere varana kadar, yani kral ZA kraliçe Nukva ile birleşmek isteyene kadar.

717) MAN nedir? Aşağının özlemi ile aşağı sular, yani MAN, bir üstteki kademedeki yukarı suları, MAD'ı edinmek için yükselir. Çünkü aşağı sular, MAN ancak aşağıdakilerin arzusunun uyanması ile kaynaktan fışkırır. O zaman, aşağıdakinin ve yukarıdakinin özlemi birbirine bağlanır ve aşağı sular aşağıya inen yukarı suların tersine yukarı fışkırır, Zivug sona erer ve dünyalar kutsanır, tüm kandiller yakılır, aşağıdakiler ve yukarıdakiler kutsallık içindedir.

717) Her aşağı kademe kendi üstündeki kademeye göre dişi olarak kabul edilir. Bu nedenle Asiya, Yetzira dünyasına göre dişi kabul edilir ve Yetzira, Beria dünyasına göre dişi kabul edilir. Benzer olarak, üst kademeler kendi altındakine göre erkek olarak kabul edilir, Yetzira'nın Asiya dünyasına göre erkek olarak ve Beria'nın Yetzira dünyasına göre erkek olarak kabul edilmesi gibi. Bunun nedeni şudur; çünkü kurala göre veren erkek alan dişidir.

Bir kademe, kendinden bir kademedен daha yukarıda olan bir kademedен bir şey kabul edemeyeceği için ancak kendine bitişik olan bir üst kademedен alabilir, buna göre veren her üst kademe erkek ve bunu alan her alt kademe dişidir. Özlem yoluyla, her alt kademe üstündekinden bolluk edinmek için

özlem duyduğı zaman, ona MAN'ı yükseltir, her alttakinin kendine bitişik olan bir üstündekine MAN'ı yükseltmesi yoluyla MAN Eyn Sof'a yükselir. O zaman, Eyn Sof aşağıya bolluk, MAD verir, her üst kademe aldığı bolluğı kendine bitişik bir alt kademeye verir, böylece MAD bir kademedен diğerine aşağıdakilere Asiya dünyasına doğru dalga dalga iner dökölür.

Şemot [Çıkış]

1) “Ve bilge irade semanın parlaklığıyla ışıldar.” Bilgeler bu bilime gözünü dikenlerdir, bunlar bilge edinirler çünkü bu bilgelik, “gözlerin ışığı” diye adlandırılır ve bunu edinmeye “bakma” denir.

60) Yaradan'ın işini bilmeyen ve onun işine dikkât göstermeyenlere yazıklar olsun. Bu şöyledir, her gün Horev Dağı'ndan bir ses gelir ve der ki, “Yazıklar olsun insanlara, Yaradan'larının işlerini hiçe sayarlar. Tora'nın ihtişamına kutsallığını bozanlara yazıklar olsun.”

Bu dünyada Tora ile uğraşan kişi iyi işler edinir, tam bir dünya miras alır. Ve bu dünyada Tora ile uğraşmayan ve iyi işler yapmayan kişi ne bu dünyayı ne de sonraki dünyayı miras alır.

61) Eğer Yaradan'ı İsrail'i sevdiği aşkı bir bilseler, insanlar aslanlar gibi kükrer ve ona bağlanmak için Yaradan'ın arkasından koşarlardı.

67-68) **“Sana, tüm suların yanına tohum ekmiş olana, öküzü ve eşeği rahatça gönderene ne mutlu.”** Ne mutlu İsrail'e, Yaradan onu tüm milletlerden daha çok arzu eder ve yakınına getirir Yazıldığı üzere, “Efendin, Tanrın seni seçti.” Şu da yazılmıştır, “Efendinin hissesi O'nun halkıdır, Yakup

O'nun miras hissesidir.” Ve İsrail Yaradan’a bağlanır, yazıldığı üzere, “Sadece sen Efendin Tanrı’ya tutunansın.”

Onlar Yaradan’ın önünde erdemlidirler çünkü tüm suların yanına tohum ektiler, erdem ektiler yani Mohin’i Malhut’a uzatmak için MAN’ı yükselttiler böylece Malhut Tzedakah [Erdem] diye çağırılsın diye, çünkü Mohin’sizken ona Tzedek [doğruluk] denir, Hey’sizdir [İbranicede]. Ve erdem ekenler hakkında, “Senin merhametin çok yücedir, semaların üzerindedir” diye yazılmıştır. “Semaların üzerinde” “tüm suların yanına” diye de adlandırılır. “Semaların üzerinde” sonraki dünyadır, Bina’dır, “semalar” diye ZA’nın üzerindedir. İsrail bir tohum ekti ve tüm suların yanına, Bina’ya MAN’ı yükseltti, Mohin’i Malhut’a uzatmak için ve böylece Malhut Tzedakah [Erdem/Sadaka Verme] diye çağırılacak.

84) Her zaman bilgiler elçilerden daha önemlidir, çünkü elçiler bazen kutsal ruhla doludur bazen de dolu değildirler. Ama kutsallık ruhu bilgelere bir dakika bile ayrılmaz; onlar yukarısı nedir, aşağısı nedir bilirler ve onlara ifşa edilmesine gerek yoktur... Eğer bilgiler olmasaydı, insanlar Tora’nın ne olduğunu ve Yaradan’ın Mitzvot’u [emirleri] bilmeyeceklerdi, insan ruhu ile hayvan ruhu arasında bir fark olmayacaktı.

176) “Sevgilim aşağıya onun bahçesine indi, baharatların tarhına.” “Onun bahçesi,” İsrail topluluğudur, Nukva’dır,

çünkü o sonraki dünyanın, Bina'nın pek çok baharatından ve kokusundan oluşmuş olan baharatların tarhıdır. Yaradan bahçeye indiği zaman Nukva, yani erdemli ruhlar orada taçlandırılır ve Mohin'i ve aydınlanmayı edinirler. Hepsi kokular salarlar, yazıldığı üzere, "Sizin kokunuz tüm baharat çeşitlerinden çok daha güzel," bu erdemlilerin ruhlarıdır ve buna "baharat" denir. Bu nedenle Nukva'ya "baharatların tarhı" denir. Bu dünyada bulunmuş olan şu erdemli ruhların tümü ve bu dünyaya gelmeye yazgılı olan şu ruhları tümü, burada, bu bahçede, Nukva'da duruyor.

185) Ne mutlu erdemlilere, onların arzusu her zaman Yaradan'a bağlanmaktır. Onlar her zaman Yaradan'a bağlandıkları için, O da her zaman onlara bağlanır ve onları asla bırakmaz.

203-204) Bu dünyadaki her şey tövbeye ve insanın Yaradan'a ettiği duaya bağlıdır. Kişi dua ederken gözyaşı dökerse, bu daha da çok böyledir, çünkü bu gözyaşlarının geçemeyeceği hiçbir kapı yoktur. Yazıldığı üzere, "Kapıyı açtı ve çocuğu gördü." "Açtı" Kutsallıktır, Kutsallık İsrail'in üzerinde annenin çocuğunun üzerinde durduğu gibi durur, her zaman İsrail'i kayırır.

Kapıyı açtı ve çocuğu gördü, tatlı çocuk, İsrail, her zaman Yaradan'ın önünde günah işler ve birden Yaradan'a yalvarır,

tövbe eder ve onun önünde ağlar, babasının önünde ağlayan bir oğul gibi. "İşte bak ağlayan bir oğul." Ağladığı için, bu dünyadaki tüm haşin kademeler ondan ayrılır.

235-236) "Acele et sevgilim, bir ceylan gibi veya genç bir geyik gibi ol." İsrail'in Yaradan için çektiği tüm hasret, İsrail'in Yaradan'ın gitmesi veya yürüyüp uzaklaşmasına değil ama bir ceylan gibi veya genç bir geyik gibi koşup gitmesi üzerine çektiği hasrettir.

Dünyada başka hiçbir hayvan ceylan veya geyiğin yaptığını yapmaz. Koştuğunda, başı hafifçe geldiği yöne döner. Her zaman başını arkaya çevirir. İsrail'in söylediği şudur; "Ey her şeye kadir Tanrı, eğer bizi terk etmene sebep olduysak, belki ceylan veya genç geyik gibi koşup gidebilir misin?" Bunun nedeni şudur, çünkü o koşar ve başını terk ettiği yere döndürür, daha önce bulunduğu ve terk ettiği ve kaçıp gittiği yere.

Bu sözlerin anlamı şudur, "Ancak, bütün bunlara rağmen, onlar düşman topraklarında, onları reddetmeyeceğim, ya da onlarla olan sözleşmemi çiğneyerek ve onları yok edecek kadar onlardan nefret etmeyeceğim. Başka bir şey: Ceylan bir gözü ile uyur, öteki gözü ile uyanıktır. İsrail, Yaradan'a şöyle dedi, "Ceylanın yaptığı gibi yap, İsrail'i koruyan ne uyur ne de uyuklar."

241-242) Bu Rabi Şimon`dur. Tora ile uğraşmak için ağzını açtığı zaman, tüm tahtlar, tüm gök kubbeler, tüm Merkavot ve Efendisini öven herkes onun sesini dinler.

Başlayan ve şarkı söyleyen hiç kimse yoktur ve onun şarkısını tamamlayan hiç kimse yoktur. Başka bir deyişle, şarkı söylerken ortasında dururlar şarkılarını tamamlamazlar çünkü onlar, yukarı ve aşağı kubbelerde ağızdan çıkan bir ses duyulana kadar, Rabi Şimon'un sesine dikkâtlerini verirler.

Rabi Şimon Tora ile uğraşmayı tamamladığı zaman, kim şarkılar söyler? Efendisini övenlerin sevincini görenler. Tüm kubbelerde gezen bu sesi görenler. Rabi Şimon için tüm ruhlar ve melekler gelir ve diz çöker ve efendilerinin önünde başlarını eğler ve Cennet'in – Hohma'nın aydınlığının – tüm güzel kokuları ta Atik Yomin'e kadar yükselir. Bunların hepsi Rabi Şimon içindir.

251-252) Rabi Şimon oturdu ve oğlu Rabi Elazar ayakta durdu ve bilgeliğin gizli sözlerini yorumladı. Yüzü güneş gibi parlıyordu ve sözler yayılıyor ve gök kubbede uçuyordu. İki gün oturdular; ne yediler ne de içtiler, gece midir gündüz müdür bilmediler. Dışarıya çıktıklarında, hiçbir şey yemeden iki günün geçmiş olduğunu anladılar. Rabi Şimon bunun hakkında, "O kırk gün kırk gece Efendi ile beraber oradaydı; ne ekmek yedi nede su içti," diye

seslendi. Biz Yaradan'a bağlanmakla ödüllendirilenlere Yaradan'ın ışığı içinde bulunanlara nerede olduğunun farkına varmaksızın iki gün sanki bir saat gibi midir? Metin tanıklık eder ki Musa, kırk gün, orada Yaradan'ın yanındaydı.

Rabi Hiya bu hikâyeyi babasına anlattığı zaman, Rabi Şimon Ben Gamliyel, hayreyler içinde kaldı ve dedi ki, “Rabi Şimon Bar-Yohay aslandır. Ve Rabi Şimon başka aslanlar gibi değildir. Onun hakkında yazıldığı üzere, ‘Aslan kükrediğinde ondan kim korkmaz ki?’ Eğer yukarı dünyaları bile titretiyorsa, bizi daha da çok titretir. O istediği ve dua ettiği şey için asla oruç tutmayan bir adamdır. Aksine, o karar verir ve Yaradan onun kararını tutar. Yaradan karar verir ve o bu kararı iptal eder, yazıldığı üzere, ‘İnsanlara hükmeden erdemlilerdir, Tanrı korkusuna bile hükmeder,’ yani anlamı Yaradan insana hükmeder ve erdemli Yaradan’a hükmeder; Yaradan bir kademeye hüküm verir ve erdemli bunu geçersiz kılar.”

288) İsrail tüm milletler tarafından köle edildi, tüm dünyaya karşıt olduğu için ve böylece tüm dünya onunla yükselebilsin diye. Şu, “O gün, Efendi bir olacak ve O'nun adı bir olacak,” yazılmıştır. Ve Yaradan bir olduğu için İsrail de bir olur, yazıldığı üzere, “bu ülkede tek bir millet.” Yaradan'ın adı “Bir” olur ve yetmiş yayılır, İsrail bir olur ve yetmiş yayılır.

354) **Ağlayış bunların hepsinden büyüktür** çünkü ağlayış kalptedir. Duadan ve iç çekmeden daha çok Yaradan'a yakındır. Yazıldığı üzere, “Eğer bana ağlarsan, mutlaka senin ağlayışını duyarım.”

356-357) Kişi artık dudaklarını oynatamayınca kadar dua eder, ağlar ve yakarır, bu tam bir duadır, kalptendir. Bu dua asla boş çevrilmez ve kabul edilir. Yakarış çok yücedir çünkü ona verilen hükmü kişinin tüm günlerinden yırtıp atar.

Yakarış çok yücedir, çünkü o yukarı Din'in [Yargının] niteliğine hükmeder. Bu dünyaya ve sonraki dünyaya hükmeden yakarış çok yücedir. Yakarış ile insan bu dünyayı ve sonraki dünyayı miras alır. Yazıldığı üzere, “Sıkıntı içinde Yaradan'a yalvardılar ve Yaradan onları üzüntülerinden kurtardı.”

358-359) Yaradan'a bu dünyayı yaratma düşüncesi geldiği zaman, tüm dünyalar tek bir düşünceden yükseldi ve bu düşünce ile yaratıldı. Yazıldığı üzere, “Onların hepsini bilgelikle yarattın.” Ve bu düşüncede, bu bilgelikte [Hohma], bu dünya ve yukarı dünya yaratıldı.

Sağı [sağ tarafı] eğildi ve Yaradan yukarı dünyayı, ZA'yı yarattı. Solu [sol tarafı] eğildi ve Yaradan bu dünyayı, Malhut'u yarattı, yazıldığı üzere, “Elimi bu dünyanın temeli üzerine

koydum,” yani Malhut’a. “Ve sağ elim gök kubbeye, ZA’ya uzanır. “Ben çağırdığımda onlar yan yana dururlar.”

Hepsi bir anda yaratıldı ve Yaradan bu dünyayı yukarı dünyaya karşılık yarattı ve yukarıda olan herşeyin benzeri aşağıda da belirdi. Bu nedenle, aşağıda, yukarı dünyalarda kökü olmayan hiçbir şey yoktur.

360) İnsan hakkında, insanı Tanrı'nın suretinden yarattı, diye yazılmıştır, şu da yazılmıştır, “Onu Tanrı'dan biraz aşağı yaptın.” Eğer insanlar, yaptıkları işlerden bu kadar memnunsalardı ve Klipot nedeniyle “kuyu” denen Malhut’un çamuruna alçaldıkları için, kuyunun çamurundan daha aşağıysalar, kuyudan bolluğu dışarıya nasıl pompalayacaklar ki? Yaradan yukarıda olanları, melekleri seçti ve İsrail’i seçti. Yukarıda olanları “oğullar” diye çağırmadı ama aşağıda olanları “oğullar” diye çağırdı. Yazıldığı üzere “oğullar,” “Siz Efendiniz Tanrı'nın çocuklarıdır.” Onları “çocuklar,” dedi ve kendisine “Baba” dedi, yazıldığı üzere, “Sen baba olduğun için” ve yazıldığı üzere, “Sevgilim benimdir ve ben de onunum,” bunun anlamı, Yaradan beni seçti ve ben de Yaradan’ı seçtim.

371) “Davud’un bir ilahisi. Efendi benim çobanımdır; istemeyeceğim.” “Efendi benim çobanımdır,” benim çobanımdır çünkü çoban sürüyü iyi bir otlığa güder, gür bir otlığa, kaynak sularının olduğu yere sürer ve onların

yürüyüşünü erdem ve adaletle güçlendirir, Yaradan da aynen böyle yapar. Yazıldığı üzere, “Beni yeşil çayıra uzandırdı; beni durgun suların yanına götürdü, beni ruhuma kavuşturdu.

VaEra [Ve Ben Göründüm]

1-2) “Sonsuza kadar Efendiye güven, çünkü Efendi Tanrıdır ve sonsuz dayanıklı bir kayadır.” “Efendiye güvenin,” anlamı, dünyadaki tüm insanlar Yaradan ile kendilerini güçlendirmeleri ve ona inanmalı demektir.

Böylece, “Sonsuza kadar,” ne demektir? Kişinin gücü sebat olan ve her şeyle bağlantılı olan yerde olmalıdır, buna Ad [süreklı] denir ve bu ZA’dır. Bu “süreklı” bu tarafı şu tarafa bağlayan yerdir, bu orta çizgidir, bu sağ ile solu birleştirir, sebat eder ve bağlar, böylece bu iki çizgi varlığını sürdüreceğ ve bunların aydınlığı daima birbirine bağlanacaktır.

7) “Sonsuza kadar Efendi'ye güven.” İnsanın tüm zamanı boyunca, kendisini Yaradan ile güçlendirmesi gerekir. Güvenini ve gücünü gerektiği şekilde yerleştiren kişiye, bu dünyada, hiç kimse tarafından zarar verilemez, gücünü Kutsal Ada yerleştiren kişi bu dünyada daim olur.

15) **“Davud’un bir ilahisi. Bu topraklar Efendi'nindir ve içinde bulunan her şey de; bu dünya ve bu dünyada yaşayanlar.”** “Bu topraklar” İsrail’in kutsal topraklarıdır, Yaradan tarafından sulanmaya ve O’nunla ilk önce kutsanmaya yazgılı olan. Ve tüm dünya ondan sulanacaktır.

“Bu dünya ve bu dünyada yaşayanlar,” geri kalan topraklardır, ondan içecek olan.

24) **“Ve bilge gök kubbenin ışıltısı gibi parlayacak.”** Kendilerinin yüce şeylerini gözleyen, yüce zirvelerinden dolayı yüksek sesle konuşamayan bu erenler bilgedir. “ Bilge” diye çağrılanlar onlardır.

31) Bu nedenle erdemlinin tavrı öyledir ki sanki birisine konuşuyor gibi görünür ancak onlar sözlerini Yaradan’a yükseltirler, “Yaradan’ı daima önüme koyarım,” yerine getirmek için.

32) **Neden bu dünyada olduğunu bilmeyen ve gözlemlemeyen kişiler ne kadar da kalın kafalıdır. Sonunda Yaradan bu dünyayı yarattığı zaman, insanı kendi suretinde yaptı ve onu kendi ıslahatı ile oluşturdu, Tora ile uğraşarak ve O'nun yolunda yürüyerek.**

61-63) **Nasıl yılın her günü organların şifa verir? Nihayet, Malhut’un, yılın kendisine ait hiçbir şeyi yoktur ki? Tam tersine, organlar, bunlar geneldir, bunlar ZA’nın bolluğunun 248 borusudur ve Malhut’a her şeyi verirler.** Bu yukarıda, ZA’da da kesinlikle böyledir ve aşağıda insanda da. Yıl ve yılın günleri - bunlar onun

Sefirot'udur – yukarıdaki, ZA'daki ve aşağıdaki, insandaki tüm organlara şifa verirler çünkü organlar yılın günleri – ki bunlar Malhut'un Sefirot'udur, bireydir - için kutsamanın bolluğunu dağıtır.

Kişi yerine getirdiği her olumlu Mitzva ile kutsamanın bolluğunu bir organdan, ZA'nın bir borusundan uzatıp yılın günlerine – ki bu bireydir - getirir. Ve böylece, organlar tamamen mükemmellikle dolana kadar, bunu bireylere –ki bu yıldır - dağıtana kadar şifa ve hayat, yukarıdan üzerimizde asılı durur. O zaman bireyin Mohin'i ortaya çıkar.

Organların mükemmellikle dolmasına kim sebep olur? Yılın günleri, çünkü organlar onu tamamlamaya gelirler. Eğer yılın ıslah olmaya ihtiyacı olmasaydı, organlar – ki bunlar ZA'nın bağış borularıdır – bollukla dolmayacaktı. İşte bu nedenle yılın günlerinin organlara şifa ve hayat verdiği kabul edilir.

Ve aşağıda da böyledir. Kişi Tora'daki 248 Mitzvot ile kendisini tamamladığı zaman, kişi tarafından kutsanmaya gelmeyen tek bir gün bile yoktur. Günler onun tarafından kutsandıktan sonra, yukarıdan hayat ve şifa kişinin üstüne asılır, yani kişi 248 Mitzvot'u sonuna kadar tamamlamadıkça bunlar ona uzatılmaz. Ancak bundan sonra, yukarıdan hayat ve şifa onun üstüne asılır.

Yukarı boruların şifa ve hayatla dolmasına kim sebep olur? Yılın günleri. İşte bu nedenle yılın günlerinin organlara şifa ve hayat verdiği kabul edilir. Yılı günleri yukarıdan, adamdan - ki bu ZA'dır - kutsandığı için, onlar da aşağıda kutsanırlar, aşağıdaki adamdan, onun yerine getirdiği Mitzvot'lar yoluyla kutsanırlar.

İsrail bu dünyada, yerine getirdiği şu Mitzvot'da mutludur ve bu nedenle ona “adam,” denir. Yazıldığı üzere, “Ve siz ... adamlar.” Bunun anlamı siz “adam” diye çağrılırsınız, puta tapanlar “adam” diye çağılmazlar. İsrail “adamlar” diye çağırıldığı için, Tora'nın Mitzvot'una çaba göstermelidir, bunlar 613 tanedir, insan bedenindeki 248 organa ve 365 tendona karşılık gelirler, bunların hepsi tek bir bedendir, adamdır.

81) Aşağıdaki uyanışla İsrail Yaradan'ı uyandırdığı ve O'nun önünde ağlayıp yakardığı zaman, “Ben sözleşmemi hatırladım,” diye yazılmıştı. Ve o zaman her şeyi tek bir bağlantıya bağlayan arzu uyandı. Sözleşme, Yesod-de-ZA uyandığı için, tüm Sefirot-de-ZA'nın bağlantısı da uyandı. “Ben sözleşmemi hatırladım,” yani anlamı Malhut'u ona bağlamaktır. Bu nedenle şöyle yazılmıştır; “Onun için, İsrail çocuklarına söyler, ‘Ben Efendiyim,’” İsrail'i Mısır'dan kurtarmak için tüm Sefirot tek bir bağla bağlandı.

89-90) “Şunu bil ve kalbinle kabul et; Efendi Tanrıdır.” “Şunu bil; Efendi Tanrıdır” ve sonunda da “Ve kalbinle kabul et,” denmeliydi çünkü Efendinin Tanrı olduğunu bilmek kalbinin böyle karşılık vermesine yeterli olur. Eğer zaten kalpten karşılık vermişse, bu bilhassa zaten bu bilgiyi edinmiş olduğu içindir. Şu da söylenecektir; “kalp” [çift Bet ile] yerine, “kalbinle kabul et” [tek Bet ile].

Çift Bet ile kalbin anlamı, kalpte yer alan iyi eğilim ve kötü eğilim birbirine katılır ve bir olur. “Efendin Tanrısı tüm kalbinle seveceksin,” yani her iki eğiliminle – iyi eğilim ve kötü eğilimle - ve böylece kötü eğilimin fena özellikleri iyi olacak, yani bu, Efendiye onlarla hizmet edecek ve onlarla günah işlemeyecek demektir. Böylece iyi eğilimle kötü eğilim arasında kesinlikle hiçbir fark kalmayacak ve bir olacaklar.

O zaman keşfedeceksin ki; Efendi [HaVaYaH] Tanrıdır, “Tanrı” denen Din niteliği, HaVaYaH’nın, Rahamim [merhamet] niteliğinin içine dâhildir, kötü eğilim ve iyi eğilimin kalbe dâhil edildikleri için, bunlar da birbiri içine dâhil edilmiş ve bir olmuşlardır. Bu nedenle Efendi’nin Tanrı olduğunu ancak onu kalben kabul edince anlarız. Bu nedenle de metinde önce “Kalbinle kabul et,” yer alır, ancak böylece Efendi’nin Tanrı olduğunu meselesini biliriz.

176) Dostlar yola koyuldukları zaman, onlar tek bir kalple gidecekler. Eğer aralarında Kralın sarayından olmayan, günahkâr olanlar varsa, bu kişiler onları terk edecekler.

183) “Onun yolu hoşlukların yoludur ve onun gidişatı hep barışadır.” “Onun yolu hoşlukların yoludur,” bu Tora'nın yoludur. Tora yolunda yürüyen herkesin üstüne Yaradan Kutsallığın hoşluğunu getirir ve böylece onu hiç terk etmez. “Ve onun gidişatı hep barışadır,” bu Tora'nın gidişatıdır, çünkü Tora'nın gidişatı hep barışadır, onun yukarısı için barış, onun aşağısı için barış, ona bu dünyada barış ve ona sonraki dünyada barış.

Bo [Gel]

98) Gece yarısı, Rabi Hiya ve Rabi Yosi, yüksek sesle bağırarak bir geyiğin yürüyüp geçtiğini gördüler. Bir sesin şunu söyleyip bildirdiğini duydular, “Sen genç, şu uykuda olanları uyandır. Dünyalar, efendilerinizin huzuruna hazırlanın çünkü efendiniz Cennet Bahçesi'ne, Malhut'a gidiyor, bu O'nun sarayıdır, burada erdemlileri ağırlar.”

100) Yaradan bahçenin üstünde ortaya çıkınca, tüm bahçe toplanır, bahçedeki tüm erdemliler toplanır ve Cennet'den, Hohma'dan ayrılmaz. Ve pınarlar, Hohma'nın aydınlığı Cennet'ten çıkıp erdemlinin erişimi için birçok yoldan ve izden gelir. Ve bu bahçeye “hayat demeti” denir, burada erdemli sonraki dünyanın aydınlığı ile artırılır.

126) Yaradan aşağı Kudüs'ü, Malhut'u yukarı Kudüs, Bina gibi yaptı. Şehrin duvarlarını ve kapılarını yaptı. Gelen kişi kapılar ona açılana kadar içeri giremez, tırmanan kişi duvara basamaklar yerleştirilene kadar yukarı çıkamaz.

Kutsal şehrin kapılarını kim açabilir, duvarın basamaklarını kim yerleştirebilir? Bu kişi Rabi Şimon Bar-Yokay'dır. O bilgeliğin sırlarının kapısını açar ve üst kademeleri yerleştirir.

235) **“Tüm nehirler denize dökülür.”** Bu nehirler yani ZA'nın bereketi “deniz” diye adlandırılan, Malhut'a akar. Bunları yukarıdan, Bina'dan aldığı için ona “dua” denir ve bunların kutsallığı ile arınır ve ona “kutsal” denir, Mohin-de-Bina'ya “kutsal” dendiğı için, buna “dua” denir. Bundan sonra Malhut'a “cennetin tam krallığı,” denir.

241-242) “Tanrı Efendimizdir, Efendi tektir,” çünkü “efendi” Aba, sağ çizgi ve “Tanrı” İma, sol çizgidir. Efendi ZA'dır, orta çizgidir ve Aba ve İma arasında karar verir. Bunlar üç çizgi oldukları için tek başlarına parlamazlar, ancak hepsi birlikte parlalar.

Bu kişinin birlik içindeyken çıkarttığı sestir, tüm kademelerle - Ayn Sof'tan tüm kademelerin sonuna kadar - bir olmak amacını, bu sesin içinde birleşerek yerine getirir, bu sesi üç çizgide çıkartır, bu üç çizgi birdir. Bu her gün, kutsal ruhun içinde yer alan birleşmedir.

BeŞalah [Firavun Gönderdiği Zaman]

11) **“Ve o dedi ki, ‘Ben kendi insanlarıımın arasında otururum.”** Ne diyor? Din [Yargı] dünyada asılı durduğu zaman kişi kendisini topluluktan ayırmamalıdır. Yoksa yukarıda sözü geçmeyecek ve tek başına tanınmayacaktır. Çünkü Din [yargı] dünyada asılı durduğu zaman, tanınan ve tek başına olanlar, erdemli olsalar bile, ilk önce yakalanacaklar. Bunun için, kişi asla insanlardan ayrılmamalı çünkü Yaradan'ın merhameti beraber olan tüm insanlardır. Bu nedenle de der ki, “Ben kendi insanlarıımın arasında otururum” ve artık şimdiye kadar yapmış olduğum gibi ayrı kalmak istemem.

43) **Yaradan'ın gözünde Tora ne kadar da sevgilidir. Tora ile uğraşan yukarıda sevilir, aşağıda sevilir ve Yaradan onun sözlerini dinler, onu bu dünyada terk etmez, sonraki dünyada da terk etmez.**

44) **Kişi gece gündüz Tora ile uğraşmalıdır, yazıldığı üzere, “Gece gündüz onun üzerine derin derin düşüneceksin”** ve gene yazıldığı üzere, “Eğer gece gündüz benim sözleşmem seninle olmazsa.” Gündüz vakti herkes için iş zamanıdır. Ancak gece dinlenme vaktidir, neden Tora ile uğraşmak gereklidir ki? Çünkü böylece kişinin içinde tam bir isim olacaktır. Gecesi olmayan bir gün olmadığı, biri olmadan

diğeri eksik olduğu için, Tora gece ve gündüz kişi ile beraber olmalıdır ve böylece bütünlük de gece ve gündüz kişi ile beraber olacaktır.

Gündüz ZA'dır ve gece Nukva'dır. Gece gündüz Tora ile uğraşan kişi ZA ve Nukva'yı birleştirir, bu bütünlüğün tamamıdır. Yazıldığı üzere, "Gece vardı ve gündüz vardı, tam bir gün."

45-47) Gece yarısı Yaradan orada bulunan erdemlilerle ile oynamak için Cennet Bahçesi'ne gelir, o zaman kişi kalkmalı ve Tora ile uğraşmalıdır.

Yaradan ve Cennet Bahçesi'ndeki tüm erdemliler, herkes O'nun sesini dinler. Yazıldığı üzere, "Bahçelerde oturan sizler, dostlar, sizlerin sesini dinleyin; bırakın ben bunu duyayım." "Bahçelerde oturan sizler," İsrail topluluğudur, Malhut'tur. Geceleyin, o Tora'nın övgüsü ile Yaradan'ı över. Yaradan'ı Tora'nın övgüsü ile överek ona katılana ne mutlu.

Sabah olduğu zaman, İsrail topluluğu, Malhut gelir ve Yaradan ile oynar ve Yaradan ona Hesed [merhamet] esasını verir, yalnızca ona değil ama ona ve ona katılan herkese. Gece Tora ile uğraşan kişiye, Yaradan gündüz boyunca Hesed'in ipini uzatır. Bu nedenle Malhut'a "Sabahyıldızı," denir, gece Yaradan'ı Tora'nın övgüsü ile övdüğü için.

49-50) Gece yarısı olduğunda, Kral kalmaya başlar ve kraliçe, Malhut şarkı söylemeye başlar. Kral, ZA, gelir ve sarayın kapısını çalar ve der ki, “Benim için aç, kız kardeşim, karım.” Ve sonra O erdemlilerin ruhları ile oynar.

O zaman Tora'nın sözleri ile uyanana ne mutlu. Bu nedenle o zaman, kraliçenin sarayının tüm çocukları kalmalı ve Kral'ı övmelidir. Herkes onun huzurunda ona övgüler söyler ve övgüler O'ndan uzakta olan bu dünyadan yükselir ve bu Yaradan'ın her şeyden daha çok beğendiğidir.

65-67) “Ve Firavun yakına çekti”... Aynı zamanda Firavun'un da İsrail'i tövbe etmeye yaklaştırdığını öğrendik. Bu nedenle “Ve Firavun yakına çekti” diye yazılmış “Ve Firavun yakına getirdi,” diye yazılmamıştır.

Yazıldığı üzere, “Oh Efendim, Seni sıkıntı içinde aramışlar; ancak bir dua fısıldayabilmişler, senin ıslahatın onların üstündeymiş.” “Seni sıkıntı içinde aramışlar,” anlamı, İsrail mutlu olduğu zamanlarda Yaradan'ı ziyaret etmez, ancak sıkıntıda olduğu zaman, işte o zaman hepsi Yaradan'ı ziyaret eder. “Ancak bir dua fısıldayabilmişler,” anlamı, onların hepsi dualar ve ilahilerle yalvarıyorlar ve dualarını Yaradan'ın önüne yağıdırıyorlar. Ne zaman? “Senin ıslahatın onların üstündeyken” Yaradan onları kayışı ile ziyaret ettiği zaman.

Ondan sonra Yaradan onların üstünde Rahamim'le [merhametle] durur ve düşmanlarından intikam almak için onların sesini kabul eder ve onları üstüne merhamet doldurur.

İsrailler denize yaklaşıyorlardı ve önlerindeki denizde fırtına çıktığını gördüler, dalgaları yukarıya doğru güçleniyordu. Korktular. Gözlerini kaldırdılar ve Firavun'u ve ordusunu gördüler, yayları ve okları gördüler ve büyük bir korkuya kapıldılar. “Ve İsrail çocukları feryat etti.” Kim İsrail çocuklarını cennetteki babasının yakınına çekti? Firavuz çekti, yazıldığı üzere “Ve Firavun yakına çekti.”

125) Bilgeliği bulan adama ne mutlu. O, bu yolda, Yaradan'ın ona, bir hazine – Kutsallığın yüzü – verdiği kişidir. Bunun hakkında, “Erdemlinin yolu şafağın ışığı gibidir,” diye yazılmıştır.

138) Malhut'un Bina'ya yükselmesi yoluyla, tüm kademeler ikiye ayrılır. Keter ve Hohma bu kademede kalır, Bina ve TM buradan düşer, alçalır ve bir aşağı kademeyi giyinir. Gadlut zamanı, Malhut Bina'dan kendi yerine alçalır, Bina ve TM her kademede aşağıdakinden yükselir ve her biri kendi kademesine geri döner.

Onlar aşağıdakinden yükselirken aşağıdakini de yanlarına alırlar ve beraber yukarıdakinin yerine yükselirler.

Maneviyatta eksiklik olmadığı için onlar her zaman aşağıdakinin yerindedirler, hatta kademe kademe yükseldikten sonra bile. Böylece, aşağıda olan herkes kendi bir üstüne yükselir, Bina ve TM her bir kademede mevcut oldukları için sütun olarak kabul edilirler, bunlar yoluyla kademe kademe yukarı çıkarılır.

“Denizin içine dikilmiş bir sütundur.” Deniz, Haze-de-ZA’dan aşağıdaki Nukva’dır. Ve bunlar, oraya alçalan Bina ve TM, Haze-de-ZA’dan yukarı kademeler sütun kabul edilir, Haze-de-ZA’dan aşağısının sorgulamaları Haze-de-ZA’nın yukarı kademelerine yükselir.

237) Âdem yüksek bilgeliği yukarı meleklerden daha iyi biliyordu. Her şeyi gözlemledi, fark etti ve Efendi'sini dünyadaki tüm insanlardan daha çok tanıdı.

245) İnsan Yaradan'ı sevmelidir, çünkü Yaradan'ın gözünde sevgiden başka bir iş yoktur. Yaradan'ı seven ve sevgiyle çalışanı Yaradan “Sevgili” diye çağırır.

251) Tora'nın sözlerine saygı göstermeliyiz. Her şeyine saygı göstermeliyiz çünkü Tora'nın içinde yüce, kutsal ismi içermeyen hiçbir şey yoktur, Tora'nın içinde birçok sırrı, nedeni, kökü ve dalı içermeyen hiçbir şey yoktur.

252) Tora'da savaşını sürdüren kişi, dünyalarının sonunda tam bir barışla ödüllendirilir. Bu dünyadaki bütün savaşlar kavga ve yıkımdır, Tora'daki tüm savaşlar barış ve sevgidir... Hiç sevgi ve barış yok ama bu var.

278-279) Kutsal isimle birleşmeyi arayan ve buna kalbinde, arzusunda, korkusunda niyet etmeyen – ki böylece yukarı ve aşağısı onda kutsanabilsin diye - kişinin duası dışarı atılır, herkes onun kötü olduğunu beyan eder ve Yaradan ona bağırır, “Eğer sen benim yüzümü görmeye gelirsen.”

“Yüzümü görmeye,” yani Kral'ın tüm yüzlerini, Hohma'nın aydınlığını görmeye anlamındadır. Yazıldığı üzere, “İnsanın bilgeliği yüzünü aydınlatır,” derinde karanlığın arkasında saklı olan sol çizgideki Dinim'dir. Gereğince kutsal isimle birleşmeyi bilenler, bu karanlığın duvarlarını hepten yıkarlar ve Kral'ın yüzü görünür ve herkese parlar. Görüldüğü ve parladığı zaman, yukarıdaki ve aşağıdakilerin hepsi kutsanır. O zaman tüm dünyalarda kutsanmalar olur ve o zaman bu “Yüzümü görmek,” diye yazılır.

296-297) **Yaradan İsrail'e Tora'yı verdiği zaman**, ı ışık bu hoşluktan geldi, Bina'dan ve Yaradan, ZA onda taçlandı, ondan GAR'ı – ki buna “taç” denir – edindi. Bu hoşluktan tüm dünyaların hoşluğu parladı, gök kubbeler ve taşlar. Bu zamana dair olarak, “İleriye gidin, ey Zion'un kızları ve Kral Süleyman'ı

taçı ile görün, annesi onu bu taçla taçlandırdı.” Kral Süleyman ZA, annesi ise Bina’dır ve taç da GAR’dır.

Tapınak inşa edildiği zaman, Yaradan bu taçla taçlandı ve tahtında, Malhut’ta oturdu ve kendi taçları taçlandı.

305-307) Bu dünyada puta tapan milletlerin gücünü, İsrail’in Tora ile uğraştığı zamanki gibi, kıran bir şey yoktur. İsrail Tora ile uğraştığı sürece, sağ güçlenir ve puta tapan milletlerin cesareti kırılır. Bu nedenle Tora “güç” diye çağırılır. Yazıldığı üzere, “Efendi insanlarına güç verecek.”

İsrail Tora ile uğraşmadığı zaman, sol şiddetlenir ve puta tapan milletlerin gücü büyür. Soldan beslenirler ve İsrail’e hükmederler ve kendilerine tahammül edemeyecekleri kanunlar yüklerler. Bu nedenle, İsrail sürgün edildi ve diğer milletlerin arasına dağıldı.

Neden bu topraklar kaybedildi? Yaradan, “Benim kanunum terk edildiği için,” dedi. İsrail Tora ile uğraştığı sürece, tüm puta tapanların gücü ve cesareti kırıldı. Yazıldığı üzere, “Ey Efendi, senin sağ elin, düşmanı kırar.” Tapınaklarda ve okullarda İsrail’in sesi duyulduğu sürece, “Bu ses Yakup’un sesidir,” diye yazılmıştır. Yoksa “Bu eller Esau’nun elleridir.”

367) **“Efendi fakiri işitir,” diye yazılır.** Neden O diğlerlerini değıl de fakiri duyar? Çünkü onlar Kral'a daha yakındırlar, “Kırık ve pişman bir kalbi, Ah Tanrım, Sen geri çevirmezsin,” diye yazılır ve bu dünyadaki hiçbir kalp fakirin kalbi kadar kırık değıldir. Bu dünyadaki tüm insanlar Yaradan'ın huzurunda beden ve ruh olarak görünür. Ama fakir, Yaradan'ın önünde yalnız ruh olarak görünür, bedeni kırılmıştır ve Yaradan ruha bedenden daha yakındır.

409-410) **Kutsal Kral'ın huzurunda dua eden kişı, ricasını ve duasını kalbinin derininden istemelidir, böylece kalbi tamamen Yaradan ile beraber olacaktır. Yazıldığı üzere, “Derinlerden sana seslendim.” Şu da yazılmıştır; “Tüm kalbimle seni aradım.”** Bu mısra, kişinin tüm kalbi ile dua etmesi için yeterlidir, peki o zaman neden “kalbinin derininden” gerekli ki?

Kral'dan talepte bulunan kişı, kutsamaları derinliğıin dibinden uzatmak için, aklını ve arzusunu, "Köklerin Kökü"ne hedeflemelidir ve böylece kutsamalar pınardan herkese akacaktır. Bu nehrin çıkıp geldiğıi yer gizlenmiş Hohma'dır.

Yeni Zohar, BeŞalah [Firavuz Gönderdiği zaman]

8-10) İsrail Tora'yı öğrenmeğe uğraşıyordu, acı olandan öğrendiler ve şu kutsal anlaşma, Yesod onlara bağlandı. Şu sapkın-yılan, şu Sitra Ahra kuyunun suyundan, Malhut'tan ayrıldı, yılanın kuyunun suyunu acı yapması, onların şimdiye kadar günaha girmelerine neden oldu.

Ancak onlar hemen efendilerine döndüler ve Yaradan onlara hayat ağacının, ZA'nın yolunu öğretti. Yazıldığı üzere “Ve Yaradan ona bir ağaç gösterdi,” bu yazılı Tora'dır, ZA'dır, “Ve onu suya attı,” bu sözel Tora'dır, Malhut'tur, [İbranice'de] “attı” kelimesinde “Senin var” kelimelerinin harfleri vardır, “Var,” sonraki dünyadır, sonraki dünyadaki Hohma'dır, Hohma-de-Bina'dır. Yazıldığı üzere, “Beni sevenlere özü miras bırakmak,” “Sen üst İma, sonraki dünyadaki Binadır, çünkü “Sen” Gimatriya'da 50'dir, Bina'nın ZA'ya tutunan 50 kapısıdır, sonra sular tatlandı ve yukarıdaki çiğ kutsal Atik'ten, Keter'den aşağıya geldi, elma tarlası, Malhut doldu.

Tüm bunlara kim neden oldu? Elima, İsrail'in Efendi'sine cevabı.

Yitro

23) **Rabi Aba ellerini başına kaldırdı, ağladı ve dedi ki,** “Şimdi Tora’nın ışığı gök kubbenin en üst tahtının yüksekliğine çıkar. Efendim bu dünyayı terk ettiği zaman, Tora’nın ışığını kim aydınlatacak? Senden yetim kalacak dünyaya ne yazık! Mesih Kral gelene kadar bu dünyayı, ancak efendimin sözleri aydınlatacak ve sonra ‘Dünya Efendi’nin bilgisi ile dolacak,’ diye yazılır.

28) **“Ve Yitro... işitti.” Yitro’nun duymuş ve dünyadaki geri kalanların duymamış olması mümkün mü?** Doğrusu tüm dünya işitti ama herkes kırılmadı, çünkü onların duyusu duymak değildi. Yitro işitti ve kırıldı, Yaradan’ın önünde ona teslim oldu ve Yaradan korkusuna yakınlıştı, çünkü onun duyusu duymaktı.

29-31) **Yaradan’ın yukarıda ve aşağıda yaptığı her şey doğrudur ve O’nun işi doğrudur. Bunların hepsi doğru ve dünyanın ihtiyacı olan şeyler olduğu için de bu dünyada kişinin reddedebileceği veya hor görebileceği hiçbir şey yoktur.**

“Eğer büyülenmeden önce yılan sokarsa.” Yukarıdan bu ona fısıldanana kadar yılan insanları sokmaz. Ona, “Git, şunu ve bunu öldür,” denir.

Bazen bunu yapar ve böylece insanları başka şeylerden kurtarır. Bu yolla, Yaradan insanlara mucizeler yapar; her şey Yaradan'a bağlıdır; her şey onun elinin işidir. Bu dünya bunlara ihtiyaç duyar. Eğer bunlara ihtiyaç olmasaydı Yaradan bunları yapmayacaktı. Bu nedenle kişi bu dünyadaki şeyleri hor görmemeli ve kesinlikle Yaradan'ın sözlerini ve işlerini de hor görmemelidir.

32) “Ve Tanrı yaptıklarının hepsini gördü ve baktı, çok iyi idi.” “Ve Tanrı... gördü,” yaşayan Tanrı'dır, Bina'dır. “Gördü,” bunun anlamı, onlara baktı, onları aydınlattı ve onları korudu, gözetti demektir. “Yaptıklarının hepsi,” bunun anlamı aşağısı ve yukarısı, hepsi bir tekin içine dâhil demektir. “Ve baktı, çok iyi idi,” bu sağ taraftır. “Çok,” sol taraftır, “İyi,” hayat meleşidir. “Çok,” ölüm meleşidir ve bu bilgeliği gözetkenler için bunların hepsi tek bir meseledir.

44) Eyüp korku doluydu ve bu korku onun gücünün özüydü. Bunun nedeni, yukarının sünneti – Keduşa'nın [kutsallığın] veya Sitra Ahra'nın – ile ruhu yukarıdan aşağıya çekemez ve kendi yakınına getiremez ama ancak korku ile kalbini ve iradesini korku ve kalp kırıklığı ile hedefleyerek bunu yapabilir. Böylece yukarıdaki ruhu aşağıya uzatacağı, gerekli arzuyu birlikte.

86) **O her zaman gülen, her zaman neşe dolu ve olumlu düşünceler düşünen kişidir. Ve düşünceleri tamamlanmış değildir çünkü her zaman düşüncelerini kendi iradesi ile yükseltir. Dünyevi meselelerle uğraşır ve ilahi meselelerle uğraştığı zaman, başarır.**

98) **Kişi doğru yolda yürüdüğü zaman, efendisini bilenler ona bakar,** çünkü şu iç ruh onda ıslah olmuştur ve her şeyi içeren form dışarı doğru şişmiştir. Ve bu form insan yüzüdür. Bu tüm formlardan daha tamamdır ve geçici olarak kalpteki bilgeliğin gözünün önünden geçen kişi, kendi yüzüne dışarıdan baktığı zaman, bu önünde duran yüzlere baktığı zaman, kalbin gözü bunları sever.

123) **Yaradan insanı yarattığı zaman,** yukarı dünyanın, en aşağı dünyanın Malhut'un aşağı sırların formlarının yanı sıra, Bina'nın yüce sırlarının formlarını da insanın içine yerleştirdi. Bunların hepsi insanın içine oyulup işlendi, insan Tanrı'nın gölgesidir, bu nedenle de "elin yarattığı" diye adlandırılır, Yaradan'ın elinin yarattığı.

126) İnsan yaratıldığı zaman, onun hakkında, "beni ete ve kemiğe büründür," diye yazılmıştır. Peki, insanın kendisi nedir ki? O sadece deri, et, kemik ve kirışten ibaret değil midir ki? Değildir, o gerçekte, sadece ruhtur [Neşama'dır], deri, et,

kemik ve kiriş kişinin yalnızca giysisidir. İnsanın Kelim'i, insanın kendisi değildir. Vefat ettiği zaman bu giysileri çıkarır ve yalnızca Kelim'i giyinir.

170) Rabi Şimon'un önünde oturan ve Tora'nın sırlarını onun ağzından dinlemekle ödüllendirilenlere ne mutlu. Onlar hem bu dünyada mutludur, hem de sonraki dünyada mutludur. Rabi Şimon, "Sizlere, ondan hiçbir sırrın saklanmadığı ve sonraki dünyadaki yüksek mevkilerin onu beklediği kişilere ne mutlu," dedi.

223-224) **Bu dünyanın akıllı insanları, gözleri açık, zeki, inançlı olanlar, bu sizin içinize gizlenmiş olan Kutsallıktır.** Siz şu kalkıp aşağıya gelenler, aşağıdan yukarıya parlayan ışıkları edindiniz, buna "yükselmek" denir ve yukarıdan aşağıya parlayan ışıklara "alçalmak" denir. Şu içinde kutsal Tanrı'nın ruhu olanlar yükselirler ve beyaz başın – Keter'in – ne zaman insanı yaratmak istediğini bilirler, o kendi içinden bir ışık ayırdı, bu Bina'dır ve bu ayrılmış olan ışıktan uzanan ışık ZA'dır, bu iki çizgiye – Bina'nın sağ ve soluna - hüküm verir ve aydınlatır. Ve ışığın uzantısı insanoğullarının ruhlarını meydana getirir.

Benzer olarak, o, bu ışığın uzantısı ile ZA ile çiftleşti ve ona güçlü bir kaya, Malhut verdi ve bu kaya, birçok rengi içeren alevli ateşi aydınlattı, bu ayın İbur'udur, Dinim ile doludur. Ve

bu alev yükselir ve Yenika'yı edinir, yani onun içinde aydınlatan ışıklar aşağıdan yukarıya doğrudur. Ve inişler, yani GAR-de-Ruah'ı edinmesi, yani ışıkların yukarıdan aşağıya aydınlatması, Hasadim yokluğu nedeni ile Dinim'de aydınlatmasıdır. Ve sonra döner ve kendi yerinde oturur ve Adam Harişhon'un hayatına can olur.

257-258) **“Ve Musa yukarıya, Tanrı'ya, çıktı.”** Bu onurla ödüllendirilen Musa'ya ne mutlu, Tora Musa hakkında buna tanıklık eder. Musa ve dünyadaki diğer insanlar arasındaki farkın ne olduğunu gel ve gör. Dünyadaki diğer insanlar yükselirken, zenginlik de yükselir, azamet de yükselir, krallık da yükselir ama Musa yükseldiği zaman, yazıldığı üzere **“Ve Musa, yukarıya, Tanrı'ya çıktı.”** Mutlu oldu.

Bundan şunu öğreniriz, arınmaya gelene yardım edilir, bunun için şöyle yazılır: **“Ve Musa, yukarıya, Tanrı'ya çıktı”** ve bundan sonra, şu yazılır: **“Ve Efendi onu çağırdı,”** çünkü yakına alınmak isteyen yakına getirilir.

259) **Yaradan'ın kayırdığı ve onu otursun diye kutsal saraya getirdiği kişiye ne mutlu.** Yaradan'ın kendi işine almak istediği herkesin yukarıdan kaydedilmiş olduğu, kutsal Kral'ın huzurunda, O'nun konutunda oturmak için seçilmiş olduğu kaydedilir. İçinde bu kayıt bulunan kişi yukarıdaki tüm kapılardan geçer ve hiç kimse onu durdurmaz.

331-332) Kişinin Efendi'sinin huzurunda günah işlememesine dair Tora'nın beyanatta bulunduğu, bazı yollar vardır. Kişiye sağa sola sapmamasını öğütlediği, kişiye nasıl tövbe edeceğini ve böylece Efendi'sinin onu nasıl affedeceğine dair öğütler verdiği bazı yollar vardır.

Tora, kişinin Efendi'si ile nasıl bir olacağı hakkında 613 tane tavsiye verir, çünkü Efendi'si ona bu dünyada ve sonraki dünyada iyilik yapmak ister, özellikle de sonraki dünyada.

333) Sonraki dünya ile karşılaştırıldığında bu dünya yalnızca giriş holü gibi kalır. Erdemli olan Yaradan ile ödüllendirildiği zaman, “kardeşleri arasında ona miras verilmeyecek,” çünkü “Onun mirası Efendidir.” Bu üstün mirasla ödüllendirilene ne mutlu. Bu dünyada, bu dünyanın evinde bununla ödüllendirilir ve sonra sonraki dünyada, yukarıdaki kutsal evde de bununla ödüllendirilir. Şu yazılır; “Onlara kendi evimi vereceğim ve kendi duvarlarım içinde bir el vereceğim.” Ne mutlu erdemli olana, o Kral'ın evinde, Kral ile birlikte oturur.

405-406) Yaradan'ın onu “Adam” diye adlandırdığı İsrail'e ne mutlu, yazıldığı üzere, “Siz, benim koyunlarım, benim otlağımın koyunları, siz adamsınız.” Şu da yazılmıştır; “Sizlerden bir adam bana adak getirdiği zaman.” Onları “adamlar” diye çağırmasının nedeni nedir? Çünkü yazılmıştır

ki; “Ve siz Efendiniz Tanrı'ya tutunanlar,” yani siz ve geri kalan puta tapan milletler. İşte bu nedenle siz adamsınız. Siz “adam” diye çağırılırsınız, puta tapan milletler “adam” diye çağırılmazlar.

İsrail'den birisi sünnet edildiği zaman, Yaradan'ın İbrahim ile yaptığı sözleşmeye girer. Yazıldığı üzere, “Yaradan hepsinin içindeki İbrahim'i kutsadı.” Şu da yazılmıştır, “İbrahim için Hesed [merhamet].” Ve o, bu yere girmeye başlar.” Tora'nın Mitzvot'unu yerine getirmekle ödüllendirilen kişi, yukarı Merkava'nın [araba/topluluk] insanı içine girer ve Kral'ın bedenine tutunur ve böylece “adam” diye çağırılır.

421-422) “**Hepsi tek bir şeydir ve tek bir kademe sayılır.** Yaradan'ın yüzleri içinde birçok yüz vardır. Parlayan yüzler, parlamayan yüzler, uzaktaki yüzler, yakındaki yüzler, yüzlerin içindeki yüzler, olmayan yüzler, sağın yüzleri, solun yüzleri vardır.”

Yaradan'ın huzurundaki İsrail'e ne mutlu, çünkü onlar Yaradan'ın yukarıdaki yüzüne, kendisi ve adının bağlı olduğu yüzüne, kendisi ve adının bir olduğu yüzüne tutunurlar. Geri kalan diğer milletler uzak yüzünü, aşağı yüzünü tutarlar. Bu nedenle de Yaradan'ın bedeninden uzaktadırlar.

411) **“Hayatların ve günlerinin uzunluğu için,” diye yazılır.** Tora ile ödüllendirilen ve ondan ayrılmayan kişi iki hayat ile ödüllendirilir; biri bu dünyada, biri de sonraki dünyada. “Hayatların” diye yazılmıştır, bu hayatlar iki tanedir. Tora’dan ayrılan kişi, hayattan ayrılmış gibi olur. Rabi Şimon’dan ayrılan kişi, her şeyden ayrılmış gibidir.

412) **Ondan Rabi Şimon’un ayrıldığı nesile yazıklar olsun, çünkü Rabi Şimon’un önünde durduğumuz zaman, kalbin pınarı her yöne açılır ve her şey ortaya çıkar. Ondan ayrıldığımız zamansa, hiçbir şey bilmeyiz ve tüm pınarlar gizlenir.**

413) **Bu kandiller onunla yakıldığı için ondan birçok kandilin parladığı ancak ondan hiçbir şeyin eksilmediği şu kandil gibidir. Rabi Şimon işte böyledir, kandillerin sahibidir. Herkes için parlar ve ışığı onu terk etmez ve o tamam kalır.**

414-416) **Tüm İsrail’in duaları duadır ve fakirin duası en yükseğidir** çünkü bu Kral'ın tahtına kadar yükselir ve Kral'ın başına taç olur ve bu duayla Yaradan’a şükredilir. Bu nedenle fakirin duasına “dua” denir.

Dünyada geri kalan insanları Yaradan bazen dinler ve bazen de dinlemez, Yaradan’ın tapınağı bu kırık Kelim’in içinde

bulunduğu için... Yazıldığı üzere, “Efendi şu kalbi kırık olana yakındır.”

428) Kişi Tora'nın sözler konusunda çok dikkâtli olmalıdır, kişi bunlarla hata yapmamak için çok dikkât etmeli ve Tora'da bilmediği veya öğretmeninden duymadığı tek bir sözü bile ağzına almamalıdır. Tora'da bilmediği veya öğretmeninden duymadığı tek bir sözü söyleyen kişi hakkında şöyle yazılmıştır, “Kendine put ya da benzeri bir şey yapmayacaksın.”

430) Tüm Tora kutsal isimdir, çünkü Tora'da kutsal isme dâhil olmayan hiçbir şey yoktur. Bu nedenle, O'nun kutsal isminde hata yapmamak ve yalan yanlış söylememek için çok dikkâtli olmalıyız. Yukarının Kral'a yalan söyleyen kişi Kral'ın sarayına alınmaz ve sonraki dünyada ortadan kaldırılır.

478-479) Bu dünyada hayvanlarla aynı yolda olan insanlara yazıklar olsun, onlar bilmezler ve bakmazlar. Bunlar doğmasa daha iyi olurdu. Rabi Şimon ayrıldığı zaman bu dünyaya yazıklar olsun; kim gizleri açığa çıkarabilecek, kim bunları bilecek ve kim Tora'nın yolunda bakacak?

Rabi Şimon onlara dedi ki, “Bu dünya yalnızca Tora ile uğraşan ve Tora'nın sırlarını bilen dostlar içindir.”

Yeni Zohar, Yitro

13) Aşağıda ve yukarıda, O'nun ismine kaydedilmemiş tek bir yaratık yoktur. Herkes kutsallığa da kaydedilmiştir. O'nun yarattığı yaratıkların en üstünü insandır, tüm dünyayı ve dünyadaki tüm yaratılışı kapsayan formdur. Bu nedenle de Yaradan tüm yaratılıştan daha çok insanı kayırır.

171-175) İnsana düşünce verildi, böylece insan bu dünyaların Yaradan'ına kafa yoracak, O'nun ismiyle Ayn Sof'ta, sonsuzlukta birleşmek için. Her şeyi Bina'da yarattı, yazıldığı üzere, "Bak bunları kim yarattı." Kim [Mî] Bina'dır.

Tora ile uğraşması için ve Tora ile her şeyi yapanı tanıması için insana konuşma yeteneği verildi. Yaradan'a "Işığı yapan," denir. Bunun nedeni, konuşma yeteneği Yetzira'dır, Tifferet'tir ve ışık yoktur ama Tora vardır, çünkü yazıldığı üzere, "Mitzva kandil, Tora ise ışıktır." O yapandır, O insana yüz, gözler, kulaklar, burun ve ağız yaptı, bunlarla Tora ile uğraşsın ve Tora ile de O'nu tanınsın diye.

Aynı şekilde, Tora'yı konuşsun diye ağız yaptı; Tora'nın ışığına baksın diye gözleri yaptı; onlarla Tora'nın sözlerini duysun diye kulakları yaptı. Tifferet bu altı kenarı içerir; iki gözü, iki kulağı, ağzı ve dili.

Burunu yaptı ve onun içine, “Burun deliklerine hayatı [ruhu] üfledi ve bununla insan ismin tamamlanmasını düşünecektir. Yazıldığı üzere, “Ben Efendiyim, her şeyi yapanım.” Bu aşağı kutsallıktır, Malhut’tur, bununla insana akli ruh verilir, Nefes Malhut’tandır, bu Tora’nın tüm çalışmasını, Tora’nın Mitzvot’unu fark etmek içindir, “Her şeyi yapan,” diye çağırılan Malhut’tur, onun içinde yapılış vardır.

Kişinin içine yerleştirilmiş üç tane bağlantı vardır: Bu ussal ruhtur, bununla tüm dünyaları yapanı, konuşanı eyleyen, koruyan, yaratanı, yapanı, edeni ve bunların hepsinde bir olanı tanır. Bu Ayn Sof’tur. Her şeyi olasıdan olana getirir, yaptığı işleri değiştirir ama kendisi değişmez.

73-74) Yaşayan ruhun parçasında insanın günleri kısadır, birazcıktır, kötüdür. İnsanın tüm günleri fakirlik, üzüntü ve baskı altındadır, bu hayat değildir, özellikle Tora ve Mitzvot olmayan günlerde hayat yoktur.

Eğer tövbe ederse – yaşayan ruhun parçasının, bu bir kuzunun ya da bir öküzün kuyruğunda bile olsa, her işaretinde, Yaradan ona meleklerinkinden daha çok ruh katar – ve işaretin kuyruğundan ortasına yükselir, her yıldızın ve işaretin ortasına, rüzgâr gibi. Eğer düşüncelerinde pişmanlığa gelmekle daha da çok ödüllendirilirse, Yaradan ona tahttan bir

ruh verir ve o bu ruh [Neşama] gibi her yıldız ve işaretin başlangıcında baş olmak için yükselir.

Mişpatim [Yazgılar]

11-13) Birisi doğduğu zaman, ona hayvanın parçasından Nefes verilir, arılığın parçasından, şu “kutsal Ofanim” denen taraftan, Asiya dünyasından verilir. Eğer daha ilerisi ile ödüllendirilirse, ona Yetzira dünyasından kutsal hayvanların tarafından Ruah verilir. Eğer daha ilerisi ile ödüllendirilirse, ona Beriya dünyasından, tahtın tarafından Neşama verilir. Bunlar kralın kızının hizmetçi-kızı, erkek-hizmetkâr ve kadın-hizmetkârdırlar, yani BYA’daki Malhut’un uzantısından NTN’dir. Hizmetçi-kız Beriya’daki Neşema, erkek-hizmetkâr Yetzira’daki Ruah, kadın-hizmetkâr Asiya’daki Nefes’tir.

Eğer daha ilerisi ile ödüllendirilirse, ona Atzilut’daki Nefes verilir, “kralın kızı” diye çağrılan kutsal kızın tarafından, Malhut-de-Atzilut’dan verilir. Eğer daha ilerisi ile ödüllendirilirse, ona Atzilut’taki Ruah verilir, orta sütun tarafından, ZA’dan verilir ve “Yaradan’ın oğlu” diye çağrılır. Yazıldığı üzere, “Sizler Efendi Tanrı’nın çocuklarısınız.” Eğer daha ilerisi ile ödüllendirilirse, ona AVİ’nin, Bina’nın tarafından Neşama verilir, yazıldığı üzere, “Ve onun burun deliklerine hayatın nefesini üfledi.” “Hayat” Yod-Hey’dır, AVİ’dır, bunun için şöyle yazılmıştır, “Tüm ruh Koh’e [Efendiye, Yod-Hey’e] şükreder” ve HaVaYaH ismi onlarda tamamlanır, çünkü Atzilut’un Ruah ve Nefes’i Vav-Hey’dır,

Atzilut'un Neşama'sı Yod-Hey'dir ve hep beraber HaVaYaH'dırlar.

Eğer daha ilerisi ile ödüllendirilirse, ona harfleri doluşu ile HaVaYaH verilir; Yod-He-Vav-He gibi, bu Adem'dir (adamdır), Gematriya'da 45'tir, yukarıda Atzilut'taki gibi, yani bu yukarı AVİ'yı (ki bunlar Bina'dır, Haf-Het Mem-Het) giyinmiş olan ZA'dır. Efendisinin formunun adını alır ve hakkında, “Denizdeki balığa, gökteki kuşa ve yerdegezen hayvana hükmetti ” diye yazılmıştır. Tüm gök kubbelere, tüm Ofanim'e ve Serafim'e, her yerde barınan hayvanlara, aşağıdaki ve yukarıdaki tüm güçlere hükmü geçen bir tek odur.

22) Kaç tanesi Tora'nın her sözünde gizli olan ve Tora'nın yolunu bilen bilgeler tarafından bilinen bilgeliğin sözleridir?

59-60) Bu dünyada onun yolundan çıkmamaya kişi ne kadar dikkât etmeli? Eğer kişi bu dünyada ödüllendirilmişse ve gerektiği gibi ruhunu korursa, Yaradan onu ister ve her gün ona eşlik etmekle onu över. O, “Şu dünyadaki kutsal oğluma bak. Şunu ve bunu yaptı, yaptığı şunu ve bunu düzeltti,” der.

Bu ruh, bu dünyadan arınmış, temiz ve saf olarak çıkıp gelirse, Yaradan onu bazı ışıklarla aydınlatır. Her gün onun hakkında,

“Bu benim oğlumun ruhu, falanca filancadır. Onun terk ettiğı beden muhafaza edilecektir,” diye bildirimde bulunur.

61-64) “Eğer onu oğlu için seçerse, onunla kızların töresine göre ilgilenecektir.” Kızların töresi nedir? Güçlü kayanın içinde, Beriya dünyasında, oradaki bu yüksek kubbede, Beriya'nın kutsallarının kutsalının altında duran bir sevgi sarayı vardır. Orada gizli hazineler vardır, Kral'ın sevgisinin tüm öpücükleri oradadır ve Kral'ın sevdiği ruhlar oraya girer.

Kral oraya girdiğı zaman “Ve Yakup Rahel'i öptü,” diye yazılır, orada Zivug-de-Neşikim [öpüşme eşleşmesi] vardır ve orada Yaradan kutsal ruhu bulur. Hemen onu selamlar ve öper, onu kucaklar, kendisiyle beraber yükseltir ve onunla oynar.

“Onunla kızların töresine göre ilgilenecektir.” Sevgili kızına babasının yaptığı gibi, nasıl onu öper, kucaklar ve hediyeler verirse, Yaradan da saf ruha her gün böyle yapar.

“Onu bekleyen için yapacak,” diye yazılmıştır. Kızı gibi, bu dünyadaki Asiya'yı tamamlayan ruha, Yaradan bir sonraki dünyadaki Asiya'yı tamamlar.

81) Her nerede Tora'nın sözleri söylenirse, Yaradan ve İsrail Topluluğı, Malhut oradadır ve bu sözleri dinler. O zaman iyi

ve kötünün ağacında, Malhut'ta iyi taraf galip gelir, yükselir; Yaradan ve İsrail Topluluğu iyide taçlanırlar.

93) Yaradan yaptığı tüm gizli şeyleri kutsal Tora'ya koyar ve her şey Tora'dadır. Tora gizli bir şeyi açık eder ve derhal başka bir giysiye bürünür ve orada gizlenir ve gözükmaz. Bilgeler gözlerle doludurlar, bu giysilerin içinde saklanan şeyi bile elbisesinin içinden görürler. Bu şey ortaya çıktığı zaman, tekrar giysiye bürünmeden önce ona alıcı bir göz atarlar ve o derhal ortadan kaybolursa bile onların gözünden kaybolmaz.

97-99) Dünyadaki insanların çoğunun aklı karışmıştır ve Tora'yı gerçekten görmezler. Her gün Tora onlara olan sevgisini seslenir ama onlar başlarını çevirip bakmayı ve onu dinlemeyi istemezler.

Tora'da bir şey kılıfından çıkar, ortada belirir ve derhâl saklanır. Kılıfından çıkıp belirdiği ve derhal saklandığı zaman, Tora sırf onu bilen ve onu içinde tanıyanlar için bunu yapar.

Tıpkı güzel görünüşlü ve biçimli ve kendi sarayında gizlenen bir sevgili gibidir. İnsanlar onun bir sevgilisi olduğunu farkına varmazlar. Tersine o saklanır. Ona olan aşkıdan, bu sevgili her zaman onun evinin kapısından geçer ve her yöne bakar. Sevgilisinin her zaman evinin kapısında tur attığını bilir.

Sarayındaki küçük bir kapıyı açar ve yüzünü sevgilisine gösterir ve derhal tekrar kendini gizler.

Bu sevgiliyle beraber olanlar ne bakar ne de görürler, yalnız cesareti, kalbi ve ruhu ile izleyen sevgilisi onu görür. Ona olan sevgisi nedeniyle, onda aşkı uyandırmak için bir anlığına ona görüldüğünü bilir.

Tora'nın sözü de böyledir; yalnız onu sevene görünür. Tora, kalbin aklının her gün evinin kapısında tur attığını bilir. O ne yapar? Saraydan yüzünü gösterir, ona bir ipucu verir ve derhâl sarayına döner ve gizlenir. Oradakiler ne bakar ne de görürler ama yalnız cesareti, kalbi ve ruhu ile izleyen onu görür. Bu nedenle Tora belirir ve üstünü kapatır ve aşkla sevgilisine aşkla gider, onda sevgiyi uyandırmak için.

100-102) Tora'nın yolu kişiye görünmeye başladığında, ona ipuçları verir. Eğer anlarsa, iyi. Eğer anlamazsa, onu çağırır ve ona budala der. Tora çağırttığı kişiye, “O budalaya söyle buraya gelsin, onunla konuşacağım,” dedi. Bunun hakkında, “Kim budala ve kalpsiz ise onu buraya getir,” diye yazılmıştır. Kişi yakınına gelir ve perdenin arkasından, o bu kişiyle konuşmaya başlar, gitgide o gözleyip anlayana kadar onun yoluna meseleler açar. Bu yorumlamaktır.

Daha sonra ince bir örtünün ardından onunla bilmecelerle konuşur. Ve iyice alıştıktan sonra, ona görünür ve onunla tüm gizli sırları ve ilk günden beri onun kalbinde gizlenmiş olan gizli yolları onunla yüz yüze konuşur. Ondan sonra artık kişi hükmü geçen birisidir, Tora'nın sahibidir, evin efendisidir, çünkü ona tüm sırlarını ifşa etmiş ve ondan hiçbir şeyi gizli saklı tutmamıştır.

Tora ona der ki, “Sana başta verdiğim ipucunu gördün. Onda falan ve filan sırlar vardı, falan ve filandı.” Daha sonra kişi Tora'daki bu sözlere hiçbir şey eklenmesi ya da çıkartılması gerekmediğini görür ve tek bir söz bile eklenmeden ve çıkartılmadan metnin kelimesi kelimesine anlamını görür. Bundan dolayı kişi dikkâtlı olmalı ve onun sevgilileri arasında olmak için Tora'nın peşinden gitmelidir.

165) “Tanrı kendi yaptıklarının hepsini gördü, işte bak, hepsi çok iyiydi,” diye yazılır. “İyi” iyi melektir. “Çok” ölüm meleğidir. Yaradan her şeye kendi düzeltmesini verir öyle ki ölüm meleği bile çok iyi olur.

230) Bu nedenle, kişi günah işlese, kusurlu olsa bile yapması gereken tövbe etmektir, O bunu kabul eder ve ona merhamet eder, çünkü Yaradan merhamet doludur ve kendi yaptıklarını merhametle doldurur Yazıldığı üzere, “Onun merhameti tüm

işlerinin üzerinden eksik olmaz.” Onun merhameti yerdeki hayvanlara ve kuşlara bile erişir. Eğer merhameti bunlara bile erişiyorsa, Efendi'sini bilen ve ona şükreden insanlara çok daha fazla erişir. Merhameti onlara erişir ve onların üzerinde kalır.

231) Onun merhameti günahkâra bile erişiyorsa, erdemli olana çok daha fazla erişir. Sonunda kimin şifa bulmaya ihtiyacı vardır ki? Şu acı çekenlerin. Ve bu acı çekenler kimlerdir? Günahkârlardır. Bunların şifa bulmaya ve merhamete ihtiyacı vardır ve Yaradan onlara karşı merhametlidir ve böylece onlar Yaradan'dan uzakta bırakılmazlar. Yaradan onlardan ayrılmaz ve onlar Yaradan'ın huzuruna pişmanlık içinde geri dönecekler.

Yaradan yakınına getirince, sağ ile yakına getirir. Ve geri çevirdiği zaman, sol ile geri çevirir. Geri çevirdiği zaman sağ yakına getirir. Bir taraftan geriye iter diğer taraftan yakına getirir. Böylece Yaradan onlardan merhametini esirgemez.

232-234) “Ve kalbinin yolunda fesatlığa girdi.” Daha sonra, “O'nun yolunu gördüm ve ona şifa vereceğim, ona yol göstereceğim ve onu ve onun için yas tutanları rahatlatacağım,” diye yazılıdır. Günahkârlar kötülüğe çalışsalar, kalplerini izleseler bile ve başkaları onları uyarsa

ama onlar bunu dinlemeseler bile, gene de tövbe ettikleri ve pişmanlık yoluna girdikleri zaman, onlara şifa verilir.

Bu metin yaşayandan mı ölüden mi söz ediyor, metnin başı metnin sonu değil midir ve metnin sonu metnin başı değil midir? Metnin başlangıcı yaşayana işaret eder, “Fesatlığa girdi.” Sonu ölüye işaret eder ve der ki, “Ona yol göstereceğim ve onu ve onun için yas tutanları rahatlatacağım.” Daha doğrusu, kişinin hayatta oluşundan söz eder, öyledir. “Ve kalbinin yolunda fesatlığa girdi,” çünkü onun içindeki kötü eğilim güçlüdür ve onun içinde hüküm sürer ve bu nedenle fesatlığa girer ve tövbe etmek istemez.

Yaradan onun yolunu görür, onun boş yere günahın içine doğru yürüdüğünü görür. Yaradan der ki, “Onun elinden tutmalıyım.” “Onun yolunu gördüm,” karanlığın içine yürüyor, ona şifa vermek istiyorum, “Onu iyileştireceğim.” Yaradan onun kalbine pişmanlığın ve ruha şifa olmanın yolunu getirir. “Ona yol göstereceğim.” Yazıldığı üzere, “Şimdi git ve insanlara yol göster.” Yaradan onu dürüst yola koyar, başkasının elinden tutan birisi gibi ve karanlıktan dışarıya yol gösterir.

367-369) **“Beni bir mühür gibi kalbine koy, beni bir mühür gibi koluna koy,** ölüm kadar güçlü bir aşkla, Şeol kadar şiddetli bir kıskançlıkla. “Mühür gibi koy.” İsrail topluluğu, Malhut, kocasına, ZA'ya sarıldığı zaman, ona “Beni

mühür gibi koy,” dedi. Ben sana sarıldığım için, benim tüm formum sana oyma gibi işlenecektir. Ben orada burada gezinsem bile, benim sana oyulmuş formumu bulacak ve beni hatırlayacaksın.

“Bir mühür gibi koluna,” yazıldığı üzere, “Onun solu başımın altındadır ve sağı beni kucaklayacaktır” ve böylece benim formum oraya oyulacaktır. Böylece sonsuza kadar sana tutunacağım ve asla senin tarafından unutulmayacağım. “Ölüm kadar güçlü bir aşkla,” güçlü bir Gevura’yla orada ölüm olan bir yer gibi. Sevgi, “sonsuz aşk” denen bir yerdir.

“Şeol kadar şiddetli bir kıskançlıkla,” aşkta olduğu gibidir, çünkü “aşk” ve “kıskançlık” adları sol taraftan gelir. “Onun parıltıları ateşin parıltılarıdır.” “Parıltılar,” bu ateşten doğan kıymetli taşlar, mücevherler, yüksek kademelerdir, yukarı dünyadan gelen alevdendir, İsrail Topluluğuna tutunan Bina’nın sol tarafındandır, böylece hepsi bir ve tek olacaktır. Ancak aşk ve kalbin ateşinin parıltısı seni izler, senin formunun bizim kalplerimize oyulduğu gibi bizim formumuzun da senin kalbine oyulmasına izin ver.

460) Ödüllendirilmek için değil ama Yaradan ve O'nun Kutsallığı için Tora ve Mitzvot ile uğraşan bu kişiler, babasının ve annesinin şanı ve onurunu korumak zorunda olan bir oğul gibi ona bağlanan ve orta

çizgiye – Yaradan ve O'nun Kutsallığına - kayıt olan bu kişiler bir ve tek gibiydiler.

466) **Şöyledir, her bir Mitzva'da, aşağıdaki ve yukarıdaki her kampta, sizin Yaradan ve O'nun Kutsallığı ile birleşme çabanız vardı,** Yaradan ve O'nun Kutsallığı ve Onun aşağıdaki ve yukarıdaki tüm kampları, her bir Mitzva'nızda sizin ruhunuzla birleşir, tıpkı annesinin ve babasının onu sevdiği ve öptüğü bir prens gibi. Ve onların sevgisi için onların kamplarına güvenmezler ama kendi kendilerini korurlar.

500) Yaradan'ın onları dünyadaki tüm insanlardan daha çok onurlandırmak istediği İsrail'e ne mutlu. Başlangıçta, Yaradan onlara dedi ki, “Sizi üzerime alacağım, kohen topluluğu.” Daha da önemlisi, Yaradan onlara “Kutsal millet,” diyene büyük bir sevgi onların üzerinden eksik edilmedi. Yaradan onlara “Siz Kutsal millet olduğunuz için,” diyene kadar sevgi onların üzerinden eksik edilmedi. Yaradan onları “Siz benim kutsal insanlarım olacaksınız,” diyene kadar ki bu her şeyin en önemlisiydi, sevgi onların üzerinden eksik edilmedi.

510-511) “Ve siz benim kutsal insanlarım olacaksınız.” “Siz Kutsallarım olacaksınız” demek yeterli olurdu. İsrail özgürlüğe Yovel'den, Bina'dan çıkıp geldiği için onlar kutsal insanlardır. Çıkıp özgürlüğe gittikten sonra, Yovel onları kendi kanatları ile

karşladı ve onlara “Yaradan’ın insanları,” “Yaradan’ın oğulları” dedi. Yovel hakkında, “Yovel sizin kutsalınız olacak,” diye yazılmıştır. Bu nedenle, “Siz benim kutsal insanlarım olacaksınız ,” diye yazılmıştır, yani Yaradan’ın insanları.

Yaradan, “Siz benim kutsal insanlarım olacaksınız,” dedi. Bu nedenle de İsrail “Yaradan’ın kardeşleri,” diye çağırılmakla ödüllendirildi. Yazıldığı üzere, “Kardeşlerimin ve dostlarımın hatırına,” yani hem Yovel’in oğulları, hem de Bina ve Bina’nın oğlu ZA. Buna göre onlar ZA’nın kardeşleridir. Bundan sonra onlar gerçekten “kutsallık,” diye adlandırılırlar. Yazıldığı üzere, “İsrail Efendinin kutsallığıdır, O’nun ilk hasadıdır.”

543) Tüm Tora Yaradan’ın ismidir. Tora ile uğraşan, sanki kutsal isimle uğraşıyor gibidir, çünkü Tora’nın tamamı tek bir kutsal isimdir, en üstün isimdir, tüm isimleri içeren isimdir. Ve ondan tek bir harf çıkaran, kutsal ismi karalamış gibi olur. Tora’ya ekleme yapma, Tora’dan çıkarma yapma çünkü bu kutsal isme leke sürer ve diğer tanrıları güçlendirir. “Diğer tanrılar,” ismi başka kitaplarla uğraşanların ismidir, Tora tarafında olmayanların ismidir. “Bunlar senin ağzından duyulmasın,” yani bunlardan söz etmek ve bunlara göre akıl yürütmek, özellikle de Tora hakkında akıl yürütmek yasaktır.

Truma [Bağış]

1) **Yaradan'ın huzurunda İsrail'in çocukları ne kadar da sevilirler**, Yaradan onları ister, onlara tutunmak ister ve onlara bağlanmak ister ve onlardan bu dünyada tek bir millet yapmak ister.... Ve onlar da Yaradan'ı isterler ve O'na bağlanmak isterler... Ve İsrail'i kendi payına aldığı hâlde dünyadaki geri kalan milletlerin üzerine onları yönetmesi için vekiller tayin eder.

20) **“Kral Süleyman Lübnan'ın ağaçlarından ona bir tahtırevan yaptı.”** Bir tahtırevan aşağı saraydır, Malhut'tur, yukarı saray, Bina gibidir. Yaradan onu “Aden Bahçesi,” diye adlandırdı ve oraya kendi hazlarını ekti. Yaradan'ın arzusu orada duran ve oraya kaydolmuş erdemli ruhlarla oynamaktır. Bunlar bu dünyada bedeni olmayan ruhlardır; hepsi yükselir ve orada taç giyerler ve görecekleri yerler, haz alacakları, “Efendinin hoşluğu,” denen yüksek hazlar vardır ve onlar Trabzon hurması nehirlerinin tüm keyifleri ile dolarlar.

34) **Mitzva için çaba göstermek isteyen ve Yaradan için çaba gösteren kişi nafîle ve boş şeylere çaba göstermemelidir. Aksine, kişi gücüne göre doğru dürüst çaba göstermeli. Yaradan'ın çabasını kabul etmek kişi için iyidir.**

39) Kişinin arzusunun tüm kalbi, ruhu ve iradesi ile Yaradan'ın peşinde düşmek ve buna çaba göstermek olduğunu gördüğümüz zaman, Kutsallığın orada olduğundan kesin emin oluruz. O zaman ne pahasına olursa olsun bu kişiyi satın almak, ona bağlanmak ve ondan öğrenmemiz gerekir. Şundan, “Kendine bir dost satın al,” öğreniriz. İçindeki Kutsallıktan ödüllenebilmek için bu kişi ne pahasına olursa olsun satın alınmalıdır.

41) Günahkârın elinden tutan ve o kötü yoldan ayrılın diye onunla beraber çaba gösteren, başka hiçbir insanın yükselmediği, üç yükselişte yükselir. Sitra Ahra'nın boyun eğmesine neden olur, Yaradan'ın şanının yükselmesine neden olur ve tüm dünyanın aşağıda ve yukarıdaki varlığının sürmesine neden olur. Böyle birisi için, “Benim anlaşılmam onunlaydı, hayat ve barış,” diye yazılmıştır. Oğullarının oğulları ile ödüllendirilir, bu dünyada ödüllendirilir ve sonraki dünyada ödüllendirilir. Bu dünyada ve sonraki dünyada hiçbir savcı ona hüküm veremez, gökkubbenin on iki kapısından geçer ve ona karşı çıkan hiç kimse olamaz.

43-44) İsrail tapınağa geldiği ve dua ettiği zaman, onlar İsrail'in fidyelerini ödemeye geldikleri ve kefareti duaya ekledikleri zaman, ortada durmayarak “dua” denen Malhut'a yaklaşmak için “kurtuluş” denen Yesod'a neden olurlar, şu

beyaz renk, “Netzah” odanın tepesine, Malhut’a çıkar ve ona Keter [taç] olur.

Bir tellal çıkagelir ve der ki, “Ne mutlu sana, kutsal millet, iyilik yaparak, Yaradan’ın huzurunda (iyilik denen) Yesod’un birleşmesine neden oldun. Yazıldığı üzere, kefareti duaya ekleyerek, “Senin gözünde iyi olanı yaptım,” o zaman, “Yukarı Tanrı’ya şükrederek,” bu renk, Netzah odanın tepesine yükselir, şu erdemli, Yesod-de-ZA bu yere gerekli sevgiyi, bağlılığı, mutluluğu ve iyi niyeti bağlamak için uyanır. Ve tüm organlar, tüm Sefirot, isteyerek birbiri ile birleşir, aşağıda ve yukarıda olanların hepsi.

Böylece tüm kandler, tüm kademeler aydınlanır ve parlar, onların hepsi tek bir bağla “iyi” denen bu erdemli olana bağlanır ve “Erdemli olan iyidir,” diye yazılmıştır. Bu herkesi tek bir bağla bağlar ve böylece her şey aşağıda ve yukarıda tek bir fısıltıdadır, iyi niyet öpüşmesinde ve odanın bağının maddesindedir, kucaklaşmadadır.

46) MAN’ı Masah-de-Hirik’e yükselten ve Malhut’u geri getirip, onu ZA ile birleştiren, böylece günahkârın kötülüğünü ıslah eder ve onları Nefeş-de-Keduşa’ya uzatır. Baş kraliyet tacı ile taçlandırmaya lâyıktır, aşağıdaki yukarıdakinin aydınlanmasına neden olduğu için kendisi de yukarıdakine neden olduğu bu aynı miktarda ödüllendirilir. Ve Malhut

ZA'ya bağlandığı ve kendi MAN'ı sayesinde GAR'ı edindiği için o da GAR ile ödüllendirilir. Kralın kraliçenin Zivug'una neden olduğu için orada bulunmaya lâyıktır, kral ve kraliçe onu sorar ve onlara neden olduğundan pay vermek isterler.

51) Yoksul bir kişi insanları birkaç kazanç ile birkaç yukarı hazine ile ödüllendirir, o günahkârı ödüllendiren gibi değildir. Aralarındaki fark nedir? Kendisini zora sokan ve fakire hayır yapan hayatını ruhu için tamamlar ve onun var olmasını sağlar. Böylece bu dünyada birkaç kazanç ile ödüllendirilir. Günahkârların peşinden, onları ıslah etmek için kendini zora sokan, daha fazla katkıda bulunmuş olur çünkü öteki tarafın öteki tanrılarının teslim olmasını sağlar ve bunların kendisi üzerindeki hükmünü kaldırır. Yaradan'ı zaferin tahtına yükseltir ve şu günahkâr için başka bir ruh yapar, mutlu olur.

86) Kralın huzurunda duayla dilekte bulunuyorsan; dile, dua et ve dilediğini bildir ki Efendi'ne geri dönesin. “Gel,” davet eden kişi, oğullarını karşılayan onlara merhamet eden kişi gibi... Hem sabah hem de gece, Yaradan “Gel,” diye seslenir. Ne mutlu kutsal millete, Efendileri onları arar ve yanına almak için onları çağırır.

111) Ne mutlu Efendisini bilene, o bu dünyada mutludur ve sonraki dünyada mutludur.

122) Arzusunu ve iradesini buraya – Efendisini tamamlamaya - verene ne mutlu.

125-126) İsrail birleşmeyi yaptığı zaman, tam bir arzu ve tam bir irade ile “Duy ey İsrail,” yukarı dünyanın gizinden, yukarı AVİ'den bir ışık gelir. Bu Aba'nın yoludur. Bu ışık sert kıvılcımla, Yesod-de-İma ile dövülür ve 70 ışığa bölünür, Mohin-de-YESHSUT'tan yayılır, yani ZAT-de-AVI, HGT NYHM, burada her biri on taneden oluşur. Bu 70 ışık yaşam ağacının 70 dalını aydınlatır, her birinin 10 taneden oluştuğu HGT NYHM-de-ZA'da.

O zaman, bu ağaç, ZA güzel kokular ve parfümler, yani Hohma'nın aydınlığını yayar ve Cennet Bahçesi'nin tüm ağaçları, Malhut, kokular yayar ve Efendilerine, ZA'ya şükrederler. Çünkü böylece Malhut'un kocası ZA ile Huppa'ya [evlilik çardağına] girmesi belirlenmiş olur ve tüm yukarı organlar, yani Sefirot-de-ZA, hiçbir ayrılık olmaksızın tek bir özlem ve tek bir arzuda, birleşirler. Böylece kocası, ZA, Malhut ile birleşmek ve bir olmak üzere Huppa'ya girmek için Malhut'a doğru çıkar.

147) Tora'yı her gün çalışmak bir Mitzva'dır [emirdir], çünkü Tora Yaradan'ın yolunu bilmek için üst inançtır, Tora ile uğraşan kişi bu dünyada ödüllendirilir, sonraki dünyada ödüllendirilir ve tüm kötü iftiralardan korunur. Çünkü Tora

inançtır ve onunla uğraşan yukarı inançla uğraşır ve böylece ondan ayrılmasın diye Yaradan onun içine kutsallık damıtır.

148-149) Tora'nın bir sözünü bilenin ardından gidilmeli ve bu konu ondan öğrenilmelidir. Şu dizeye uymak için, “Kalbi onu harekete geçiren herkesten bağışımı alacaksın.” Tora hayat ağacıdır, Tora'da güçlenene hayat vermek içindir, Tora'da güçlenen için, “Onu tutunanlar için hayat ağacı olur,” diye yazılmıştır.

Tora ile uğraşanlarda, yukarı Tora'ya, ZA'ya bağlananlarda birkaç yüce sır vardır. Onlar, Tora'yı bu dünyada terk etmezler, Tora'yı sonraki dünyada da terk etmezler. Mezarda bile dudakları Tora'yı fısıldar, yazıldığı üzere, “Uykuda olanların dudakları oynamakta.”

151-153) Kalplerinin arzusunu yukarı kutsal Kral'a nasıl hedefleyeceklerini bilen erdemlilere ne mutlu ve onların kalplerinin tüm arzusu bu dünya ve onun boş ihtirasları için değildir, onlar arzularını yukarıya tutunmak için hedeflemeyi bilir ve buna çabalarlar, Efendilerinin onların içindeki iradesini aşağıda ve yukarıda yaymak için.

Efendilerinin iradesini nereden alır ve onlara yayarlar? Yüksek ve kutsal bir yerden alırlar, oradaki iradelerin hepsinin kutsal olduğu yerden. Bu, “Her adam,” erdemlidir, Yesod-de-ZA'dır,

kime “her (herkes)” denir. Yazıldığı üzere, “Ülkenin üstünlüğü her şeydedir” ve gene yazıldığı üzere, “Bu nedenle senin her şeyle ilgili emirlerine gerçekten saygı duyarım.” “Adam,” erdemli bir adam, erdemlidir, evin efendisidir, Yesod’dur, “ev” denen Malhut’un efendisidir. O her zaman kraliçeyi, Malhut’u arzular, bir koca olarak her zaman karısını sever. “Kalbi onu harekete geçirir,” yani onu sever. Kalbi kraliçesidir, “kalp” denen Malhut’tur. “Harekete geçirir,” yani ona bağlanır.

Birbirlerine karşı büyük bir aşkları olsa ve asla ayrılmasalar bile gene de, “Her adamdan,” yani Yesod’dan, evin efendisinden, kraliçenin kocasından, “Bağışımı alacaksın,” Malhut’u alacaksın. Gereken şudur ki, eğer bir kadının kocasından alıp götürülmesine teşebbüs edilirse, koca tetikte durur ve karısından ayrılmaz. Ancak Yaradan böyle değildir. Yazıldığı üzere “Ve bu bağıştır,” yani İsrail Topluluğu, Malhut bağıştır, ona olan aşkına rağmen, onların arasında olmak üzere, karı ve koca arasında her türlü sevginin olduğu bu yüksek yerden, Yesod’dan alınır. Oradan, “Benim bağışımı yükselteceksin.” Ne mutlu İsrail’e ve ne mutlu bununla ödüllendirilen herkese.

169-171) “Bu kutsanmış Efendi’yi kutsa.” “Bu [Et]” Malhut’a işaret eder, ona Et denen Malhut’a. Et Şabat’a girişin Şabat’tır, Şabat gecesidir, Malhut’tur. “Bu kutsanmış Efendi’yi kutsa.” “Kutsanmış” hayatın kaynağındaki

kutsanmaların kaynağıdır, orada her şeyi sulamak için gelen iksirin olduğu yerdir, yani Yesod-de-Bina'dır. Anlaşmanın, Yesod-de-ZA'nın harflerinden ayrılan kaynak bu olduğu için ona "bu kutsanmış" denir, kuyunun fışkırışıdır, Yesod'dur, Malhut'un fışkırışıdır. Kutsamalar Yesod-de-ZA'ya ulaştığı için kuyu kesinlikle dolar ve asla suyu asla kesilmez. Hasadim de "su" diye adlandırılır.

Bu nedenle "Bu kutsanmış Efendi'yi kutsa," demeyiz, o henüz, yukarı kaynaktan, Yesod-de-Bina'dan fışkırana, Yesod-de-ZA'ya, erişmemiş olduğu için "Efendiyi kutsa," deriz, kuyu, yani Malhut henüz dolu değildir çünkü Malhut yalnız Yesod-de-ZA'dan alabilir. Bu nedenle, "Bu kutsanmış," deriz, bu Yesod-de-ZA'dır. "Kutsanmıştır" çünkü her zaman tamamlar ve sular. Bu Şabat'a girişin Şabat'tıdır, Malhut'tur. Kutsamaları, "kutsanmış," denen yere, Yesod-de-ZA'ya getiririz. Ve oraya geldikleri zaman, onların hepsi sonsuza uzanırlar, yani Malhut'a, kutsanmak, sulanmak için ve olması gerektiği gibi, her yönden tamam ve bütün olmak için.

"Kutsanmış" yukarı kaynaktır, Yesod-de-Bina'dır, ondan tüm kutsamalar çıkar. Dolun aya olduğu zaman, aşağıdakilere göre aya da "kutsanmış," deriz. Ancak "kutsanmış" burada yukarıdaki kaynaktır, HaVaYaH'dır, tüm yukarı tarafın ortasıdır, Za'dır, orta çizgidir. "Kutsanmış" evde, Yesod-de-ZA'da bir yerdir, buna "barış" denir, kuyunun kaynağı her şeyi

tamamlar ve sular. “Sonsuz,” kutsanması gereken aşağı dünyadır, yağ ve Gadlut, bolluk “Bu kutsanmış Efendi'yi kutsayın” içinden uzanıp gelir, herkese ve Malhut’a, “sonsuz” kadar.

184-189) Şabat günü gün aydınlandığı zaman, neşenin yükselişi, barış ve keyifle tüm dünyalara yükselir.

Böylece, “Semalar onun şanını anlatıyor, kubbeler onun elinin işi hakkında beyanat veriyor,” diye yazılır. “Semalar” ZA’dır, bunda yukarı isim, İma kazınmış görünür ve bunda yukarı isim Aba kazınmış görünür. Başka bir deyişle semalar Za’dır ve onda Mohin-de-AVİ vardır.

“Anlatıyor,” ne demek? Yukarı ışıkla aydınlatır ve parlar ve onun adıyla yükselir, HaVaYah adı içinde ve bu yukarı tamlığın aydınlığını içerir, bunun içinde Yod-Hey vardır, yukarıdakinin tamlığı vardır, bu AVİ’dir.

Anlatıyor ne demek, semalar ne söyler? Bu şudur ki, onlar yukarıdaki kitabın, Aba’nın tamlığının aydınlığı içinden parlarlar, bu “bir hikâye” adlı kitaptan uzanır. Bu nedenle, tam bir ismin, HaVaYaH’nın içinde yükselirler ve tam bir ışıkla, sağ çizgide aydınlatırlar ve tam bir parlaltı ile sol çizgide parlarlar. Tutundukları her bir yönü kendi kendilerini aydınlatır ve parlatırlar. Çünkü her bir halka safir ışıltı, ışığı ve parlaklığın pırıltısı ile aydınlatır, yani Malhut’taki tüm Sefira’larına

“halkalar” denir, çünkü o gün, geri kalan diğer günlere göre, semanın, ZA'nın taçlandırıldığı ve kutsal isme, HaVaYaH'a daha çok yükseldiği gündür.

“Yaradan'ın elinin işi,” yukarı çiğdir, bu her gizli yönden aydınlatır, bu yönler ZA'nın elinin işidir ve onun o gün, geri kalan diğer günlere göre daha çok yaptığı ıslahatlardır. “Çiğ” denen Hasadim, ZA'nın Masah-de-Hirik'ten MAN'ın yükseltmesi ile ortaya çıkar, böylece bu çiğ “Yaradan'ın elinin işi,” denir.

“Semalar beyan ediyor.” “Beyan ediyor,” yani çiği çekiyor ve Kral'ın Roş'undan, Roş-de-ZA diye adlandırılan Onun GAR'ından, aşağıya Yesod'a damlatıyor ve her yönden doluyor. “Sema,” kuyunun kaynağı olan semadır, Yesod'dur, Malhut'a verir. Bu Cennet'ten çıkıp gelen bir nehirdir, yukarıdan yağın çiği çeker ve aşağıya damlatır, her yöndeki parıltılarla aydınlatır ve parlattır. Şabat gecesini, Malhut'u mutluluk iksiri ile sulamak için, sema bir sevgi ve özlem uzantısından bu nehri çeker.

Çektiği zaman ve kristal çiğ Roş-de-ZA'dan damladığı zaman, her şey dolar ve kutsal harflerde, kutsal yolun 22 harfinde tamamlanır. 32 yolda Hohma yığılır ve çiğ, Hasadim'e bürünür ve her şey her şeyle dolar, hem Hohma hem de Hasadim ile dolar, Hohma gizli, Hasadim ise ortada olmak

üzere. Her şey onda birleştiği zaman – hem Hohma hem de Hasadim – onda, aşağıyı, Malhut'u sulamak ve kutsamak için bir yol oluşur. Bu onun içinde yapılmış olan bir Miftaha'dır [anahtardır], buna “yol” denir. Bununla GAR'ın aydınlığından Malhut'a pay verilir.

224-225) Tıpkı bir ceylanın veya bir geyiğin yerinden ayrı olduğu zaman aniden bu yere geri dönmesi gibi, her ne kadar Yaradan yukarı Ayn Softan ayrılmış olsa da, aniden kendi yerine geri döner, çünkü aşağıda İsrail ona tutunur ve unutulmamak ve O'ndan uzak olmamak için O'nu bırakmaz. Bu nedenle şöyle, “Ah Sen benim yardımcım, bana yardım etmekte acele et,” diye yazılmıştır.

İşte bu nedenle Yaradan ile birleşmeli ve O'nu yakalamalıyız, çünkü hiç kimse bir saatliğine bile ondan uzakta kalmasın diye yukarıdan aşağıya çeken O'dur.

245-246) İsrail, 25 harfin mısraında birleşmeyi birleştirdiği zaman, bu “Hey İsrail Efendin Tanrısı duy, Efendi bir tektir” ve “O'nun krallığının adının şanı sonsuza dek kutlu olsun,” bunlar 24 harftir, her biri onların içine hedeflenmiştir. Tüm harfler beraber birleşir ve Yovel'in Bina'nın 49 kapısında tek bir bağda yükselir. Bu böyledir çünkü 25 artı 24 49 eder ve böylece Bina'ya kadar yükselmek gerekir daha fazla değil. O

zaman, Bina'nın 49 kapısı açılır ve Yaradan bu kişiyi – 49 yüzü olan - Tora'nın tamamına uymuş olarak kabul eder.

Bu nedenle, kişi kalbini ve arzusunu 25'e ve 24'e hedeflemeli, bunları kalbin arzusundan 49 kapıya yükseltmek için. Kişi buna niyet ederse, birleşmeyi hedefleyecektir, “Hey İsrail duy” ve “O'nun krallığının adının şanı sonsuza dek kutlu olsun,” Tora'nın hepsi budur. Bunlara niyet edene ne mutlu çünkü yukarı ve aşağı Tora'nın tamamı kesinlikle budur. Bu tam bir insandır, erkek ve dişi, çünkü “Hey İsrail duy,” erkektir ve “O'nun krallığının adının şanı sonsuza dek kutlu olsun,” dişidir ve bu inancın tamamıdır.

259) “Tanrı, sen benim Tanrı'msın, seni arayacağım,” yani karanlıkta parlayan ışığı, Şuruk noktasında soldan yönetilen Hohma ışığını o yaptı, bu Hasadim yokluğu nedeniyle parlamaz ve bu nedenle ona “siyah ışık,” denir. Çünkü bu karanlık ışık aşağıda ıslah olmadıkça aydınlatmaz, yani MAN yükseltilmedikçe ve Hasadim Hohma'yı giyinmek için uzatılmadıkça aydınlatmaz. Bu siyah ışığı ıslah eden kişi, o siyah bile olsa parlayan beyaz ışıkla ödüllendirilir, bu aydınlatan aynanın, ZA'nın ışığıdır. Bu sonraki dünya ile ödüllendirilen insandır.

261) **Aç ve susuz birisi gibi, “Ruhum seni susar; etim sana özlem duyar.” “Su bulunmayan kuru ve çorak**

bir toprak.” Bu sol tarafından hükmedilen Malhut'tur, siyah ışıktır, Hasadim'in, suyun yokluğudur. O zaman, Malhut çöldür, yaşanamaz bir yerdir. Kutsal olmayan bir yerdir bu nedenle de susuz bir yer olarak kabul edilir. Bu nedenle Davud onu ıslah etti ve ona ZA'dan suyunu uzattı. Sana aç ve susuz olduğumuz için, bu yerde Hasadim'den sonra, “Böylece seni sığınakta gördüm, senin gücünü ve senin ihtişamını gördüm,” açlık ve susuzluk MAN'ın yükseltilmesine ve böylece Malhut'un siyah ışığını giyinmek için Hasadim'in ZA'dan uzatılmasına neden olur ve Malhut, Keduşa'ya döner ve parlar.

294) İnsanların budalalıkları onları neden bu dünyada olduklarını bilmekten ve fark etmekten alıkoyar. Bu dünyada yukarı Kral'ın onurunu korumaya aldırılmazlar ve üzerinde durduğu ve meselelerin yorumlandığı yukarı dünyanın onuruna ise hiç aldırılmazlar.

308-309) “Ve erdemlilere aslan gibi güvenilir.” Ama erdemliler kendi yaptıklarına güvenmezler. İbrahim gibi her zaman korkarlar, bunlar için “Ve Mısır'a girmek için yaklaşmakta olduğu zaman, geçmek için geldi,” diye yazılmıştır. O'nun hakkında, “Benim karım' demeye korktu,” diye yazılmış olan İshak gibi. O'nun hakkında “Ve Yakup çok korkmuş ve endişelenmişti,” diye yazılmış olan Yakup gibi.

Eğer onlar bile yaptıklarına güvenmedilerse, dünyanın geri kalan erdemlileri daha da az güvenirler. Pek öyleyse burada nasıl, “Ve erdemlilere aslan gibi güvenir,” der ki?

Tabii ki “Genç bir aslan gibi,” diye yazılmıştır, çünkü aslanın tüm isimlerinden yalnız “genç aslan” yazıldığı için, “aslan” veya Şahal veya Şahatz [aslanın diğer isimleri] değil ama “genç aslan” diye, onların içinde en zayıf ve en küçük olan ve kendi gücüne kuvvetine inancı olmayan. Erdemliler de böyledir, şimdi eylemlerine güvenmezler, genç bir aslan gibidirler; yaptıkları iyi işlerin güçlü olduğunu bilmelerine rağmen, onlar ancak genç bir aslan kadar kendilerine güvenirler, daha çok değil.

325) Şarkıların şarkısını söylemeyi övmek Tora'nın tamamıdır, yaratılış eyleminin tümüdür, ataların hepsidir, Mısır sürgününün tamamıdır, İsrail'in Mısır'dan çıkışı ve denizin şarkısıdır “Ve sonra Musa şarkı söyledi.” On emrin hepsidir, Sina Dağı'nı tutmaktır ve tapınağın inşa edildiği topraklara varana kadar İsrail'in çölde yürümesini kapsamaktır. Sevgi ve sevinç ile yukarı ismin taçlandırılmasının tamamıdır, onların tövbesidir, Efendi için Şabat günü boyunca tüm ölülerin yeniden canlandırılmasıdır; gelecekteki tüm Şabatların günü olan günde, olmuş olan, olan ve daha sonra olacak olanın gününde, yedi bininci yılın yedinci

gününde, Yaradan için Şabat olan günde. Bunların hepsi şarkıların şarkısının içindedir.

360) Şöyledir ki, erkek ve dişi – ZA ve Malhut – birlikte yapılmıştır, yukarı Kral'ın, Bina'nın altında; Bina'nın NHY'ı Katnut'u sırasında aşağıya ZA'ya iner. Bu NHY, onun Gadlut'u sırasında onlara Mohin verir ve böylece Kral, ZA Bina'ya yükselir ve orayı aşağıya uzanan tüm kutsamalarla ve tüm bereketlerle doldurur, onlardan aşağıya Malhut'a pay ayırır. Yukarı Kral'ın ZA'nın özlemi şudur; aşağıya, Malhut'a vermek için tüm kutsamalarla ve tüm bereketlerle doldurulmak.

371-375) Neden Kral Süleyman, yukarı dünya ZA ile aşağı dünya Malhut'un arasına hangi sevgi sözleri getireceğini ve hangi sevgi övgüsünün başlangıcını, “Beni öpebilir,” onlara tanıştıracığını gördü? Gerçekte, ruhtan ruha yalnız öpüşle Dvekut [bağlanma] sevgisi vardır ve ağızdan bir öpüşle canı ve canın ağzını doldurma vardır. Birbirlerini öptükleri zaman bu iki can birbirine bağlanır ve bir olurlar ve böylece tek bir sevgi olur.

Sevginin öpüşü dört ruha dağılır ve dört yön birbirine tutunur ve bunlar inancın, Malhut'un içindedirler. Ve dört ruh dört harfle yükselir, bu harfler yukarının ve aşağıının ona bağlı olduğu kutsal ismin bağlı olduğu harflerdir. Şarkıların

şarkısının övgüsü bunlara bağlıdır ve bunlar Ahava'nın ["sevgi" Alef-Hey-Bet-Hey] dört harfidir. Bunlar yukarı Merkava'dırlar [araba/topluluk], HG TM'diler ve bağlanırlar ve Dvekut olurlar ve bu her şeyin tam olmasıdır.

Bu dört harf Alef-Hey-Bet-Hey bedendeki tüm organların, hiçbir üzüntü olmaksızın sevgi ve neşesinin dört ruhudurlar. Şöyledir ki, öpüşte dört yön vardır, bunların her biri bir diğerini içerir; ZA'nın ruhu Malhut'ta içerilir, Malhut'un ruhu ZA'da içerilir. Ve bu ruh diğerinin içine dâhil olduğu ve diğeri de bunun içine dâhil olduğu zaman bu iki ruh beraberce hem kendi ruhu hem de onun içine dâhil olan diğerinin ruhundan yapılmış olurlar. Böylece tek bir Dvekut'ta birleşirler ve onlar birlik içindeki dördttür; ZA'nın ikisi ve Malhut'un ikisi, birbirinden kaynaklanan ve birbirini içeren.

Onların aydınlığı bu dünyaya yayıldığı zaman, bu dört ruhtan tek bir meyve yapılır, bu dört ruhu içeren tek bir ruh. O geri döner, yükselir ve her sevginin bağlı olduğu sevgi sarayına erişene kadar kubbeleri aşip geçer. Bu ruh "sevgi" diye de anılır ve bu ruh yükseldiği zaman bu sarayın yukarıda altıncı sarayla birleşmesine yol açar, orada öpüşlerin olduğu iyi niyet sarayla.

Bu dört harf, dört ruhtur ve dört harf Alef-Hey-Bet-Hey'dir, ZA'nın ruhu Alef, ZA'ya dâhil olmuş olan Malhut'un ruhu Hey

olduğunda, Malhut'un ruhu Hey ile Malhut'a dâhil olmuş olan ZA'nın ruhu Bet harfidir. Bunların meyvesine Ahava [sevgi] denir, birbirleri ile birleştikleri zaman, öpücüklerle bağlandıklarında, ZA Malhut'tayken, biri derhal yanındaki diğerini uyandırır; Malhut'un ruhu uyanır ve ZA'nın ruhuna dâhil olur ve ZA'nın ruhu uyanır ve Malhut'un ruhuna dâhil olur.

Bu nedenle, Hey, Malhut'un Alefe, ZA'nın ruhuna dâhil olan ruhu derhâl çıkar gelir, Dvekut ile sarılarak ve sevgiyle Alef ile birleşir. Ve diğer iki harf uyanır; Malhut'un ruhu Hey ve ZA'nın Malhut'a dâhil olan ruhu Bet ve bu ruhlar sevginin Dvekut'u ruhuna katılırlar.

383) Rabi Şimon ağladı. Dedi ki, “Biliyorum gerçekte senin içinde yüksek kutsal ruh dövünüyor. Ne mutlu bu nesle! Mesih Kral'ın geleceği zamana, Tora geçmişte kaldığı yerden devam edene kadar, bu nesil gibi başka bir nesil olmayacak. Erdemli bu dünyada ve sonraki dünyada mutludur.”

395) “Ve Yaradan bu iki büyük ışığı yarattı.” Bu iki büyük ışık aydınlığın yağdır ve de aydınlatma yağdır, üst dünya, ZA ve alt dünya, Malhut, erkek ve dişi. Erkek ve dişi bir araya geldiğinde her zaman, her ikisi de erkek kabul edilir. Ve üst dünya yüce diye adlandırıldığından bu sayede alt dünya da –

üst dünyaya bağlı ve ona dâhil olduğu için – “yüce” diye adlandırılır. Bu nedenle de “bu iki yüce ışık,” diye yazılmıştır.

414-415) **“Tanrı dedi ki ‘Ve ışık olsun’ ve ışık oldu.”** Işık gizlenmişti ve erdemli için, sonraki dünya için yerleştirilmişti, “Işık erdemli olan tarafından görülür,” bu hem yukarıdaki erdemliye hem de aşağıdaki erdemliye gönderme yapar. Bu ışık ilk gün dışında bu dünyada hiçbir zaman işletilmedi, ilk günden sonra gizlendi ve asla kullanılmadı.

Eğer bu ışık tamamen gizli olsaydı, dünya bir an bile var olamazdı. Tersine, saklandı ve bir tohum gibi ekildi, dikilen ve ondan filizler, tohumlar ve meyveler çıkan bir tohum gibi ve dünya bundan var oldu. Bu dünyada ondan çıkıp gelmeyen tek bir gün bile yoktur, her şey onunla varlığını sürdürür, Yaradan bu dünyayı besler. Gece Tora ile uğraşılan yerde, bu gizli ışıktan bir ince çizgi çıkar gelir ve bu Tora ile uğraşanların üzerine yayılır. Yazıldığı üzere, “Gündüz vakti Efendi Merhameti ile hükmeder ve gece vakti O'nun şarkıları benimle olacak.”

421-422) Kral Süleyman baktı ve gördü ki her nesilden daha tamam olan o nesille bile, bu bilgeliğin onlar yoluyla ifşa olması ve başlangıçta gizli olan Tora'nın ortaya çıkması, yüce Kral'ın arzusu değildi. Ve geldi ve onun için kapıları açtı. Onun kapıları açmış olmasına rağmen, ödüllendirilmiş olan şu

bilgeler ve onların içindeki kekemeler ve ağızlarını nasıl açacaklarını bilmeyenler dışındakilere bu kapılar kapatıldı. Rabi Şimon'un içinde olduğu o nesilde, Yaradan'ın arzusu gizli meselelerin Rabi Şimon yoluyla açığa çıkmasıydı.

Ama ben bu neslin bilgelerine pek de şaşırdım; Rabi Şimon bu dünyada iken nasıl olur da tek bir anı bile onun huzurundan ayrı ve Tora çalışmadan geçirdiler ki... Ancak bu nesille bu bilgelik dünyadan kaybolmadı. O ayrıldığında bu dünyaya yazıklar olsun, bilgiler azaldı ve bilgelik bu dünyada unutuldu.

423) “Bak işte, o çok iyiydi,” ölüm meleğidir. Neden burada söylediğin onun yüzündendir, neden ikinci günde, “iyiydi” demez? Gerçekten de sırların sırrı buradadır. Tabii ki ölüm meleği çok iyidir, çünkü bu dünyadaki insanların hepsi bir gün öleceklerini ve toprağa karışacaklarını bilirler ve bu nedenle bu korku nedeniyle efendilerinin önünde tövbe ederler. Onun huzurunda günah işlemekten korkarlar. Çoğu kişi, önlerinde ipe çekilme halatı durduğu için Kral'dan korkar. Gerçekte, bu halat insanlar için ne kadar da iyidir, onun sayesinde iyi ve dürüst olurlar ve gittikleri yolları doğru dürüst düzeltirler. “Bak işte, o çok iyiydi,” gerçekten de “çok” iyidir.

436-438) Oradan çıkıp bu dünyaya geldikleri zaman, ruhlar bedeni Cennet Bahçesi'nin elbiselerinden soyarlar ve onu bu dünyanın giysileriyle giydirirler, onların oturacağı yeri bu

dünya yaparlar, hem bu giysilerle hem de, kokmuş kara bir pislikten yapılmış bir bedenle.

Ve gitme vakti geldiği zaman da bu dünyadan ayrılır ve gider, ölüm meleğinden öncesinde bu giysilerden ve bu bedenden soyunmaz. Ölüm meleği sayesinde beden ruhtan soyunduğunda, ruh gider ve Cennet Bahçesi'ndeki, bu dünyaya gelirken soyunmuş olduğu diğer bedeni giyinir. Beden için yalnızca oradaki bu bedende sevinç vardır ve bu dünyadaki bedenden soyunduğu ve diğerini - bu dünyadakine benzeyen Cennet Bahçesi'nin mükemmel giysisini - giyindiği için mutludur. Onun içinde oturur, yürür ve bu dünyada bu bedende iken bilemeyeceği ve gözlemleyemeyeceği yüce sırları bilmek için gözlemler.

Ruh o dünyanın giysisine büründüğü zaman, orada hangi arınmaları ve hangi sevinçleri edinir? Kim ruhun Cennet Bahçesi'nde beden giyinmesine neden olur? Onu bu dünyanın giysilerinden soyan kimdir? Ölüm meleği. Bu nedenle de ölüm meleği çok iyidir ve onun için Cennet Bahçesi'ndekinden daha onurlu ve daha iyi olan diğer elbiseleri ona ayarlamadan önce kişiyi bu dünyanın giysilerinden soymamakla Yaradan lütufta [Hesed] bulunmaktadır.

440) Bak Yaradan yarattıklarına nasıl da merhametlidir: En günahkâr olan bile, tövbe etmeyi düşünen ama tövbe

edemeden ölen bile, bu dünyadan tövbe etmeden ayrıldığı için önce ceza görür ama sonra tövbe etmek isteyen - ki bu isteği Yaradan onun kalbine koyar – yukarı Kral tarafından fark edilmeden gitmez ve Yaradan günahkâr için yeraltında, kişinin tövbe içinde cıvıdayacağı bir yer ayarlar. Bunun nedeni, Yaradan'ın huzurundan bir arzu aşağıya iner ve Cehennem kapısındaki gardiyanların hepsinin gücünü kırar ve günahkârın yerine ulaşır, onun içine vurur ve onun içinde, hayattayken onda var olan, tövbe etme isteğini uyandırır. Böylece bu ruh yeraltındaki konakladığı yerden çıkıp yükselmek için cıvıldar.

441 Hiçbir iyi niyet Kutsal Kral'da kaybolmaz. Bu nedenle, Efendi'si için iyi düşüncelere dalan kişiye ne mutlu. Bunları yapamamış olsa bile, Yaradan onun bu arzusunu sanki yapmış gibi kabul eder. Bu en iyisi için. Ancak Yaradan, puta tapmayı düşünmenin dışında, kötü bir arzuyu eylem olarak dikkâte almaz.

528-529) Yaradan bu dünyayı bilgece yarattı, yüce bir sanatkârlıkla yaptı, bu bilgeliği anlaması ve saygı duyması için, Efendi'sinin saygınlığını bilmesi için onun içine hayat nefesini üfledi. Yazıldığı üzere, “Herkes benim adımla çağırılır; Kendi şanım için yarattığım, biçimlendirdiğim ve de yapmış olduğum herkes.” Aşağıdaki ihtişam, kutsal taht, Malhut ancak bu dünyada oturanların ıslahatı yoluyla yukarıda kurulur.

İnsanlar erdemli ve inançlı olduğu zaman, bu ihtişam için, Malhut için ıslahatları nasıl yapacaklarını bilirler. Yazıldığı üzere, “İhtişamım için yarattıklarım,” şu benim ihtişamım için, böylece o, güçlü sütunlar, HGT, üzerine kurulmuştur, onu ıslahatlar ve aşağı süslemelerle bezemek için, “bezemeler” denen Mohin’i ona uzatmak için aşağıdan MAN’ı yükseltirler, bu topraklardaki erdemliye şükürler olsun onlar sayesinde benim ihtişamım yükselecek.

536-538) Rabi Yosi ve Rabi Hiya yol boyunca yürüyorlarmış ve eşeklerin arkasında bir eşek sürücüsü eşekleri güdüyormuş. Rabi Yosi Rabi Hiya’ya, “Tora’nın sözleriyle uğraşmalı, çaba göstermeliyiz, çünkü Yaradan için ıslahat zamanı geldi, bu yolda bizimle beraber olmak için O bizim önümüzde yürüyor. Eşek sürücüsü hızlı yürüsün diye eşeği sopa ile dürtükler. ”

536-538) Rabi Hiya sözü aldı ve dedi ki, “Efendi için yapmak zamanıdır; onlar senin kurallarını çiğnediler.” Bu dünyada Tora olduğunda, her zaman insanlar onunla uğraşır, görünüşe göre Yaradan kendi elinin işinden hoşnuttur, tüm dünyalarda mutluluk vardır, gökyüzü ve yeryüzü varlığını sürdürür. Üstelik Yaradan kendi evinin halkını toplar ve onlara der ki, “Benim topraklarda bulunan kutsal halkıma bakın, onlara teşekkürler olsun ki sayelerinde Tora taç giyer. Benim elimin işine bakın, onlar için dersiniz ki, ‘Adam nedir ki onu hatırlamam gereksin?’” Ve onlar, efendilerini O’nun halkı ile

beraber mutlu gördükleri zaman, derhâl söz aldılar ve dediler ki, “Kim senin halkın gibi bu topraklarda tek bir millettir.”

Ve İsrail Tora'ya boş verip ondan uzaklaştığı zaman, görünüşte Yaradan kaybolup gider. Yazıldığı üzere, “Seni meydana getiren kayayı unuttun,” sonra da şöyle yazılmıştır; “Semanın tüm misafirleri durur.” Yaradan için yapmak zamanı olduğu için. Şu geriye kalan erdemliler iyi işler yapmak için güçlerini toplamahılar, Yaradan'ı erdemli olanlarla, O'nun kampları ve orduları ile güçlendirmek için, çünkü bu dünyanın halkı bunlarla gereği gibi uğraşmadıkları için senin kurallarını çiğnediler.

560) Yaradan sen ona ihtiyaç duyduğun zaman seni kabul edecek ve seni duyacak.

561) Yaradan bu dünyayı yarattığı zaman, onu ayırdı; yerleşilecek olanı bir tarafa ve boş kalacak olanı diğer tarafa. Yerleşilecek yeri ayırdı ve dünyayı tek bir noktanın etrafında döndürdü, bu nokta kutsal topraklardır, kutsal topraklar dünyanın ortasında olduğu için, kutsal toprakların ortası da Kudüs'tür [Yeruşelayim] ve Kudüs'ün ortası kutsalların kutsalının evidir. Yerleşim yerlerinin tüm bereket ve besini buraya yukarıdan iner, buradan beslenmeyen hiçbir yerleşim yeri yoktur.

567) İncanın yönetildiği yer tüm kutsal toprakların orta noktasının içindedir, kutsalların kutsalının evindedir. Şimdi bu olmadığı hâlde, hâlâ, şükürler olsun ona ki sayesinde tüm dünya beslenir, besin ve gereksinimler herkese, baştan başa dünyanın tüm yerleşim yerlerine ondan çıkar gelir. Bu nedenle, İsrail kutsal toprakların dışında bile olsa, hâlâ bu toprakların gücü ve faziletiyle, bu dünyada besin ve gereken vardır. Bu nedenle yazılmıştır ki, “Efendin Tanrı'ya sana verdiği bu iyi topraklar için şükret.” Gerçekten de bu iyi topraklara şükürler olsun ki, dünyada besin ve gereken vardır.

590) Yaradan'ı ve Onun kutsallığını içeren ruhu kişi miras aldığı gün, bu günden sonra o kişi “oğul” diye çağrılır, İlahide Davud, “Efendinin yasasını anlatacağım. O bana dedi ki, ‘Sen benim oğlumsun, bu gün senin baban oldum,’ demişti. Bu ruhu edinen herkes için geçerlidir.

593) Yaradan eyleme iyi bir düşünce ekler. Ve sen onun oğlu olduğun için, düşündüğün her şey Efendin içindir, senin koruyacak ve sen asla O'ndan uzaklaşmayacaksın. Aksine, sen her şeyde O'nun formunda olacaksın. Sürgün zamanında, insanlardan kaybolursun, bu dünyadan olan ben Yaradan'ın temsilcisi, sana şu sözleri söylerim: Onun tarafından bana, sen istediğin sürece, hiçbir zaman ve hiçbir süre senden ayrılmamam emredildi. Ben ve öğrenim yerimizin tüm

Tannayim ve tüm Amorayim'i senden talep ederiz, "Git, yüksel ve Efendi'nin buyruğunu tamamla."

640) Bu dünya yaratıldığı zaman, insanı yaratmak arzusundan olmadan önce tek bir şey bile var olmadı ve insanın Tora ile uğraşması sayesinde bu dünya var oldu. Şimdi, Tora'ya bakan ve Tora ile uğraşan kişi görünürde tüm dünyayı sürdürür. Yaradan Tora'nın içine baktı ve dünyayı yarattı; insan Tora'nın içine bakar ve dünyayı sürdürür. Bunun ardından, çalışmak ve tüm dünyaları korumak Tora'dır. Bu nedenle, dünyayı sürdürdüğü için Tora ile uğraşana ne mutlu.

645-647) "Efendinin Tanrı olduğunu bilmek," tüm Tora'danin inancının tamamıdır, yukarının ve aşağının tamamıdır. İncin tamamı Malhut'tur, çünkü Elokim [Tanrı] Malhut'tur. Tora'nın tamamı yazılı Tora'dır, HaVaYaH ismidir, ZA'dır. Sözlü Tora, Malhut'tur, Elokim ismidir. Bunların hepsi birdir; bu inancının tamamıdır çünkü HaVaYaH [Efendi] Elokim'dir [Tanrıdır]; bu ismin tamamıdır.

Onda birleşme tam ve tamamlanmış olduğu için, inanç "isim" diye adlandırılır. Ve Yaradan, "Efendi birdir, O'nun ismi birdir." HaVaYaH tek ve birdir; O," Duy Ey İsrail, Efendi Tanrı'mızdır, Efendi birdir." Bu tek bir birleşmedir. "Ve onun ismi birdir." Bu şudur: "O'nun krallığının şanının ismi sonsuza

dek kutlu olsun,” bu farklı bir birleşmedir, böylece O'nun ismi bir olur, Malhut olur. Onlar tek bir birleşmedeyken, yazıldığı üzere, “Efendi Tanrıdır.”

“Efendi Tanrıdır,” mısrasını nasıl söylersin, yazıldığı üzere, “Efendi birdir, O'nun ismi birdir,” değil mi ki? Nihayetinde bunlar benzer değil mi ki? Eğer “Efendi birdir, O'nun ismi birdir,” diye yazılmış olsaydı, öyle derdim. Ancak, “Efendi birdir, O'nun ismi birdir,” yazılmıştır. Burada “O Efendi O Tanrı,” denmesi gerekmez miydi ve böylece “Efendi birdir, O'nun ismi birdir,” gibi olacaktı?

Bunların hepsi birdir çünkü bu iki ismi birleştirirken, bu tek bir birleşmede olur ve bu tek birleşmede yazıldığı üzere, “Efendi birdir, O'nun ismi birdir,” bu iki isim bir olur, birbirinin içine dâhil olur ve orada her şey tek bir birleşmede bütünleşir. Böylece, her şey bir olmak için birbirinin içine dâhil olduğu için “Efendi Tanrıdır.” Onların hepsi birleşmediği sürece, o kendi içindedir, bu kendi içindedir, onlar bir olmak için birbirinin içine dâhil olmamışlardır.

666) Tora'nın Mitzvot'u yukarıdaki parçalar ve organlar gibidir. Hepsi birin içinde birleştikleri zaman, onların hepsi tek bir yere yükselirler. Tapınak, organlar ve parçalardır; her biri insana eklenir, Tora'nın Mitzvot'u gibidir, çünkü Tora'nın Mitzvot'unun hepsi insandadır, erkek ve dişi,

ZON. Onlar birleştiği zaman, tek bir insanda bir olurlar, HaVaYaH Alef'lerle dolar, bu Gematria'da Adam'dır [insandır]. Tora'daki tek bir Mitzva'yı bile ihmâl eden kişi inancın formunu, Malhut'u ihmal etmiş gibidir, çünkü insanda tüm organlar bir aradadır. Bu nedenle, her şey birlik içinde yükselir.

680) Kişi erdemlileri veya bu nesle uygun olan birilerini gördüğü ve onlarla buluştuğunda, bu kişiler kesinlikle kutsallığın yüzüdürler. Onlara “kutsallığın yüzü,” denir çünkü kutsallık onların içinde gizlenir ve kutsallığa yakın olanlar onun yüzü olarak kabul edildiği için ortaya çıkmışlardır. Ve şu ona yakın olanlar kimlerdir? Onun Yüksek Kral, ZA tarafından görülmesini belirleyenlerdir. Onlar Yaradan'ı kutsallığı ile birleştirmek için MAN'ı yükseltenlerdir.

715-716) Tüm kapılar kilitli ve kapalıdır ama gözyaşı kapısı kapanmaz. Üzüntünün ve kederin dışında gözyaşı yoktur ve şu kapılar üzerine atanmış görevliler geri çevirme yollarını ve kilitleri ihlal ederler ve bu gözyaşlarını içeri kabul ederler ve bu yakarış kutsal kralın huzuruna girer.

O zaman, bu yere, Malhut'a, bu keder tarafından baskı yapılır, bu adam tarafından baskı yapılır. Yazıldığı üzere, “O onların tüm üzüntülerinin içinde üzüldü.” “O üzüldü,” dedi, çünkü insanın kederi kutsallığı harekete geçirir. Yukarı dünyanın,

ZA'nın, şu yere, Malhut'a olan özlemi; her zaman dışıye özlem duyan erkeğin özlemi gibidir. Bundan dolayı, Kral, ZA kraliçeye, Malhut'a girdiği ve onu keder içinde bulduğu zaman, ona istediklerinin hepsi verilir, bu adam veya bu dua boş çevrilmez ve Yaradan ona merhamet gösterir. Yaradan'ın huzurunda duasında gözyaşları dökken adama ne mutlu.

878-880) Rabi Elazar ve Rabi Aba eve girdi. Gece yarılандığı zaman Tora ile uğraşmak için kalktılar. Rabi Aba dedi ki: “Şu an Yaradan için iyi niyet etmek için kesinlikle iyi bir zaman. Pek çok kere, gece yarılандığı zaman Yaradan erdemlilerle Cennet Bahçesi'ne girer ve onlarla oynar, diye açıklama yaptık. O zaman Tora ile uğraşana ne mutlu.”

Yaradan'ın erdemli ile oynaması, nasıl oynar? O zaman, gece yarılандığı zaman, yalnızca sol taraftan sevgi olduğu için, solun sevgisini ile İsrail Topluluğu, Malhut için uyanır. Solda Hohma'yı orta çizgiden Hasadim ile giyinir ve Hohma tamamlanır.

İsrail Topluluğunun Kral'a sunacağı bir hediye veya önemli ve güzel bir şeyi, şu erdemlilerin ruhundan başka bir şeyi yoktur, o gün yaptıkları birkaç iyi iş ve birkaç meziyetle Yaradan'ın ödül gördüğü şu erdemlilerden başka. Yaradan için onlar tüm bu adak ve kurbanlardan daha değerlidirler çünkü onların içinde Yaradan İsrail'in çıkardığı mis kokusunu koklar.

O zaman ışıık aydınlatır, yani orta çizgide Hasadim'i giyindikten sonra Hohma ışıık aydınlatır ve Cennet Bahçesi'ndeki tüm ağaclar şarkı söyler ve erdemliler orada sonraki dünyanın arılığı ile taçlandırılırlar, bu Hohma aydınlığıdır ve “Cennet” diye adlandırılır. İnsanı uykusundan Tora ile uğraşması için uyandırdığı zaman, Cennet Bahçesi'nde erdemli ile kendi hissesini aldı.

888) **Rabi Şimon, “Musa ölmedi,”** dedi. Ama “Ve Musa burada öldü,” diye yazılmıştır. Hem erdemliyle ilgili her yerde “ölüm” okunur. Ölüm nedir? Bizim tarafımızdan böyle adlandırılır ancak yukarı tarafta tam tersinedir; hayat ona eklenmiştir. Mükemmel durumda olan birisi, kutsal inancın ona bağılı olduğu bu kişı ölüme bağılı değildir ve ölmez.

924) **Eski günlerde, kişı dostuna,** “Bana Tora'nın bir sözünü söyle ve bir hisse gümüş al,” diyecekti. Şimdi ise kişı dostuna, “Bir hisse gümüş al ve Tora ile uğraş,” der. Yaradan'ın ödüllendirdiğı şu birkaç yüce ve kutsal kişiden başka farkına varan kulak veren hiç kimse yoktur.

Safra de Tzniuta [Gizli Kitap]

1-2) Kitabın saklanması nedir?

Rabi Şimon, “Beş bölüm bu yüce yere dâhil edilmiş ve dünyayı doldurmuştur,” der. Rabi Yehuda, “Eğer bunlar tüm bilgeliği içeriyorsa o zaman hepsinden daha iyidirler ve daha fazlasını öğrenmeye gerek yoktur,” der. Rabi Şimon der ki, “Bu bilgelige giren ve ondan barış içinde çıkan içindir, burada tüm bilgeliğin kapsamını görür. Ancak bilgelige girmeyen ve ondan barış içinde çıkmayan böyle değildir, çünkü bilgelik sarayına giren ve oradan kusuru nedeniyle çıkıp gelen kendi iradesi ile dışarı çıkmadığı için, girmiş ve çıkıp gelmiş olarak kabul edilmez. Aksine, oradan kusuru nedeniyle dışarı atılmıştır. Ama kusuru olmayan ve kendi akli ve iradesi ile saraydan dışarı çıkan, kendi evine girip çıkan kişi gibidir, orada tek bir aile gibidir ve Kutsallık ona tüm hazineleri ve sırları gösterir ve ondan hiçbir şey saklamaz. O giriyor ve çıkıyor olarak kabul edilir.”

Evi dağlarda olan ve şehirde yaşayanları tanımayan birisi gibidir. Buğday eker ve buğdayı olduğu gibi yer. Bir gün şehre varır ve ona güzel bir ekmek verilir. Bu adam, “Bu nedir, neye yarar,” diye sorar. Ona, “Bu ekmektir, yenir,” derler. Ekmeği yer ve tadını pek beğenir. “Bu neden yapılır,” diye sorar. “Buğdaydan yapılır,” derler ona. Sonra ona yağlı kekler verirler. Onların da tadına bakar ve “Bu neden yapılır,” diye

sorar. Ona “Buğdaydan yapılır,” derler. Sonra ona, yağ ve balla yoğurulmuş, krallara lâıyk bir yiyecek verirler. “Bu neden yapılır,” diye sorar. Ona “Buğdaydan yapılır,” derler. Adam da “Aslında ben bunların hepsine sahibim çünkü ben bunların hepsinin özünü yiyorum,” buğday yiyorum der. Bu bakış açısı nedeniyle de tüm bu lezzetli yiyeceklerin nasıl yapılacağını öğrenmez ve dünyanın lezzetlerini tanımaz bu lezzetler ondan kaybolup gider. Bilgeliğın tümünü bilen, ancak bu bütünden çıkan keyifli incelikleri bilmeyen kişı de böyledir.

39) Efendisinin şanını, derin kuyunun iksirinin yerine, Bina'ya yükseltmek amacıyla kişı Efendi'si için dua etmek istediğinde dudakları aşağıdan yukarıya hareket ederek mırıldanır. Sonra akıntının iksirinden, Bina'dan çekmek için gider, yukarıdan aşağıya son kademeye, Malhut'a kadar her kademeye çekmek için, bağışları yukarıdan aşağıya hepsine uzatmak için. Sonra, tüm kademeleri Ayn Sof'ta birleştirmek için, her birini bir düğümle bağlamak zorundadır, inancın amacının düğümü ile ve tüm dilekler dilenecektir, genelin dileği veya bireyin dileği, hepsi dilenecektir.

40-43) Efendisi'ne edeceği duada kişinin O'ndan isteyecekleri dokuz biçimde düzenlenmiştir:

1. Alfabetik sırada;

2. Yaradan'ın niteliklerinden söz ederek; Merhametli, bağışlayıcı ve benzeri gibi;
3. Yaradan'ın onurlu isimleri ile: EKYEH, Yod-Hey-Vav, El, Elokim, HaVaYaH, Hancı, Şaday, ADNI;
4. On Sefirot ile: Malhut, Yesod, Hod, Netzah, Tifferet, Gevura, Hesed, Bina, Hohma, Keter;
5. Erdemlilerden söz ederek: atalar, resuller ve krallar;
6. Doğru kabul gören şarkılar ve övgülerle;
7. Yukarıdakilerle kişi Efendisi için nasıl ıslah olacağını bilir;
8. Aşağıdan yukarıya nasıl yükseleceğini bilir;
9. Ve böylece bolluğu yukarıdan aşağıya uzatmayı bilen kişi var olur.

Bu dua tarzlarının hepsinde yüce bir niyet gereklidir.

Ve eğer kişi bu dokuz dua tarzını gerektiği gibi amaçlıyorsa, bu kişi kutsal Efendi'yi onurlandıran birisidir. Bunun hakkında, “Beni onurlandıranı ben de onurlandırırım ve beni hor göreni ben de hor görürüm,” diye yazılmıştır. “O’nu bu dünyada, tüm ihtiyaçlarını görmesi için onurlandıracağım ve dünyadaki tüm milletler, Efendi'nin adının onu ziyaret ettiğini görecekle ve ondan korkacaklar. Sonraki dünyada, inançlılar diyarında, inançlı olmakla ödüllendirilecek, Tora’yı yeteri kadar okumamış olsa bile, Efendi'sini tanımaya baktığı ve bunu hedeflediği için.

Kutsal adla nasıl birleşeceğini ve inanç düğümüyle nasıl bağlanacağını, gerekli bu yere uzanmayı ve Efendi'sinin adını onurlandırmayı bilmeyen birisi için hiç doğmamış olmak daha iyi, özellikle de Amin ile niyet etmemiş ise. Bu nedenle, temiz bir kalp ile temizleyen sular ile dudaklarıyla fısıldayan kişi için “Ve Tanrı der ki, ‘Haydi insan yapalım,’” çünkü insan bu benzer olanla, bu imajla nasıl birleşeceğini doğru dürüst bilir, burada ZA Tzelem [benzer olan] ve Nukva da imajdır.

Tetzaveh [Emir]

39) **“İsrail çocukları arasında,”** her şey “bir” dendiği için, olması gerektiği gibi bir olmak, yalnız İsrail çocukları arasında olur. Çünkü İsrail çocukları, yolları açanın, yolu izi aydınlatanın, kandilleri yakanın altında dururlar, bunlar herkesi aşağıdan yukarıya getiren yukarı Sefira'lardır ve böylece herkes bir olur. Bu nedenle, “Ama sen Yaradan’a tutun,” diye yazılmıştır.

40) **“Ve sen, yakınına.... getir.”** Her şey şu birleşmeleri nasıl birleştireceğini ve Efendi'sine nasıl hizmet edeceğini bilenler tarafından yakına getirilir. Çünkü orada adak olması gerektiği gibi olduğu zaman, her şey – sağ ve sol taraftan - yakına çekilir ve Yaradan'ın yüzünün aydınlığı dünyadadır, tapınaktadır. Böylece Sitra Ahra teslim olur ve gizlenir, kutsal taraf ışık ve neşe ile yönetir.

86) **Dahası, Tora'nın sözleri yalnız orada yerleşir, çünkü şu karanlıktan çıkıp gelen dışında ışık yoktur.** Çünkü bu taraf teslim olduğu zaman, Yaradan yükselir ve zaferi büyür. Ayrıca, Yaradan'ın çalışması yalnız karanlıktan dolaydır, kötünün içinde olandan başka iyi yoktur. Her şeyin mükemmelliğinde iyi ve kötü beraber olduğu için ve kötü iyiyi terk ettiği için. Ve kötülükten çıkan dışında iyilik yoktur. Ve bu iyilikte, Yaradan'ın zaferi artar ve bu işin tamamıdır.

89) Burada bir sır var, bize çölde parlayan bir sır: Bu gün dünyada neden Din [Yargı] uyandı ki? Gerçekten de, tüm sırlar ve tüm değerli kutsallıklar yedinciye, Malhut'a dayanır ve yukarı dünyanın yedincisine, “sonraki dünya,” Bina denir. Tüm kandiller, tüm kutsallıklar ondan Malhut'a parlar ve kutsamaları ve kutsal şeyleri yenileme zamanı tüm dünyaların ıslahatlarına uyulmalıdır, kutsamaları ve kutsallıkları yenilemek için. Böylece bu dünyaların varlığını sürdüren tüm ıslahat aşağıdakilerden, eğer yaptıkları işler dürüst ve erdemli ise, yükselir.

92) Şofar'ın üflenmesiyle İsrail aşağıda uyandığı zaman, Şofar'dan çıkan ses havayı döver ve güçlü kayaya, ayı kapayan Sitra Ahra'ya yükselene kadar gök kubbeyi kırıp geçer. O Rahamim'in uyanışına bakıp bunu bulduğu zaman, yükselmiş duran, ayı kapatan Sitra Ahra şaşırır. O zaman, bu ses durur ve Malhut'tan Din'i uzaklaştırır ve aşağıda Malhut'ta Rahamim uyandığı için, yüksek Şofar, Bina da yukarıda uyanır, bir ses çıkarır, bu Mohin-de-ZA'dır, Rahamim'dir. Sonra ses sesle, Rahamim Rahamim ile buluşur.

94-95) **“Yaradan’a hoşnutlukla hizmet et,”** çünkü insanın neşesi başka neşeleri çeker, yüksek olan neşeleri. Benzer olarak, aşağı dünya, Malhut taçlandığı zaman bu yukarıya da uzanır. Bunun için İsrail Şofar'da bir ses uyandırmak için acele eder, bu ateş, hava ve suyu içerir, orta

çizgidir, bir olan üç çizgiden oluşur ve yukarıya yükselir. Bu iyi taş çarpar, bu onun sol çizgisini inceltir ve şu üç renge – beyaz, kırmızı ve yeşil – boyar, bunlar bu sesin içine dâhil olan üç çizgidir. O zaman, yakışacağı biçimde, yukarıda genişler.

Malhut bu aşağıdan gelen sesle yapılmış olduğu için Rahamim yukarıdan çıkıp gelir ve onun üstünde olur ve böylece Malhut aşağıdan ve yukarıdan Rahamim ile karışır. O zaman Sitra Ahra karışır, gücü azalır ve artık suçlayamaz. Bu iyi taş, Malhut her taraftan Panim'in [yüzün] aydınlığında durur, aşağının aydınlığında ve yukarının aydınlığında durur.

134-136) “Yedi gün Sukkot'ta oturacaksın.” Bu inançtır, tüm Mohin'ini edinmiş olan Malhut'tur. Ve bu mısra bunu yukarı dünya, Bina hakkında söylemiştir. Bu mısra, bu dünya yaratıldığı zaman söylenmiştir.

Yukarı AVI, Aba ve Hohma denen Hohma bilinmeyen ve görünmeyen saraydan, Roş-de-AA'dan çıkıp geldiği zaman bir Masah ortaya çıktı ve çarptı. Ve yukarı Hohma kıvılcımlar saçtı ve yukarı çardak tapınakta, Bina ve İma denen YESHSUT'ta her yana dağıldı. Ve yukarı çardak tapınak VAK oluşturdu, bu ZA'dır. O zaman, Masah'ın kıvılcımları ile herkesi aydınlattı ve “Yedi gün Sukkot'ta oturacaksın,” dedi.

Sukkot Vav'sız [İbranice'de] yazılır çünkü o aşağı çardak tapınaktır, Malhut'tur, bir fener gibidir, içine kandil yerleştirilmiş olan cam bir kap gibidir ve bu nedenle ışık saçır ve tüm ışığını gösterir. Ve o zaman, kıvılcımlar saçan Masah'ın içinde der ki, "Yedi gün Sukkot'ta oturacaksın." Yedi gün, yukarı dünyanın, Bina'dan aşağı dünyaya, Malhut'a olan günleridir. Tüm bu yedi gün, HGT NYHM-de-Bina, Sukkah'a [çardak tapınağa] ışık saçmak için var olur, bu "Davud'un düşmüş olan çardak tapınağıdır," barışın çardak tapınağıdır, Malhut'tur. Ve kutsal insanlar onun gölgeliğinde inanç içinde oturur ve bu gölgelikte oturan kişi şu Bina'nın yukarı günlerinde oturur.

145) Yaradan "Derin ve gizli şeyler ifşa eder." Tüm derin ve gizli şeyleri ifşa eder. Orta çizgi Bina'nın iki çizgisinde derinliği ifşa eder. Bunları ifşa eder, çünkü solun karanlığında ne olduğunu, orada Hasadim yoluğu nedeniyle Hohma ışığının düşüp battığını bilir. Ve eğer karanlık olmasaydı, daha sonra ışık üç çizgi yoluyla ortaya çıkmayacaktı. Karanlığın içinde ne olduğunu bilir, çünkü bunu sağ çizgi içinde içermektedir. Bu nedenle, derinlikleri ve sırları ifşa eder, eğer solun karanlığı olmasaydı, derinlikler ve sırlar ifşa olmayacaktı. Ve karanlıktan ortaya çıkan bu ışık Hohma'dır.

Ki Tissa [Aldığın Zaman]

54-55) **Şu birbirini sevmeyen dostlar bu dünyadan vaktinden önce ayrılırlar.** Raşbi zamanında, tüm dostların arasında sevgi ruhu ve sevgi havası vardı. Bu nedenle onun neslinde Tora'nın sırları ifşa oldu. Rabi Şimon diyecektir ki, “Birbirini sevmeyen tüm dostlar kendileri doğru yoldan sapmaya neden olurlar. Dahası, Tora'ya leke sürerler, çünkü Tora'da sevgi, kardeşlik ve hakikât vardır. İbrahim İshak'ı sevdi; İshak İbrahim'i sevdi ve onlar kucaklaştılar. Ve her ikisi de Yakup'a sevgi ve kardeşlikle tutundular ve canlarını birbirlerine verdiler. Dostlar onlar gibi olmalı ve onlara leke sürmemeli, eğer içlerinde sevgi yoksa onların yukarı değerine – bunlar İbrahim, İshak ve Yakup'tur, HGT'dir - leke süreceklerdir.

Gelecekte kutsallığı yüz yüze göreceğiz, tüm yüzler desteklenecek, çünkü bunlar şu sırrın içinden parlıyor olacaklar.

106) Günah işlemeyen önce İsrail Sina Dağı'nda dururlarken, yılanın kırı onlardan uzaklaştırıldı, ondan beri, dünyadan kötü eğilim iptal oldu ve onlardan defedildi. O zaman, onlar hayat ağacında birleştiler ve en yüksek kademelere yükseldiler ve aşağıya inmediler. Böylece ZA'nın en yüce görünümünü tanıdılar, gözleri parladı, tanıdıkları ve gördükleri için mutlu

oldular. O zaman Yaradan onları kutsal ismin harfleri ile Horev Dağı'nın mücevherleri ile süsledi kuşattı ve böylece, daha önce Mısır'da olduğu gibi yılan onlara hükmedemeyecek ve onları lekeleyemeyecektir.

104) Dostları geldiler ve Rabi Şimon'un ellerini öptüler. “Biz bu dünyaya yalnız bu şeyi duymak için gelmiş olsaydık bile bu bizi mutlu ederdi,” dediler. Ağladılar ve “Yazıklar olsun bize, biz bu dünyayı terk ettiğimizde, kim parlayacak ve Tora'nın ışığını ifşa edecek?” dediler. Bu şey semanın tepesinde parlar, Kral'ın tahtına yazılmıştır ve Yaradan şimdi bu şeyden hoşnuttur. Kutsal Kral'ın huzurundaki neşeye ne kadar çok neşe katılmıştır? Dünyada kim sizin yaptığınız kadar bilgeliğin sözlerini uyandıracak?

120) Tora'nın sırlarını bilen ve Tora'ya sarılan ve “Gece ve gündüz onun üzerine düşüneceksin,” sözlerine uyan erdemliye ne mutlu. Onun faziletiyle sonraki dünyadaki hayatla ödüllendirilecekler. Yazıldığı üzere, “Bu senin hayatın ve günlerinin uzunluğu olduğu içindir.”

Yeni Zohar, Ki Tissa [Aldığın Zaman]

46) Miztva düşüncesinde olan alan kişi, düşüncesi bu olduğu için bunu yapmış gibi olur, çünkü bu düşünce ile Mitzva, Malhut denen yerden çıkıp gelen büyük bir kutsanma

bolluğuna bereketine neden olur. Bu nedenle de bunu Malhut'u yapmış gibi olur. “Ve sen onları yapacaksın.” Düşünce kesinlikle her şeyin başlangıcıdır.

56-59) “Sema Tanrı'nın ihtişamını anlatır.”

Sema Yaradan'dır, ZA'dır. “Anlatır,” onlar “Tanrı'nın zaferi, “denen yeri aydınlatırlar demektir. “Yaradan'ın ihtişamı,” İbrahim'in kızı'dır, Malhut'tur. “Tanrı,” İbrahim'dir, Hesed'dir. “Anlatır,” yazıldığı üzere, “O zaman gördü ve anlattı.” “Ve anlattı,” yazıldığı üzere, “Onun taşları safirin yerindendir,” aydınlığın dünyasındandır. Şu sema, ZA, Tanrı'nın ihtişamı için, Malhut için onu her ıslahatla ıslah eder.

Bu nedenle aşağı İsrail Malhut'a gizlice yukarı pınardan, ZA'dan ışık getirir ve “O'nun krallığının ihtişamının adı sonsuza kadar kutsansın,” der ve “sema” denen yer onlara tanıklık eder.

İsrail bütünlük içinde iken, onlar hakkında tam tanıklık ederler, Yaradan ve İsrail Topluluğu, ZA ve Malhut. O zaman yukarının çiği Atik'in, Keter'in yerinden yakına çekilir. ZA ve Malhut birlik içindeyken bu böyledir, “Başım çiğ ile doludur,” diye yazılmıştır. Çiğde “Tanrı birdir”, Yaradan ve İsrail

Topluluğu birdir, hesabı vardır çünkü İsrail ancak o zaman çiğe layıktır.

82-83) Önce, kiři korkuda, Malhut'ta çaba göstermeli, bu her şeyin kapısıdır ve sonra yazılı Tora'da, yukarıdaki ZA'da çaba göstermelidir. Çünkü gūnahtan korkmayan kişinin inanç kapısından – bu Malhut'tur - girmesine izin yoktur. Ve eęer bir kere bu kapıdan geri çevrilirse her şeyden geri çevrilmiş olur çünkü bu her şeye girmek için geğeceği kapısı yoktur, “Bu Tanrının kapısıdır,” diye yazılmıştır.

Gūnah korkusu bilgelięinden önce gelen kiři, bu kiřinin bilgelięi devam eder çünkü bilgelik, “Senin saę elinin diktięi payandanın” üzerinde oturur, bu, “Tanrının ihtiřamı,” denen korkudur.

VaYakhel [Ve Musa Topladı]

22) Erdemlilerin ruhları ile oynamak için Cennet Bahçesine girene kadar Yaradan hiç hoşnut olmaz.

51) Yaradan'ın, yukarı Merkava ile aşağı Merkava'ya bir olmaları için birleşmeleri için rıza verdiği zaman, yüce kutsallığın, ZA'nın yerinden bir ses gelir ve aşağıdaki şu tüm kutsalları toplar – bu dünyadaki kutsalları – ve – kutsal vekilleri – Mikael, Gabriel, Uriel ve Rafael – ve tüm yukarı kamplar, melekler hepsi birlikte hazır bulunur. Bunun hakkında şöyle yazılmıştır: “Ve Musa topladı,” yani sema, ZA topladı. “İsrail çocukları topluluğunun hepsi,” diye de yazılmıştır. Bunlar on iki yukarı kamptır –Malhut'un bindiği aşağı Merkava'dır – ve bunlar Malhut'u ZA ile Zivug için yükseltirler.

71) Kişi Efendisine hizmet etmeye niyet ederse, bu niyet önce kalbe– tüm bedenın temeli ve sürdürenine – yükselecektir. Daha sonra bu iyi niyet bedenın tüm organlarına yükselecek, organların niyeti ve kalbin niyeti beraber birleşecek ve kendilerine içlerinde oturan utsalığın aydınlığını çekeceklerdir. Ve bu kişi Yaradan'ın parçasıdır. Yazıldığı üzere, “Aranızdan bağış alın.” “Aranızdan” uzatmaktır, bu bağışı, kutsallığı, üzerinize almaktır ve böylece kişi Yaradan'ın bir parçası olacaktır.

98-99) **Yaradan bu dünyayı yarattığı zaman, İsrail gelsin de Tora'yı alsın diye yaratmadı.** Bu dünya Tora ile yaratıldı ve Tora'nın üzerinde durur. Yazıldığı üzere, "Eğer benim anlaşılmam gece gündüz olmasaydı, göğün ve yerin alın yazısını belirliyor olmayacaktım." Tora bu dünyadaki uzun ömürdür ve sonraki dünyadaki ömrün uzunluğudur.

Tora'ya çaba gösteren kişi, Yaradan'ın sarayında çaba gösteriyor gibidir, çünkü Yaradan'ın yukarı sarayı, Malhut Tora'dır, bu sözel Tora'dır, Malhut'tur. Kişi Tora ile uğraştığı zaman, Yaradan orada durur ve onun sesini dinler.

107-108) Her gün dünyadaki insanlara bir tellal seslenir, "Bu mesele sana kalmıştır." Yazıldığı üzere, "Aranızdan Yaradan'a bağış alın. Ve eğer sen bu meselenin senin için zor olduğunu söyleyeceksen, 'Kimin kalbi cömertse, bırak o getirsin.'"

Çünkü duanın anlamı; kişinin Efendi'sinden korkması ve kalbini ve niyetini bir duada hedefleyerek, yukarı ıslahatları yapmasıdır, önce yukarı meleklerin söylediği şarkıları ve övgüleri söyleyerek. Ve bu İsrail'in aşağıda söylediği bu övgülerin sırasında Malhut kendisini, kocası için süsleyen bir kadın gibi süsler ve bezer.

114-116) **Ben bu meseleyi Rabi Şimon'un sırları arasında duyduğum** ve sen yüce inançlı kişi, senin dışında hiç

kimseye bunu ifşa etmeme izin verilmedi. Malhut insanların ruhunu ve canını tek bir Dvekut [bağlanma] arzusunda yakaladığı zaman, ruhunu bu Dvekut'ta dâhil etmek için, kişi kalbini ve niyetini buna koyar ve ruhunu bu arzu ile Dvekut içinde verir. O zaman eğer ruhunu adaması, bu yakaladığı nefeslerin (canların) [nefeşot] ve ruhların [ruhot] arzusu tarafından kabul görürse, bu kişi, bu dünyada ve sonraki dünyada hayat demeti içinde demetlenir.

Kral ve kraliçe, Tora ve Mitzvot, aşağıda ve yukarıda tüm yönleri içermeli ve Neşamot ile taçlanmalıdır, şu ruhunu [Neşamot] verenler aşağıda Neşamot ile taçlanırlar ve yukarıda Neşamot ile taçlanırlar. Eğer kişi kalbini ve iradesini tamamen buna verirse ve aşağıdan Nefeş'ini kendi iradesi ile Dvekut'a verirse, Yaradan aşağıda ona - yukarıdaki barış gibi - barış, Yesod, gönderir, kraliçeyi kutsayan ve kraliçeye dâhil olan ve onu her yönde taçlandıran Yesod'u gönderir.

Benzer olarak, Yaradan da bu kişiyi 'Barış' diye çağırır, yazıldığı üzere "Ve Efendi onu 'Şalom' [Barış] diye çağırırdı."

118) Rabi Aba dedi ki, "Yazıklar olsun Rabi Şimon, sen hayattasın ama ben şimdiden senin için ağlıyorum. Senin ardından ağlamıyorum, dostlar için ağlıyorum, sen gittikten sonra yetim kalacak dünya için ağlıyorum." Rabi Şimon yukarıdan ve aşağıdan yanan bir kandilin ışığı gibidir.

Dünyadaki tüm insanlar, bu aşağıda yakılan ışıkla aydınlanır. Bu aşağıdaki ışık ayrılıp gittiği ve yukarıdaki ışık olduğu zaman yazıklar olsun bu dünyaya. Tora'nın ışığı ile bu dünyayı kim aydınlatacak?

121) Bu Yaradan'ın huzurunda kişinin edeceği duayla ilgilidir, bu çok yüce bir iştir, Efendi'sinin işinden daha onurludur. Yaradan'ın bazı işi vardır ki bu bedenin içindeki iştir, yani eyleme dayanan Mitzvot'tur, ve Yaradan'ın bazı işi vardır ki bu daha çok içsel bir iştir, bu en önemli olandır, yani konuşmaya ve kalbin niyetine bağlı olandır.

123) Kişinin duası Rua'nın [ruhun] işidir, Behina Bet'in işidir ve konuşmaya dayanır. Bu yüksek bir sırdır ve insanlar, kişinin duasının havayı yarıp geçtiğini, gök kubbeyi yarıp geçtiğini ve kapıları açıp yukarı yükseldiğini bilmezler.

150) Duasını uygun biçimde nasıl yapacağını bilen kişiye ne mutlu. Bu duada, Yaradan'ın taçlandığı duada, o İsrail'in duası tamamlanana kadar, bu dua yükselene ve tamamlanmış olan duaya katılana kadar bekler ve ondan sonra yukarıda ve aşağıda her şey olması gerektiği gibi mükemmel olur.

163) Buna “fırtına,” denir, çünkü bu her şeyi yukarıya ve aşağıya estirir ve bunun karşısında hiç kimse duramaz. Kuzeyden gelir, bunun için, “Kuzeyden kötülük kırılıp atılacak” diye yazılmıştır. Bu, kendisi Masah-de-Malhut-de-Midat-Ha-Din’in haşin Dinim’idir. Ve o kuzeyden Hohma’yı sol çizgiden çekmek için gelir, tıpkı Klipot’un hepsine yaptığı gibi. Çünkü kuzey dışında da bazı başka Behinot bu fırtınalı rüzgârı yakalar. Bu kuzeyden gelir yani kuzeyin Dimim’ini de edinmiştir.

183-184) Bu en aşağı nokta, Malhut yükseldiği ve ortaya çıktığı zaman, yani “görüş” denen Hohma’yı edindiği zaman ve yukarı Mohin ile bezendiği zaman, yukarıda ve aşağıda her türlü neşe ve keyif vardır ve tüm dünyalar mutluluk içindedir. Şabat gecesi, bu nokta kendi ışıklarının içinde genişler ve kanatlarını tüm dünyaya açar, diğer tüm hükümdarlar uzaklaşır ve dünya korunur.

O zaman Neşama ruhu İsrail’e eklenir, herkese ve her birine, bu eklenen Neşama ile tüm hüznü ve öfkeyi unuturlar ve yukarıda ve aşağıda yalnız mutluluk vardır. Bu ruh aşağıya geldiği ve bu dünyadaki insanlara katıldığı zaman, Cennet Bahçesi’nin parfümleri ile yıkanır, aşağı iner ve kutsal insanların üzerinde durur. Bu ruh uyandığı zaman ne mutlu onlara.

225) Bu dünyanın Efendi'sinin adı kutsansın. Senin tacın ve senin mekânın kutsansın. Senin insanlarına, İsrail'e olan lütfun daim olsun; tapınağında sağının kefareti senin insanlarına verilsin, üzerimize en iyi ışığını ver ve dualarımızı merhametle kabul et. Hayatlarımızı iyilik içinde uzatmak senin dileğin olsun, böylece, ben senin hizmetkârın, erdemliler arasında sayılayım, bana merhamet et, beni ve benden olan herkesi koru, onlar senin insanlarındır, İsrail'dir.

“Her şeyi besleyen ve her şeyin varlığını sürdüren sensin. Her şeyi sen kontrol edersin. Krallara sen hükmedersin ve krallık senindir. Ben Yaradan'ın hizmetkârıyım, onun ve onun muhteşem kanunu [Tora] önünde her zaman boynumu eğirim. Hiç kimseye güvenmem, Yaradan'ın hiçbir çocuğuna bel bağlamam, ama yalnızca gök kubbedeki Tanrıya güvenir, dayanırım, o gerçek Tanrıdır, onun kanunu doğrudur, onun elçileri gerçektir ve bolluk şefkat ve hakikât ortaya koyar. Ona güvenirim, şükran duyarak onun şanlı ve kutsal adına güvenirim. Kalbimim senin kanuna açmak senin dileğin olsun, bana oğullar ver ki onlar senin arzunu yerine getirsinler. Kalbimin arzusunu yerine getir, senin tüm insanların İsrail'in kalbinin arzusunu yerine getir, iyi bir hayat için, barış için. Amin.”

228) Tora'yı okuyan kişi kalbini ve iradesini okuduğu bu şeylere hedeflemelidir. O Efendi'sini sözlerle tüm halka

temsil eder çünkü o yukarıdaki gibidir, Tora'yı verdiği zamandaki Yaradan gibidir. Bu nedenle, Tora'nın içini okumada yükselen kişi önce kendi evinde işlerini düzene sokmalıdır, eğer düzene sokmazsa, Tora'nın içini okumayacaktır. Nasıl bileceğiz? Yaradan'ın Tora'yı kutsal halkına söylemeden önceki sözünden. Bu "O zaman onu gördü ve ortaya çıkardı; onu belirledi ve de araştırıp buldu" diye yazılmıştır. Daha sonra "Ve insana dedi ki, 'Bak işte, Efendi korkusu bilgeliktir.'" diye yazılmıştır. Nitekim insana söylemeden önce, Yaradan her sözü kendi içine yerleştirdi, Tora'nın tüm okuyucuları da böyle yapmak zorunda kalsın diye.

279-282) Rabi Aba ve tüm diğer dostları kalktılar ve dediler ki, "Ne mutlu bize ki Yaradan bizim önümüze bu yolu koydu." Rabi Aba dedi ki, "Yaradan sizinle bağ kurmam için bana bu yolu verdi. Ne mutlu bana, bu yolla ödüllendirildim."

Dışarı çıktığım gün, bir ışığın üç ışığa ayrıldığını gördüm, benim önümden gittiler ve saklandılar. Dedim ki, "Kutsallığı görmüş olmalıyım, ne mutlu bana. Ve şimdi görmüş olduğum bu üç ışık sizlersiniz. Sizler ışıksınız, bu dünyayı ve sonraki dünyayı aydınlatacak olan aydınlıksınız."

“Şimdiye kadar, tüm şu gizli mücevherlerin sizin mülkiyetinizde olduğunu bilmezdim. Bu sözlerin Efendi'nizin emrinin iradesi ile söylenmiş olduğunu bir kere gördüğümde, tüm bu sözlerin bu gün yukarı tahta, yani Bina'ya yükseldiğini anladım, yüzlerin vekili, Matat bunları alır ve Efendi'sinin tacının içine yöneltir. Bu gün, HGT NHY'nin karşı tarafında, tahtın onurunda, Bina 60 kutsal Merkavot [arabalar/topluluklar] ile taçlanır, bu gün burada söylenen bu sözlerle.

Bu sürede, Güneş battı. Gece yarısında, onlar Tora ile uğraşmak için kalktılar, Rabi Aba dedi ki, “Bundan böyle, Cennet Bahçesi'ndeki erdemliyi taçlandıran şeyler söyleyeceğiz, çünkü şimdi Yaradan'ın ve Cennet Bahçesi'ndeki erdemlilerin dünyadaki erdemlileri dinleme zamanıdır.”

299) “Gök kubbelerin ortasında, İsrail topraklarının üzerinde Gvilon denen bir kapı vardır.” Kademenin ortasındaki bu yeni Siyum aşağıdakiler için bir geçit hâline gelir ve böylece onlar yükselip yukarıdakilerden edinebilirler. Bu geçidin altında, bunlar yoluyla Malhut-de-Atzilut'un 70 ismini, AB'in aydınlığını, 70 milletin 70 vekilini, edinmek için aşağıya açılan 70 başka geçit daha vardır. Bu geçitten, yukarıya üst tahta erişen bir yol gider, çünkü buradan Malhut-de-Atzilut'a yükselmek mümkün olur.

304) Cennet Bahçesi'nin üzerindeki kubbeye 22 harf yazıldı ve kazındı. Bunların her biri bu bahçenin üstüne yukarı çiğden çiğ damlatır. Bu çiğde, yani Hasadim'in aydınlığında, bu ruhlar yıkanır ve Dinur Nehri'nde kendilerini arınmak için yıkadıktan sonra şifa bulurlar. Çiğ yalnız bu kubbeye yazılmış ve kazınmış olan harflerden aşağıya gelir, çünkü bu harfler Tora'nın hepsidir, Tora diye adlandırılan ZA-de-Atzilut'tan uzanırlar, Tora'nın ateşinden ve suyundan yapılmıştır, ZA-de-Atzilut'un ateşinden ve suyundan.

Bu nedenle onlar, bu dünyada Tora Lişma [Tora'nın hatırı için Tora] ile uğraşanların hepsinin üzerine çiğ atarlar. Bu sözler Cennet Bahçesi'ne yazılmıştır ve Cennet Bahçesi'nin üzerindeki kubbeye kadar yükselirler, 22 harften ruhu besleyen çiği alırlar. Yazıldığı üzere, “Benim öğretim yağmur gibi yağsın, benim konuşmam çiğ gibi damıtılsın.”

Kubbenin ortasındaki geçit yeni Sium'dur ve Cennet Bahçesi'nin orta kademesinde Malhut'un Bina'nın olduğu yere yükselmesiyle yapılmıştır. Bu Sium nedeniyle, yarım kademe, Bina ve TM, aşağı kademeye –Cennet Bahçesi'nin toprağına – düşmüştür. Gadlut zamanında, Malhut kendi yerine döndüğünde, Bina ve TM kendi kademelerine, kubbeye yükseldiklerinde, aşağı kademeyi de - şu Cennet Bahçesi'nin toprağında olan ruhları da - beraberlerinde götürürler.

Bundan sonra, Bina'nın içinde yapılmış olan bu yeni Sium, aşağıdaki için yukarıdakine yükselmek için bir geçit hâline gelir.

Ve başlangıçta şu, aşağıya Cennet Bahçesi'nin toprağına düşmüş olan Bina ve TM, Cennet Bahçesi'nin toprağının kademesine tutunurlar, onlar Cennet Bahçesi'nin toprağına çakılmış olan ve kubbenin ortasındaki geçide erişen uzun bir sütun olarak kabul edilirler. Bu sütun sayesinde, ruhlar Cennet Bahçesi'nin toprağından Cennet Bahçesi'nin kubbesine yükselirler. Bu, Gadlut zamanıdır, Cennet Bahçesi'nin kubbesine tekrar yükselmek için Bina ve TM'in sütun olarak kabul edildiği zamandır, Cennet Bahçesi'nin toprağında olan ruhları da beraberlerine alarak onları Cennet Bahçesi'nin kubbesine yükseltirler.

Kubbenin içinde, bahçenin üzerindeki kubbenin ortasındaki geçitten ışığın üç rengi, birbirine dâhil olarak girer. Bunlar HBD'dir ve orada yükselen sütunun renklerini aydınlatırlar. O zaman bu sütun birçok renkte ışıltılarla parıldar ve ışıldar, bu sütunla kubbeye yükselen erdemliler bu sütun yoluyla kubbeden bu ışıkları edinirler. Her saatte, erdemli yukarının parlaklığıyla aydınlanır ve bu her zaman için geçerli olur. Ancak, her Şabat gününde ve her ayın başında, kutsallık bu kubbeye diğer zamanlara göre daha çok ortaya çıkar ve tüm erdemliler gelir ve başlarını eğerek onu selamlarlar.

Bu kıyafetlerle ödüllendirilenlere ne mutlu! Bu kıyafetler, kişinin bu dünyada Tora'nın Mitzvot'u ile yaptığı iyi işlerdendir, eyleme dayanan Mitzvot ile. Ruh onların içinde, aşağı Cennet Bahçesi'nde durur ve bu onurlu kıyafetleri giyinir.

309) Ruh yukarı geçit yoluyla yükseldiği zaman, diğer yüce ve onurlu kıyafetler ona temin edilir, bu kıyafetler, niyete ve kalpte hedeflenmiş olan Tora'ya ve duaya bağlı olan Mitzvot'tan yapılmıştır. Çünkü bu niyet yükseleceği zaman, bununla taçlandırılmış olanlara taçlanacaklardır, bunun bir parçası bu kişide kalır ve ruhların giyinmesi ve yükselmesi için olan ışığın giysileri bundan yapılır. Aşağı Cennet Bahçesi'ndeki ruhların bu giysileri her ne kadar eyleme bağlı olsa da, kubbeye yükselmiş olanlar yalnızca ruhun niyetine bağlıdır ve meleklerin, kutsal ruhların arasında dururlar. Rabi Şimon'un Eliyahu'dan öğrendiği şudur, aşağıda toprağın Cennet Bahçesi'nin giysileri eyleme dayanır, yukarının giysileri kalpteki niyete ve hedefe dayanır.

409) Kişinin bedeni ve ruhu duada ıslah olur ve mükemmelleşir. Dua ıslahatların ıslahıdır bunlar bir olarak ıslah olurlar. Dört ıslahat vardır: 1) Kendini tamamlanmak için ıslah etmek, 2) Bu dünyayı ıslah etmek, 3) Cennetin tüm orduları içinde yukarı dünyayı ıslah etmek, 4) Kutsal Merkavot

içinde ve yukarı ve aşağı tüm dünyalarda kutsal ismi ıslah etmek.

417-419) **Korku ile ödüllendirildikten sonra sevgi vardır.** Kişinin kafasının üzerinde solda korku var olduktan sonra sevgi uyanır, bu sağdır, içindeki Hesed'e göre ZA'dır. Sevgi nedeniyle yukarıdaki yüce bir yere tapınan ve sonraki dünyanın Keduşa'sına, Bina'sına tutunan taçlanmak ve sağ tarafa, Hesed-de-ZA'ya tutunmak için yükselir, üzerinde Bina vardır.

Korku tarafından gelen iş saygı görür ancak yukarıya ZA'ya tutunmak için yükselmez. Sevgi nedeniyle tapındığı zaman, kişi yükselir, yukarıda taçlanır ve sonraki dünyaya tutunur. Bu sonraki dünyaya çağrılan insandır. Ne mutlu ona, o korkunun yerine hâkim olduğu için hiç kimse ona korku kademesinden hükmedemez ama ancak sevgi seviyesinden, sağdan, ZA ve Malhut'un birliğinden hükmeder.

Sonraki dünyaya lâıyk olan birisi, Yaradan'ın adını birleştirmeye ve organları, ZON ve yukarı kademeleri, aşağı ve yukarı AVİ'yi bunların hepsini dahil ederek birleştirmeye gerek duyar ve bunların hepsini düğümlerle bağlayarak Ayn Sof'a getirmeye gerek duyar. Yazıldığı üzere, "Hey İsrail duy, Efendimiz Tanrı'dır ve Efendi birdir. "

425-428) “Bir” sözünün amacı Malhut’tan yukarıya her şeyi birleştirmektir, niyeti yükseltmek, her şeyi tek bir düğümle bağlamak ve amacı korku ve sevgi ile Ayn Sof’a yükseltmektir. Ayn Sof’a yükselen niyet ve amaç bu kademeleri ve organları terk etmeyecek, bunların hepsinin içinde, hiçbirini eksik etmeden, onlara bağlanmak için niyetini yükseltecek, böylece onların hepsi, AynSof’ta tek bir düğüm olacak.

Bu ıslahat içinde birleşmektir.

Tüm sırların birliğini “bir” sözüne dâhil etmek isteyen kişi daha iyidir. Bundan dolayı “bir”i [Şema okumasında] uzatırız, bu niyeti yukarıdan aşağıya uzatmak ve aşağıdan yukarıya yükseltmek ve böylece her şeyin bir olması içindir.

“Bir,” sözü aşağı, yukarı ve dünyanın dört yönüdür. Yukarı ve aşağı, AVİ ve ZON’dur, birleşmek zorundadırlar ve dünyanın dört yönü yukarı Merkava, Haze’nin yukarısında HGTM-de-ZA’dır, her şeyi tek bir bağla, tek bir birleşmede Ayn Sof’a kadar dâhil etmek içindir.

437-438) **“Ve şu efendiden korkanlar aralarında konuştular ve Efendi onları dinledi ve duydu** ve onun huzurunda bu efendiden korkanlar ve efendinin adına saygı duyanlar için bir hatıra defteri yazıldı.” Şöyle yazılmıştır, “Böylece.... konuştu,” yani yukarıyla konuştu. Bu, tüm kutsal

Merkavot ve tüm kutsal orduların Yarden'in önünde birbirleri ile konuşmasıdır.

Çünkü söyledikleri bu kutsal sözler yükseldi, bazıları koşuşturdu ve bunları yukarıya kutsal Kral'ın huzuruna taşıdılar, şu yukarının ışıkların içinde birkaç taçla taçlandırıldılar ve hepsi kutsal Kral'ın huzurunda konuştular. Bu sevinci kim gördü, kubbeye yükselen şu övgüleri kim gördü? Bu sözler yükseldiği zaman kutsal Kral bunlara bakar ve bunlarla taçlanır, onlar yükselir ve Kral'ın kucağına otururlar ve Kral onlarla oynar. Buradan, onun kucağından onun başına yükselirler ve onun başına taç olurlar. Bu nedenle Tora “Ve ben her gün memnun olacağım,” der. “Oldum,” demez ama gelecek zamanda “olacağım,” der. Bu, her zaman yukarı sözler O'nun huzuruna yükseldiğinde, olacaktır.

438) Ancak bu metin sevgiden dolayı pişmanlıkla ödüllendirilen şu erdemlilerden söz eder, günahların erdemler hâline geldiği zamandan söz eder. Ve günahlar ne kadar büyükseler, o kadar büyük erdemler hâline gelirler. Buradan çıkan sonuç, bu erdemliler başta kafa yorup, “Tanrıya hizmet etmek boş yere,” demişlerse bundan büyük bir günah yoktur ve sonra bu sapkın sözler, sevgiden dolayı ettikleri pişmanlıkla, büyük erdemler hâline gelir. O zaman şu Efendi'den korkanların birbirlerine söyledikleri bu sapkın sözler, şimdi

erdem hâline gelmiş kabul edilirler ve bu büyük tersine dönüş, bu büyük memnuniyet Yaradan'ın huzurunda olur.

463) Efendisinin Mitzvot'unu sürdüren kişiye ne mutlu, bu kişi bunların sırlarını bilir. Tora'da yüksek sırlara, ışıklara ve yüce parıltılara dayanmayan tek bir Mitzva yoktur. Ancak insanlar efendilerinin ihtişamını bilmezler ve dikkâte almazlar. Tora ile uğraşan erdemliye ne mutlu. Onlar bu dünyada ve sonraki dünyada mutludurlar.

481-482) Tütsü bağı bağlar. Birleştirir, ışığı aydınlatır, kiri pisliği uzaklaştırır ve Dalet harfi Hey harfi hâline gelir, ZA ile Zivug öncesinde Malhut Dalet olduğu için, Hasadim'den yoksun olduğu için aydınlatmaz, yoksuludur. Ancak ZA onunlar evlendiği zaman, Hohma onu Hasadim ile giydirebilir ve o tam bir mükemmellikle aydınlatır ve Hey harfi hâline gelir.

Tütsü ZA ile Malhut'un birleşmesini birleştirir ve böylece Dalet'in Hey hâline gelmesine neden olur. Bu yolla, Hey Vav ile ZA ile bağlanır. Malhut için bolluk bereket almak için Vav yükselir ve ilk Hey'de, Bina'da taçlanır. Ve ilk Hey, Bina, Yod harfinde, Hohma'da, ZA'ya vermek için parlar ve hepsi Ayn Sof'a bir dilek yükseltirler ve hepsi – Hohma, Bina, ZA ve Malhut – Yod-Hey-Vav-Hey hâline, tek bir düğüm hâline gelirler. Bunların hepsi tütsü tarafından yapılır.

Bundan sonra her şey bu bağla bağlı olduğu için, her şey Ayn Sof'ta taçlandı ve kutsal isim parladı ve her yönde taçlandı ve dünyalar sevinç içindeydi, kandiller yandı ve tüm dünyalarda kutsamalar ve yiyecek vardı. Ve bunların hepsi tütsüde geldi.

484) Bu dünyada ve sonraki dünyada İsrail'e ne mutlu, çünkü onlar yukarıda ve aşağıda ıslahatları nasıl yapacaklarını bilirler, ıslahatları yukarıdan aşağıya yapılması gerektiği gibi, her şey tek bir bağla bağlanana kadar, bu yüce bağda, bu tütsüde bağlanana kadar yapılması gerektiğini bilirler. Onlarla Yaradan okunan, bu yazılı harflerde, HaVaYaH'da ıslahatlar yapılması gerektiği zaman ne yapılması gerektiğini bilirler.

492) **Kabın kırılmasıyla ve sonra yılanın baştan çıkarması ile bilgi ağacı günahı yoluyla**, 320 kutsallık kıvılcımı yayılır ve Klipot'a düşer. Bizim Tora ve Mitzvot ile tüm işimiz bu kıvılcımları seçip ayırmak ve kutsallığa geri döndürmektir ve bu ıslahatların sonu olacaktır. Yazıldığı üzere, "Ölümü sonsuza kadar yutup yok edecek." Ancak biz 288 kutsallık kıvılcımını seçip ayırmak zorundayız, son 32 kutsallık kıvılcımını seçip ayırmamıza gerek yok, bu 288 kıvılcımın seçilip ayrılması ile bu son 28 kıvılcım kendi kendilerine seçilip ayrılacaktır.

495-496) **O zaman, tüm kamplar Galili topraklarının üzerine yükseldiği zaman, onların hepsi gidecekler,**

her biri atalarının miras hissesine gidecek. Yazıldığı üzere “Ve her biriniz kendi mülkünüzü döneceksiniz” ve onlar birbirini tanıyıp kabul edecek. Yaradan herkese nakışlarla süslenmiş elbiseler giydirmeye yazgılıdır ve onların hepsi gelecek ve Yeruslayim’de efendilerini övecekler. Böylece kalabalıklar orada bağ kuracaklar ve Yeruslayim her tarafa dağılacak, sürgünden döndükten sonra, orada bağ kurdukları zaman yayılmış olandan daha fazla yayılacak.

Bağ kurdukları ve efendilerini övdükleri zaman, Yaradan onlardan memnun kalacak. Yazıldığı üzere, “Onlar gelecekler ve Ziyon’un tepesinde mutluluktan haykıracaklar.” Daha sonra, her biri kendi hissesine ve atalarının hissesine, “Efendinin başışını akıtacaklar,” diye yazılmıştır. Ve İsrail’in hissesi yüce Roma’ya kadardır ve orada onlar Tora öğrenecekler. Yazıldığı üzere, “Sen, toz toprak içince yatan sen, uyan ve mutlulukla haykır” ve İsrail’in hissesi büyük Roma’ya kadar erişecek ve orada onlar Tora öğrenecekler. Bu şu demektir yani onu ele geçirecekler ve kutsallığa geri getirecekler.

Pekudey [Hesaplar]

1) “Tüm nehirler denize dökülür ama yine de deniz dolmaz,” diye yazılmıştır. Tüm bu nehirler, dolmuş olan ve büyük denizi yani Malhut’u aydınlatmak için çıkıp gelen nehirler ve kutsal pınarlar, Sefirot-de-ZA’dır. Ve büyük deniz bu nehirlerle dolduğu zaman sular yayar ve otlaktaki hayvanları sular, yazıldığı üzere, “Otlığın tüm hayvanlarını sularlar,” bunlar BYA kademeleridir.

17) "Sana gösterilmiş oldu." "Sen" parlamayan aynadır, Malhut’ur, onun içinde ona tüm bu biçimler gösterildi. Ve Musa onların hepsini düzeltilmiş biçimleri içinde gördü, kişinin, bütün biçimleri gösteren, kristal bir lambanın içinde, bir aynanın içinde gördüğü gibi. Ve Musa onlara baktığı zaman, onları şaşırtıcı buldu, çünkü orada, Malhut'ta, her şey kendi ruhsal formunda durur, ama her biri biçimini bu dünyadaki hâyâli biçimle eşitlemiştir, Çadır tapınağın içinde.

50) “O senin zamanının inancı olacak, bilgeliğin kurtuluşunun gücü ve bilgisi olacak; Efendinin korkusu O'nun hazinesidir.” Bu dünyada Tora ile uğraşan, buna zamanı olmakla ödüllendirilmiş olan kişinin arzusunu Yaradan’a, ZA’ya hedefleyecek, Yaradan’a niyet edecek inancı olmalıdır. Malhut’ta semayla, ZA ile evlenecek olan “isim,” denir çünkü inanç yani Malhut, ZA ile bağlanmaya niyet etmiştir. Yazıldığı

üzere, “Senin zamanının inancı, burada “Senin zamanın,” Tora’nın ZA’nın zamanıdır ve inanç ile – Malhut – ile bağ kurmak içindir. Hesed’i Din’e dâhil etmek, “Kurtuluşun gücü,” çünkü güç Din’dir ve kurtuluş Hesed’dir. “Gücü ve bilgisidir.” Bunların biri diğerinin üzerindedir çünkü Hohma gizli ve saklıdır, Hohma yalnız Daat yoluyla ortaya çıkacağı için bunlar biri diğerinin üzerine yerleştirilmelidir.

80-81) Sağ taraf her zaman tüm dünyayı korumak, aydınlatmak ve kutsamak için durur. Bu nedenle, eren kişi, sağ taraf, Hesed, her zaman insanları kutsamaya hazırdır çünkü dünyanın tüm kutsamaları sağ taraftan gelir ve eren kişi önce alır. Bu nedenle, eren kişi yukarı ve aşağı kutsamalarla görevlendirildi, Hesed yukarıda ve eren kişi aşağıda.

Eren kişi insanları kutsamak için ellerini uzattığı zaman, onun üzerine kutsallık gelir ve ellerini doldurur. Sağı yükseltmek ve soldan daha güçlü kılmak için sağ elini sol elinin üzerine kaldırır. Böylece eren kişinin ellerini uzattığı tüm kademeler her şeyin kaynağından kutsanırlar. Kuyunun kaynağı erdemli olandır, Yesod’dur. Her şeyin kaynağı sonraki dünyadır, Bina’dır, bundan tüm yüzler, tüm Mohin aydınlanır, çünkü o her şeyin pınarı ve kaynağıdır ve tüm kandiller ve tüm ışıklar buradan yakılır.

93-94) Deniz dalgalarını öfke ile yükselttiğı ve dalgalar yükselip dünyayı yıkadığında, gelip denizin kumunu gördükleri zaman derhâl kırılıp sakinleyip geri dönerler ve dünyaya hükmedemezler ve dünyayı yıkayamazlar.

Benzer olarak, İsrail denizin kumu gibidir. Dünyanın geri kalan milletleri ise – sert Dinim ile öfkeli – denizin dalgaları gibidirler, İsrail Yaradan'a bağılıdır, onlar geri döner ve İsrail'in önünde kırılırlar ve dünyaya hükmedemezler.

109) “Yaradan masasına oturduğı zaman benim parfümüm güzel kokusunu yayacak.” “Yaradan masasına oturduğı zaman,” Yaradan'ın, Bina'nın İsrail'e Tora'yı verdiğı ve Sina'ya geldiğı zamandır. Bu Bina'nın, Tora İsrail'e verildiğı zaman aydınlanan, Mohin-de-Yehida-de-ZA'yı ifşa etmesidir. Onunla olan birkaç Merkavot vardır, bunların hepsi de kutsal Merkavot'tur, sol çizgidir, hem de yukarı Tora'nın Kaduşı'sından, sağ çizgiden, yukarı kutsallıklardır. Hepsi oradaydı ve Tora, orta çizgi, ateşin alevlerine verildi. Her şey ateştendi, Gevura'nın tarafındaki siyah ateş üzerine Hesed'in tarafındaki beyaz ateşle yazılmıştı. Çünkü orta çizgi HG'den oluşur, sağ ve sol, harfler uçuyordu ve havada yükseliyordu. Havanın içinde, aşağı kademeler uçacak ve yukarıdakilere yükselebilecekti.

170-171) Kişinin bu dünyada yaptığı iyi işler, Yaradan'ın huzuruna çıkmadan önce, kişiye bu dünyada bir giysi dikmek için parlak yukarı ışığı çeker. Giydiği bu elbisenin içinde, aydınlatan aynayı görür ve keyfine varır, yazıldığı üzere, “Efendinin güzelliğine bakmak ve sarayını ziyaret etmek için.”

Bu nedenle ruh bu iki dünyada özel elbiselere bürünür, böylece hepsinde – aşağı bu dünyada ve yukarı dünyada - bütünlüğü olacaktır. Bu nedenle şöyle, “Yalnız erdemli olan senin ismine şükrânlarını sunacak, dürüst olan senin huzurunda oturacak.” yazılmıştır. Bu dünyada, “Yalnız erdemli olan senin ismine şükrânlarını sunacak;” o dünyada, “Dürüst olan senin huzurunda oturacak.”

211-212) **“Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı,” diye yazılmıştır, gök ZA’dır ve yer Malhut’tur**, o zamanda bu yana çadır tapınak her şeye göre, aşağı dünyanın, Malhut’un benzerine ve yukarı dünyanın, ZA’nın benzerine göre yapıldı. Yaradan'ın bu dünyada yaptığı tüm işler yukarıdakiler gibidir. Çadır tapınak da böyledir; Onun tüm işleri yukarı dünyanın işleri ve benzeri gibidir.

Çadır tapınak işinin tüm anlamı budur. Tümü yukarının ve aşağının işleri ve ıslahatlarıdır, bu dünyada, yukarıda oturanlar da, melekler de ve aşağıda oturanlar da, insanlar da kutsallığı damıtır. Aşağı Cennet Bahçesi, Malhut, yukarı

Cennet Bahçesi, Bina gibidir. Bu dünyanın tüm imajları ve tüm biçimleri oradadır, bunun sonucu olarak, çadır tapınağın işi ile gök ve yerin yani ZA ve Malhut'un işi de tek ve birdir.

233-235) Kral Davud her zaman Yaradan'ın önünde kendisini eğdi, Yaradan'ın önünde kendisini eğen kişiyi Yaradan her zaman herkesin yukarısına yükseltir. İşte bu nedenle Yaradan Davud'u bu dünyada ve sonraki dünyada istedi.

Benzer olarak kişi kendisini kendi gözünde küçümsemeli ve Yaradan'ın istediğı tek bir Kli olmak için her şeyde kendisini alçaltmalıdır.

262) “Yaradan'ın sırrı Ondan korkanlar içindir ve Yaradan'ın yaptığı anlaşma, bunu onlara tanıtmaktır.” Gizlenmiş olan yukarı sır, yalnız Ondan korkanlar için durur, her zaman Yaradan'dan korkanlar, bu yüce sırlara lâıyk olanlar ve bu sırları, bunlar yüce sırlar oldukları için kendi içlerinde olması gerektiğı gibi gizleyip saklayanlar için durur. Ancak, “Onun anlaşması bunu onlara tanıtmaktır,” bu sır kutsal anlaşmanın içinde durur. “Bunu onlara tanıtmak için,” çünkü bu yer, ifşa etmenin ve tanıtmanın yeri olduğı için, çünkü Yesod Malhut'un içindeki Hohma ışığını gizlediğı için. Malhut yoluyla, “Bunu onlara tanıtmak için.”

291) **Tevuna [sağduyu] içinde gören birisi, Efendi'sinin bilgeliğini bilecek ve buna saygı duyacak ve orada Efendi'sinin - kutsal çadır tapınakta gizlenmiş - anahtarlarının olduğu bu yüce meseleleri bilecek.**

337) Bu nedenle Yaradan kutsal birliğin içindeki tek millete, kutsal İsrail'e onları her şeyden koruyacak bir öğüt verir.

343) **Birlik düğümü ile bağı olan** ve her gün inancın, “çadır tapınak” denen Malhut'un birliğini birleştiren tüm bu erdemliler bu tahtirevanı, Malhut'u Musa'ya, ZA'ya getirene kadar yükseltirler. Onlar hakkında “Ve onlar çadır tapınağı Musa'ya getirdiler,” diye yazılmıştır. Erdemliler onu Musa ile birleştirdiğinde, birliği tamamen bağlayarak, bu bağladıkları birlik bağının faziletiyle, hayatın kaynağından kutsanmalar edinirler. Yazıldığı üzere “Ve Musa tüm çalışmayı gördü,” yani her şeyin birliğini gördü ve sonra, “Musa onları kutsadı,” yani Musa'nın durduğu yerin, ZA'nın kademesinden kutsamalar edindiler. Bunlar kutsal tüm işi yapan bilgilerdir, çünkü onlar kutsal işi nasıl düzenleyeceklerini, kurdukları birlik yoluyla bilirler.

344) **Dua eden ve birliği bağlayan kişi, yukarıdan bakılır. Eğer dua ve düğüm tamamsa, öncelikle tüm kutsamaları geldiği yerden bu kişi kutsanır.**

349-350) **“Yakılarak sunulan kurbanın kuralıdır budur. Bu, bütün gece sunaktaki odun ateşinin üstünde yükselir,”** diye yazılmıştır. Sonraki dünyada, Bina'da herkes bir olacak. Yakılarak sunulan kurbanı, Bina ile Dvekut'tan [bağlanmadan] sonra “kutsalların kutsalı,” denir. Şu nedenle Malhut'a “yakılarak sunulan kurban” denir çünkü o yükselir ve ZA'da ve Bina'da taçlanır, tek bir bağla ve mutlulukla her şeyin bir olması için.

ZA'ya ve Bina'ya yükseldiği için, şöyle yazılmıştır, “Yakılarak sunulan kurbanın kuralıdır budur,” [İbranice'de *Ola* hem ‘yakılarak sunulan kurban’ hem de ‘yükselmek’ anlamındadır] erkek ve dişi beraberdir. “Bu” Nukva'dır, “Kural” Tora [kural] denen ZA'dır. Yazılı Tora ZA'dır; sözel Tora Malhut'tur. “Yükselmek” [aynı zamanda ‘yakılarak sunulan kurban’] onun içinde birleşmek için sonraki dünyaya, Bina'ya yükselmek demektir; Bina “Kutsalların kutsalı” diye adlandırılır. Aynı zamanda yakılarak sunulan kurban, kutsalların kutsalıdır.

359-360) **Yakılarak sunulan kurbanın bağı, aydınlatmak için kutsalların kutsalına, Bina'ya bağlanır. Kohen'ler, Levi'ler ve İsraililerin amaçlarının Dvekut'u, sunulan bu kurbanla, yukarıya nereye yükselir?**

Onların Dvekut'u yukarıya Ayn Sof'a yükselir, her bağ, her birlik ve tamlık erişilemeyi ve bilinmeyi saklamak ve gizlemek içindir, tüm arzuların arzusu onun, Ayn Sof'un içindedir. Ayn Sof ne bilinmek için ne Sof [son] hâline gelmek ne de Roş [baş/başlangıç] hâline gelmek içindir. Sonun ve başın meydana geldiği ilk yokluk, Keter gibi değildir. Roş, en yukarıdaki nokta, her şeyin gizli başlangıcı düşüncede, Hohma'da durur, Hohma Keter'den ortaya çıktığı için, yazıldığı üzere, "Ama akıldan, başka nereden olacaktı ki?" Bir son yaptı ve bunu "meselenin sonu," Malhut diye adlandırdı, tüm ışıkların sonu. Ama orada, Ayn Sof'ta son yoktur.

361-362) Ayn Sof'ta hiçbir arzu, hiçbir ışık ya da Gevura'nın ışıkları olan hiçbir kandil yoktur. Atzilut'taki tüm kandille ve ışıklar, orada var olmak için Ayn Sof'a bağlıdır. Ancak ona erişilemez. O bilinen ve bilinmeyendir, bilmek onun içindedir ama o bilinemez, en yüce ve en gizli arzudur, Ayn [yokluk/hiçlik] Sefira Keter diye adlandırılır. Zira Ayn Sof'un içinde orada hiçbir erişim olmadığı için hiçbir söz söylenemez.

En üst nokta, Hohma ve sonraki dünya, Bina aydınlıkları içinde yükseldikleri zaman, onlar Hohma aydınlığının yalnızca güzel kokusunu, VAK'ını bilirler, tıpkı parfüm sürmüş ve güzel kokan birisi gibi olan GAR'ını bilmezler. Bu "güzel koku" denen memnuniyet olarak düşünülmez. Yazıldığı üzere, "Senin güzel kokularını koklayıp keyfine varmayacağım." "Koku" ve

“güzel koku” iki ayrı şeydir, güzel koku arzunun kokusu, tüm şu arzuların duası, şarkı söyleme arzusu ve bilgenin arzusudur, bunlar Âdem'dir. Sonra her şey bağlanır, bir olur ve olması gerektiği gibi beraberce aydınlatır.

385-387) Yaradan kendi evini, Malhut'u yaptığında, bu zamana dair söyle yazılmıştır, “Ölümü sonsuza değin yutup yok edecek.” Tıpkı ölüm meleğinin bu dünyanın insanlarını yutup yok ettiği gibi, ölüm meleği yutulup yok edilecek.

Belirli bir süre yutulmayacak, çünkü belirli süre içinde İsrail sürgündeydi. Daha doğrusu, yazıldığı üzere, “Sonsuza dek” tüm nesiller için.

O zaman Yaradan İsrail Topluluğunu, Malhut'u yükseltecek, onların sonsuza kadar ıslahatıyla evin temelini ve tabanını ve tavanını yapacak, çünkü Sitra Ahra yutulup yok edilecek ve asla tekrar yükselmeyecek. O zaman, “Efendi söylemiş olduğu üzere; insanların utancını ayıbını yeryüzünden tümüyle kaldıracak;” diye yazılmıştır.

393) Yaradan İsrail'i kendi payı ve hissesi olarak seçti ve kendi yakınına getirdi. Onlardan bu dünyada yukarıdakiler gibi bazı kademeleri, ataları yaptı, yukarıdaki ve aşağıdaki tüm dünyaları tek ve bir olarak mükemmelleştirmek

için. Yazıldığı üzere, “Gökyüzü benim tahtım ve yeryüzü benim ayak taburem,” yukarıdakini ve aşağıdakini tek ve bir olarak mükemmelleştirmek için.

474-477) Ne mutlu sana Adam HaRişon, bu dünyadaki tüm yaratılışın sundukları arasından sen seçildin, Yaradan seni hepsinden üstün yaptığı için ve seni Cennet Bahçesi'ne aldığı için ve içinde keyifle ve yüce hazlarla oynaman için sana yedi tane çardak yaptığı için, yazıldığı üzere, “Efendi'nin hoşluğunu görmek için ve sarayını ziyaret etmek için.” Yukarıda, ZA'da “Efendinin hoşluğunu görmek için” ve aşağıda, Malhut'ta “Sarayını ziyaret etmek için.” “Efendi'nin hoşluğunu görmek için,” şu yukarıda ZA'nın yedi kubbesidir. “Ve sarayını ziyaret etmek için,” şu aşağıda Malhut'un yedi kubbesidir. Onlar bunların karşısında durur.

Onların hepsinde, ZA'nın yedi kubbesinde ve Malhut'un yedi kubbesinde, sen Cennet Bahçesi'nde durdun. Yedi yukarı çardak, ZA'nın kubbesi yukarıda senin üzerinde durdu, onlarla taçlanman için. Bunlar Hasadim'dir. Ve aşağıda Malhut'un şu yedi kubbesinde sen durdun ve onlarla oynadın, onlar aydınlanmalardır ve “eğlenceler,” diye adlandırılırlar. Onların hepsinde, her şeyle bütünleşmen için Efendin seni tamamladı, hem Hasadim'de hem de Hohma'da.

Sen kötü yılanın tavsiyesi ile yoldan sapana ve Cennet Bahçesi'nden kovulana kadar ve böylece kendinin ve tüm dünyanın ölümüne neden olana kadar, sen yukarının ve aşağıının bu keyiflerini terk edip “engerek” başı denen bu kirli özelemlerin peşinden gittin. Bundan sonrasında beden izler, ruh değil, yazıldığı üzere, “Zalim bir engerek başı,” bu ruha zalim olandır. Nihayet inançlı İbrahim geldi ve dünyayı onarmaya başladı ve yukarıyı ve aşağıyı – şu yukarı kubbeleri ve şu aşağı kubbeleri - inşa ederek kutsal inanca girdi.

Malhut'un aşağı kubbeleri yukarı kubbelerin, ZA'nın saraylarıdır ve birleşmeleri ve birbirlerini ıslah etmeleri içindir.

485-490) Kutsal görevli, Kral'ın huzuruna çıkmak için havaya ve kubbelere gedik açan, tüm duaların kapısı üzerinde durur. Eğer o çoğun duası ise kapıyı açar ve onu içeriye bırakır, orada dünyanın tüm duaları sonsuza kadar yaşayanın, Yesod'un yani bu erdemlinin başına taç olana kadar alıkonur.

Eğer o birin duası ise, yükselir ve görevlinin durduğu saray kapısına erişir. Eğer dua kutsal Kral'ın huzuruna girecek kadar iyi ise derhâl kapıyı açar ve onu içeriye bırakır. Eğer iyi değilse, onu dışarı atar ve o aşağıya yuvarlanır ve dünyanın üzerinde dolaşır, en aşağı kubbelerin en altındakinde durur. Bu

kubbenin görevlisi Sahadiyel'dir, bu geri çevrilen “yetersiz” duaları alır ve kişi tövbe edene kadar bu duaları gizler.

Eğer kişi Efendisinin huzurunda tamamen tövbe ederse ve başka bir dua, iyi bir dua ederse, bu dua yükseldiği zaman, görevli Sahadiyel, bu yersiz olan duayı alır ve bunu iyi dua ile buluşana kadar yükseltir. O zaman bunlar yükselir ve birbirine karışırlar, kutsal Kral'ın huzuruna girerler.

Bazen, kişi Sitra Ahra'nın peşinden gittiği ve kötüye kullandığı için bir dua geri çevrilir. Sitra Ahra'daki görevli bu duayı alır ve sonra Sitra Ahra Yaradan'ın huzurunda durur ve bu kişinin kötülüğünden söz eder, ona yukarıda iftiralar atar. Bu nedenle, dualar ve ruhlar yükseldiği zaman, bunların hepsi yükselir ve bu ilk yerin önünde durur ve bu yerin kapısında şu ruhları ve duaları içeriye bırakan ya da dışarı atan görevli durur.

Sarayın kapısının üzerinde başka bir kapı vardır, orada Yaradan Dinim-de-Miftaha'yı kazıp çıkarır, “Vekillerin kazdığı kuyu,” diye yazılmıştır. Bu günde üç kere açılır yani içinde üç çizgi aydınlatır ve bu kapanmaz. Tövbe edenler için, Efendisinin önünde duasında gözyaşları döken için açık durur. Ve bu “gözyaşları kapıları” denen kapılar dışında tüm geçitler ve kapılar izin verilene kadar kapalıdır. Bu kapılar açıktır ve izin gerektirmez.

Çünkü bu ilk kapıda, yazıldığı üzere, “Günah kapıda çöreklenir,” burada Malhut-de-Manula, on bin bulunur. Bu bakımdan, tövbenin bir faydası olmaz, çünkü bu sert Dinim’in niteliğidir. Ama Yaradan bunun üzerine başka bir kapı kazmıştır, bu Miftaha’dır, Bina içinde hafiflemiş olan Malhut’tur ve burada tövbe fayda verir.

Bu gözyaşları içinde edilen dua kapılardan yükselince, şu Ofan - Malhut'tan gelen bir melek - gelir, ona Ofan denir. Altı yüz büyük hayvan ile durur ve onun ismi Yerahmiyel'dir. Bu gözyaşları içinde edilen duayı kabul eder, dua içeri girer ve yukarı ile bağlanır ve gözyaşları orada Yaradan'ın açtığı bu kapiya kazınmış olarak kalır. Ve bunlar Yaradan'ın kazıp çıkarttığı bu kapiya yazılır.

Gözyaşları içinde yapılan dua MAN'ı, Miftaha'yı [anahtarı] düzeltmek amacıyla Malhut'u Bina'ya yükseltmek için yükseltir ve dua kabul edildiği ve bu gözyaşları, Malhut'un Bina'da hafiflemesine neden oldukları için, kapiya kazınmış olarak kalırlar. Dema [gözyaşı dökmek] (İbranice'de) “karışma” kelimesinden gelir ve Malchut ile Bina'yı birbirine katar karıştırır.

576-577) Duasını nasıl yükselteceğini bilen erdemliye ne mutlu, çünkü bu dua yükselmeye başladığı zaman, şu melekler de duanın yanı sıra yükselirler, en

yukarıdaki kapıya kadar kubbelere ve saraylara girerler ve böylece dua taçlanmak için Kral'ın huzuruna çıkar.

Dua eden ve Efendi'sini tüm kalbiyle kutsayanlar, bu dua dilin ve ruhun arzusuyla düşünceinden çıkmalıdır. O zaman Yaradan'ın adı kutsanır ve dua meleklerle ulaştığında, bunlar dostlardır, onların hepsi duayı alırlar ve onunla yedinci saraya, orada kapının olduğu yere giderler. İsrail duasını ederken ve Yaradan'ı kutsarken bu melekler Yaradan'a şükrederler. Gündüz vakti onlar, İsrail halkı ile beraber şükretmekle ve onlarla dost olmakla görevli olan görevlilerdir. Gece vakti onlar şu diğerlerinin, gece vakti şiir okuyanların dostudurlar.

647-652) **Bu altıncı saraya “arzular sarayı,” denir, arzuya, “Efendinin ağzından çıkanla ilerler,” denir. Bu her şeyle bir olmanın keyfidir ve tüm arzuların arzusu buradadır. Yazıldığı üzere, “Dudakların kızıl çizgiler gibi.” Bu tüm ruhların arzusudur, bu arzu Efendi'nin ağzından çıkanla ilerleyenden gelir.**

Bu arzu sarayında, dünyadaki tüm dilekler ve tüm istekler kabul edilir çünkü bu tüm arzuların arzusudur, öpücükler olduğu zaman “Ve Yakup Rahel'i öptü,” diye yazılmıştır. O zaman, onlar birbirlerini öptükleri zaman buna, “iyi niyet zamanı,” denir, çünkü bütünlük vardır ve tüm yüzler

aydınlanır. Dualar yükseldiğinde, bu iyi niyet sunma zamanıdır. Bunun hakkında şöyle yazılmıştır, “Ben, benim duam sanadır, Ey Efendim, iyi niyet zamanıdır,” bu öpücüklerle bağlanmak zamanıdır.

Bu sarayda altı kapı vardır, dört kapı dört yön, HG TM içindir, biri aşağısı ve biri de yukarısı, NH içindir. Bu kapılarda Raziye – yüce bir ruh – tüm bu kapıların görevlilerinin üzerine atanmıştır. Raziye bu – biri diğerini sevgiyle öpen ağızdan diğer ağıza konuşulan - yukarı sırlarla görevlendirilmiştir ve bu sırlar ona emanet edilmiştir.

Bu sırlar ifşa edilmiş değildir, ancak kapılar açıldığı zaman, tüm saraylar, tüm ruhlar ve tüm kamplar bu iyi niyet kapılarının açıldığını bilecekler. Ancak yalnız bu duaların arzuları bu kapılardan girer, yalnız yüce ve kutsal ruhların arzuları.

Bu Musa'nın sarayıdır. Bu sarayda, Musa sevgiyle bir araya getirdi ve öpücüğün ölümü içinde öpücükleri öptü. Bu sarayda, “Musa konuştu ve Tanrı onu sesli cevapladı.”

Öpücükleri öpenler, birbirlerine bir öpücüğün içinde sarılırlar. Bunun hakkında, “Bırak o beni ağızının öpüşü ile öpsün,” diye yazılmıştır. Yalnız birbirine ağızdan ağıza, ruhtan ruha

sarıldıkları zaman neşe ve sevgi öpücükleri vardır, birbirlerine yukarının aydınlığından, her haz ve her neşe ile tatmin ederler.

705) Bu saraydan, tüm sırlar, tüm yukarı ve aşağı kademeler birleşmeye başlarlar böylece yukarı ve aşağı hepsi bütünlük içinde olacaktır, böylece kutsal adı tek bir bağda tamamen birleştirmek ve tamamlanmak için hepsi bir olacaktır, böylece yukarının bereketi aşağıdakini aydınlatır ve kandillerin aydınlığı bir olarak, birbirlerinden ayrılmadan aydınlatır. O zaman, çekilmiş ve etkilenmiş olanlar – bilinmeyen ve ortaya çıkmamış olana – çekilir, böylece onun yakına çekilsin ve birbirleri ile birleşsinler diye, böylece hepsi olması gerektiği gibi tam bir birlik içinde olsunlar diye.

Onu tamamen tanımak için, Efendi'sinin sırlarını bilene ne mutlu. Bu dünyada ve sonraki dünyada kendi paylarını yerler. Bunun hakkında, “Bak işte, benim hizmetkârlarım yiyecekler,” diye yazılmıştır.

706) Gündüz ve gece Tora ile uğraşana ne mutlu, çünkü o Yaradan'ın yolunu bilir ve kutsal birleşmeyi birleştirmeyi tamamen bilir, kutsal adı bütünlük içinde, olması gerektiği gibi nasıl birleştireceğini bilene, bu dünyada ve sonraki dünyada ne mutlu.

742) Erdemli Yusuf, Yesod, her şeyi ıslah etmek üzere olduğunda, her şeyi alır. Ve kendi yerindeyken bağlantı kurduğu zaman herkes, yukarıdakiler ve aşağıdakiler özlem ve arzuya uyanır, tek bir arzudaki yukarıdakileri ve aşağıdakileri olması gerektiği gibi hoşnut etmek için her şey birlik ve bütünlük içindedir ve aşağıdakilerin hepsi onun vasıtasıyla devam ederler. Bu nedenle şöyle yazılmıştır, “Erdemli bu dünyanın Yesod’udur [temelidir], dünya bu temelin üzerinde durur.

747) Bedenin hoşlandığı şeyler vardır, bunlar bedene girer ama ruha girmez ve bedenin değil ruhun hoşlandığı şeyler vardır. Bu nedenle kademeler birbirinden farklıdır. Doğru yolu tutan ve o yoldan sakınan ve Keduşa’nın tarafına tutunan erdemliye ne mutlu.

752-760) Yedinci saray en içteki saraydır. Gizlidir, onun içinde gerçek bir form yoktur ve orada hiç Guf yoktur, yalnız Roş vardır. Sırların sırrı buradadır, yukarının, Atzilut’un kanallarına giren yerdir. Tüm saraylardaki tüm ruhları içeren ruh buradadır. Tüm sarayları bir olmak için birleştirme arzularının tümünü içeren arzu buradadır. Bu saray ruhun hayatıdır, Bina’dandır, böylece hepsi için tek bir ıslahat olacaktır.

Bu saraya, “kutsalların kutsalının evi,” denir, yukarı ruhu, Bina’yı edinen saraydır, içinde sonraki dünyayı, Bina’yı uyandırmak için ona böyle denir.

Bu dünyaya, Malhut’a, “dünya” denir. “Dünya,” yükselme demektir, aşağıdaki dünya, orada Malhut yukarı dünyaya, Bina’ya yükselir, onun içinde gizlenir, yok olur ve saklanmış gibi olur. Malhut ona yanaşmış olan tüm saraylarla yükselir ve yukarı gizlenmenin, Bina’nın içinde saklanır. Yukarı dünya, Bina şu anlamdadır yani Bina yükselir ve yukarı arzunun, en gizli olanların en gizlisinin içinde gizlenir, hiç bilinmeyenin, açığa çıkmayanın içinde ve orada onu hiç kimsenin tanımadığı, AA vardır.

Altıncı saray, kutsal ve yedinci saray, kutsalların kutsalı arasındaki perde, Parsa örtülüdür ve gizli olanı, yedinci sarayı kapatır ve saklar. Sandık kapağı yüce sırların, kutsalların kutsalındaki tanıklığının sandığının üzerini örter, anlaşma sandığının içinde gizlenmiş olanı gizlemek için yedinci sarayda giyinmiş olan Yesod-de-Malhut-de-Atzilut’un sandığının üzerini örter, çünkü bunlar gizli ve saklıdır.

Sandık kapağının içinde, sandıkta gizli bir yer vardır, saklı ve örtülüdür, bunun içi yukarı yağ, hayatın ruhu biriktirilir, Cennet'ten uzanan nehir yoluyla, Yesod-de-ZA-de-Atzilut yoluyla. Bu nehre, “kuyunun kaynağı,” Malhut denir, bunun

suları hiç durmaz. Yesod, yukarıdan, kutsalların kutsalının yerinden, Bina-de-Atzilut'tan gelen her kutsal yağı içeri aldığı ve uzattığı zaman, bu aydınlık ve bu uzatma aşağıya Yesod-de-Malhut-de-Atzilut ve Malhut-de-Atzilut'un evlerine iner ve orayı doldurur, tıpkı erkek tarafından hamile bırakılan ve doldurulan bir dişi gibi.

Mesih kral gelene kadar onlar yedinci sarayda alıkondular, tüm bu ruhlar memnun kaldığı ve Atzilut'taki yerlerine geldikleri zaman tüm dünya, ayın küçülmesinden ve bilgi ağacı günahı işlenmeden öncesinde olduğu gibi neşe bulacak. Yazıldığı üzere, “Yaradan işlerinden memnun kalacak.”

Onlar bu dünyadan ayrıldıktan sonra ruhları yedinci saraya yükselemez çünkü Parsa Atzilut ve BYA'yı birbirinden ayırır. Bu nedenle onlar yedinci sarayda, ıslahatın sonuna, Parsa'nın sınırlaması kaldırılana kadar alıkonurlar ve Atzilut'a köklerine, Bina-de-Atzilut'a tırmanırlar, böylece Bina'nın ışığına Neşama [ruh] denir. Bu nedenle, o zaman, “Yaradan işlerinden memnun kalacak,” diye yazılmıştır.

Bu sarayda, Yaradan'ın Cennet Bahçesi'nde birlikte eğlendiği ruhların keyifleri, hazları ve eğlenceleri vardır. Sarayların hepsinin O'nda birleşmesi ve hepsinin bir olması için, tüm arzu ve hazlar buradadır. Her şeyin tek bir birleşmede bağlanması buradadır.

Tüm organlar, saraylardaki tüm Behinot, yedinci sarayın yukarı organları ile her biri lâıyk olduğu biçimde bağlandığında, onlarda yalnızca bu sarayda birleşmek dışında başka bir arzu ya da zevk kalmaz. Hepsi burada asılı durur. Buradaki bağlanma, tek bir bağla bağlandığı zaman organlardaki tüm Panim aydınlanması ve tüm mutluluklar aydınlanır ve neşelenir.

Nasıl bir düzen düzenleyeceğini ve ıslahatın bütününe nasıl tamamen ıslah edeceğini bilene ne mutlu. Bu dünyada ve sonraki dünyada o Yaradan'ın sevgilisidir, sonra tüm Dinim ve tüm kötü kademeler dünyadan iptal olur.

764) Kuyunun kaynağı, Yesod kuyudan asla kesilmez, bu kuyu yedinci sarayı giyinmiş Malhut-de-Atzilut'tur. Bunun için, her şeyin mükemmel olduğu, tüm beden, olması gerektiği gibi, her şeyde tamamlanmak için devamlılığını sürdürdüğü yer burasıdır. Burası, yedinci saray, birleşme ve bir olarak bağlanmadır, yukarıda ve aşağıda tek bir bağlantıda bir olarak organlar, Behinot ve sarayın kademeleri birbirinden ayrılmazlar ve böylece hepsi Zivug-de-PBP'te [Panim-be-Panim (yüz yüze)] olacaktır.

771) Hepsi beraber tamamlandığı zaman, tüm saraylar yedinci saraya dâhil olduğu zaman ve yukarı organlar, ZON-de-Atzilut, aşağıdakileri, sarayları aydınlatır, yüce bir ruh –Bina-de-

Atzilut- uyanır herkese girer ve hepsini aydınlatır. Ondan sonra herkes kutsanır; yukarıdakiler, ZON-de-Atzilut; aşağıdakiler, tüm saraylar ve onların içindekiler. Bilmeyen ve bilmediğinin hesabına girmeyen kişi, asla algılanmayan Atik bu kişilerin içinde giyinir ve sonra her şey Ayn Sof'a doğru yükselir ve her şey tek bir bağlantıyla bağlanır.

786-787) **“Onların kanatlarının altında insan eli gibi elleri vardı,”** diye yazılmıştır. Ruhların, hayvanların ve Ofanim'in kanatları vardır. Kanatlarının altındaki elleri duaları ve tövbe edenleri kabul etmek içindir. “İnsan eli”nin anlamı; insanları dualarında ayinlerinde kabul etmek için olan yerler ve kaplar ve onları kabul etmek için kapıları açmak, birleşmek için bağları bağlamak ve dileklerini yerine getirmek demektir.

Bu yerlere ve kaplara “İnsan eli,” denir, çünkü bunlar insanlar içindir. Bunlar her kademeyi yöneten kutsal isimlerdir, insanlar bunlara duaları ve ayinleri yoluyla yüksekteki kapıların hepsinden geçerek gelirler. Bunlarla aşağıdakiler yukarıyı yönetir.

788) **Efendileriyle birliği tamamen nasıl kuracaklarını ve doğru yolda gitmeyi bilenlere ne mutlu, böylece onlar inançta yanılığa düşmezler.**

812-813) Bu nedenle de Efendisinin Keduşa'sına bağlanmalı ve ondan ayrılmamalıdır. O rica ettiğinde, Efendisine olan tutkusunu göstermek için bu yalvarma baştan Efendisi tarafından bilinmelidir, bu ilk ricadır, “Bize senin bilgeliğinden, anlayışından ve zekândan ver.” Bundan sonra, biraz ayrılacak ve istemesi gereken yalvarışı rica edecek.

Sonra tüm sorularını düzene sokacak. Benzer olarak, dualarla ve yalvarışlarla tüm soruları Efendisinin huzurunda olacak ve Efendisi kendisini ondan uzaklaştırmayacak, yani ona öfkelenmeyecek. Olması gerektiği gibi doğru yolda gitmek için bu düzenlemeyi nasıl yapacağını bilene ne mutlu.

832) Efendisine nasıl şükredeceğini bilmeyen kişi hiç doğmamış olsa çok daha iyi olur, çünkü dua yukarıda tamam olmalıdır, yukarıda bütünlük, bağlılık ve birlik oluşturmak için düşüncede, seste ve ağzın sözünde tamam olmalıdır. Yukarıda olduğu gibi, bütünlüğün yukarıdan aşağıya gelmesi gibi bu da aşağıdan yukarıya gerektiği gibi bağlanmaya çaba göstererek olmalıdır.

833-835) Doğru yolda yürüyen dostlar için sır. Düşünce, niyet, söz ve konuşma bağları bağlayan dördlüdür, HG TM'ye karşılıktır. Düşünce ve niyet HB, söz ve konuşma TM'dir. Bunların hepsi beraber bir bağla bağlandığı zaman, hepsi tek bir Merkava olurlar, kutsallığı kendi üzerlerine damıtmak için

- konuşma için - ve sonra hepsi onlarla taçlanmış dört sütun hâline gelirler ve Kutsallık tüm bu yüksek bağlantılarda onlara güvenir ve onlara dayanır.

Düşünce Hohma'dır, niyeti, Bina'yı aydınlatır ve ortaya çıkarır. Düşünceден çıkıp gelen niyet duyulabilen sesi, ZA'yı ortaya çıkarır ve aydınlatır, duyulabilen ses yükselir ve aşağıdan yukarıya bağları bağlar, aşağı sarayları yukarıdakilerin içine bağlar. Ses, - Bina içindeki iki çizgi arasındaki bağlantıyı bağlayan ve gizlice kutsamaları yukarıdan, Bina'dan aşağıya uzatan - ses bu dört sütuna - düşünce, niyet, söz ve konuşmaya; HB TM'ye - dayanır. Bu dayanma bağı Siyum'undadır [sonundadır], konuşmadadır, Malhut'tadır, burada her şey birbirine bağlanır ve bir olur, böylece Malhut her şeyi edinir.

Efendisinin bağına bağlayan, desteklere tamamen yetki veren ve tüm bu meselelere niyet eden kişiye ne mutlu. O bu dünyada ve sonraki dünyada mutlu olur. Buraya kadar Keduşa tarafındaki saraylar mükemmelliğe erişti.

VaYikra [Efendi Çağırıldı]

10) Zohar, “O Musa’yı çağırıldı,” konusunu açıklar. Bu çağrış dünyevi çağrışa kesinlikle benzemez ama “Tora insanların diliyle gibi konuşur” diye yazılmıştır. Bu nedenle de bu çağrışın içsel mânâsını anlamalıyız.

18) Kişinin erdemleri onun önünde söylenmez. Bunun anlamı şudur; Yaradan bir kademenin erdemini onu edinen kişiye, bu kademe bitene ve kişi yeni bir kademe ile ödüllendirilene kadar ifşa etmez. Bundan sonra ona ilk kademenin övgüsünü ve bütünlüğünü ona ifşa eder. Böylece, Yaradan o kademenin övgüsünü, bu kademe hâlâ mevcut olduğu sürece kişinin yüzüne ifşa etmez.

70) Yaradan’ın düşüncesi ki bu Sefira Hohma’dır, en üstündür ve her şeyin Roş’udur (başıdır). Çünkü Partzuf ZA Hohma’dan başlar ve onun Keter’i İma’dandır. Bu düşünceden, kutsal ismi düzenleyen ve onu gerekli düzeltmelerle düzelten yollar uzanır. Cennet Bahçesinin iksiri her şeyi sulamak için bu düşünceden uzanır, yukarıdaki ve aşağıdaki bu düşünceden var olur. Hem yazılı Tora, ZA, hem de sözel Tora, Malhut bu düşünceden var olmuştur.

88) Tora’da zayıf, kırık veya bozuk hiçbir şey yoktur. Tora’yı gözettğinde ve tanıdığında, onu kayayı

parçalayan çekiç kadar güçlü bulursun. Eğer o zayıfsa bu senin yüzündendir. Yazıldığı üzere, “Bu senin için boş yere değildir,” eğer boş yere ise bu senin yüzündendir.

99) **“Kardeşlerin bir arada oturması ne kadar da iyi ve hoştur.”** Ne mutlu İsrail’e, Yaradan onları bir vekile ya da haberciye teslim etmedi. Aksine Yaradan onları bir vekile ya da haberciye teslim etmediği için İsrail Yaradan ve Yaradan da onlara tutundu. Onlara olan sevgisi nedeniyle, Yaradan onlara “hizmetkârlar” dedi. Yazıldığı üzere, “Benim için İsrail çocukları hizmetkârlardır; onlar benim hizmetkârlarımdır.” Daha sonra onlara “oğullarım” der, yazıldığı üzere, “Sizler Efendiniz Tanrı’nın çocuklarısınız.” Bundan sonra onlara “kardeşlerim” der. Yazıldığı üzere, “Kardeşlerin ve dostlarım,” der. Kutsallığını onların içine yerleştirmek istedi ve böylece onlardan ayrılmayacaktı. Ondan sonra, “Kardeşlerin bir arada oturması ne kadar da iyi ve hoştur” diye yazıldı.

109) “Efendiye memnuniyetle hizmet et.” Kişi Yaradan için yapmak istediği her işi memnuniyetle, isteyerek yapmalıdır, böylece yaptığı iş tamam olur.

200-201) **“Efendi’nin tüm hizmetkârları, Efendi’ye şükredin.” İnancı olanlar için bu övgüdür.** İnancı olanlar kimlerdir? Onlar Tora ile uğraşanlar ve kutsal isimle

nasıl gereğince birleşeceğini bilenlerdir. Ve bu inanç sahibi olan gece yarısı İsrail'in, Malhut'un toplanması için çalışanları övün, Tora'nın sözleri ile Yaradan'ı övün.

Kişi gece yarısı Tora ile uğraşmak için kalktığı zaman, kuzey rüzgârı – yani solun aydınlığı – gece yarısı uyanır, bu geyiktir, Malhut'tur, ayağa kalkar ve Yaradan'ı, ZA'ı över. Ve o ayağa kalktığında, binlerce ve on binlercesi varoluşları içinde onunla birlikte ayağa kalkarlar ve onlar hep birlikte kutsal Kral'ı överler.

246) Yaradan dünyayı gözlediği ve aşağıda insanların davranışlarının dopdoğru olduğunu görür, Atik, yani Keter ZA'nın, Tifferet'in içinde belirir ve ZA'nın şu tüm Panim'i Atik'in gizli Panim'ine bakar. Bundan sonra hepsi kutsanırlar, çünkü onlar birbirlerine dopdoğru bir şekilde, ne sağa ne de sola eğilen orta çizgiden bakarlar. Bunun hakkında şöyle yazılmıştır; “Dosdoğru olan yüzüne bakacak,” bunun anlamı, Atik ve ZA'nın yüzleri birbirine dosdoğru bir şekilde, orta çizgiden bakacak demektir. Ve sonra tüm dünyalar kutsanana ve bir olana kadar hepsi kutsanacaklar ve birbirlerine su verecekler. İşte o zaman, “Efendi ve Efendi'nin adı bir,” diye kabul edilir.

249-250) Bu dünyanın insanları aşağıda eylemlerini düzelttikleri zaman, Dinim parfüm sürünür ve hamile kalır

ve Rahamim uyanır, haşin acımasız kötülüğe hâkim olur. Rahamim uyandığı zaman, neşe ve rahatlık var olur, çünkü bunlar kötülüğe hâkim olurlar. Yazıldığı üzere, “Efendimiz, kötülüğe tövbe etti.” Tövbe etti çünkü haşin acımasız Din kuşatıldı ve Rahamim Hakim oldu.

Dinim parfüm sürüldüğü ve Rahamim hakim olduğu zaman, her bir Sefira var oluşa döner ve hepsi beraberce kutsanırlar. Her biri kendi yerine döndüğü zaman, hepsi beraber kutsanır ve ona geri dönen oyma ve işlemelerin bağı ile İma parfüm sürünür, bundan sonra tövbe tamamlanmış ve bu dünya kefareti ödemiş kabul edilir, böylece İma tam bir mutluluk içinde oturur, “Mutlu bir annenin çocukları,” diye yazılmıştır.

288) İsrail Topluluğu Yaradan ile beraber olduğu sürece, Yaradan bütünlük ve mutluluk içindedir istekle kendisini ve başkalarını gütmek ve otlatmak ister. Kendisi, şu anlama gelir; Kendisi de yukarı İma'dan süt emerek beslemek ister. Bina'nın bereketini ve emdiği sütle besinini alır ve diğerlerine su verir ve besler.

İsrail Topluluğu Yaradan ile beraber olduğu zaman, Yaradan bütünlük ve mutluluk içindedir ve onda kutsamalar vardır, bu kutsamalar O'ndan çıkıp diğerlerine, tüm dünyalara gelir. İsrail Topluluğu Yaradan ile beraber olmadığı zaman, O

kutsamalardan mahrumdur ve başkaları da kutsamalardan mahrum kalırlar.

311-312) Dua ve erdemliden çıkan Şofar'daki ses onun canından ve ruhundan (Nefeş ve Ruah'ından) gelir ve yukarıya yükselir. Aşağıda iftiracılar vardır, işte o gün, Şofar'ın sesi yükselince, bununla def edilirler ve yok olurlar. Ne mutlu erdemlilere, o gün, Şofar'ın sesi ile onlar efendilerinin huzurunda iradelerini nasıl hedefleyeceklerini ve dünyayı nasıl ıslah edeceklerini bilirler. Bu nedenle şöyle yazılmıştır; “Sevinç çığığını,” bilenlere ne mutlu,” “bilene,” “atana,” değil.

O gün, insanlar kişinin her şeyde tam olduğunu –kişinin kutsal Kral'ın yolunu, Kral'ın şerefini bildiğini- görecekler, o gün dua edecekler ve dünyalarda kalpteki niyet, bilgelik irade ve bütünlük içinde ile Şofar'ın sesinde toplanacaklar. Böylelikle Din bu dünyayı terk edecek. Temsilcisi değersiz olanlara ne yazık çünkü onlar bu temsilci yüzünden bu dünyadaki kötülük ve günahları hatırlamak için gelecekler. “Eğer kutsal yağı sürünen Kohen günah işlerse” tüm İsrail'i kim temsil edecek, Din onların üzerinde olduğu için insanlar günahkârdır.

315) Yaradan'ın önündeki tüm yaratılış tamam olsun diye, kişi Efendi'sinin ihtişamına ne kadar değer vermelidir? Yaradan adamı yaratırken onu tam

olarak yarattı. Yazıldığı üzere, “Tanrı adamı dosdoğru yarattı.”

324) Ne mutlu erdemlilere, Yaradan onlara yukarıda ve aşağıda çok derin sırlar öğretir ve bunlar hep Tora nedeniyledir çünkü Tora ile uğraşanlar O'nun kutsal adıyla taçlanırlar. Çünkü Tora kutsal addır ve onunla uğraşanlar, kayda geçer ve kutsal adla taçlanır, gizli yolları ve yukarıda ve aşağıdaki derin sırları öğrenir ve asla korku duymaz.

342) Kral'dan talepte bulunan kişi kutsal adı kendi iradesinde, aşağıdan yukarıya, Malhut'tan Keter'e ve yukarıdan aşağıya, Keter'den Malhut'a kadar – her şeyi tek bir birleşmede Ayn Sof'ta (sonsuzlukta) bir yapmalıdır ve bu birleşmenin içine kendi talebini katmalıdır. Kendi talebini Kral Davud'un yaptığı talep gibi yapan kimdir, Kral'ın kapısında beklemekte olan kimdir? O, “Kral'ın kapısı” diye adlandırılan Malhut için bir Merkava'dır (araba/topluluk). İşte böyledir ve bu nedenle de Tora bize kutsal Kral'ın yolunu öğretir ki böylece O'nu takip edelim. Yazıldığı üzere, “Efendi'nin ardından yürüyeceksin.”

373-374) İsrail Topluluğu, Tora'da değilse, Kral'ın, ZA'nın huzurunda duramaz. İsrail Tora ile uğraşan topraklarda olduğu sürece İsrail Topluluğu onlarla beraberdir. Tora'nın sözlerini çalışmadıklarında, İsrail Topluluğu bir saat

için bile onlarla beraber olamaz. Bu nedenle, İsrail Topluluğu aşağıdakilerin Tora'sı içinden Kral'ı uyandırdığı zaman, onun gücü artar ve kutsal Kral onu selamlamaktan mutluluk duyar.

İsrail Topluluğu Kral'ın önüne geldiği ve Tora onunla birlikte olmadığı sürece gücü azalır yiter. Yukarıdaki gücü azaltanlara yazıklar olsun. İşte bu yüzden, Tora ile uğraşanlara ne mutlu.

379-380) **“Sabah yıldızları birlikte şarkı söylediklerinde, Tanrı'nın tüm çocukları sevinçle bağırırlar.”** Yaradan erdemli olanı ağrlamak için Cennet Bahçesine geldiği zaman, her şey, yani aşağı dünyanın kademeleri, Malhut ve yukarıdakiler O'na uyanırlar. Ve Cennet Bahçesindeki tüm ağaclar, yani kademeler, O'nu övmeye başlarlar. Yazıldığı üzere, “Böylece korunun tüm ağacları Efendi'nin huzurunda, Efendi geldiği için sevinçten şarkı söyleyecek.” Hatta ülkenin tüm kuşları O'nun huzurunda O'na övgüler seslendirecekler.

O zaman bir alev çıkıp gelecek ve öterek kutsal Kral'ı öven horozun kanatlarına çarpacak. O onların efendisini ve Efendi'nin işlerini överek insanları Tora ile uğraşıp uygulamaya çağırır. Ne mutlu yatağından kalkıp Tora ile uğraşanlara.

Sabah olduğu zaman, güneyin kapıları, yani Hesed, şifanın kapılarını dünyaya açar. Ve güney rüzgarı, ZA uyanır ve Rahamim var olur. Sabahın yani Hassadim parlayan Yesod'un hükmü altına alınmış olan tüm yıldızlar ve burçlar, yani kademeler, hepsi birlikte Yüce Kral için övgüler ve şarkılar söylemeye başlarlar.

387) Musa öldükten sonra, “Bu insanlar yükselecek ve yanlış yola sapacaklar,” diye yazılmıştır. Rabbi Şimon onu terk ettiğinde, bilgelik pınarları tıkağında ve kişi bilge söz arar olduğunda ama söyleyecek tek bir bilge söz olmadığında bu dünyaya yazıklar olsun. Ve tüm dünya Tora'da hataya düşecek ve bu bilgeliği uyandıracak hiç kimse olmayacak.

Bu zaman için, “Ve eğer tüm İsrail Topluluğu hataya düşerse,” yani eğer Tora'da hataya düşerlerse, yolu bilmezlerse, çünkü “mesele bu topluluğun gözlerinden gizlenmişse,” yani Tora'nın derinliğini ve yolunu açıklayacak hiç kimse yoksa, işte bu sırada dünyada olacak olan nesillere çok yazık.

388) Mesih'in zamanında, Yaradan Tora'daki çok derin sırları açığa çıkaracak, “Yeryüzü Efendi'nin bilgisi ile dolacak, suyun denizi doldurduğu gibi.” “Ve herkes komşusuna, herkes kardeşine ‘Efendi'yi tanı’ diye artık daha öğretmeyecek, çünkü herkes beni tanıyacak, en küçüğünden en büyüğüne.”

397-399) **Horoz öttüğünde ve insanlar yataklarında uyuduklarında ve uyanmadıklarında**, horoz bağırır, kanatlarını çırpır ve “Şu falanca kişiye yazıklar olsun; o efendisi tarafından lanetlenmiştir; o efendisini terk etti,” der, çünkü o kişinin ruhu uyanmamıştır ve o Kral’ın onurunu gözetmemiştir.

Gün doğarken, bir haberci onun hakkında bildirimde bulunur ve bu övgülerle ona yardım etmek için “Hiç kimse, ‘Tanrım, beni yapanım nerede, geceleri şarkıları veren kim’ diye sormaz” der ve böylece hepsi yardım için bir olurlar. Malhut gece ZA’ya şarkı söyler, insana yardım etmek için ve böylece kendi de bu övgülerle uyanır. Kişi Tora’yı övdüğü ve onunla uğraştığı zaman MAN’ı yükseltir, Malhut’a yardım eder ve onların ikisi de tek bir yardımda bulunurlar.

“Beni Yapan” nedir? Kişi gece yarısı kalktığı zaman, Tora’nın şarkısı ile uğraşır, çünkü Tora’nın şarkısı yalnız gece, o Tora ile uğraştığında okunur. Gün doğduğunda, Yaradan ve İsrail Topluluğu, onların hepsinden bağışlanmış olan tek bir merhamet ipliği ile onu ıslah ederler, yukarıdakilerin arasında ve hem de aşağıdakilerin arasında aydınlatmak için.

“Tanrım, beni yapanım nerede.” “Benim için yapan” denmeliydi; neden “Beni yapanım?” denir? Gece yarısı Tora ile uğraşmak için kalktığımız zaman, gün doğduğu zaman,

İbrahim merhamet ipliği ile uyanır ve Yaradan ve İsrail Topluluğu onu ıslah eder. Her gün onu yeni bir yaratılış yaparlar. Yazıldığı üzere, “Tanrım, beni yapanım”.

433-436) **O Roş edindiğinde**, şu Ruah dışarı çıkar ve dışsal güçler olan, dağları ve kayaları kırar ve yükselir ve yayılır, yüksek ve kutsal meleklerin arasına girer. Çünkü Ruah meleklerin olduğu Yetzira dünyasından uzanır gelir. Orada onun bildiğini bilir ve onlardan şeyler öğrenir ve yerine geri döner. O zaman, Neşhama ile ödüllendirilene ve onu edinene kadar, bu kişinin kutsallıkla bağlantısıdır.

Neşhama edindiği zaman, Neşhama'nın uzanıp geldiği Beria dünyasına yükselir ve onu alıkoymak için kapılarda nöbet tutar. Yayılır ve daha yukarıya, hayatın demeti ile Malhut ile demetlenmiş olan şu erdemlilerin arasına yükselir, orada Kral'ın memnuniyetini görür ve üst parlaklığın hazzını alır.

Kutsal geyik, yani Malhut, gece yarısı kuzey rüzgârında uyandığı zaman, aşağıya iner ve Neşhama edinmiş olan şu erdemli yükselir ve sabah olana kadar Tora'da zorlu bir aslan gibi güç edinir. Sonra kutsal geyik ile Kral'ın huzuruna çıkar ve O'ndan tek bir merhamet ipliği alır, İbrahim'in ipliğini, Hesed ışığını alır.

Ve erdemli kişi geyik ile Malhut ile geldiği zaman, Kral'ın huzurunda onunla beraber taçlanır.

448-449) **“Tanrı onları kutsasın, kalbim kendilerini kendi istekleri ile insanların arasına sunan İsrail’in yönetenleri içindir.”** Kutsal adla birleşmek için kutsamaları yukarıdan aşağıya çekmek için kişiye gerekli olan her şey isteği ve kalbinin tam arzusudur, Yaradan’a bir dua ile uzanmalıdır, arzusu ile ve kalbindeki derin pınardan, Bina’dan niyeti ile. Bunun hakkında şöyle yazılmıştır; “Derinlerden sana seslendim, oh Efendim,” tüm yüksek vadilerin derininden, bunların yüksek başlangıçları vardır, orada AVİ, Hohma ve Bina çiftleşirler. Burada, “Kalbim İsrail’in yönetenleri içindir,” AVİ’ye gönderme yapar, onlar kutsal İsrail’e, Mohin veren yönetenlerdir, ZA onların arasından uzanır çıkar.

“Kendilerini kendi istekleri ile insanların arasına sunan”lar atalar, HGT de ZA’dır, ona “prensler” adı verilir. Yazıldığı üzere, “İnsanların prensleri bir araya toplandılar, İbrahim’in Tanrı’sının insanları,” yani İbrahim’den uzanan atalar, Hesed de ZA. “Tanrı kutsasın,” Ondan aşağıya kutsamalar uzatır ve tüm dünyada kutsamalar olur.

Çünkü aşağıdaki bu dünyanın üzerinde kutsamalar olduğu zaman, her şey sevinç içinde, mükemmellik içindedir, çünkü aşağıya bu dünyaya uzanmadığı sürece hiçbir ışık tamam

olmaz. Ne mutlu İsrail'e ki, Yaradan onlara kutsamalar verir ve onların dualarını dinler. Onlar hakkında şöyle yazılmıştır; "Yoksul olanın duasını dikkâte alır ve onların duasını küçümsemez."

Tzav [Emir]

60) **Eğitimsiz olana “hayvan” denir.** Ve kişi kendisini Tora'daki “adam” anlayışının altına koyduğu zaman, “Oh efendim, sen adamı da hayvanı da koru,” sözleri kişinin içinde gerçekliğini bulur. Eğer kişi efendisi onu süren bir at gibi ise ve at sürücüye tahammül gösteriyorsa ve efendisine çifte atmıyorsa, o bir akıllı bir öğrencinin altındaki bir at gibi olacaktır.

67) Tapınağın tüm Kelim'i gibi, akıllı öğrenciye hizmet edenlerin hepsi de “kutsal” diye adlandırılırlar. Rav'ın öğrencileri, Rav'ın bedenindeki organlara karşılık gelirler ve “kutsalların kutsalı” diye adlandırılırlar.

71) **Akıllı bir öğrenci kendisini Tora öğrencilerinin hepsi ile eşit görmelidir.** Böylece kendisini Tora'nın bakış açısında, NRN'nin bakış açısında diye addeder. Ancak bedendeki organların bakış açısından, hayvansal NRN'nin bakış açısından kendisini tüm eğitimsiz insanlarla eşit kabul etmelidir. Yazıldığı üzere, “Kişi kendisini daima tüm dünya ona güveniyor, ona dayanıyor diye görmelidir.” Bu nedenle, aklını, canını, ruhunu dünyadaki tüm insanlara feda etmeye yöneltmelidir ve Yaradan bu eyleme iyi bir düşünce ekler. Böylece, “Oh efendim, sen adamı da hayvanı da kurtar.”

89) **“Efendi kendi yolunda erdemlidir, kendi işlerinde müşfikdir.”** İnsanlar efendilerinin ihtişamına saygılı olmalı ve yoldan sapmamalıdır.

129-130) **Sunakta, Uriel yükselir ve avının üzerinde yatan zorlu bir aslan gibi belirir.** Kohen ve İsrail bunu görürler ve adaklarının kutsal Kral tarafından kabul gördüğünü anlar ve sevinirler. Ve yukarıda yüce ve kutsal başka bir ateş yükselir. Bu melek Uriel'dir, sunağa koydukları alt ateşin karşıtıdır. İşte o zaman, kişi efendisinin önünde şaşırıp kalır ve tam bir tövbeye gelir.

Bu halkı ona hoş geldin hediyesi gönderen bir krala benzer. O hizmetkârlarına “Gidin ve bana gönderdikleri hediyeyi alın.” Yaradan da Uriel'e “Git ve oğullarımın benim uğruma feda ettikleri hediyeyi alın,” dedi. Orada her şeyde nasıl bir neşe ve coşku vardı ve nasıl bir tatlılık vardı, Kohen, Levi ve adakta bulunan kişi adağın gerektiği gibi olmasını, tam bir birlik içinde olmasını hedeflemelidirler.

144) **Bu nedenle, bilgiler, “Ölümünden bir gün önce tövbe et,” dediler,** çünkü her gün kişi tövbe etmeli ve canını O'na vermeli ve böylece bir olarak ayrılmalı, “Senin eline canımı teslim ederim.”

151) Bu kutsal beden, Malhut, Gevura tarafından gelen alevlerle, kocasının, ZA'nın aşkı ile yanar. Aşkla yanar, Şema'yı okuma aşkı ile, bir olma aşkı ile yanar. Gündüz ve gece sönmez; ve dostlar lütfen ona verin – Yaradan'ı – birleşme aşkı ile yandığı sürece ona, Şema'yı okumada dur durak yoktur, onu sözlerle tutmak için, “Sunakta devamlı olarak ateş yanacak ve sönmeyecek.”

151) Erdemli kişi hayvansal Guf'u ve NRN'yi beslememeyi üstlendiği zaman bunlar “fakir bir adam ölü sayılır,” diye kabul edilirler ve sonra bu kişi Kutsallıktan kalıcı olarak damla damla akıtmayla ödüllendirilir, burada Kutsallık Noga'nın içindeki kötülüğü, o son ıslaha uygun olana kadar yakar.

165) “Hayatın kaynağı için seninleyim; Senin ışıqla ışığı göreceğiz.” “Hayatın kaynağı için seninleyim,” yukarının yağıdır, yukarıdan çekilir ve asla bitmez, en üstteki Hohma'nın içinde mevcuttur. “İçin seninleyim,” diye yazılmıştır, yani her şeyin üstünde, sana aşkla, senden asla ayrılmaksızın. “Hayatın kaynağı” Bina'dır, çünkü HB asla bitmeyen bir Zivug içinde birbirine bağlıdır. Bina'ya “hayatın kaynağı” denir, çünkü o kaynaktır ve Hohma'dan gelen hayat pınarıdır, Hohma'dan hayatı yukarıdaki ağaca, ZA'ya çıkaran ve Malhut'un kandillerini yakan aydınlatmadır. Bu nedenle bu

ağaca, ZA'ya, “hayat ağacı,” denir, bu, hayatın kaynağında, Bina'da ekili ve Bina'da kökleri olan ağaçtır.

182) Tora ile meşgul olan, dudakları Tora'yı konuşan herkesi Yaradan örter ve Kutsallık kanatlarını onun üzerine açar, yazıldığı üzere, “Senin ağzına kendi sözlerimi koydum ve senin üzerini elimin gölgesi ile örttüm.” Dahası, o dünyayı geçindirir ve Yaradan onunla birlikte hoşnut olur, tıpkı o gün, semayı yeryüzüne ektiği o gün hoşnut olduğu gibi.

184) “Benim müritlerim arasında verilen ifâdeyi bağla, kanunu (Tora'yı) mühürle.” Bağlanan ifâde Davud'un ifadesidir, Malhut'tur. Yazıldığı üzere, “İâfдемle onlara öğreteceğim.” “Bağla” kişi nasıl bir yere düğüm atarsa öyle bağlanmak demek. “İfâdeyi bağla” Malhut'a bağlı demek. “Kanunu (Tora'yı) mühürle,” bu ZA, yani tüm bereket bolluk ve yukarıda uzanan Gadlut demek, bunun mühürlenmesi, tamamlanmasıdır, “Benim müritlerim,” bunlar NH'dir ve bunlara “Yaradan'ın müritleri” denir.

Çünkü orada Gadlut ve yağ iki sütun, NH arasında orada olmak için bir araya gelirler. Onlar tüm Gadlut'un mekânıdır ve yağ yukarıdan Yesod'un Pe'sine akar ve onu bu ifâde, Malhut içinde doldurur. Böylece her şey tek bir kuvvetli bağda bağlanır ve yazıldığı üzere bu, “ifâdeyi bağlamak,” Malhut'u kanunla mühürlemeye çalışmak gibidir.

Tora'nın bereketi “öğrencilerim arasında” mühürlenir, NH da sona erer ve onlardan Yesod'a. Böylece, Malhut bu bereketi almak için Yesod'a bağlanır ve her şey tek bir bağda düğümlenir.

186) Tora ile meşgul olanlara ne mutlu, çünkü onlar herkesten daha yüksek kademedeler. Tora ile uğraşanın ne kurban vermesi ne de yakarak kurban sunması gerekmez, çünkü Tora her şeyden daha iyidir; o her şeyin inanca, Malhut'un bağına bağlanmasıdır. Bu nedenle, “Onun yolları hoşluk yollarıdır ve onun yollarının hepsi barış ve huzurdur,” diye yazılmıştır.

190) İki kandil, biri yukarıda biri aşağıda. Eğer birisi alttaki kandili yakarsa ve yukarıdaki kandili söndürürse, aşağıdaki kandilden yükselen duman yukarıdaki kandili yakar; (yakılarak sunulan) kurbanın dumanı da böyledir, kurbandan yükselir ve yukarıdaki Hohma'nın aydınlığının genişlemesine neden olur ve yukarı kandilleri, ZA ve Malhut'u yakar ve onlar birlikte yanarlar. Böylece tüm Sefirot bu güzel koku vasıtasıyla yakınlaşır. Bu nedenle, “hoş bir tat Efendi'nin üzerinde,” diye yazılmıştır.

Yeni Zohar, Tzav [Emir]

1-6) Sol tarafta Tuma'nın (saf olmayanın, kirli olanın) tarafından bir kademe durur, buna “kötü düşünce,” denir,

çünkü onun üzerindeki kademe kötüdür. Tüm kötü arzular ve düşünceler burada, bu dünyadadır. Kötü düşünceler kişinin, şu insanı kirleten arzularının üzerinde dururlar.

Bunlar, bu kötü düşüncelerin içindeki çeşitli kirli kademelerdir ve bunların hepsi adamı kirletmek için, şu kötü düşüncenin arzuları ve düşünceleri ile başkaldırırlar. Böylece insan onların içinde kirlenir ve o (kötü) tarafa tutunur. Bu nedenle arınmak için kurban yakmayı önermeliyiz. Kişi bunu sunduğu zaman, düşüncesini kutsal düşünceye doğru eğmelidir ve o yağlardan ve iç organlardan duman yükseldiği zaman, bu duman önce o kötü düşünceye yükselir ve onları alır ve onları yer böylece kötü düşünce kutsal olana yaklaşamaz.

Bundan sonra başka ince bir duman yükselir ve tüm yukarıdakiler – diğer davacılar arasından BYA'daki Keduşa Partzufim'i – toplanır ve derin bir içsellığe girer, hepsi tek bir içsellığe girene kadar hepsi yükselir ve birbirini tamamlayarak birbirine karışır ve beden bedene bağlanır.

Böylece kişi arzusunu temiz düşüncenin arzusu ile taçlandırır, bu temiz düşünce sağ ve solun arasından yükselene kadar sağ taraftan Kohen'i ve sol taraftan Levi organları organlara bağlarlar, birbirine bağlanır, bir olurlar. Böylece buna, hoşnutluk ve birbirine bağlanma ve birbirinin içine girme arzusu anlamında “tatlı lezzet” denir.

Her biri bir diğeri ile bağlandığında, sonraki dünya, Bina, bir aradaki herkesi aydınlatmak için büyük bir ışık yayar. Büyük bir sevinç kendini gösterir, tüm yüzler parlar ve her şey tatlılık içindedir. Böylece kişi kötü düşünceden ayrılır ve her şey gizli olana, o en yüce düşünceye bağlanana kadar, temiz düşünceye tutunur ve hepsi tek ve bir olacaktır.

Sekizinci Günde

1) Ne mutlu İsrail'e, Yaradan onlara, her şeyin sevinci, Yaradan'ın sevinci olan ve orada Yaradan'ın gezindiği Tora'yı verdi. Yazıldığı üzere "ve ben her gün keyif içindeydim" ve tüm Tora Yaradan'ın kutsal adıdır. Ve dünya Tora'da yaratıldı. Yazıldığı üzere, "O zaman ben O'nun yanıdaydım, güvenilir biri olarak (Amun)." Amun olarak okumayın, Uman (usta bir zanaatkâr) olarak okuyun, çünkü kişi O'nun dünyayı yaratmak için kullandığı araçtı.

8) **Tora ile uğraşan herkes** Yaradan'a tutunur ve Tora'nın süslemeleri ile taçlanır. Onlar yukarıda ve aşağıda sevilirler ve Yaradan onlara sağ elini, merhameti sunar. Gece Tora ile uğraşanlar için, kutsallığı inşa ettikleri ve içinde yer aldıkları için durum daha da çok böyledir. Ve sabah olduğunda Yaradan onları tek bir erdem ipliği ile süsleyip bezer ki böylece onlar yukarıdakilerin ve aşağıdakilerin arasında olsunlar.

42) **"Oh Efendim, bu dünyada olanlara olan şefkâtini ve merhametini hatırla!"** "Hatırla şefkâtin" İbrahim'dir. "Bu dünyada olanlar," yani onları Yaradan alır ve yükseltir ve bu dünyayı korumak için onları kutsal arabaya koyar demektir. Onlar bu dünyadan oldukları için, bu dünyayı korumak için onları hatırlar ve merhamet eder. Benzer olarak, Yaradan

erdemliyi bu dünyadan alır ve yükseltir, bu dünyayı korumak için.

117) Yaradan İsrail'i arındırmaya yazgılıdır. Onları ne ile arındıracak? Şu yazılı olanla "Ve senin üstüne temiz su serpeceğim ve sen arınacaksın." Bunlar, solu giyinmiş ve solun ışığını içeren merhamet sularıdır, bunlarla arınma gelir. Arındıkları için kutsanırlar ve ZA'nın kutsallığına tutunurlar, onda AVİ'nin Mohin'i vardır ve ona "kutsallık" denir. Yaradan'a tutunan İsrail'e "kutsallık" denir, yazıldığı üzere... "Ve sen bana kutsal adam olacaksın."

Ki Tazria [Kadın Doğurduğunda]

1-3) “Geceler boyunca yatağında ruhumun sevdiğini aradım.”

“Geceler boyunca yatağında,” İsrail Topluluğu, Kutsallık demektir. “Yatağında, O’nun huzurunda öfkelenim, – sol çizgiden - ondan benimle çiftleşmesini beni mutlu etmesini istedim ve – sağ çizgiden – beni kutsamasını istedim, – orta çizgiden – tam bir mutluluk istedim. Kral, ZA İsrail Topluluğu ile çiftleştiğinde bazı erdemliler kutsal mirası, yukarı Mohin’i miras edinirler ve dünyada birkaç kutsamanın temeli atılır.

101) “Bilgeliliğin aptallığa üstün olduğunu gördüm.”

Bilgeliliğin yararı aptallıktan gelir, eğer dünyada aptallık olmasaydı, bilgelik ve bilge sözler bilinemezdi. Bilgeliliği öğrenen kişi için bilgelik edinebilmek için, birazcık aptallık öğrenmenin ve aptallığı tanımının zorunlu olduğunu öğrendik, tıpkı aydınlığın karanlıktan yararlanması gibi, eğer karanlık olmasa aydınlık bilinemezdi, karanlığın yararı işte buradan gelir.

105) “Aydınlığın karanlığa üstün olması gibi.”

Aydınlığın yararı yalnız karanlıktan gelir. Beyazın düzeltilmiş siyahtır, siyah olmadan beyaz anlamsızdır. Ve siyah var olduğu için beyaz yüceltilir ve saygı görür. Tatlı ve acı

gibi. Kişi daha önceden acıyı tatmadan tatlıyı bilemez. Bu nedenle tatlıyı tatlı yapan acıdır.

Karşıtların mevcut olduğu şeylerle kişi bir diğerini ifşa eder, beyaz ve siyah, aydınlık ve karanlık, hastalık ve sağlık gibi. Eğer dünyada hiç hastalık olmasaydı, sağlık deyimini anlaşılamazdı. Yazıldığı üzere, “Tanrı birini diğerine karşıt yaptı.” Ve şu da yazılmıştır, “iyi ki birini yakaladın, diğerini de bırakma.”

139) Arzularını Yaradan ile bir olmaya yöneltmek amacıyla, insanların çiftleşmesi belirlenmiş zamanda olur. Ve zaten gece yarısı Yaradan'ın erdemlilerle eylemek için Cennet Bahçesi'ne girdiği açıklanmıştır ve İsrail Topluluğu, Malhut Yaradan'a övgüler düzer. Bu onların Yaradan'a ve O'nun kutsallığına tutunmak için iyi bir zamandır.

145) Yaradan'a bağlanan ve Yaradan tarafından sevilen İsrail'e ne mutlu. Yazıldığı üzere, “Efendi, seni severim, der.” Ve onlara olan sevgisi yüzünden, kendi kutsallığını onlara damıtmak ve aralarında oturmak için onları kutsal topraklara getirdi, böylece İsrail dünyadaki tüm insanlardan daha kutsal olsun diye.

Metzarah [Cüzzamlı]

1-3) İnsanlar yürüdükleri yolu gözetmeli ve Yaradan'dan korkmalılar böylece yoldan sapmaz, doğru yolda giderler ya da Tora'nın sözlerini çığnemez ve bu sözlerden uzaklaşmazlar.

Tora ile uğraşmayan ve çaba göstermeyen herkes Yaradan tarafından kınanır. Bu kişi O'ndan uzaktır ve Kutsallık bu kişinin üzerinde değildir ve onunla yürüyen şu koruyucu melekler de onu terk ederler. Dahası “Falanca kişinin yakınında olmayın, o Efendi'sinin şanına şerefine önem vermez,” der ve onu ilan ederler. Aşağıdakiler ve yukarıdakiler onu terk ettiği için ve yaşam yolunda yer almadığı için yazıklar olsun ona.

Efendi'sinin hizmetinde çaba harcadığı ve Tora ile uğraştığı zaman, birkaç koruma onu korumaya hazırdır ve Kutsallık onun üzerindedir ve hepsi şöyle der ve beyan eder; “Kralın formuna hürmet edin, kralın oğluna hürmet edin” ve o bu dünyada ve sonraki dünyada korunur. Ne mutlu ona.

5) İnsanlar efendilerinin arzusunu bilmez, duymaz ve bu arzuya uymazlar. Tellal onları her gün çağırır, dinleyen kimse olmaz ve hiç kimse ruhunu Efendi'sinin hizmetini görmek için uyandırmaz.

6-8) Gecenin karanlığı büyüdüğünde ve kapılar kapandığında, derin uçurum uyanır ve hasar vericilerin birkaç ordusu bu dünyadadır. O zaman, Yaradan dünyadaki tüm insanları uyutur. Hayata uyanmış olanları, yani erdemlileri bile uyutur. Ve ruhlar dünyada dolaşır ve insanlara rüyalarında bir şeyler bildirirler. Bunların bazıları yalandır, bazıları da doğrudur. Ve insanlar uykularında bağ kurarlar.

Kuzey rüzgârı uyandığında ve gece bölündüğünde, bir alev parlar ve horozun kanatlarının altına çarpar ve horoz öter. Sonra Yaradan erdemlilerle oynamak için Cennet Bahçesi'ne girer ve bir tellal çıka gelir ve dünyadaki tüm insanlar yataklarından uyanırlar. Ve bu uyananlar efendilerinin hizmetine girmek için yataklarından kalkarlar. Ve bu hayata uyanışla efendilerinin hizmetine girmek için yataklarından kalkarlar ve sabah olana kadar Tora ile ve Yaradan'ı övmek ile meşgul olurlar.

Sabah olunca, yukarıdaki tüm ordular ve kamplar Yaradan'ı överler. Böylece, her yönden birkaç kapı açılır ve İbrahim'in kapısı, Hesed (merhamet), İsrail Topluluğuna açılır, dünyadaki tüm insanları Hassadim'in (merhametlerin) keyfini sürmek için çağırıp toplarlar. "İbrahim Berşaba'ya ılgın ağacı ekti," diye yazılmıştır, çünkü Malhut'a Berşaba denir ve İbrahim onun içine bir Hesed dikmiştir.

20) **“Onu yakalayıp tutanlar için o hayat ağacıdır ve ona destek olanlara ne mutlu.”** Hayat ağacı Tora’dır, yüksek ve yüce bir ağaçtır. Ona Tora denir, çünkü gizli ve bilinmeyi öğreter ve ifşa eder. Ona “hayat” denir, çünkü tüm yukarı hayatı içerir ve yukarı hayat ondan kaynaklanır.

“Onu yakalayıp tutanlar,” yani onu sıkıca kavrayanlar, Tora’yı sıkıca kavrayanlar yukarıdaki ve aşağıdaki her şeyi kavrarlar.

Aharei Mot [Öldükten Sonra]

30-31) Rabi Şimon dedi ki; “Bu dünyanın insanlarına şaşarım, ne göreceğ gözleri var ne de farkına varacak kalpleri var ve ne efendilerinin arzusunu anlarlar ne de buna aldırış ederler. Şu gün gelmeden önce, karanlık ve bulanıklık onları örttüğü, alacaklı onlardan borçlarını topladığı zaman nasıl uyurlar, nasıl uykudan kalkmazlar ki?

“Tellal her gün onları çağırır ve ruhları her gün onlara şahitlik eder ve Tora her yönden sesini yükseltir ve der ki; ‘Aptallar ne zamana kadar aptallığı sevecekler?’ ‘Aptal olan kimse bırak buraya gelsin.’ Ona ‘kalpsiz’ dedi, ‘gel, ekmeğimi ye, kattığım şaraptan iç,’ dedi, ama hiç kimse kulak vermedi, hiç kimsenin kalbi uyanmadı.

32) Gelecek olan son nesillerde Tora unutulmuş olacak ve kalpsizler kendi yerlerinde toplanacaklar, Tora’yı açan ve kapayan hiç kimse olmayacak. Yazıklar olsun bu nesle! Bundan böyle, Mesih’in geldiğı ve dünyada bilgeliğın uyandığı nesle kadar böyle bir nesil daha olmayacak. Yazıldığı üzere, “Herkes beni tanıyacak, en küçüğünden en büyüğüne kadar.”

38-40) Yaradan’ın lütfuna ve kutsamasına nail olunan, onarılacak ve dualar edilen zamanlar vardır. Lütfun olmadığı, kutsamaların gelmediğı zamanlar vardır ve dünyada haşın

Dinim'in uyandığı zamanlar vardır. Bazen Din ısrarla sürer. Yılın içinde lütfun olduğu zamanlar ve Din'in olduğu zamanlar vardır. Yılın içinde Din'in olduğu ve ısrarla sürdüğü ve dünyayı tehdit ettiği ama etkili olmadığı zamanlar vardır. Ayın içinde lütfun olduğu zamanlar vardır ve ayın içinde Din'in olduğu ve her şeyin üzerinde ısrarla sürdüğü zamanlar vardır.

Haftanın içinde lütfun olduğu zamanlar vardır ve haftanın içinde dünyada Din'in olduğu zamanlar vardır. Gün içinde dünyada lütfun olduğu ve dünyanın güzel kokular süründüğü zamanlar vardır ve gün içinde Din'in olduğu ve ısrarla sürdüğü zamanlar vardır. Bir saatin içinde bile farklı zamanlar vardır. Bu nedenle, "Ve bir arzu için bir zaman."

65-66) "Kardeşlerin de bir arada birlik içinde yaşaması ne güzel ve ne hoştur." Bunlar dostlardır, bir arada ayrılmaksızın otururlar. Başta, onlar savaş yapan ve birbirini öldürmek isteyen insanlar gibidirler. Sonra kardeşçe sevgi koşuluna gelirler.

Yaradan onlar hakkında ne der? "Kardeşlerin de bir arada birlik içinde yaşaması ne güzel ve ne hoştur." "De" kelimesi Kutsallığın da onlarla birlikte oluşuna işaret eder. Dahası, Yaradan onların sözlerini dinler ve onlardan hoşnut ve memnundur.

Ve sizler, burada olan dostlar, sizler bağlılık ve sevgi içindesiniz, bundan böyle, Yaradan sizden hoşnut olana ve size barış ve huzur verene kadar birbirinizden ayrılmayacaksınız. Ve sizin erdeminizle dünyada barış olacak. Bu sözlerin anlamı şudur; “Kardeşlerimin ve dostlarımin hatırına ‘Barış sizin üzerinizde olsun’ derim.”

92) “Kayanın yarıklarındaki güvercinim,” gizlenmiş kademe.

Benim güvercinim İsrail Topluluğudur, Malhut’tur. Güvercin gibi eşini asla terk etmez, İsrail Topluluğu Yaradan’ı asla terk etmez. “Kayanın yarıkları” bilge öğrencilerdir, bu dünyada durmak dinlenmek nedir bilmezler. Onlar kendilerini düşmanlarından kayanın yarıklarında gizlerler, kademenin sırrı içinde, alçakgönüllü bilge öğrenciler, kademelerini insanlardan gizlerler, Yaradan’a saygılı olanların, Yaradan’dan korkanların arasından Kutsallık asla ayrılmaz. Böylece Yaradan İsrail Topluluğundan talepte bulunur ve onlara der ki, “Nasıl görüldüğünüze bir bakayım, sesinizi bir duyayım, sizin sesiniz tatlı gelir” çünkü yukarıda Tora ile uğraşanların dışında başka hiç kimsenin sesi duyulmaz.

94) “Zaten var olan ve zaten hep var olacak olan...”

“Zaten var olan,” Yaradan bu dünyayı yaratmadan öncedir. Yaradan bu dünyayı yaratmayı arzu edene ve Tora’ya, yani orta

çizgiye danışana kadar dünyaları yaratıyor ve yok ediyordu ki bu da kabın kırılışıydı. Bundan sonra O ıslahlarının içinde ıslah oldu, taçları ile taçlandı ve bu dünyayı yarattı. Yaratılış sırasında bu dünyada var olan her şey O'nun huzurundaydı ve onun huzurunda ıslah oldu.

95) Bu dünyaya gelmeden önce her neslin liderleri, hepsi kendi formları içinde Yaradan'ın huzurundaydılar. Hatta şu insanların ruhlarının hepsi, bu dünyaya gelinceye kadar, O'nun huzurunda, semalarda kendi biçimlerinde oyuldular, işlendiler ve bu dünyada tüm öğrendiklerinin hepsini, bu dünyaya gelmeden önce bildiler.

96) Ruhların yaratılışları sırasında, ruhlar hâlâ yukarıdayken, bu dünyaya ve zamanın hükmü altına girmeden önce, onlar sonsuzluğun içindeydiler, sonsuzluğun doğası gereğince şimdi ve geleceğin aynı anda hareket ettiği zamanın ötesindeydiler.

Bunu takiben, ruhların bu dünyaya geldiklerinde teker teker yapacağı tüm işler, bu dünyadaki işlerinin hep birden aynısı gibi zaten oradaydı, bu nedenle de bu dünyadaki yaşamlarının günlerinde öğrenecekleri tüm Tora zaten tümüyle oradaydı ve tüm günahkâr işleri de zaten ruhlarında resmedilmişti. Ve bu dünyaya attıkları Keduşa'nın parçası da aynen oradadır. Eğer bu dünyada günah işlemeye ve teker teker tövbe etmeye yazgılı

iseler, bu yukarıda bir defada gösterilir, çünkü sonsuzluğun doğası budur ve bu da zaten orada resmedilmiştir.

99) Gerçekten erdemli olanların hepsi, bu dünyaya gelmeden önce, yukarıda ıslah edilmiş ve onlara isim verilmiştir. Yaradan'ın dünyayı yarattığı günden beri Rabi Şimon Yaradan'ın huzurunda hazırды ve O'nunlaydı ve Yaradan onu ismi ile çağırdı. O yukarıda ve aşağıda mutludur. Onun hakkında şöyle yazılmıştır; “Babanı ve anneni memnun et,” burada “baban” Yaradan'dır, “annen,” İsrail Topluluğudur.

115) İsrail puta tapan milletlerden daha mutludur, çünkü Yaradan İsrail'i arındırmak ister ve ona merhamet eder çünkü onlar da Yaradan'ın hissesi ve mirasındırlar. Yazıldığı üzere, “Efendi'nin hissesi O'nun insanlarıdır.” Yaradan'ın sevgisi onlara bağlandığı için onlar yukarıda, ZA'da birleşirler. Yazıldığı üzere, “Tanrı onlara, sizi severim dedi.”

144) Tora ile ödüllendirilen ve ruhunu bununla doyuran herkese Yaradan bunun bu dünyada ve sonraki dünyadaki çeşitli faydalarını beyan eder. Yazıldığı üzere, “Ve iyi bir rivayettir.” Bu nerede iyidir? “Uzak bir ülkede,” başta, Yaradan ondan uzaktı ve bu nedenle ondan nefret etti ve bu yerden onu karşılayıp selamladı. Yazıldığı üzere, “Uzaklardan Yaradan bana göründü.”

155-156) Gece yarlandığında, Tora ile uğraşanların hepsi Kutsallık ile birleşirler. Sabah geldiğinde kraliçe, Kutsallık kral ile ZA ile bağlanır ve kral kanatlarını onların hepsinin üzerine açar. Yazıldığı üzere, “Gündüz ve gece Efendi merhamete (Hesed) hükmedecek. Onun şarkısı benimle.”

Sabah yükseldiğinde, atalar, HGT de ZA, kraliçeye gelirler ve onunla konuşmak ve bir olmak için acele ederler. Ve onların içinde Yaradan, ZA onunla konuşur ve üzerine kanatlarını açmak için ona seslenir.

174-175) “Tanrı, Efendi Tanrı konuştu ve yeryüzüne seslendi.” “Tanrı, Efendi Tanrı” HGT’dir, her şeyin bütünleşmesidir. “Konuştu,” ihsan etti demektir. “Yeryüzü,” İsrail Topluluğu olarak bütünlük ve keyif içindeki Malhut’tur, Zion denen, Yesod de Malhut’tandır.

Yaradan aşağı dünyayı yaratmak istediği zaman bunu yukarıdaki kadar mükemmel yaptı. Dünyanın ortasına Kudüs’ü inşa yaptı ve onun üzerindeki ve oradan kutsandığı yeri Zion diye, Yesod diye adlandırdı. Bu Zion’un yerinden bu dünya inşa olmaya başladı ve buradan inşa oldu. “Zion’dan mükemmel güzelliğinden, Tanrı belirdi.” Bu, “Zion’dan,” bu dünyanın “mükemmel güzelliğinden,” “Tanrı belirdi.” Kudüs, Malhut yalnız Zion’dan, Yesod’dan kutsandı ve Zion

yukarıdan, ZA'dan kutsandı. Her şey bir bağlandı bir oldu, Zion yoluyla birleşti.

206-208) “Nasıl bir geyik derelerdeki suyun başında özlem duyarsa, benim ruhum da sana öyle özlem duyar Tanrım.”

İsrail tüm diğer milletlerden daha mutludur, çünkü Yaradan onlara, emirlerine uysunlar ve Tora'dan haz alsınlar diye kutsal Tora'yı verdi ve kutsal bir yerden kutsal ruhlar miras bıraktı. Tora'dan haz alan kimseler hiçbir şeyden korkmazlar. Yazıldığı üzere, “Eğer senin yasan (Tora) benim hazzım olmasaydı, acılarımın ve kederimin içinde kaybolurdum.”

“Benim hazzım” Tora'dır, Tora'ya “hazlar” denir. Yazıldığı üzere, “Ve günden güne haz alacağım.” Öğrendik ki Yaradan Cennet Bahçesi'ne hoşnut etmek için gelir, hoşnut eder ki kendi de onlarla neşelensin. Ne mutlu erdemlilere, onlar için şöyle yazılmıştır; “Böylece sen Yaradan'ı hoşnut edeceksin,” şu derenin payı ile yani Bina ile hoşnut olmak için. Öyle görünüyor ki Yaradan onlardan, erdemlilerin hoşnut olduğu şu derenin payından hoşnut olur. Bu nedenle Yaradan erdemlilerle hoşnut olmak için gelir ve Tora ile uğraşan herkes erdemlilerin hoşnut olduğu şu derenin payından, yani Bina'dan hoşnut olmakla ödüllendirilir.

“Nasıl bir geyik derelerdeki suyun başında özlem duyarsa,” bu İsrail Topluluğı, Malhut’tur. “Derelerdeki suyun başında özlem duyar” yani derenin kaynağından verilen paya, yani Bina’ya, erdemliler ile yani Yesod ile özlem duyacak, demektir. “Benim ruhum da sana öyle özlem duyar Tanrım,” senin tarafından bu dünyada ve sonraki dünyada sulanmaya özlem duyar Tanrım.

216) Kişinin Yaradan’a bütünlük içinde tapınması gerekir, “Ve sen Efendin Tanrı’yı seveceksin.” Yaradan’ı tüm ruhu ile sevecek. Bu tam bir sevgidir, ruhu ve canı ile sevmektir. Ruh ve can bir bedene bağlandığında beden onları sever, kişi de Yaradan’ı böyle sevmeli ve O’na bağlanmalıdır, ruh ve canın sevgisi gibi. Yazıldığı üzere, “Ruhum, geceleyin seni arzu ederim,” tüm ruhumla, bir bedene bürünmüş olarak.

217-218) “İçimdeki can ile seni gördüm,” gecenin içindeki büyük aşk ile sana tutunabilirim. Kişi Yaradan aşkı ile her gece kalkar ve sabah yükselene ve bu kişinin üzerine bir merhamet (Hesed) ipliğı çekene kadar Yaradan’ın işiyle uğraşır. Bu aşk ile Yaradan’ı sevene ne mutlu.

Yaradan’ı böyle seven gerçek erdemliler, dünya işte onlar yüzünden vardır, onlar yukarıdaki ve aşağıdaki tüm haşin kademeleri yönetirler.

Canı ve ruhu ile yukarıya kutsal krala – gereğı gibi bir aşkla - tutunan bu erdemli aşağıdaki dünyayı yönetir ve dünya için verdiği her hüküm gerçek olur.

244-245) Yaradan bu dünyayı yaratmadan önce, pişmanlığı yarattı.

Yaradan pişmanlığa, Bina'ya, “Bu verilen dünyada adamı yaratmak istiyorum ve eğer onlar günahlarından sana dönerlerse, sen onların günahlarını affetmeye istekli olacaksın ve onları affedeceksin.” Her bir saat, pişmanlık insan için hazırdır. Kişi günahlarına tövbe ederse, bu pişmanlık, Bina Yaradan'a döner, ZA'ya Mohin verir ve her şeyin kefaretinin öder. Böylece Dinim teslim olur ve hepsi güzel kokular sürünür ve adam günahlarından arınır.

Kişi ne zaman günahlarından arınır? Tamamen pişmanlık içine girdiğı zaman. Yukarı kralın önünde tövbe eder ve tüm kalbiyle derinden dua eder. Yazıldığı üzere, “Derinlerden sana sesleniyorum, oh Tanrım.”

245) Erdemlilere bu dünyada ve sonraki dünyada ne mutlu, çünkü onların hepsi kutsaldır. Gufları (bedenleri) kutsaldır, Nefes'leri (canları) kutsaldır ve Ruah'ları (ruhları) kutsaldır.

368) Kalın kafalı ve kör olanlara yazıklar olsun, bu dünyada neden ve nasıl bulunduklarını bilmezler, işitmezler ve fark etmezler. Öğüt ve şifa onların önünde mevcuttur ama onlar bunu görmezler, çünkü insan ancak Tora'nın öğüdü ile kurtarılabilir.

391) Erdemlilere bu dünyada ve sonraki dünyada ne mutlu, çünkü Yaradan onlar şan ve şeref içinde olsunlar ister ve onlara Kutsal ismin yüce ve kutsal meleklere bile açmadığı sırlarını açar.

412) Yazıldığı üzere, “Efendi'den aradığım o bir tek şeyi istedim: Hayatım boyunca Efendi'nin hoşluğunu seyretmek için Efendi'nin evinde oturayım.”

Ne mutlu erdemlilere, çünkü onlar için o dünyada, Bina'da bazı hazineler gizlenmiştir, çünkü Yaradan onlarla o dünyalarda oynar, çünkü O Efendi'nin hoşluğunu, Bina'ya uzanan Atik'in aydınlığını seyretmek ister. “Ama yüce suların selinde ona erişmeyecekler,” bu Atik'in ışığının erişilemez olduğuna işaret eder. Ancak bununla da ödüllendirilmiş olan erdemliler vardır. Bu şu anlama gelir; Atik'in ışığı ile ödüllendirilmiş olan erdemliler vardır. Yazıldığı üzere, “Senden başka hiçbirinde Tanrı'yı gören göz yoktur, O'nu bekleyen sen olacaksın.” “Olacaksın” Atik'i ima eder, çünkü

hayat bahttan, Dikna de Atik'ten uzanır yayılır. Böylece Atik'ten de bolluk bereket alıp çekebilirler.

Yeni Zohar, Aharei Mot [Öldükten Sonra]

51-54) “Sevgilim aşağıya bahçesine, güzel kokuların yataklarına, bahçedeki çimenlere ve zambakları toplamaya gitti.”

Tüm şarkılar kutsaldır, “Şarkıların Şarkısı” ise kutsalların kutsalıdır. İsrail Topluluğu, Malhut, Yaradan'ı över ve Ona “Sevgilim,” der. Yazıldığı üzere, “Benim sevdiğim beyaz ve kırmızıdır.”

Gece yarısı, bir alev uyanır ve öten horozun kanatları altına gelir. O zaman Yaradan aşağıya kendi bahçesine, Cennet Bahçesi'ne iner ve o zaman yukarıdaki horoz uyanır ve “Sizler, gözlerindeki deliklerde uyku olanlar, kalkın. Geyiğin Malhut'un kocası ile ZA ile birleşme vaktidir” der. Gece yarısı kalkan ve Tora ile uğraşana ne mutlu, Yaradan ve erdemlilerin hepsi onun sesini dinler. Yazıldığı üzere, “Sizler, bahçede oturanlar, dostlar sizin sesinizi dinliyor, haydi sesinizi duyayım.”

İşte o zaman, bir merhamet ipliği Tora ile uğraşanın üzerine yağdırılır ve işte o zaman Yaradan aşağıya, bahçesine, Malhut'a iner. “Aşağıya, bahçesine, güzel kokuların yataklarına

iner.” Güzel kokular Hohma'nın aydınlığıdır. Roş (baş) GAR'dır, ve Roş'un güzel kokusunun Mohin'i olan bu erdemlilere “güzel kokuların yatağı,” denir.

“Bahçelerde otlamak” bu iki bahçede otlamak, yukarıdaki Cennet Bahçesi'nde, Bina'da ve aşağıdaki Cennet Bahçesi'nde, Malhut'ta. Bunlara “bu dünya,” Malhut ve “sonraki dünya,” Bina denir. “ “Zambakları toplamak,” Tora ile uğraşan erdemliler demektir ki, onların dudakları Tora'yı fısıldar. Şöyle yazılmıştır; “zambakları” Şoşanim (zambak) olarak telaffuz etme, Şeşonim (tövbe etmek) olarak telaffuz et, çünkü onlar tekrar tekrar Tora'yı arayıp dururlar. Hatta mezarda bile dudakları Tora'yı fısıldar. Onlar için, “zambakları toplamak” denir, çünkü onları, günah işlemesinler diye bu dünyada vaktinden erken toplarlar.

64) Üç tane “Olacağım,” vardır. “İlk sürgünde seninle beraber olacağım.” “Mısır'a sürgüne gittiklerinde, Kutsallık onlarla beraberdi.” Ve “İkinci sürgünde seninle beraber olacağım.” Şöyle denildi; “Babil'e sürgüne gittiklerinde, Kutsallık onlarla beraberdi.” Ve “Üçüncü sürgünde seninle beraber olacağım.” Şöyle denildi; “Yunanistan'a sürgüne gittiklerinde, Kutsallık onlarla beraberdi.” Dördüncü sürgünde onlara “Olacağım” diye ifşa etmedi. Aksine, “Kendi vakti gelince, onu hızlandıracığım,” dedi. Eğer ödüllendirilse, hızlandıracığım. Eğer ödüllenmezlerse, kendi vakti gelince.

Kedoşim [Kutsal]

1-2) Defalarca Tora insanlara tanıklık etti, defalarca onları uyandırmak için sesini her yöne yükseltti ama onlar günahlarının içinde pinekleyerek uyanmadılar, yukarının yargılama gününe, yukarıdaki kral onlardan Tora'yı talep edip ve onları azarlayıncaya kadar hangi yüzle çıkacaklarına bakmadılar ve buna hiç aldırmadılar. O'na yüzlerini dönmediler çünkü her şeyde kusurlu ve hatalıdır, yukarıdaki krala inanç duymayı bilmezler. Yazıklar olsun onlara ve yazıklar olsun onların ruhlarına!

Tora şahitlik eder ve der ki; "Budala olanı bırak buraya gelsin, ona 'kalpsiz' dedi." İnancı olmayan kalpsizdir, çünkü o Tora ile uğraşmaz, onun içinde hiç inanç yoktur ve o her şeyde kusurlu ve hatalıdır.

4) Ne mutlu Tora ile uğraşan ve Yaradan'ın yolunu bilen erdemlilere! Onlar kendilerini Kral'ın kutsallığı ile kutsarlar ve her şeyde kutsaldırlar. Bu nedenle, yukarıdan Keduşa'nın ruhunu çekerler, onların oğulları gerçek erdemlilerdir ve onlara "kralın oğulları," "kutsal oğullar," denir.

7-8) Yaradan bu dünyayı yarattığı ve derinliklerini gizlilikten ifşaya, karanlıktan aydınlığa getirmek istediğinde, işte o zaman birbirleri ile birleşip birbirine karışırlar. Bu nedenle,

karanlıktan aydınlık ortaya çıkar, gizlilikten ifşa ortaya çıkar ve derinlik ifşa olur. Biri diğzerinden ortaya çıkar. İyilikten kötülük ortaya çıkar ve Rahamim'den (merhametten) Din (yargı) ortaya çıkar. Her şey bir diğzerinin içine dâhildir, iyi eğilim ve kötü eğilim, sağ ve sol, İsrail ve geri kalan diğzer milletler, beyaz ve siyah. Her şey bir diğzerine bağımlıdır.

Tüm dünya tek bir bağıın içinde görünür, eklenmiş ve karıştırılmıştır: Midat ha Din (yargı niteliğı) ve Midat ha Rahamim (merhamet niteliğı), Malhut ve Bina birbirine eklenmiş ve karıştırılmıştır. Eğer böyle olmasaydı dünya bir an bile var olamazdı.

11) Tora'nın sözleri olmasaydı insan asla arınamazdı. Bu nedenle Tora'nın sözleri Tuma'yı (kirli olanı) almaz, çünkü Tora kirli olanı arındırmak için durur. Tora'da şifa vardır. Yazıldığı üzere, "karnın ve kemiklerindeki ilik sağlıklı olacak." Tora'da arınmışlık vardır. Yazıldığı üzere, "Tanrı korkusu temizdir; sonsuza kadar kalır." "Sonsuza kadar kalır," her zaman lekesiz temiz kalır ve temizlikten asla ayrılmaz, anlamındadır.

13-14) Tora'ya "kutsal" denir. Yazıldığı üzere, "Ben Efendiyim, ben kutsalım." Bu Tora'dır, yüce ve kutsal olan isimdir. Bu nedenle, onunla uğraşan arınır ve böylece kutsanır. Yazıldığı

üzere, “Sen kutsanmış olacaksın.” “Olacaksın,” bu bir vadetmedir, Tora yoluyla kutsanacaksınız demektir.

“Ve sizle benim krallığımın Kohenleri ve kutsal bir millet olacaksınız.” Tora’nın kutsallığı, diğer kutsallıklardan daha yücedir. Daha yukarıdaki gizli Hohma hepsini aşar. Hohma (bilgelik) olmadan Tora olmaz ve Tora olmadan da Hohma olmaz. Bunların hepsi aynı kademededir ve hepsi birdir.

18) Efendisinin iradesi ile kutsanmak isteyen kişi yalnız gece yarısından itibaren veya gece yarısında hizmet etmelidir, çünkü yalnız o zaman Yaradan, ZA, Cennet Bahçesi’nde, Malhut’tadır ve yüce Keduşa o zaman uyanır. Böylece geri kalan insanlar için kutsanma vakti gelir. Bilgenin Tora’nın yolunu bilen müritleri için gece yarısı, İsrail Topluluğu ile, Malhut ile bir olmak için kalkıp Tora ile uğraşmanın ve kutsal ismi, Malhut’a ve kutsal kralı, ZA’ya övgüler düzme zamanıdır.

22) Bırak kişi gelsin ve birlik içinde çaba göstere. Yaradan, bir olandır ve birlik için çaba gösterir, bu İsrail’dir, çünkü kral yalnız bir olmaya lâyık olan için çaba gösterir. Bu nedenle şöyle yazılmıştır; “Ve o birliktedir ve kim O’na geri dönebilir?” Yaradan yalnız birlikte kendini gösterir ve yalnız birlikte bulunabilir, yüce Keduşa’da inşa edilen birlik gibidir, İsrail gibidir. Bu nedenle birliktedir, başka bir millette değil.

25) “Sen Efendi için kutsal olacaksın... kutsalım.”

Bu meseleyi başka bir yerde inşa etmedikleri, kendi Keduşaları için hiç bir şey istemedikleri için ve yalnız O'na tutunmak istedikleri için ne mutlu İsrail'e. Yazıldığı üzere, “Ben Efendiyim... kutsalım,” başkasına değil yalnız O'na tutunmak için. Bu nedenle, “Siz ben Efendiniz, kutsal Tanrınız için kutsal olacaksınız.”

31) “Ve sizler Efendi'ye tutunanlar,” diye yazılmıştır. Yaradan'a tutunan İsrail'e ne mutlu! Çünkü onlar Yaradan'a tutundukları için her şey birbirine tutunur ve bir olur.

52) Tora ve Mitzva arasında ayrılık yoktur çünkü Tora bir bütündür ve onun içindeki Mitzvot onun ayrıntılarıdır ve onlar birdir. Yaradan gerçektir ve O'nun yasası da gerçektir. O onun yasası ve emirleri tek bir bütündür.

53-55) “Yaradan'ın yüceliği bir meseleyi gizler.” Bu yücelik için, Mitzvot için çaba göstermeyenlerden bu mesele gizlenir. Onlar hakkında, “Budalalar, ayıp ve utancı taşırlar.” Bu kişiler Tora'yı yüceltmek için çaba harcamayan cahillerdir ve onlar nasıl “Cennetteki Babamız, sesimizi duy, bize şefkât ve merhamet göster, duamızı kabul et” derler ki? Yaradan onlara, “Eğer ben Baba isem benim yüceltilmem nerede” diyecektir, yani sizin benim Tora ve Mitzvot'uma çaba göstermeniz

nerede, benim emirlerim, yerine getireniz nerede, Efendisinin emirlerini bilmeyen birisi O'na nasıl hizmet edebilir?

Kendisi bilemese bile, bilgilerden duyan ve yapan istisnadır. Bu şuna karşılık gelir; “Yapacağız ve duyacağız,” bilgilerden duyar ve yapar.

54) Rabi Şimon geldi ve Musa'nın ellerini öptü. Ve dedi ki, “Sen Atzilut dünyasından bir oğlu olmalısın, O'nun ilk doğan oğlu gibi, Tifferet gibi, yukarıdaki AVI'nin oğlu, bu şüphesiz ki Onun Atzilut'udur. Hiçbir oğul düşünme, konuşma ve eylemde senin önüne geçemez. Musa dedi ki; “Sen ve dostlar ve bu öğretinin ileri gelenleri, burada hiç yılmadan, Sitra Ahra ile karışmadan burada benimle olanlar Atzilut dünyasının formu içindedirler.” Birbirlerini öptüler ve kardeşliği birliği anladılar ve ağladılar.

57-58) Tora için ölüme gidenler, bu paha biçilmez olanlar, Tora onların içindedir ve onlardan ayrılmaz. Ancak kişi onun için çaba gösterse bile, hatta bilgilerden duysa ve yapsa bile, bu kişi bir hizmetkârdır, oğul değildir ama eğer sadık bir hizmetkârsa, efendisi onu tüm sahip olduklarının hükümdarı yapar.

Ancak kişi Tora ile uğraşmazsa ve bilgelere hizmet etmezse, onlardan yerine getirmek için Mitzvot' u duymazsa, “Yapacağız

ve duyacağız”ı yerine getirmezse, “yapmayacaksın”ı çiğneyip günah işlerse, o kişi dünyanın puta tapan milletleriyle, SAM ve yılanın çocukları ile aynı ve onlara eşittirler. Ve onlar için Tora’yı istedikleri ve almadıkları için “Budalalar, ayıp ve utancı taşırlar,” denmiştir. İçinde Tora olmayan kişide yücelik de yoktur. Söylendiği üzere, “Bilge olan yücelmeyi miras alacaktır.”

74) Davud’un güzelliği tüm dünyalara yansır. O’nun kafası altın bir kafatasıdır, yedi çeşit altınla yedi çeşit işlemler işlenmiştir ve Yaradan’ın ona olan düşkünlüğü, sevgisi onun önündedir. O’na olan sevgisi nedeniyle Yaradan’a gözlerini çevirdi ve bana bak dedi, onlar her şeyde güzel oldukları için Yaradan’a “Bana dön ve beni affet,” dediler. Yazıldığı üzere, “Gözlerini benden uzağa çevir.” Çünkü şu Malhut’un gözleri Yaradan’a bakınca, bu kalpte tanrısal sevgi dibeklerinden sevgi okları uyanır. O’na olan tanrısal sevginin alevi için şunu dedi, “Gözlerini benden uzağa çevir,” yani gözlerini benden başka bir tarafa çevir, çünkü gözlerin beni aşk alevi ile yakıyor. Davut’ta şöyle yazılmıştır; “Ve o kırmızıydı, çok güzel gözlü ve görünümü yakışıklıydı...” Ve Yaradan’ın sevgisi ve tutkusu ona sarılıp bağlanmış olan bu yüce ve güzel Davud yüzündendir, Davud, “Bana dön ve beni affet,” dedi.

92) Tora yolundan sapmadan yürüyen ve Tora ile gereğince uğraşan bir kişinin her zaman bir sonraki dünyada iyi bir

hissesi vardır çünkü ağzında dile getirdiği Tora'nın sözleri yukarıya yükselmek için bu dünyada dolanıp durur. Ve bu sözlere bağlanmış olan, doğru yolda yükselen birkaç yüce ve kutsal melek, kutsal taçla taçlanırlar. Ve Cennet'ten, Hohma'dan uzayıp gelen, sonraki dünyanın nehrinde, Bina'da yıkanılırlar. Onun içine kabul edilir ve onun içinde yutulur. Ve o ulu ağaç, ZA, nehrin etrafındaki haz ve neşe, ZA'nın Bina'dan nehrin aydınlığını almasına neden olur. O zaman, bir üst ışık uzar, çıkagelir ve o kişiye tüm gün boyunca taç olur.

94) Tora ile uğraşmak isteyen ama ona öğretecek hiç kimseyi bulamayan birisi Tora'ya olan sevgisiyle onu konuşur ve onu kekeler, kekelemeleri içinde o farkına varmadan her sözü yukarıya yükselir ve Yaradan bu sözden memnun kalır, kabul eder ve onu kaynağın, Bina'nın civarına diker. Bu sözler ulu ağaçlar, yüce ışıklar hâline gelirler ve onlara “derenin söğütleri,” denir. Yazıldığı üzere, “Sevgisinde her zaman hata yapar.”

95-96) Tora'nın yolunu bilen ve onunla uğraşanlara ne mutlu, çünkü onlar yukarıya hayat ağaçları diker, Mohin'i ZA'ya, hayat ağacına uzatırlar ve bunların hepsi onların ruhuna şifadır. Bu nedenle şöyle yazılmıştır; “Onun ağzında gerçeğin kanunu (Tora) vardı.” Acaba doğru olmayan bir Tora var mı? Aslında, eğer kişi nasıl öğreteceğini bilmiyorsa, doğrusunu bilmiyordur. Ve o kişiden öğrenen doğru olmayan şeyler

öğrenir. Bu nedenle, “Onun ağzında gerçeğin kanunu (Tora) vardır,” diye yazılmıştır.

Ancak gene de kişi Tora'yı herhangi birinden, hatta bilmeyen birinden bile öğrenmelidir, çünkü böylece, Tora'da uyanacak ve bilen birinden öğrenmeye başlayacaktır. Daha sonra, Tora'da, doğru yolda yürüdüğü ortaya çıkacaktır. Kişi daima Tora ve Tora'nın emirleri ile uğraşmalıdır, Lişma'da (onun için) çalışıyor olamasa bile, çünkü Lo Lişma'dan (onun için değil) Lişma'ya (onun içine) gelecektir.

100) Yaradan adamı sevgiyle gizlilik içinde azarlar. Eğer kişi O'nun azarını kabul ederse iyi. Eğer kabul etmezse onu azarlar ve onu sevdikleri arasında bırakır. Eğer kabul ederse iyi. Eğer kabul etmezse onu herkesin içinde açıkça azarlar. Eğer kabul ederse iyi. Eğer kabul etmezse onu terk eder ve artık azarlamaz, onu gitsin istediğini yapsın diye terk eder.

122) Zohar şu üç farkına varışı açıklar:

1. İki çizgiyi – sağ ve solu - içeren orta çizginin yönetimi ve bunlar arasına, sağın üzerine aydınlığı yukarıdan aşağıya doğru ve solun üzerine aydınlığı aşağıdan yukarıya doğru yükselterek barışı getirilişi. Orta çizginin düzenini bozanın alacağı büyük ceza, onun

solun aydınlığını yukarıdan aşağıya çekmesidir. Bilgi ağacından yeme günahı budur.

2. Dinim de Nukva (dişi yargı) ve Dinim de Dehura'yı (erkek yargıyı) birbirine bağlayan kişinin yaptığı hatasının ölçüsü orta çizginin ıslahı yoluna benzemez, Dinim de Dehura Dinim de Nukva'ya eklendiği zaman yıkım büyüktür.
3. Orta çizginin tamamen ıslah olacağı biçimde iki çeşit Dinim'i birbirine bağlamak: Bu durumda her iki Dinim de iptal olur ve iki çizginin – sağ ve solun - mükemmelliği tam olarak ortaya çıkar.

108) Yaradan bu dünyayı yarattığı zaman, her bir şeyi, her iki tarafta da, sağda da solda da kurdu ve onların üzerine yüce güçler tayin etti. Bu nedenle, yeryüzünde üzerinde üstün güçlerin yönetimi olmayan küçücük bir tek ot bitmez. Ve herkesin birbiri ile yaptığı ve her bir kişinin yaptığı her şey onun üzerine tayin edilmiş olan üst gücün yukarıda onun üzerinde yoğunlaşmasıdır.

130) Erdemli olana bu dünyada ve sonraki dünyada ne mutlu! Onlar hakkında şöyle yazılmıştır: “Erdemlinin yolu şafağın ışığı gibidir,” çünkü gelecekte, başlangıçta Nukva'nın içinde olan ve Malhut'tan emip beslenen yılan gidecektir ve Dehura onun yerine gelecektir, başlangıçta olduğu gibi hiç bitmeyen

bir Zivug içinde, çünkü Zivug'dan ayrı hiç kimse kalmayacak ve her şey tam ve tamam olacaktır.

Emor [Konuş]

3) “Senden korkanlardan gizlediğin iyiliğin ne kadar da boldur.”

“Senin iyiliğin ne kadar da iyidir,” şu “iyi” diye adlandırılan üst ışık ne kadar da ince ve onurludur. Yazıldığı üzere, “Tanrı ışığı gördü, o iyiydi,” Bu, Yaradan’ın onunla bu dünyada iyilik yaptığı gizli ışıktır. Hiçbir gün ona hiçbir engel yoktur, dünya onunla var olur ve onun üzerinde durur. “Senden korkanlardan saklanırsın.” Yaradan dünyayı yarattığında üst ışığı yaptı ve onu erdemliler için geleceğe sakladı. İki ışık vardır: 1) Erdemliler için gelecekteki ışık, asla aydınlatmaz, 2) Gizli ışıktan uzanan “iyi” diye adlandırılan, dünyayı her gün aydınlatan ve dünyanın onun üzerinde durduğu ışık.

5) Kişi o dünyaya doğru yola çıkmaya hazır beklerken ve ölüm döşegindeyken, ona üç temsilci gelir ve kişi bu dünyadayken göremeyeceklerini görür. O gün üst yargının günüdür, kralın emanetini – ruhunu - geri istediği gündür. Emanetini aldığı gibi hiç bozulmadan geri verebilene ne mutlu!

26) Yaradan’ın tüm puta tapan milletlerin arasından seçip aldığı İsrail’e ne mutlu ve onlara olan sevgisi nedeniyle, kralın yolunu bilip ayırt etsinler diye onlara gerçek Tora’yı (yasayı) verdi. Tora ile uğraşan kişi Yaradan için çaba gösteriyor

demektir, çünkü Tora'nın tümü Yaradan'ın adıdır. Bu nedenle, Tora için çaba gösteren, O'nun kutsal adı için çaba gösterir ve Tora'dan ayrılan Yaradan'dan ayrılır.

31) Gece Tora ile uğraşan, gece yarısı, İsrail topluluğu, Malhut kralın evini ıslah etmek için, Hohma'nın aydınlığını O'na uzatmak için, kalktığında bu kalkan kişi bilgelik ile bir ev inşa eder. Bunda yer alan kişi, kralın evinden sayılır ve ona her gün bu evinin ıslahlarından verilir.

36) Bu dünyada ve sonraki dünyada İsrail'e ne mutlu, onlar hakkında söyle yazılmıştır: “Seni diğer milletlerden ayıracağım ve kendi üstüme alacağım.”

Keduşa'nın içinde İsrail diğer hepsinden Yaradan'a hizmet etmek için nasıl da ayrıdır. Yazıldığı üzere, “sen kutsanacaksın ve ben, kutsal Efendin için kutsal olacaksın.”

37) Kurtuluş Efendi'dendir; kutsaman insanların üzerindedir, Selah.”

Her nereye olsa sürgüne gittikleri için İsrail'e ne mutlu; çünkü Kutsallık da onlarla sürgündedir. İsrail sürgünden döndüğü zaman, kefareti kimin üzerinde olacak, İsrail'in mi yoksa Yaradan'ın mı? Sonuçta Kutsallık da sürgünden dönmüş olacak. Efendi için de kurtuluş olacak. Ne zaman? “Kutsaman

insanlarının üzerindedir, Selah,” olduğu zaman, Yaradan İsrail’i kutsamaları ile gözettiği, onları sürgünden geri aldığı ve onlara iyilik yaptığı zaman. O zaman kurtuluş kesinlikle Efendi’nindir, çünkü Kutsallık sürgünden geri gelecektir. Bu nedenle, İsrail ile sürgünden dönecektir. Yazıldığı üzere: “Ve Efendin, Tanrın seni tutsaklıktan geri getirecek ve sana karşı merhametli olacak.” “Geri getirecek” yani O da İsrail ile sürgünden geri gelecek demektir.

45) Tora’yı mühürle. Tora’nın mühürü, ZA nerededir? Benim öğrenimimdedir. Bunlar, “Efendinin öğretisi,” diye adlandırılan elçilerdir; Netzah ve Hod. Yazıldığı üzere, “Sağ sütunu dikti ve ona Yahin adını verdi,” bu Netzah’tır “ve “Sol sütunu dikti ve ona Boaz adını verdi,” bu Hod’dur. Yol buradan Netzah ve Hod’dan edinmiş olan sadık elçilere uzanır. Bu NH durur ve beden için, ZA için, onun içindeki altı ışık için var olur. Yazıldığı üzere, “Bacakları mermerdendir.” Bacakları Netzah ve Hod’dur, ZA için durur, ZA’nın içinde altı Sefirot vardır ve her şey bütünlük içinde durur. Hepsinin Keduşa’sı ancak onların hepsi bütünlük içinde iken var olur, çünkü ZA Malhut ile birleştiğinde her şey mükemmel olur, her şey bir olur ve her yer kusursuzdur. Bu nedenle İsrail topluluğu “bütünlük, tamlık” diye adlandırılır.

46) Yaradan yalnız kırık yerde, kırılmış Kli’de mevcuttur. Bu yer en tam yerdir çünkü o kendini aşağılar ki böylece herkesin

gururu onun üstünde, yukarıda olanda olsun. Tam olan odur, çünkü kendini aşağılayanı Yaradan dopdoğru yapar.

50-51) Yaradan İsrail'i tamamlamaya yazgılıdır ki böylece onlar her şeyi tamamlayabilsinler, onlarda hiç kusur kalmasın, çünkü yeniden diriliş zamanında dünya ıslah olacaktır. Adamın Kelim'i ve giysileri bedeninin ıslahatları gibidir ve böylece onları tamamlar.

Tozdan uyanıp kalktıkları zaman, ölüler dirildiğinde, mezara girdikleri gibi mezardan yükselecekler. Kör ve topal olarak girmişlerse kör ve topal olarak yükselecekler. Aynı giysilerle yükselecekler, bu bedenleridir ki böylece yeniden dirilişte başka birisi uyandı denmesin. Ve bundan sonra Yaradan onlara şifa verecek ve onlar O'nun huzurunda tam ve tamam olacaklar. Böylece dünya her şeyde tam ve tamam olacak. Ve sonra, "O gün, tek bir Efendi ve Efendi'nin tek bir ismi olacak."

70) İsrail aşağıdan yukarıya yükselecek; yazıldığı üzere: "Ve senin tohumun dünyanın tozu gibi olacak." Böylece, yeryüzünden gökyüzündeki yıldızlara yükselecekler ve sonra her şeyin ötesine yükselecekler ve her şeyin en üstündekine tutunacaklar. Yazıldığı üzere: "Ve sen Efendin Tanrı'ya tutunansın."

83) Bu dünyada ve sonraki dünyada İsrail'e ne mutlu; onlar, kutsal Kral'a nasıl tutunacaklarını, yukarıdaki gücü nasıl uyandıracaklarını ve ustanın Keduşa'sını kendi üzerlerine nasıl uzatacaklarını bilirler.

91-92) Yazıldığı üzere: “Ve ben İsrail çocukları arasında kutsanacağım.” Önce, İsrail MAN'ı yükselttiğinde yukarıdaki üç kutsallığı uyandırır. Ve sonra, İsrail yüce Keduşa'yı edindiğinde: “Ben Efendin seni kutsarım.”

Adam Keduşa içinde, kendisini onun içine dâhil etmek için nerede kendini kutsallaştırır? Kişi, üçüncü “Kutsal”dan, Netzah ve Hod'dan sonra sözü edilen “Ev sahiplerinin Efendi'sine” eriştiğinde. “Ben Efendin, seni kutsuyorum.” Ve biz üç kere kutsandıktan sonra, kendimizi oraya dâhil etmeyerek, sadece “Ev sahiplerinin Efendisi” deriz. Ondan sonra kişi “Tüm yeryüzü O'nun nuru ile dolar” durumuna eriştiği zaman, Keduşa Malhut'a çekilir ve aşağıda kutsanmak için kendisini Keduşa'ya dâhil eder.

Bundan sonra yolu özel yapar, önce kendini Malhut'a, aşağının onuru dâhil eder; “Tüm yeryüzü O'nun nuru ile dolar” sözlerinde tüm dünyayı ve tüm milletleri dâhil eder. Ve sonra Keduşa'yı belirli bir şekilde yalnız İsrail'e çeker ki böylece her şey kutsansın ve Keduşa İsrail'den tüm dünyaya yayılsın.

129) Bana bir iğne deliği kadar bir delik aç, ben sana yüce kapıları açayım.

Aç bana kız kardeşim, çünkü benim geçiş kapım sendedir. Oğullarım yalnız senden girebilirler. Eğer sen kapımı açmazsan, ben kilitli kalırım ve bulunamam. Bunun için “benim için aç.” Kesinlikle benim için aç. Davud bu nedenle Kral'ın huzuruna girmek ister ve der ki; “Bana erdemliliğin kapılarını aç... Bu Efendi'nin kapısıdır.” Erdemlilik kapıları Malhut'tur; bu Kral'a giden yoldur. “Bu Efendi'nin kapısıdır,” O'nu bulmak için, ona bağlanmak için. Bu nedenle “Aç bana, kız kardeşim, sevgilim,” seninle evlenmek ve sonsuza kadar seninle barış içinde olmak için.

129) ZA'nın kendisi Hasadim'e bürünmüş Hohma'dır. Ve Malhut kendi içinde ve kendisinde Hasadim'siz Hohma'dır ve ona “gece” denir; çünkü Hohma Hasadim'siz parlamaz. İsrail'in kefareti için, yalnız ZA ve Malhut'un Zivug'u yoluyla tam bir bereket var olur. Çünkü böylece ZA'nın Hasadim'i Malhut'un Hohma'sı ile katışıp karışır ve İsrail GAR'dan tam bir bolluk edinir.

BaHar [Sina Dağında]

32) Kadınsız bir erkek, orada Kutsallığın olmadığı yarım bir Guftur. Benzer şekilde, Yaradan kutsallığa ve erdemli insanlara, yani tüm İsrail'e yakın değilse ki bunlar O'nun organlarıdır, bu durumda nedenlerin nedeni Keter, orada yoktur. Tek bir Yaradan gibi değildir çünkü Kutsallık ile birleşmemiştir.

Yaradan ancak Kutsallık ile Zivig içinde iken “Bir” diye adlandırıldığı için, Kutsallık gurbetteyken, kocasından uzaktayken şöyle derler; gurbette olanların tümü Tanrısız yaşarlar. Çünkü gurbetteyken fedakârlık yoktur ki bu Yaradan'ın Kutsallık ile Zivug'udur. Ve Yaradan Kutsallık ile birleştiğinde, şu sözler, “O gün, Tek bir Efendi ve Efendinin tek bir ismi olacak ” gerçek olur. Böylece nedenlerin nedeni Keter, onların üzerinde olur.

52) Kişi daima Efendisi ile dikkâtli olmalıdır ve kalbini yüce inanca bağlamalıdır ki böylece efendisi ile bütünleşebilsin. Efendisi ile bütünleştiği zaman, bu dünyadaki hiç kimse ona zarar veremez.

56) İnançlı olanlar her gün Malhut'a diledikleri gibi yol gösterirler. Onların emirlerine uyar. İnançlı olanlar iyiliği, yani Yesod'u, kendi karşıtlarını uyandırırılar, sadakalar vererek ve

kendilerinde var olanı başkalarından sakınmayarak. Bilirler ki Yaradan onlara daha fazlasını verecektir, çünkü Yesod onların karşıtı kutsamaları uyandırır. Kişi şöyle dememelidir; “Eğer şimdi bunu verirsem, yarına ne yapacağım?” Aksine Yaradan ona sonsuz kutsamalar verecektir.

83-84) Oğul hiç ayrılmaksızın daima babasına tutunursa, hiç kimse ona karşı çıkamaz. Hizmetkâr efendisinin hizmetini görür ve bu dünyanın ıslahatlarını ıslah eder. Birbirine dâhil olarak bir olmuş olan hem oğula hem de köleye sahip olan kişi, bu birleşmenin içinde, tüm inancı ıslah eder, Malhut ZA ile bir olur ve hiçbir ayrılık olmaksızın her şey birleşir. Yaradan, bu kişiyi tüm dünyalardaki ve tüm semalardaki tüm ordulara ve tüm kamplara ilan eder. “Haberiniz olsun! Falancaya Kral güvenir, onda Efendi'nin tüm sırları ve mülkü vardır.” Bu kişi, bu dünyada ve sonraki dünyada mutlu olur.

Bu günden sonra, bu adam tüm dünyalarda bilinir ve kaydolur, tüm ordular ve kamplar onunla olacaktır ve Yaradan artık ondan, onun kendisi dışında tek bir şey bile istemez; çünkü tüm dünyalar onun üstünde durur. Ve bir ses uyanır ve bu adamı ilan eder, “O yalnız bir tek olan için geldi ve bir tek olanla, Yaradan ile beraberdir ve bir tek olana hizmet eder.”

Yeni Zohar BaHar [Sina Dağı'nda]

7) Kişi kalbini ve arzusunu koymalı ve Yaradan'a tutunmalıdır.

9) Rabi Şimon şöyle der; “Erdemli olan ve yaşam ağacına tutunan kişi bu dünyada kurtarılır ve bu dünyadaki diğer insanların ölümünden, dünyevi ölümden bile, daha da ötesi manevi ölümden bile kurtarılır.

15-17) Sinagogda ilk on kişinin içinde olana ne mutlu, çünkü tamam olan onlarda tamamlanacaktır.

Kutsallığın o Sefirot'unu damıtma, on kişiden az bir toplulukla olamaz, bu topluluk önce ilahi olanı kutsar. Sinagogda aynı anda en az on olmalıdır, bir defada daha azı gelmemelidir ki böylece organların bütünlüğü gecikmesin. Çünkü Yaradan adamı bir defada yarattı ve onun için tüm organları da aynı anda gerçekleştirdi. Yazıldığı üzere; “Seni yaptı ve seni gerçekleştirdi.” Adamın tüm organları tamamlandığında, her bir organ tam olarak gerçekleştirildi. O tümüyle tamamlana kadar, hiçbir organ gerçekleştirilmedi.

Benzer olarak, sinagoga ilk Kutsallık geldiğinde, orada hemen on kişi olmalıdır, bu Kutsallığın on Sefirot'una karşılık olarak tamamlanmış bir kademedir ve sonra tamam olan tamamlanır. Orada on kişi olmadığı sürece, hiçbirisi tamam olmaz. Daha sonra her şey ıslah olur. “Kral halkın kalabalığı içinde yüceltilir.” Bu nedenle, bu ilk ondan sonra, onlar Kutsallığın

organlarını, on Sefirot'unu - ki bunlar Kutsallığın bedeninin ıslahıdır - tamamladıktan sonra arkadan halk gelir. Çünkü “Kral halkın kalabalığı içinde yüceltilir.”

Kutsallık geldiğinde insanlar hâlâ on kişi değilse, Yaradan seslenir, “Ne diye geleyim, hiç kimse yok ki?” “Hiç kimse yok” daha organlar gerçekleşmemiş anlamındadır, orada dokuz kişi olsa bile, onlardan bir tanesi henüz gerçekleşmemiştir ve Kutsallığın bedeni tamamlanmamıştır. Beden on ile tamamlanmamış olduğu için de orada kesinlikle hiç kimse yoktur, hiçbiri tamam değildir. Bu nedenle de kesinlikle, “hiç kimse yoktur.”

Beden aşağıda tamamlandığında, on olduğunda, yukarıdaki Kutsallık gelir ve bedene girer ve aşağıdaki tıpkı tıpkısına yukarıdaki gibi yapılmış olur. Çünkü Kutsallığın on Sefirot'u topluluğun onunu giyinir. Bundan sonra hiç kimse ağzını dünyevi konular konuşmak için açmamalıdır, çünkü İsrail artık yukarı bütünlüğün içindedir, yukarı Kutsallık tarafından kutsanır ve onlar mutlu olur.

BaHukotay [Emirlerim]

20) Efendilerinin yüceliğini bilmeyen ve göz önünde tutmayanlara yazıklar olsun!

21) Fakir Din içine yakalanmıştır ve tüm beslenmesi Din'den, “adalet” denen yerdendir, bu Malhut'tur... ZA ile Zivug içinde değilken, o fakirdir ve ona “adalet” denir. Ve fakire sadaka veren kişi (Tzedaka kelimesi İbranice'de erdemli anlamına da gelir) yukarıdaki kutsal adı ona her şeyi veren ZA ile bağlayarak tamamen tamamlar. Çünkü Tzedaka yaşam ağacıdır, ZA'dır ve Malhut ile o birbirine bağlanır ve kutsal ad tamam olur.

30-31) Dostunu seven bir adam hakkında bir alegori vardır. Ona der ki; “Kesinlikle sana olan yüce sevgim nedeniyle, seninle oturmak istiyorum.” Arkadaşı cevaplar; “Benimle oturacağını nereden anlayacağım?” Adam gider evindeki tüm iyi şeylerini alır ve onları arkadaşına verir ve der ki; “Benim rehinim sende, bundan böyle senden asla ayrılmayacağım.”

Yaradan da böyledir. İsrail ile beraber oturmak istedi. Hazinesini, kutsallığı aldı ve aşağıya İsrail'e indirdi. Onlara dedi ki; “Benim rehinem sende, bundan böyle senden asla ayrılmayacağım.” Her ne kadar Yaradan bizden ayrıldıysa da, rehinesini bizim elimizde bıraktı; çünkü Kutsallık da bizimle

birlikte sürgünde, O'nun hazinesini muhafaza ediyoruz. Ve O rehinesini istediğinde, gelecek ve bizimle oturacak. Bu nedenle şöyle yazılmıştır: “Ve tapınağımı sizin aranızda kuracağım.” “Size bir rehine vereceğim ve böylece de sizlerle oturacağım.” Şimdi İsrail sürgünde bile olsa, Yaradan'ın ipoteği onunladır ve asla onu terk etmez.

42) İsrail'i Yaradan ne kadar da sever. Yaradan onlara sitem eder ve onları doğru yoldan götürmek ister, oğluna merhameti olan bir baba gibi. Ve ona olan sevgisi nedeniyle, onu doğru yola yöneltmek için sopası hep elindedir ve böylece o sağa sola sapmayacaktır. Yazıldığı üzere, “Efendi sevdiklerine sitem eder, ona neşe veren oğlunu ıslah eden bir baba gibidir. Yaradan sevmediği ve gönlünün olmadığı kişiden kınamalarını geri alır ve ondan asayı da geri alır.

BaMidbar [Çölde]

19-20) Şöyle yazılmıştır, “Ziyon’un, mükemmel güzelliğın dışında, Yaradan belirdi.” “Belirdi,” demek aydınlattı demektir. Aydınlatıldığı zaman, tüm dünyaları aydınlatır. Ve bu ışık –kutsamalar ve hayat – birlik içinde, Zivug içinde uyandığı zaman her şey aşk içinde, her şey mükemmeldir ve böylece herkes barış içindedir, yukarıda barış ve aşağıda barış. Yazıldığı üzere, “Tüm duvarlarında barış ve tüm saraylarında bolluk var.”

21) Kudüs ile neşe bulun ve onu seven herkes onun için mutlu olun.” Tora Yaradan tarafından ne kadar da çok kayırılır, çünkü nerede Tora’nın sözleri duyulsa Yaradan ve tüm orduları onun sözlerini dinler. Ve Yaradan onunla oturmaya gelir.

22) Tora’nın Mitzvot’u çok yüce ve çok üstündür. Adam gelir ve bir Mitzva yapar. Bu Mitzva Yaradan’ın huzurunda durur ve O’nun huzurunda taçlanır ve “beni falanca yaptı” der ve onu yukarıda o uyandırdığı için de “ben falancadanım,” der. Çünkü bu Mitzva’yı aşağıda uyandırdığı gibi yukarıda da uyandırır, yukarıya ve aşağıya barış getirir. Bu “yukarısı ve aşağısı diye adlandırılan ZA ve Malhut arasında barışa neden olur.

75-76) Kalbindeki arzu ve niyetle efendisini nasıl cezbedeceğini ve ona nasıl hizmet edeceğini bilene ne mutlu. Kalbi ondan çok uzakta olan ve isteksizce efendisini kendine çekmek için gelene yazıklar olsun.

Bu nedenle, kişi ruhunu ve arzusunu efendisine bağlamalıdır ve ona sahte bir arzu ile yaklaşmamalıdır.

Nasso [A1]

1) Yazıldığı üzere, “Yaradan için yapma zamanı; senin yasana uymadılar.”

Birkaç gün kaldı ve günahların sahipleri, iftiracılar baskı yapıyor. Tellal her gün tövbeye çağırıyor ve tarlanın hasatçıları –yukarı tarlanın mahsulü ile ödüllendirilen ve Tora’nın sırlarını edinenler – birkaç tanedir. Ve hatta edinenler bile üzüm bağının sonundadırlar ve tam olarak nereye gittiklerinin farkında ve bilincinde değildirler.

17) O’nun yolunda yürümek ve O’nun yoluna tutunmak için Tora ile ödüllenen adama ne mutlu. Kişi Tora’nın yolunda yürüdüğü zaman, Bu kişinin üzerine O, yüce ve kutsal bir ruh uzatır. Yazıldığı üzere: “Yüksekten üzerimize ruh yağana kadar.” Kişi Tora’nın yolundan saptığı zaman, bu kişinin üzerine O, başka bir ruh atar, öteki taraftan, Tuma tarafından. Ve Tuma tarafı büyük uçurumun çukurunu uyandırır, burası insanlara zarar veren kötü ruhların oturduğu ve “dünyaya zarar verenlerin dünyası” denen yerdir.

18-19) Yaradan’a tutunan ve Tora’nın emirlerine uyan kişi dünyalara – yukarı dünyayı ve aşağı dünyayı – destek sağlıyor demektir. Yazıldığı üzere: “Ve onlar yapar.”

Ve Tora'nın emirlerini çiğneyen birisi ise yukarıyı, aşağıyı, kendisini ve tüm dünyaları lekeliyor demektir. Aynı gemide denize açılmış olan denizciler hakkında bir alegori vardır. Aralarındaki bir budala kalkar ve gemide bir delik açmak ister. Arkadaşı ona der ki; "Gemide neden delik açıyorsun?" O cevap verir; "Sana ne? Kendi altıma delik açıyorum ben!" Arkadaşı; "Ama bu gemide ikimiz de birlikte boğuluruz!"

90) Senin bu eserin ile "öğrenim gören semanın parlaklığı gibi ışıyacaktır," Rabbi Şimon, Zohar Kitabı, tövbe diye adlandırılan üst İma'nın aydınlığındandır.

91) İsrail, yaşam ağacı olan Zohar Kitabı'nı tatmaya yazgılıdır. Bununla sürgünden dönüp merhamete gelecekler ve bu onların içinde var olacak.

98-99) Yaradan onları Sina Dağı'nda ayırdı; onları son kurtarılaşa ayırdı. Çünkü İsrail hakkında, "İsrail'in çocukları silahlı olarak Mısır topraklarında yukarıya çıktılar," denir. Yaşam ağacı, ZA tarafından "silahlıdırlar," (İbranicede 50, "silahlar" gibi yazılır) bu Yovel'in elli yılıdır, (50. yıldönümü) Bina'dır; ZA Bina'dan edinir. Onlar hakkında şöyle denir; "Onlar dağa çıkacaklar." Ve onların arasında; "Tanrı'nın meleği vardı, İsrail kampının önünden gitti." Aynı zamanda onlar hakkında şu da söylendi; "Seni nasıl da kartalların kanatlarında taşıdım," bunlar nurdan bulutlardı "ve seni

kendime getirdim”, “ve İsrail çocukları cesaretle dışarı çıkıyorlardı.” Böylece, O, bilgenin öğrencilerini tüm nuru ile dışarıya getirecektir.

İyi tarafın cahili hakkında; “Onlar dağın eteğinde durdular” ve böylece onlar son kurtuluşa, bilgenin öğrencilerinin altında, efendisinin atının ayaklarının yanında yürüyen hizmetkâr gibi olacaklar. Dağın eteğinde onlara şöyle dendi; “Eğer yasayı kabul ederseniz ne âlâ yoksa burası size mezar olacaktır.” Benzer olarak, son kurtuluşa onlara şu da söylendi; “Eğer sürgünün sonunda, bilgenin öğrencisini kendi üstünüz olarak kabullenirseniz ve tıpkı efendisinin atının ayaklarının yanında yürüyen hizmetkâr gibi olursanız ne âlâ yoksa burası, bu sürgün mezarınız olacak.”

105) İsrail Yaradan'ın nezdinde ne kadar da sevilir, nerede olurlarsa olsunlar Yaradan onlarladır çünkü onlardan sevgisini hiç esirgemez. Yazıldığı üzere; “Bırakın onlar bana bir tapınak yapsınlar, böylece onların arasında oturabilirim.”

106-107) Sinagogdaki ilk onun içinde olan adama ne mutlu çünkü onlarla, on kişiden az olmadığı zaman topluluk tamam olur. Kutsallık tarafından ilk kutsanacak olanlar onlardır. Ancak bir defada on olmalı, birer birer değil yoksa organların bütünlüğü sağlanamaz, çünkü onlunun tamamı, içinde

Kutsallığın oturduğu tek bir bedenin organlarıdır; Yaradan adamı bir kerede yarattı ve organlarını da aynı anda yaptı.

Adamın organları tamamlandığı an, tüm organlar onun içinde tamamen yapılmışlardı. Benzer olarak, sinagoga önce Kutsallık geldiğinde, orada on kişi beraber olmalı ve böylece o tamam olur çünkü Malhut'un on Sefirot'una karşılık gelen onludan azıyla topluluk olamaz. Orada on kişi beraber olmadığı sürece hiçbirisi tamam olmaz. Daha sonra tüm topluluk ıslah edilir. Yazıldığı üzere; "Yaradan halkın kalabalığında yücelir." Böylece, ilk onludan sonra gelenlerin hepsi bedeninin ıslahı, topluluğun ıslahıdır ve halk kalabalığı kralı yücelttir.

109) "Kişi bir yemini dile getirdiği zaman." "Dile getirir," demek; yukarıdakiler gibi kutsanmak ve tamamlanmak üzere, dünyadaki tüm diğer insanlardan ayrılr demektir. Arınmaya gelen kişi arındırılır. Kutsanmaya gelen kişi kutsanır ve yukarı Keduşa onun üzerine serpilir, Yaradan'ın kutsandığı Keduşa.

110) Kişi efendisine nasıl itaat eder ve ona hizmet etmeyi nasıl bilir; her gün kalk borusu çalar ve der ki; "Daha ne kadar süre budalalığı seveceksiniz? Geri dönün, ey yolunu şaşırmış çocuklar, ben sizin yoldan sapmışlığınıza şifa vereceğim," ancak kulak veren hiç kimse olmaz. Tora onlara bildirimde bulunur ama hiç kimse farkına varmaz.

167) Yaradan İsrail'i Âdem diye çağırır, yukarıdaki ZA gibi ve onları “hayvan” diye de çağırır. Hepsi tek bir mısradadır ve yazıldığı üzere; “Sen benim koyunumsun, benim otlağımın koyunusun, sen insansın,” İsrail hem insan hem de hayvan olduğu için. Bu nedenle, “Oh Efendim, sen insanı ve hayvanı kurtar!” Eğer ödüllendirilse onlara, yukarıdaki gibi insan denir; eğer ödüllendirilmezse “hayvan” denir.

189) Rabi Aba dedi ki; “Kutsallığın yüzünü gördüm ve Kutsallığın yüzünü gören kişi onun ardından yürümeli ve koşmalıdır.” Yazıldığı üzere: “Ve bırak Efendi'yi bilelim, bırak istekle tanımak için onun peşinden koşalım.” Şöyle de yazılmıştır; “Pek çok insan gidecek ve diyecek ki: “Gelin Efendi'nin dağına çıkalım... Zion'dan yasaya (Tora'ya) çıkacağız.” Seni izlemek ve Rabi Şimon'un kutsal parlaklığından tattığın o iyi şeylerden öğrenmek istiyorum.

299) Din (yargı) var mı yok mu sorgulaması yalnız aşağıdakiler bakımından mevcuttur. Ancak Atzmut (O'nun özü) bakımından her şey tanrısallıktır; zamanın, yerin ve herhangi bir değişikliğin ötesindedir. Tanrısallığın içinde ayırt ettiğimiz sorguladığımız tüm kademeler, ıslahlar gizlemeler ve örtüler aşağıdakiler içindir; çünkü on Sefirot, aşağıdakiler bakımından O'nun kendisine örttüğü on çeşit örtüdür. Benzer olarak, tüm hayali imajlar, yerler ve işler de yalnız O'nun tanrısallığının üzerindeki örtülerdir; bunlar aşağıdakilerin gözüne böyle

görünür. Bu üzerini kapatan örtülerden etkilenmeyen ve değişmeyen birisinin durumu gibidir; yalnız arkadaşları onun bir görünüp bir kaybolmasından etkilenirler.

Benzer olarak, tanrısallık da değişmez ya da tüm şu kademeler, ıslahatlar, zaman, yer ve davranış değişiklikleri için aşağıdakilerin bu örtüler içindeki O'nu algılayışlarına verdikleri adlardan O etkilenmez. Aksine bu örtüler ifşa oluşlara hizmet eder. Dahası, her ismin ve ıslahın ölçüsü ne ise ifşa edişin ölçüsü de odur. Örtülerin ölçüsünü tam olarak edinmekle ödüllendirilen birisi için bu örtüler daha sonra ifşanın ölçüsü hâline gelir.

Öğrenmekte olan birisi öğrenimi sırasında eğer bu sözleri hatırlarsa, düşüncelerinde hata yapmaz.

329) Bu yüce ve yüksek ruhun –tüm yukarıdaki kutsal olanların ona dâhil olduğu ruhun - içinden söylenen tüm bu kutsal sözlerin için erdemli sana ne mutlu; bunlar sana ifşa olmuştur. Bunlar yukarıdakilerin ve aşağıdakilerin dinlediği sözlerdir.

Midyan tahtında oturana ne mutlu; tarlanın hasatçıları, bu konuları bilen ve göz önünde tutanlar. Efendinizi yüz yüze, göz göze tanıyacaksınız ve bu sözlerle bu dünyada ve sonraki dünyada ödüllendirileceksiniz. Yazıldığı üzere; “Bu günü

bileceksiniz ve kalbinizi cevaplayacaksınız.” HaVaYaH, Atik Yomin, Elokim, ZA hepsi birdir. Onun adı daima sonsuza kadar kutlu olsun.

Yeni Zohar, Nasso (Al)

3) Kalbi uzaklarda ve eksik bir arzu ile efendisini baştan çıkarmaya gelene yazıklar olsun! Yazıldığı üzere; “O’nu ağızları ile kandırdılar ve dilleri ile O’na yalan söylediler ve kalpleri O’na karşı istikrarlı ve sebatlı değildi.”

4) Duanın ve kutsamanın birleşmesi konuşmaya ağızın dile getirdiğine bağlıdır ve her şey bu eylemin köküne bağlıdır. Kişi yaptığı eylemin kökünü bilmiyorsa bu eylem, eylem değildir. Eğer konuşma eylemini lekelerse, kutsamaya yer kalmaz ve dua da dua değildir.

BeHaalotha [Sen Kandilleri Diktiğinde]

1) Ne mutlu İsrail'e! Yaradan onları istedi ve onlara gerçek yasayı, yaşam ağacını verdi; bununla kişi bu dünyadaki ve sonraki dünyadaki hayatı miras alır. Tora'ya dalıp ona tutunanın bir hayatı olur ve Tora'yı terk edip, Tora'dan ayrılan, hayatı terk etmiş gibidir; çünkü o hayattır, onun her sözü hayattır.

5) Ne mutlu İsrail'e; Yaradan onlara kutsal Tora'yı verdi ve böylece onunla bir olsunlar diye kendi yolunu öğretti, Tora'nın emirlerine uysunlar ve sonraki dünya ile ödüllensinler diye. Mısır'dan çıktıklarında onları yakınına getirdi, onları diğer otoritelerin altından aldı ve onları kendi ismi ile bir olmaları için yükseltti. Bundan sonra, İsrail çocuklarına, onlar hiçbir otoritenin altında oturmadıkları için, "her şeyden özgürler," dedi. Ve onları, her şeyin üstünde olan, aşağıyı ve yukarıyı yöneten kendi ismi ile bir olmaları için yükseltti.

13) Her bir sözü yüce bir sır olduğundan, Tora'nın sözleri ne kadar da hoştur ve tüm Tora'ya "en üstün," denir.

14) Ne mutlu İsrail'e; onlara en üstün yasa verildi, gerçeğin yasası. Ve Tora'daki (İbranice'de Tora yasa anlamına da gelir)

bir hikâye, sadece bu hikâyeyi gösterir diyen kişiye lanet olsun çünkü bu durumda Tora en üstün, gerçeğin yasası durumunda olmaz. Kutsal, en üstün Tora kesinlikle gerçek yasadır.

24) Hepsinden derin olan – yukarı Aba – parladığı zaman, O nehrin, yukarı İma'nın içinde parlar ve nehir doğrudan doğruya orta çizgiden, ZA'dan her şeyi, Malhut'un içindeki tüm kademeleri sulamak için uzar gelir. O zaman hakkında yazıldığı üzere; “Sen üzerine çıktığında,” çünkü her şey, hepsinden daha derin olandan kaynaklanır. “Sen üzerine çıktığında,” yani bu Yukarıda olandan, hepsinden daha derin olandan, “düşünce,” diye adlandırılan Aba'dan gelir ve hepsi bir ve tektir. O zaman, İsrail topluluğu kutsanır ve kutsamalar tüm dünyalardadır.

58) Tora, mecazi olmayan hikayeleri ve Esau Ve Laban'ın cahil sözlerini anlatmak için geldi diyenlere ve yazıklar olsun! Eğer öyle olsaydı, bu gün de cahillerin söylediklerinden yasa yapıyor olurduk ve hatta onlardan daha da güzel olurdu. Eğer Tora dünyevi bir şeye işaret ediyor olsa, bu gün dünyayı yönetenlerin bile daha iyi şeyleri var, haydi onları izleyelim ve aynı şekilde yasa yapalım. Ancak Tora'nın son derece yüce bir anlamı vardır.

59-60) Tora melekleri ve tüm dünyaları yarattı ve onlar Tora için var oldular. Dahası, onlar aşağıya bu dünyaya

indiklerinde, eğer bu dünyevi giysilerle örtünmeselerdi dünya onlara tahammül edemezdi, bu dünyevi giysiler; cahillerin hikâyeleri ve sözleridir.

Bu nedenle hikâyeler de Tora'nın örtüsüdür. Bu örtüleri Tora'nın kendisinden başka bir şey olmadığını farz edenin ruhuna lanet olsun ve onun sonraki dünyada hiç yeri olmasın. Bu nedenle Davud dedi ki; "Gözlerimi aç ki senin yasanın mucizevi şeylerini görebileyim," işte bu Tora'nın örtüsünün altında yatandan gözünü ayırmamaktır.

61-62) Açıkça gözüken giysiler vardır ve budala olan birisi, sık giyinmiş bir kişi görür, onun elbisesi zarif görünür, daha ötesine bakmaz ve bu kişiye zarif elbisesine göre değer biçer. Elbiselerini adamın bedeni olarak görürler ve adamın bedenini adamın ruhu olarak görürler.

Tora böyledir; bir bedeni vardır, bu Tora'nın Mitzvot'udur ve buna "Tora'nın bedenleri," denir. Bu beden giysilere bürünür, bunlar dünyevi hikâyelerdir ve bu dünyadaki budalalar da yalnız giysileri göz önüne alır, bunlar Tora'nın hikâyeleridir. Bundan fazlasını bilmezler ve giysinin altında var olanı göz önüne almazlar.

Daha iyi bilenler giysiyi değil giysinin altındakini dikkâte alırlar.

64) Tora'nın masaldan başka bir şey olmadığını söyleyen ve yalnız giysisini dikkâte alan günahkâra yazıklar olsun. Tora'yı olması gerektiği gibi dikkâte alan erdemliye ne mutlu. Nasıl şarap testide durursa Tora'da yalnız giysinin içinde durur. Bu nedenle, kişi giysinin altında bulunana saygı göstermelidir çünkü bu hikâyelerin hepsi de giysilerdir.

88) “Doğan her oğlu nehre atacaksın.” Tora “ oğul” der. Yeni doğan edinilendir. “Nehre,” demek, Tora'nın ışığına demektir. “Atacaksın”, çalışacaksın demektir; içinde Tora'nın ışığı ve ruhu ile doğan her içgörü üzerinde çalışacaksın demektir. Bu kitabın, Zohar Kitabı'nın ışığıdır ve bunun hepsi sizden dolaydır.

Şlah Leha [Gönder]

41) Ah bu insanlar Yaradan'ın yaptıklarına nasıl saygı duyacaklar, Tora'nın sözlerine nasıl saygı gösterecekler! Tora ile uğraşan kişi Yaradan'ın huzurunda tüm kurbanları kurban eder gibidir. Dahası, Yaradan onun tüm günahlarının kefareti öder ve sonraki dünyada onun için birkaç taht kurulur.

55) Yaradan Tora'da över ve der ki; “Benim yolumdan yürü ve benim hizmetimi gör; ben sana iyi dünyaları, üst dünyaları getireceğim.”

62) Sözleriyle memnuniyet vermeye sadık kalanlar; sözler onlarla kutsanır. Onlar tek bir kök ve tek bir öz olduklarını gözetirler ve onlarda ayrılık yoktur. Sadık kalmayanlar ve Tora Lişma (O'nun için Tora) çalışmayanlar, inancı, Malhut'u inşa etmeyenler ZA'dan ayrılırlar ve böylece ZA ve Malhut'un Zivug'unu lekelerler, bunlar yazılı Tora'dır ve sözlü Tora'dır, çünkü bunlar tek bir kök ve tek bir öz olduklarına inanmazlar.

67) “Eğer Efendi bizi isterse... o zaman... bize onu verir.” İnancı olan böyle der.

Kişi kalbindeki arzu ile Yaradan için çaba gösterirse, onunla ödüllendirilir çünkü O'nun tüm arzusu kalptir. Kutsal izlenimle muhafaza edilir, bu kutsal antlaşmadır.

Tora'ya karşı başkaldırmamalıyız çünkü Tora zenginliği veya gümüşten kapları ve altını gerektirmez. Eğer kırılmış bir beden Tora ile uğraşırsa, her şey için şifa bulacaktır. Yazıldığı üzere; “Karnına ve kemiklerindeki iliğe şifa olacak.” Şu da yazılmıştır: “Ve tüm etine sağlık sıhhat.” Kişi üzerindeki tüm iftiracılar yardımcılara dönüşür ve beyan ederler; “Falancaya yol açın, kralın hizmetkârına!” Bu, Kral'a gelip hizmet etmesini durdurmayın, demektir.

68) Ne mutlu Tora Lışma (O'nun için Tora) ile uğraşanlara; çünkü onlar Yaradan'a gerçekten bağlanırlar. Onlara, “kardeşler ve dostlar,” denir. Yazıldığı üzere; “Kardeşlerimin ve dostlarımın hatrına şimdi ‘Barış seninle olsun,’ diyeceğim.”

83) İsrail dünyadaki tüm diğer milletlerden daha mutludur; Yaradan onu istediği, kendini onun adı ile adlandırdığı ve onunla yüceldiği için, bu dünya yalnız İsrail için, o Tora ile uğraşabilsin diye yaratıldığı için. Bu birbirine, ZA, Malhut'a bağlandığı içindir ve aşağıda, bu dünyadaki İsrail, O'nun var oluşudur, iyi işleri ile MAN'ı Zivug'ları için yükselttikleri yerdir ve Efendi'nin isteğini yerine getiren İsrail için var olan tüm diğer milletlerin de var oluşudur.

84-85) Yaradan adamı bu dünyada yarattığı zaman, onu yukarıdaki gibi yaptı ve gücünü kuvvetini bedeninin orta yerine, kalbinin olduğu yere koydu, tüm bedenin gücü olan ve tüm beden beslendiği yere. Kalp yukarıda yüce bir yere, yukarıdaki başın içindeki beyine tutunur ve oradan güç alır ve biri diğerine bağlıdır.

Yaradan dünyayı aynı tarzda kurdu. Onu tek bir beden olarak yaptı ve beden organlarını kalbin etrafına yerleştirdi, kalp tüm beden içinde ve tüm organlar kalpten beslenir; o her şeyin gücü ve her şeyin dayanağıdır. Ve kalp yukarıdaki üst beyin ile bağlanır ve birleşir.

183) Güzel bir dişi geyik ve zarif bir dişi karaca, bırak onun memeleri her zaman seni doyursun; her zaman onun sevgisi ile kendinden geç.”

Tora, sen tüm dünyaların ışığı, denizleri ve akarsuların kaynakları; pınarlar her yöne senden fışkırır. Sen her şeysin; yukarı ve aşağı senin üzerinde durur, üst ışık senden doğru gelir. Tora, bak ben sana ne diyeceğim, sen hoş bir dişi geyik ve zarif bir dişi karacasın. Yukarı ve aşağı senin sevgililerindir; senden gereği gibi beslenebilecekler mi? Tora, Tora, sen Efendi'nin neşesi; kim senin gizlerini ve sırlarını ifşa edebilir ve anlatabilir?

202-203) Eğer sen Rabi Şimon olmasaydın, bu sana ifşa etmek için iletilmeyecekti.

O dünyada Zivug bu dünyadaki bir Zivug'dan daha çok meyve verir. Onların Zivug'u ile, o dünyanın Zivug'u ile, onların bir olma ihtirası ile, ruhlar birbirine sarıldığı zaman, meyve ve onlardan çıkan ışıklar verirler, bunlar kandillere dönüşür; bunlar inanca dönenlerin ruhudur. Bu Zivugim'den (çiftleşmeler) doğan tüm bu ruhlar aynı salona girerler.

Birisi inanca döndüğü zaman, bir ruh o saraydan uçar gider ve Kutsallığın kanatlarının altına girer; Kutsallık onu öper çünkü o erdemlinin ruhunun filizidir ve onu inanca dönen bu kişiye yollar, onunla kalsın diye. Bundan sonra ona, “Tzedek'in (adaletin) inanca döneni,” denir. Yazılanların anlamı şudur, “Erdemlinin meyvesi yaşam ağacıdır,” bu ZA'dır, ruhları aydınlığa çıkarır. Bu da ruhları yapan erdemlinin meyvesidir.

210) Bu dünyada kendini küçültene mutlu, o dünyada, bu kişi ne kadar da yüksektir. Küçük olan yücedir ve büyük olan küçüktür. Yaradan kendini küçülteni yükseltir ve Yaradan kendini yükselten küçültür. Bu dünyada kendini küçültene ne mutlu, onun o dünyada göğe yükselişi ne kadar da büyüttür.

303) Hohma'nın soldaki aydınlığı dışında, GAR yoktur ve ancak sağın sola katılımı ile; Hohma Hasadim'i

giyindiğinde ve GAR'ı aydınlatmışındadır ve tüm ödül ve gelecekteki tüm iyi şeyler yalnız GAR'ın aydınlığındadır. Ancak, aşağıdakilerin günahları nedeniyle sol sağ yener ve kendi başına yönetmek ister. Sağ ve sol arasında ihtilaf çıkar ve sağ çizgi Hasadim'i sol çizgiden geri alır. O zaman sol söndürülür, çünkü Hohma Hasadim olmaksızın aydınlatamaz ve içindeki sert Dinim ortaya çıkar. Benzer olarak, sağ GAR olmaksızın VAK'ta kalır, çünkü ancak Hohma'nın soldaki aydınlığından GAR olur. Bu nedenle tapınak yıkıldı ve İsrail diğer milletlerin arasına sürgüne gitti.

Mısrada söylendiği üzere; “Ben, Efendi, kendi zamanında, ben onu hızlandıracam,” eğer ödüllendirilirse, “onu hızlandıracam,” eğer ödüllendirilmezse, “kendi zamanında.” İsrail eğer ödüllendirilmedi ve hâalâ isyankâr ise nasıl günahını bağışlatabilir? Durum şu; sürgün onların günahları yüzündendir, onlar solun sağı yenmesine ve kendi başına yönetmesine ve böylece sağın ondan Hasadim'i geri almasına neden oldular. Bu nedenle İsrail tövbe ettiği ve orta çizgi olan Yaradan'a tutunduğu zaman, orta çizgi geri döner ve sağı sol ile birleştirir, her ikisinin ışığını destekler, Hohma Hasadim'i giyinir ve GAR ortaya çıkar, yani onların aydınlığı ile İsrail kurtulur ve onların iyi ödülleri hepsini alır. “Eğer ödüllendirilse, onu hızlandıracam,” denmiştir ve bunda da belli bir süre yoktur. Aksine tövbe ettiklerinde günahları bağışlanır.

Ancak eğer tövbe etmezlerse, kurtuluşu getirecek belli bir süre vardır, tövbe etmeseler bile. Bu, İsrail'in sürgündeyken acı çektiği bu sert Dinim'in hepsi, İsrail'in korkudan bir daha asla günah işleyemeyeceği ve yıkım zamanında olduğu gibi solun sağı yenemeyeceği kadar tam bir ölçüde toplandığı zaman mümkün olur. O zaman, onlar kurtuluşa lââyık olurlar, tövbe etmeseler bile, garantidedirler. "Onları bu çok sert Dinim ile acı çektikleri budalalığa döndürme."

Söylendiği üzere; "Eğer ödüllendirilmedilerse kendi zamanında, bu, yeterli süre sürgünde kalınca Dinim'in ifşası ile kendiliğinden olur ve İsrail'in tövbe için uyanmasına da gerek yoktur. Çünkü tüm sürgün ve sürgündeki sert Dinim sağ olmaksızın solun, kuzey tarafın hâkimiyetinden gelir. Sol yoluyla GAR ortaya çıkar, bunda İsrail'e gelmeye yazgılı olan tüm ödüller ve tüm iyilik mevcuttur.

Kurtuluş zamanında, onlar ödüllendirilmemiş, tövbe edip orta çizgiye tutunmamış olsalar bile Yaradan İbrahim'i sağ çizgiyi, güneyi uyandırır. Onların günahlarının bağışlanma vakti, tövbe etmeseler bile artık gelmiştir.

Korah

1-2) “Onlar altından daha çekicidirler, evet, iyi altından daha çekicidirler ve baldan, bal peteğinden damlayandan daha tatlıdırılar.” Tora'nın sözleri ne kadar da yücedir ne kadar da değerlidir. Onlar yukarıda hoştur; herkes için hoş. ~~lar~~. Çünkü onlar Kutsal İsim'dir ve Tora'da çaba gösteren, Kutsal İsim'de çaba gösterir ve felaketlerden kurtarılır. Bu dünyada kurtarılır ve sonraki dünyada kurtarılır. Tora ile uğraşan herkes yaşam ağacına tutunur. Ve yaşam ağacına tutunduğu için de her şeye tutunmuş olur. Yazıldığı üzere; “Onu tutanlar için, o hayat ağacıdır.”

Tora ile uğraşan herkes her şeyden, ölümden özgür olur. Çünkü özgürlük, Bina onun üzerindedir ve onu sıkıca tutar.

30) “Ellerinin bulduğu her şeyi, gücünle yap,” yani kişi solu sağın içinde zapt etmeli ve yaptığı her şey yalnız sağı içermelidir. “Ellerinin bulduğu her şey,” soldur, buna “el” denir. “Gücünle yap,” sağdır. Yazıldığı üzere; “Oh Efendim, senin sağ elin, gücü yücedir.” Kişi tüm eylemlerini sağ tarafa doğru yapmayı ve solu sağa dâhil etmeyi gözetdiği zaman, Yaradan, bu dünyada onun içindedir ve sonraki, diğer dünyaya onu alacaktır.

31) “Kişi şöyle dememeli: “O dünyaya gittiğim zaman Kral’dan merhamet dileyeceğim ve O’nun huzurunda tövbe edeceğim.” Aksine, bunun hakkında şöyle yazılmıştır; kişi bu dünyayı bir kere terk ettikten sonra, “yapacak hiçbir iş, düşünce, bilgi ve akıl yoktur.” Kişi eğer, o dünyada kutsal Kral’ın ona parlamasını diliyorsa, ~~kişi~~ bu dünyada eylemlerini sağa dâhil etmeye çalışmalıdır ve her eylemi Yaradan için olmalıdır.

42) Eğer o dünyaya gitmeden önce, kendi Nefes, Ruah ve Neşama’sını Tora ile kurtarmazsa, önceki gibi gene bu dünyaya yeniden gelecektir. Yazıldığı üzere; Nefes, Ruah ve Neşama’yı edinmek için “Gençlik günlerine geri döner,”

Hukat [Yasa]

1) “Bu hukukun yasasıdır.” “Musa’nın İsrail oğullarının önüne koyduğu hukuktur.” Bunlar Tora’nın kutsal sözleridir. Bunlar üstündür; bunlar tatlıdır. Yazıldığı üzere: “Onlar altından daha çekicidirler, evet, iyi altından daha çekici ve baldan daha tatlıdır.” Tora ile uğraşan sanki Sina Dağı’nın eteğinde duruyor ve her gün Tora’yı ediniyor gibidir. Yazıldığı üzere: “Bir millet hâline geldiğiniz gün bugündür.”

27-29) “Akarsulara kaynak yollayan... —otlağımdaki tüm hayvanlara su verenler.” Kral Davud bu mısraları, kutsallık ruhu içinde söyledi, bunlara saygı gösterilmeli~~dir~~. Yukarı Hohma kendi gravürleri içinde çarptığı zaman, yukarı HB çiftleştiği zaman, her ne kadar, Yod, yukarı HB yani yukarı AVİ içindeki Avir’den çıkıp gelmediği için yukarı Hohma, gizlenmiş olanların en gizlisi değilse de, bu bir nehrin uzanıp geldiği bir açıdır. Yüce geçitlerle doludur, bu Bina, YESHUT’tur, bunun içinde Yod Avir’den çıkıp gelir, Hohma ve Hasadim bunlardan çıkarak akar.

Bu yukarı AVİ ve YESHSUT konusu, ondan çaylar, dereler ve nehirler çıkıp sağa ve sola akan büyük bir gölü dolduran bir pınar ve su kaynağı ile karşılaştırılır. Benzer olarak, AVİ ve YESHSUT tanınmayan ince olan biri içindir, Yesodot’un

(Yesot'un çoğulu) yukarı AVİ ile Zivug'u içinde, tanınmayan biri, bundan Yod Avir'den çıkar gelir. Bu nehir uzar gelir, Eden'den, Katnut zamanında Roş AA'dan çıkıp gelen ve Gadlut zamanı Roş AA'ya dönen Bina'dan uzar.

Bu çıkıp gelme ile derin bir akarsuyu, YESHSUT'u doldurur, tıpkı yukarı AVİ ile bir pınar ve kaynak ile dolan büyük bir göl gibi. Buradan pınarlar ve kaynaklar ZA'ya ve Malhut'a uzanır ve onları Hohma ve Hasadim ile doldurur. Yazıldığı üzere: "O derelerle kaynak sularını yollayandır." Bunlar ZA'nın yüce ve kutsal nehirleridir, saf Trabzon hurması ve saf hava; HGT-de-ZA'nın edindiği saf hava ve yukarı AVİ'nin saf Trabzon hurması. Yazıldığı üzere; "Dağların arasından giderler," HGT-de-ZA'e "dağlar" denir ve Malhut ondan edinir. ZA ve Malhut her ikisi de yukarıdaki kutsal akarsuyun kaynağından, YESHSUT'tan, içerler.

ZA ve Malhut sarhoş olur; "Benim otlagımın tüm hayvanlarına su verdiler." Yazıldığı üzere: "Ve oradan ayrıldılar, dört baş oldular." Bu dört baş; "Benim otlagımın tüm hayvanlarıdır"; bunlar öküz, kartal, aslan ve Malhut'un Merkva'sı (yapısı/arabası) olan insandır.

Onlar BYA'nın tüm kampları ve konuk edenleridir.

57) Erdemli, yaşam demetine, Yesod-de-ZA'ya eklenmiş olmakla ödüllendirilmiş olandır, yüce ve kutsal Kral'ı görmekle ödüllendirilmiş olandır. Yazıldığı üzere: "Efendi'nin güzellik ve zarafetini seyreylemek ve onun sarayını ziyaret etmek için." Onların ikametgâhı tüm kutsal meleklerden daha yüksektedir, çünkü ne yukarıdaki ne de aşağıdaki bu yüce sarayı görmekle ödüllenenmemiştir. Yazıldığı üzere: "Senden başka Tanrı'yı hiçbiri görmedi," bu yukarı Aden'dir.

61) Onların en iyisi, bu dünyaya gelen ve ifşa olmamış olan Yaradan'dan ayrılmayan ve her sözü alçakgönüllü olandır. Bu değerli haktan yana kişidir, Tora'nın Mitvot'unu uyar ve yerine getirir ve gece gündüz Tora ile uğraşır. Diğer tüm insanlardan daha yüksek bir kademeye birleşir ve bundan mutlu olur ve hepsi bu kişinin Huppa'sına (kubbe, çardak) bakarak yanar.

68) Erdemli olana bu dünyada ve sonraki dünyada ne mutlu! Onlar başka bir yerde olsalar bile, başka daha yüksek bir dünyada, onların mükâfatları bu dünyadaki tüm nesillere kalır. İsrail Yaradan'ın huzurunda tövbe ettiği zaman ve onun hakkında hüküm verildiği zaman, Yaradan huzurunda duran tüm erdemlileri topladı ve onlara bilgi verdi ve onlar bu hükmü iptal ettiler ve Yaradan İsrail'e merhamet etti. Ne mutlu erdemlilere, onlar hakkında şöyle denir: "Efendi her zaman sana yol gösterecek."

78) Buradan öğrendiğimiz üzere, yukarıda bir şeyi – eylemle veya sözle - iptal etmek isteyen kişi, eğer bu eylemi veya sözü gereğince yapmazsa hiçbir şey iptal olmaz. Dünyadaki tüm insanlar, yukarıdaki bir meseleyi iptal etmek için toplantı-evine giderler, ancak birkaçı nasıl iptal edileceğini bilir. Yaradan, bir meseleyi iptal etmek için O'na nasıl sesleneceğini bilenlere yakındır. Yazıldığı üzere: “Yaradan O'na seslenen herkese, O'na dürüstçe seslenen herkese yakındır.” “Dürüst”ün anlamı, doğru bir meseleyi nasıl iptal edeceğini gereğince bilen anlamındadır. Böylece bu her şeydedir.

81-83) Bir eylemi nasıl düzenleyeceğini bilen ve sözlerini gereğince düzenleyen birisi, kesinlikle yüce ve dosdoğru meselelere uzanması için Yaradan'ı uyandırır. Yoksa onlarla uzlaşmaz. Böylece, tüm dünya bu eylemi nasıl düzenleyeceğini bilir ve sözlerini düzenler. Bunları pek bilemeyen diğerlerinden daha çok işin ve eylemin kökünü bilen, kalbi ve niyeti hedefe nasıl yönelteceğini bilen, erdemlinin önemi nedir?

Eylemin kökünü pek bilmeden başka bir şey değil ama yalnız düzenleme yapanlar; bir çekişle, Yaradan'ın omuzlarının arkasına doğru, çekilirler, yani onların duaları “İlahi Takdir” denen havaya uçmaz. Bu, İlahi Takdir'in yüzüdür, onlar ise “omuzlarının arkasında” olmaya lâayıktırlar.

Kalbi ve arzuyu tanıyan ve hedefe yöneltenler düşüncenin yerinden, Hohma'dan kutsamalar bulurlar ve kademelerin tüm gövde ve köklerden, olması gerektiği gibi doğru dürüst çıkıp gelirler, yukarıdakiler ve aşağıdakiler kutsanana ve yüce kutsal isim onları kutsayana kadar. Yaradan onlara yakın olduğu ve önlerinde durduğu için onlara ne mutlu! O'na seslendiklerinde, O onlar için hazır bekler. Ve onların başı dertte olduğunda, onlarla beraberdir. Bu dünyada ve sonraki dünyada onlara saygı gösterir. Yazıldığı üzere: “Beni sevdiği için onu kurtaracağım; onu yükselteceğim; çünkü o benim adımı biliyor.”

Yeni Zohar, Hukat [Yasa]

11-12) Tövbe ne kadar da güçlüdür, her şeyden üstündür. Kişi Efendi'sinin önünde tövbe ettiğinde, yaşayan suların kuyusu, Malhut dolar ve pınarları her yöne akar ve 12 kapının hepsinden bir asa uzanır, küçük hayvanları da büyükleri ile birlikte sulamak için, bunlar 12 kabiledir, “aslan ve kurt” diye adlandırılan büyük hayvanlardır ve “kuzu ve oğlak” küçük hayvanlardır.

İsrail tövbe ederken ilahiler söyledi. Şu geri döndükleri yedi kademeye, onlar ilahilerle geri geldiler ve yukarıdaki kuyuyu, Malhut'u Bina'ya yükselttiler, Malhut'tan Bina'ya kadar yedi kademedir. Yılan bu dünyadan ayrıldı. Yazıldığı üzere;

“Böylece İsrail şarkı söyledi... ‘Oh kuyu fışkır,’ diye onu cevapladı,” çünkü kuyu, Malhut yukarıya Bina’ya yükselmişti ve aşağıdaki anne Malhut, yukarıdaki anne Bina ile bağlanmıştı.

60) “Ve İsrail çocukları iç çektiler,” zorlu işi görünce, yukarı anlaşılmadan onlara söz edilene kadar ve yukarı İma, Bina çocukları için merhamet içinde uyanana kadar. Yazıldığı üzere; “Onların yakarışı Tanrı’ya yükseldi,” yukarı İma’ya, özgürlük hep onun elindedir ve o İsrail’e yukarının kapılarını açar, bunlar 50 tane kapıdır, onları bu kapılardan geçirir ve aşağıdaki İma, Malhut onları merhametle doldurur. Böylece Musa bu dünyaya çıkar gelir, İsrail’i Tora’da gütmekle görevlidir, babadır.

102-103) Tzedek (adalet) sevgisi, çünkü Tzedek, Malhut Sen’in sevgindir, küçük sevgin. Çünkü Malhut’a “küçük sevgi,” denir ve o yukarı ZA ile Hasadim’in içinde birleştiği zaman o “büyük sevgi” hâline gelir zira Hesed’e “büyük sevgi” denir. ZA da onunla birleşerek büyük olur. Yazıldığı üzere; “Efendi yücedir ve Tanrı’mızın şehrinde çok övülür,” yani ZA “Tanrı’mızın şehri,” denen Malhut ile bağlandığında. Bunun için kraliçe onu şu sevgi sözleri ile çeker.

“Ruhumun sevdiği, söyle bana.” Bunun anlamı, Sen, ruhumun tüm aşkı, eğer sen benimle bir olmazsan, Sen dünyayı nasıl

besleyeceksin? Sen kendini yukarı derinlikten, Bina'dan nasıl besleyeceksin, kendini ve başkalarını? Nihayetinde, yukarı kutsamalar yalnız erkek ve dişinin olduğu bir yerde mevcuttur.

107-108) “Kardeşlerin de bir arada birlikte yaşaması ne güzel ve ne hoştur.” Birlikte yaşaması, kardeşlerin, bağ kurması anlamındadır, Tzedek ile Zer Anpin, Malhut. “De”, İsrail'i de dâhil etmek için gelir ki onlar bu birleşmenin Merkava'sıdır (araba/topluluk). Bu nedenle ona dedi ki: “Kendini nasıl besleyeceksin, Yakup'un bu sürüsünü nasıl dinlendireceksin?” “Dostlarının mutluluk yağı,” sana ilk önce katılan yukarıdaki babalardır.

İsrail ZA'nın kardeşleri ve dostlarıdır, onu mutluluk yağı ile yağlarlar, başlarının üstünde, dualarında. Mutluluk yağı saf Trabzon hurmasının şu 12 nehridir, onun içinden aydınlatır, ZA'nın 12 Behinot'undan. Böylece dünyalarda neşe olur, dünyalarda arzu olur ve öfke dünyadan ayrılır.

111) O'nun huzurunda, O'nun tüm Merkavot'unda (araba/topluluk), O'na yakın olan erdemlilerin ruhlarının neşesi gibi bir neşe yoktur.

119-121) “Dinle kızım ve bak,” duyman sana bağlı olduğu için “dinle”, İsrail tövbe etmek için benim huzuruma geri döneceği zaman için “dinle,” onların dualarını benim huzuruma getir

çünkü her şeyin kapısı sende. Onu aşağı dünyaya liderlik etmen için senin ellerine koydum, bu nedenle beni, “dinle kızım ve bak,” çünkü sen her şeyin aynasıdır, çünkü “ayna” denen Hohma yalnız Malhut’ta ortaya çıkar. Bu nedenle sana; “yaşam için gören bir kuyu,” denir. Bu nedenle, herkese yaptığı işe göre vermek için, sen her gün dünyadaki insanlara yaptıkları işler hakkında soru soracaksın.

Yaradan bu dünyayı yarattığı zaman, kendi sarayını kraliçenin ellerine yerleştirdi, dünyaya göz kulak olsun diye. Bu dünyanın insanları değerli kişiler olduklarında, yukarıda neşe artar.

“Herkesin duasını kabul etmek için kulak ver.” O tüm dualar için böyle yaptı, tacı erdemliye, Yesod’a getirmek için. Çünkü tüm dualar tacı erdemliye getirmek içindir. Bunlar MAN’ın formudur, onunla erdemli MAD yağdırır.

131) Mesih’in zamanında, dünyada bilgi yenilenecek ve Tora herkesin önünde parlayacak. Bunun için şöyle yazılmıştır: “En küçüğünden en büyüğüne kadar hepsi beni tanıyacak.”

139) Yaradan, tüm dünyaların var oluşundaki tanrısal bilgeliğini çocuklarına ifşa etmeye yazgılıdır; bu bilgi dünyada uyandığı, İsrail’in her bir kişisi, Yaradan’ın ismi anlamına gelen yukarı Hohma’yı edindiği zaman. Bu asla hiçbir zaman bitmeyen bir berekettir.

Balak

7) Yaradan inancına özen göstermeliyiz, O'nun her sözü gerçek ve yüce bir inançtır.

İnsanın sözü küçüktür ve sözlerinin hepsi geçicidir, tıpkı kendisi de kısa süreli bir gölge kadar geçici olduğu gibi. Ancak dua, tövbe ve pek çok gözyaşı ile yapılan iyi işler kutsaldır; çünkü yüce olan, tüm dünyanın üstündeki yücelik, ışıyla aydınlatır ve Keduşa'sını O'nun buyruğunu yerine getirenin üzerinde kalmakla kısıtlar.

187) Şu üçüne dua denir:

1. Tanrı'nın adamı Musa için bir dua. Başka bir kişide bir benzeri olmayan bir duadır.
2. Davud için bir dua. Başka bir kralda bir benzeri olmayan bir duadır.
3. Fakir için bir dua.

Bu üç tanesi içinde en önemlisi fakir için olandır. Bu dua Musa'nın duasından önce gelir, Davud'un duasından önce gelir ve dünyadaki tüm dualardan önce gelir.

188) Fakirin kalbi kırıktır. Yazıldığı üzere: "Yaradan kalbi kırık olana yakındır." Fakir her zaman Yaradan ile tartışır ve

Yaradan onun sözlerini dinler ve duyar, fakir dua ettiği zaman,semanın tüm pencerelerini açar ve tüm bu dualar yukarıya yükselir, kalbi kırık fakir onları yukarıya iter. Şöyle yazılmıştır: “Fakir için bir dua, o sarsın diye.” Şöyle yazılmalıydı: “Kendisi sarınması için”, neden “o sarsın diye” yazılsın ki? O gecikmeye neden olur, onun duası girmeden önce giremeyecek olan dünyadaki tüm duaların gecikmesine. Sarmak gecikme demektir.

190) Cennetin tüm sakinleri birbirlerine sorar: “Yaradan ne yapar? O neye çaba gösterir?”

Onlara şöyle denir: Kalbi kırık Kelim'i ile tutku içinde birleşir. Fakirin duaları ve tüm şikâyetleri ile ne yapıldığını hiç kimseler bilmez. Kutsal Kral'ın huzurunda şikâyetler içinde gözyaşları akıtmadıkça fakirde tutku yoktur, bu gözyaşları O'nun huzurunda dökülmedikçe ve O bunları kabul etmedikçe Yaradan'da da tutku yoktur. Bu dünyadaki tüm duaların gecikme ve oylanmasına neden olan duadır.

192) Dua eden kişi kendini fakirleştirmelidir ki böylece duası tüm fakirlerin duasının arasına girsin. Çünkü kapı bekçileri, dünyadaki hiçbir duayı, fakirin duasını içeri bıraktıkları gibi içeri bırakmazlar, zira bunlar izin almadan girerler. Eğer kişi her zaman kendisini ve arzusunu fakirinki gibi yaparsa onun duası yükselir ve fakirin duaları ile buluşur, onlarla birleşir ve

onlarla yükselir, onların arasına girer ve kutsal Kral tarafından istekle kabul edilir.

214-217) Malhut sevgilisi ZA için büyük bir aşk içindeyken, bu sevginin ısrarı ile ayrılığa tahammül edemez. Kendini büyük bir küçülme ile bir tek ufacak bir noktası görünecek kadar küçültür. Böylece tüm sakinlerinden ve kamplarından gizlenir ve der ki; “Ben siyahım ve alımlıyım ve seni kanatlarımın altına koyacak bir yerim yok.

Bu nedenle; “Beni görmezsin,” küçücük bir nokta olduğum için beni hiç görmezsin. Onun cesur ve güçlü olanları ne yapar? Güçlü aslanlar gibi kükreler. Yazıldığı üzere: “Genç aslanlar avlarına kükreler.” Seslerin ve kükremelerin içinden bu cesur ve güçlü aslanlar kükreler ve aşağıda sevgilisi onu duyar ve kendini onun aşkı için, endamının ve güzelliğinin hiç görünmeyeceği kadar kendini küçülttüğü sevgilisinin de kendi gibi ona âşık olduğunu anlar.

Sonra onun bu güçlü kuvvetli olanlarının sesleri ve kükremelerinden, sevgilisi, ZA sarayından çıkar gelir, pek çok hediye ve armağanla, güzel kokular ve parfümlerle. Ona gelir ve onun siyah ve endamı veya güzelliği olmayan küçük noktasını bulur. Ona yaklaşır, onu kucaklar ve o yavaşça güzel kokular ve parfümler nedeniyle uyanana kadar onu öper ve sevgilisi, ZA onunla olduğu için neşe içindedir. O ıslahatının

içinde, güzelliğinin içinde inşa olmuştur ve önceki gibi Hey-de-HaVaYaH hâline gelir.

290) Kral'ı seven kapıyı çalar. Kral: “Kim o?” der. Derler ki: “Seni seven birisi.” Kral der ki: “Sevgilim, kalbimin kayırdığı, benden başka hiçbir ses seni çağırmayacak.” Kral bağırır ve der ki: “Falanca, içeri gir, kalbimin kayırdığı, sevgilim, onunla konuşmak için saraylar kur.”

346) İsrail'in bir yazısı ve bir dili vardır. Onlar her bir harfin formuna ve resmedilişine, bunlardan yukarının sırlarını anlamak için dikkâtle bakarlar. “Ancak diğer milletlere önem vermez,” çünkü onların yukarının formunda resmedilen otantik yazıları ve dilleri yoktur. Bakacak ve yazılarının formundan bilinecek bir şeyleri yoktur, yazıları boş ve sahtedir, dilleri sadece bir anlaşmadır, insanların anlaştığı bir form ve dildir. Onların düşüncelerine onların kendi harflerine bakışlarına önem vermez çünkü onların yazıları yoktur. Ne mutlu İsrail'e.

426) Rabbi Şimon dedi ki: “Bunları defalarca söyledim ama dostlar bakmıyorlar. Yaradan kutsallığını yalnız kutsal saraya yerleştirir, onun orada olmasına lâayık olan yere.”

439-441) “İlerleyin, ey Ziyon'un kızları, annesinin onu taçlandırdığı tacı ile Kral Süleyman'a bakın.”

Kral Süleyman ZA'dır. Annesi Bina'dır. O zaman, O, Kral'ın tüm oğulları ile neşe bulur, onların hepsi de İsrail tarafından gelirler. ZA ve Malhut'un Zivug'u ile birleşmedikleri için, İsrail hariç hiçbirisi O'nunla birlikte durmaz, İsrail ev sakinleridir ve Tora'ları ve dualarıyla MAN'ı yükselterek onlara hizmet ederler, bunlar Zivug'u uyandırır. Böylece, ZA ve Malhut'un Zivug'undan çıkan kutsamalar İsrail'indir.

ZA ve Malhut'un Zivug'unun aydınlığından çıkıp gelen tüm kutsamaları İsrail alır ve onların bazılarını geri kalan milletlere yollar ve geri kalan milletler bu porsiyonla beslenirler. Diğer milletler üzerinde görevli olanların tarafındaki porsiyonun arasından ince bir iz çıkar gelir, bundan dışarıdakilerin ve dünya milletlerinin porsiyonu uzatılır ve buradan birkaç tarafa bölünür. Buna, kutsal topraklar tarafından, Malhut tarafından çıkan "öz" deriz.

Bu nedenle de, tüm dünya İsrail topraklarından çıkan bu özü içer çünkü İsrail toprağı Malhut'tur. Aşağıda olsun yukarıda olsun, tüm bu diğer puta-tapan milletler yalnız bu özden beslenirler ve hatta en dipteki Sefira bile bu özden içer.

441) Tüm dünyadan yalnız İsrail orta çizgiye tutunmak için seçildi. Bu nedenle de onlar Zivug'un tüm aydınlığını alırlar ve dünyanın geri kalanı ise yalnız özü alır, bu kıl kadar ince bir yoldur, buna "üzüm bağlarının patikası," denir, çünkü dünya

milletlerinin vekillerine “üzüm bağı” denir. Bu kıl kadar ince yol sol çizgidendir, onunla kutsanırlar ve ona, “üzüm bağlarının patikası,” denir.

Yeni Zohar, Balak

56-57) Dünya yaratıldığından beri, Balaam'ın İsrail'in düşmanlarını bu dünyadan yok etmek istediğı günkü gibi Yaradan'ın İsrail ile olmak zorunda olduğı bir gün olmadı. Yaradan bunun hakkında dedi ki: ”Balaam sizi bu dünyadan yok etmek istedi, ama ben öyle yapmayacağım. Aksine, sizi aşığıya çeken tüm milletleri imha edeceğim, sizi değil.

Eğer dünyanın tüm milletleri gelse, sizi bu dünyadan yok edemez. Önce Laban geldi ve bu dünyadan Yakup'un kökünü söküp atmak istedi. Yaradan geldi ve onu korudu. Firavun geldi ve onları bu dünyadan yok etmek istedi. Yaradan geldi ve onları korudu. Haman geldi ve onları bu dünyadan yok etmek istedi. Yaradan geldi ve her şeyi tersine çevirdi. Aynı şekilde, her nesilde Yaradan İsrail'i korudu.

70-71) Yaradan İbrahim'i bu ülkede bulduğı zaman, onlar puta tapıyorlardı ve Yaradan'a inancı bilmiyorlardı, puta tapınma sonrasında yoldan sapmışlardı. İbrahim yükseldi ve onların arasında büyüdü ve dünyanın Efendi'sinin huzurunda tam bir dal oldu ve O onu orada buldu.

Yaradan bu dalı aldı ve dikti, suladı, onunla uğraştı, oradan kökünü söktü ve başka bir toprağa ekti. Yazıldığı üzere: “Ülkenden, anayurdundan ve babanın evinden çık git.” Ve onu kutsal bir ulus yaptı.

Pinhas

2) Bu dünyada Tora ile uğraşan, bazı kapıların, o dünyanın bazı ışıklarının ona açılması ile mükâfat bulur. Böylece bu dünyadan ayrıldığı zaman, Tora onun önünden yürür ve tüm kapı bekçilerine gider ve şöyle beyan eder: “Kapıları açın, erdemli kişiyi içeriye bırakın, Kral’ın hizmetkârı olan falancaya bir koltuk gösterin.” Çünkü Yaradan, Tora ile uğraşan kişi dışında hiçbir şeyde sevinç bulmaz. Hele en çok da gece yarısı Tora ile uğraşmak için uyanandan, çünkü Aden Bahçesi’ndeki tüm erdemliler onun sesini dinlerler ve Yaradan da onların arasındadır.

91) Orada kötü insanların olduğu bir yerde oturan bir adam Tora’nın Mitzvot’una uyamaz ve Tora’da başarılı olamaz. Yerini değiştirir, kendisini oradan söküp atar, Tora’da iyi olan insanların olduğu yerde oturur. Tora’ya “ağaç” denir. Yazıldığı üzere: “Onu tutanlar için yaşam ağacıdır.” Adam da bir ağaçtır. Yazıldığı üzere: “Adam otlağın ağacı olduğu için.” Tora’da Mitzvot meyvelerdir. Ve bunun hakkında şöyle yazılmıştır: “Yalnız meyve vermediğini bildiğiniz ağaçları yok edin, kesin.” Bu dünyadan yok edin ve sonraki dünyadan kesin. Bu nedenle kişi kendini kötülerin olduğu yerden söküp atmalı, çünkü orada Tora ve Mitzvot’ta başarılı olamayacaktır. Kendini başka

bir yere, erdemlilerin arasına dikmelidir ve böylece Tora ve Mitzvot'ta başarılı olacaktır.

109-111) Erdemliler aslında nesillerin günahları tarafından yakalanır, erdemliler hastalıklara ve ağrılara yakalanır, bu dünyanın günahlarının kefareti ödensin ve böylece tüm nesillerin günahları bağışlansın diye. Ve böylece Keduşa'nın tarafı yükselir ve Sitra Ahra teslim olur.

Bunların hepsini nereden bilirsiniz? Bedenin tüm organlarından. Tüm organlar rahatsız olduğu ve onları büyük bir hastalık sardığı zaman, onlar bir organa vurmaya zorundalar ki böylece hepsi iyileşsin. Peki, hangi organa vurulur? Kola. Kola vurulur, ondan kan alınır ve böylece bedenin tüm organlarında iyileşme olur.

İnsanlar da böyledir, onlar bir diğerinin organlarıdır. Yaradan dünyaya şifa vermek istediğı zaman, onların arasından bir erdemliyi hastalık ve dert ile vurur ve onun için herkese şifa verir. Bunu nasıl biliriz? Yazıldığı üzere: "O bizim suçlarımız yüzünden yaralandı, günahlarımız yüzünden ezildi... ve onun çürükleri ile biz şifa bulduk." "Onun çürükleri," kan alınması anlamındadır. Kişi bir koldan kan aldırırsa, bu çürükle iyileşir; bu bizim için şifa bulmaktır, bedenin tüm organları için. O, bir nesli iyileştirmek ve günahlarının kefareti ödötmek haricinde, asla erdemliye vurmaz.

118) Oh, İsrail Yaradan tarafından ne kadar da çok sevilir. Onların neşesi ve övgüleri yalnız O'nun içindir. Öğrendiğimiz şu ki İsrail'in Yaradan'ı buna dâhil etmedikleri bir sevinçleri sevinç değildir.

143-145) Bir gün diğer milletlerin bilgelerinden biri Rabi Elizar'a geldi ve dedi ki: "Ey yaşlı adam sana sormak istediğim üç soru var:"

"Bir: Sen dedin ki sizin için başka bir tapınak kurulacak, ama ancak iki kere kurulabileceği yazılı, birinci Tapınak ve ikinci Tapınak. Tora'da üçüncü bir tapınak bulamazsın. Çünkü o sizin için zaten inşa edilmiş durumdadır ve Tora içinde asla daha çoğu yoktur. Metinde ona "İsrail'in iki evi," denir. İkinci Tapınak hakkında şu da yazılmıştır: "Sonuncu evin ihtişamı birinci evinkinden daha büyük olacak."

"Siz Yaradan'a diğer milletlerden daha yakın olacaksınız da dedin. Kral'a yakın olan hiç hüznü, korkusu ve derdi olmaksızın her zaman mutlu olur. Ama siz daima dertli, sıkıntılı ve dünyadaki tüm diğer milletlerden daha çok üzüntülüsünüz. Bizim üzerimize ise dert, sıkıntı ve üzüntü gelmez. Bu durumda biz Yüce Kral'a yakınız ve siz O'ndan uzaksınız ve bu nedenle siz üzüntü, dert, matem ve acı içindesiniz, biz değiliz."

“Sağlıklı olarsınız, bedeniniz sağlıklı olsun diye, leş ya da koşer olmayanı yemezsiniz. Biz her istediğimizi yeriz ve dirençli, güçlü bir sağlığa sahibiz. Siz yemeyenler, kötü hastalıklarla zayıfsınız ve tüm diğer milletlerden daha çok kırıksınız. Siz Yaradan'ın her şekilde nefret ettiği insanlarsınız. Ey yaşlı adam, bana senden duymayacağım veya senden almayacağım bir şey söyle.” Rabi Elizar gözleri kaldırdı, ona baktı ve onu bir kemik yığınınına çevirdi.

152) Tüm dünyanın kalbi İsrail Yaradan tarafından yapıldı. Organların arasında kalp neyse, İsrail de milletlerin arasında odur. Nasıl bedenin organları kalp olmadan bir dakika bile var olamazsa, tüm diğer milletler de İsrail olmadan var olamazlar. Ve Kudüs de diğer ülkelerin arasında, kalp organlar arasında neyse odur. Dünyanın ortasıdır, tıpkı organların ortasındaki kalp gibi.

187) Kötü eğilim herkese verildi; yensinler ve üzerine binip onu sürsünler diye. Bütünlük ve tamlık kötü eğilim yoluyla gelir, eğer onu yenerse gelir. Yazıldığı üzere; “Tüm kalbinle,” yani, her iki eğiliminle; iyi eğilim ve kötü eğilimle. Böylece eğer kötü eğilimin üzerine binip onu sürerse ödüllendirilir.

Yazıldığı üzere, “Kim güçlü ve yücedir? Eğilimini yenen.” Eğer onu yenerse, tam bir bütünlükle ödüllendirilir. Onu belli ölçüde

yenmekle ödüllendirilen için kötü eğilim onun üzerine binilip sürülecek bir eşek hâline gelir ve ona artık ıstırap vermez.

Böylece kötü eğilim onlar için bir eşek (İbranice: Hamor) hâline gelir ve Homer (madde) kelimesi ile aynı harflere sahiptir. İbrahim hakkında yazıldığı üzere; “Ve (İbrahim) eşeğine semer vurdu,” fakir eşek sürüyor. Çünkü onlar kötü eğilimi yenmekle ödüllendirildiler, bu, onları tam bir bütünlüğe götürmek için sürülecek bir eşek hâline geldi.

442) Dostlar ağladılar ve dediler ki, “Eyvahlar olsun Rabi Şimon, sen bu dünyadan ayrıldığında, kim Süleyman’ın zamanından bu yana duyulmamış gizli ve derin sırları ortaya çıkaracak? Bunları işiten nesillere ne mutlu, senin içinde olduğun nesle ne mutlu, senden yetim kalacak nesillere ne yazık!

500) Bir keresinde şöyle dendi: “Haydi kendi görüntümüzde ve bize benzer bir adam yapalım,” peki bundan sonra neden şöyle dendi ki: “Ve Yaradan adamı kendi görüntüsünde yarattı”? Adamın yaratılışı hakkında meleklerle danıştı. Bazıları, “haydi yaratılsın,” dediler ve bazıları da, “yaratılmasın,” dediler. Yaradan onu yarattı. Yazıldığı üzere: “Ve Yaradan adamı kendi görüntüsünde yarattı.” Böylece, adama meleklerden bir parça koymadı; adam onların formunda yapılmadı, Kral’ın formunda yapıldı, O’nun

görüntüsünde ve O'na benzer olarak yapıldı, yalnız O'nun biçiminin benzerliğinin görüntüsünde.

504) Son sürgünde, Kutsallığı tanımak için çaba gösteren, onu her Mitzva ile ödüllendiren ve çeşitli üzüntü ve acılar çekene ne mutlu. Yazıldığı üzere: “Gelinin ödülü acı ve kederdir,” bu: “Acı ne kadarsa ödül de o kadar,” demektir. Yazıldığı üzere: “Ve o buraya uzandı.” Vayışkav (ve uzandı) kelimesinde VeYeş (ve vardır) kelimesinin harfleri vardır, eğer Tora'da 22 harf varsa yani Tora'da tamamlanmış ise Kutsallık onunla birlikte uzanır.

546) Dostları dedi ki: “Eğer bu Tora Sina Dağı'nda verilmeseydi ama Yaradan ‘Rabi Şimon burada, size benim Tora’mı ve sırlarımı verecek,’ deseydi, bu dünya için yeterli olurdu. Senin bu dünyadan ayrıldığın güne eyvahlar olsun, Tora’nın kandilini kim yakacak? O günden sonra, Mesih kralın gelişine kadar her şey kararacak. Rabi Şimon’un içinde olduğu o nesil gibi başka bir nesil daha olmayacak.

709) Musa dedi ki: “Bu sözler açık değil, dostlar için açıklanmaları gerek, çünkü Tora’nın sırlarını dostlara kapatanlar onlara acı verir. Günahkâr olan için sırların ışıkları karanlığa döner.

Bu saklanmış olan para gibidir. Kişi onu bulana kadar kazar ve bu ona ait değildir, bu para onun zihninde karanlık ve kasvete döner. Ama kendi parası ona parlar. Bu nedenle kişi Tora'nın gizli sırlarını dostlarına ifşa etmelidir.”

858) Ayn Sof'a “tüm bilgeliklerin bilgesi, her anlayışın anlayanı, her türlü merhamete (Hasadim) içtenlikle bağlı, her çeşit zor iş için zorlu ve güçlü, her tür danışmanın danışmanı, her türlü erdemi olan ve Ayn Sof'a (sonsuzluğa) kadar her krallığı kralı ve sınırına erişilemez denir.”

Devarim [5. Kitap]**VaEthanana [Ricada
Bulundum]**

1-2) Tora'nın gücü ne kadar da kuvvetli ve her şeyden daha üstündür. Tora ile uğraşan kişi yukarıdakilerden veya aşağıdakilerden, dünyada kötü şeyler olmasından korkmaz çünkü o hayat ağacına, Tora'ya tutunur ve her gün ondan beslenir.

Tora kişiye gerçeğin yolunda yürümeyi öğretir. Kişiye efendisinin önünde nasıl tövbe edeceğine dair tavsiyeler verir ve hatta ölüme bile mahkûm edilmiş olsa, her şey iptal olur ve onu terk eder ve onun üzerinde kalmaz. Bu nedenle gündüz gece Tora ile uğraşmalıyız ve asla ondan ayrılmamalıyız, yazıldığı üzere: "Gündüz ve gece derin düşüncede olacaksın." Kişi eğer kendini Tora'dan ayırırsa veya ondan ayrılırsa, bu hayattan ayrılmak gibi olur.

8-9) Kişi gece yarısı Tora ile uğraşmak için yatağından kalktığı zaman, bir tellal ona seslenir ve der ki "Duyduk duymadık demeyin, Efendi'yi ve geceleyin Efendi'nin evinde kalan tüm

hizmetkârlarını kutsayın.” “Ve ben size onların arasında duranlardan yollar verdim.”

Efendisinin huzurunda, onun lütfu ile duasını tamamladıktan sonra, ruhunu kalbin Malhut'a olan arzusu ile adamalıdır. Her şey için kişinin çeşitli danışmanları vardır. Dua ederken kişinin ağzıyla dile getirdiği bu dualar yükselir ve havayı ve gök kubbeleri yarıp geçer, ulaşacakları yere ulaşır ve Kral'ın başındaki taç olur, Kral onları başına taç yapar.

32) Kişi eylemlerinin hepsinde, önünde Yaradan'ı görmelidir. Yol boyunca yürüyen ve soygunculardan korkan bir kişi üç şeye hedeflenmelidir – hediye, dua ve mücadele – Yakup'un Esau'dan korktuğunda yaptığı gibi. Ancak bunlardan en önemlisi duadır. Ancak dua en önemlisi olsa bile, iki üç dostun Tora'nın sözleriyle meşgul olmaları hepsinden de daha önemlidir, çünkü Tora ile uğraştıkları için Kutsallık ile bağlantıda olduklarından, onlar soygunculardan korkmazlar.

35) Yaradan gözleri açmaya yazgılıdır, çünkü yukarı bilgeliğe göz gezdirebilecek ve bu dünyada erişemediklerine erebilecek ve böylece Efendi'yi tanıyabilecek bir bilgelik asla var olmadı. Bu bilgelikle ödüllendirilen erdemliye ne mutlu çünkü bu bilgelik gibi bir bilgelik, bu tanımak gibi bir tanımak bu birleşme gibi birleşme yoktur.

47) Kralı seven birisi büyük bir Hesed (incelik/zarafet) eyler. Her şeyle Hesed eyler. Daha büyük bir Hesed'e, "gerçek Hesed" denir, çalışması için ödül istemediği ama yalnız çok sevdiği kralın sevgisi için çalıştığı zaman. Bu nedenle, Hesed kralın sevgisine dayanır ve bunun için ona "İbrahim, beni seven" denir, çünkü İbrahim O'nu çok sevmiş ve dünyadaki Hesed'i çoğaltmıştı.

62) Kişi, Yaradan'ın adı ile bir olmaya geldiği zaman, cennetin tüm sakinleri ıslah olmak ve bu birleşmeye dâhil olmak, bir de, tek bir birleşmede olmak için sırada durur. Onların hepsi birleşme yoluyla olan ıslahatları ile gereğince ıslah olurlar.

69-70) Sevmek bir emirdir (Mitva'dır). Yaradan sevgisi demek, kişi O'nu, İbrahim'in yaptığı gibi büyük bir sevgi ile sevmelidir, ruhunu ve bedenini O'na admalıdır. Bundan öğreniriz ki Yaradan'ı seven kişi on dile getirilişe, on Sefirot'a uyar, aşağıda ve yukarıda. Bu nedenle, İbrahim'in denendiği ve başardığı on sınav, bu on dile getirilişe karşılık gelir, çünkü her sınav bir dile getiriliş, bir Sefira'dır, onun denendiği ve başardığı bir dile getiriliştir.

Bu nedenle de on Sefirot'a zıt olan on sınav vardır ve İbrahim hepsini de başarmıştı çünkü Yaradan'ın sağına, "büyük sevgi" diye adlandırılana, Hesed-de-ZA'ya bağlanıp tutunmuştı.

Buna “büyük sevgi” denir, çünkü bu sevginin içinde duran biri üst dünyaya yani ZA’ya bağlanır.

Sonsuza kadar süren bir sevgi aşağı dünyadır, ona Yaradan’ın sevgisi bağlı olan Malhut’tur. Her şey – büyük aşk, sonsuza kadar süren sevgi – onların arasında bir tek ve ayrılmazdır. Sevgi dünyadaki tüm işlerin üzerine yükselir. Sevgi ile, Yaradan’ın ismi her şeyden daha çok yücelir ve kutsanır.

138) İsrail’in ülkesinden sürüldüğü günden beri, Yaradan’ın huzurunda neşe yoktur, bu Yaradan’ın onlara olan sevgisi nedeniyle böyledir. Yazıldığı üzere: “Sizi sevdim”, dedi Efendi. Bu nedenle şöyle yazılmıştır: “Efendi’ni, Tanrı’nı seveceksin.” “Seveceksin,” kişi O’na yüce bir sevgi ile bağlanacak demektir; Yaradan için yaptığı her iş sevgi ile yapılmalıdır çünkü Yaradan sevgisi kadar önemli hiçbir iş yoktur.

139) Yaradan’ın gözünde O’nu gereğince sevenden daha önemli kimse yoktur. Yazıldığı üzere, “tüm kalbinle.” “Tümü ile,” ne demektir? “Tüm kalbinle” dendiği gibi “tüm ruhunla” ya da “tüm gücünle” de denilebilir; bu “tüm kalbinle” nedir? Bu her iki kalbi de içermek anlamına gelir, iyi olanı da kötü olanı da. “Tüm ruhunla” iki ruhunla, iyi olanla da kötü olanla da demektir. Tüm gücünle, doğuştan miras yoluyla gelenle de sonradan kazanılanla da demektir.

140-141) Yaradan'ı seven her yönden Hesed ile (merhametle) ile taçlanır, herkese merhamet gösterir; kendi bedenine ve servetine aldırış etmez. Bunu nasıl anlarız? İbrahim'den biliriz, çünkü İbrahim onu yapana olan sevgisi nedeniyle kendi kalbine, ruhuna ve servetine aldırış etmedi, önem vermedi.

“Kendi kalbi için” demenin anlamı, İbrahim efendisine olan sevgisi nedeniyle kendi arzuları ve çıkarı ile ilgilenmedi. “Kendi ruhu için” demenin anlamı, efendisine olan sevgisi nedeniyle kendi oğlu ve karısı için hiç merhamet göstermedi demektir. “Kendi serveti için” demenin anlamı, dört yol ağzlarında durdu ve tüm dünyaya yiyecek sundu. İşte bu nedenledir ki, Sefira Hesed'in tacı ile taçlandırıldı. Yazıldığı üzere, “İbrahim'e merhamet!”

Efendisinin sevgisine bağlanan kişi onunla ödüllendir, dahası tüm dünyalar onun için kutsanır. Yazılmış olanın anlamı budur: “Sen'in inançlıların Sen'i kutsayacaklar.” “Sen'i kutsayacaklar,” diye telaffuz etme, “Koh'u kutsayacaklar,” diye oku; çünkü inançlı olanlar ki onlar Hesed Sefira'sı ile ödüllendirilmişlerdir, Koh diye adlandırılan kutsallığı kutsayacaklar. Böylece Kutsallık bile onlar nedeniyle kutsanacak.

144) Efendi'nin sevgisine bağlanıp sadık kalanlara ne mutlu. Onların o dünyadaki payları ölçülemez.

145-147) Erdemlinin o dünyada birçok kısım üstüne kısmı vardır. Bu kısımlar arasında en üstte olanı Efendi'nin sevgisine bağlanmış olanlar içindir; çünkü onların kısmı hepsinin üzerinde yükselen sarayla bağlantılıdır; çünkü Yaradan bununla sevgi ile taçlanır. Onların hepsinin yukarısındaki bu saraya “sevgi” denir ve her şey sevginin üzerinde durur. Yazıldığı üzere, “Sevgiye susuzluğunu sular gideremez.” Her şey, kutsal isim HaVaYaH da öyle olduğu için her şey sevgi ile durur. Üst uç, HaVaYaH'nın Yod'unun Keter'i Hohma'dan asla ayrılamaz; ondan asla aymaz çünkü Keter sevgi ile onun üzerindedir. HaVaYaH'nın Hey harfi Bina'dır ve Yod, Hohma ondan asla ayrılmaz, onlar her zaman sevgi ile beraberdirler, asla birbirlerinden ayrılmazlar. HaVaYaH'nın Hey'i de aynı şekildedir, yazıldığı üzere; “Aden'den bir nehir çıkar gelir,” burada nehir Bina, Aden'den, Hohma'dan çıkar gelir. Bina her zaman Hohma'dan çıkar ve her zaman ona sevgi ile bağlıdır.

Vav-Hey, Zer Anpin ve Malhut birbirine kenetlendiği zaman, onlar birbirlerine sevgi ile bağlanırlar, birbirini her zaman seven gelin ve güvey gibi. Bunu ilk Hey ile Yod, Vav ile ilk Hey ve son Hey ile Vav izler, daima birbirlerine sevgi ile bağlıdırlar ve her şeye “sevgi” denir. Çünkü Kral'ı seven, ona bu sevgi ile bağlıdır ve bu nedenle şöyle yazılmıştır: “Efendin Tanrı'yı seveceksin.”

150-151) Kötü eğilim neye benzer? Kişiyi onunla bağlanmak için gelir, ateşe yerleştirilmeden önceki demir gibidir. Isınıp kızdıktan sonra tamamen kor hâline gelir.

Kötü eğilim kişiyi bağlanmaya geldiği zaman, sanki girişi gören ve evde onu durduracak hiç kimse olmadığını gören birisi gibidir. Eve girer ve oraya misafir olur ve görür ki onu durduracak ve kendi yoluna gitmek üzere orayı terk etmekten alıkoyacak kimse yoktur. Eve girdiğinde onu durduracak hiç kimse olmadığı için, ev üzerinde yetkili olur ve evin sahibi hâline gelir, tüm evi kendi mülkiyetine alana kadar.

197) Haz miktarı alma arzusu miktarı kadardır. Ancak, düzeltilmelidir ve ihsan etmek için almakla sınırlandırılmıştır ve bu Bina'nın ışığı ile yapılır; çünkü alma arzusu almak için almaktan vermek için almaya düzeltilip ıslah edilecektir ve böylece alma arzusu önceki gibi bozuk olmayacaktır. Böylece bütün kusurları şifa bulacaktır.

Yeni Zohar VaEthan [Ricada Bulundum]

11-13) “Şema Yisrael (Duy ey İsrail)” içindeki Ehad (bir) kelimesi.

Ehad'ın Dalet'i diğer harflerinden daha yüksek ve daha büyüktür. Benzer olarak, Aher'in (diğeri) Reys'i de diğer

harflerinden daha büyüktür, fark yapmak ve böylece yüce ve kutsal olanı, tek bir Tanrı'yı değiştirmemek, diğer tarafı, başka bir tanrıyı ona dâhil etmemek için. “Duy ey İsrail” içindeki işaret Ayin Dalet'in büyük olmasıdır; Şema'daki (duy)Ayin ve Ehad'daki Dalet Ed'in (şahit) harfleridir ve bu, inancın ölçüsünün ölçüsünü ortaya çıkarmak için sırların sırrına tanık olmanın gerekliliğine işaret eder. Efendisinin sırrını öğrenmenin sırrını bilen birisi iki dünyayı da, bu dünyayı ve sonraki dünyayı miras alır. Ölçüye “çizgiyi ölçmek” de denir.

Bu, efendilerinin anlamını bilen ve O'nun mutluluğu için çaba gösteren yüce ve kutsal bilgelere verilmiştir. Efendilerinin mutluluğunu bilmeyen ve buna aldırmayan bu dünyanın günahkârlarına verilmemiştir. Yukarının inancının onlara dayandığı gerçek erdemlilere tanımak ve bakmak için izin verilmiştir; çünkü onlar ne sağa ne de sola saparlar, yalnız orta çizgiye tutunurlar.

93) Bu bilgeliğin anlamını bilenler her yöne erişebilir ve üst sırları öğrenene kadar her yönden yararlanabilirler, Efendi'nin sırlarını, bilgeliğin sırlarını öğrenmek ve edinmek için. Bilen ve saygı duyan, hem bu dünyada hem de sonraki dünyada mutlu olur; çünkü bu kural, kralın huzuruna çıkmak için ve yolda dümdüz ilerlemek için insanın bacaklarını düzeltir. Ne mutlu ona bu dünyada ve ne mutlu ona sonraki dünyada.

Ekev [Çünkü]

1) Yaradan'dan edindiğı her hazdan, eğer kişı bunu kutsarsa, bu hazzı Malhut'a MAN için kutsamak amacı ile yükseltirse sevinç duyar. Bununla ZA ve Malhut Bina'ya yükselir, buradan Mohin ve Kelim edinirler, bundan aşağıya tüm dünyalara bolluk bereket iner, Yaradan adamı sevindirir.

7) Yaradan O'nu kutsayanları ve O'nun aşağıdakiler için kutsamasını arzu edeni ister; çünkü bu kutsama yükselir ve aydınlatmayan kandili, Malhut'u aydınlatır, onu Zivu için ZA'ya yükselmesi için büyük bir güçle kuvvetlendirir. Bunun hakkında yazıldığı üzere; "Beni onurlandıranı onurlandırırım," bu Yaradan'ı onurlandıranlara işaret eder.

8) Şu efendilerinin ilmini – Tora'nın Mitzvot'unun (emirleri) kutsamalarının sırrını ve bu dünyanın tüm sevinç ve keyiflerini - bilenler için sırların sırrı yukarıdan kutsamalar verilir.

12) Kademeleri yarıya ayıran, KHB ile Bina ve her kademenin TM'u arasındaki perdeler (Masahim) kapılar sayılırlar. Onlar olmaksızın aşağıdakinin yukarıya yükselmesi mümkün olamaz, çünkü aşağıdakinin yukarıdakine yükselmesi hepten yalnız yukarıdakinin, aşağıdakine düşen ve aşağıdakine tutunan Bina ve TM'si yüzünden olur.

Bu nedenle, yukarıdaki kademelerine geri döndükleri zaman, aşağıdakini de kendileri ile birlikte getirirler. Düşüş, Malhut ile Bina arasındaki bağlantı olan Masah yoluyla yapıldığı ve Bina ve Zon'un yükselişi Masah'ın yarararak, Malhut'un Bina'dan düşüşü yoluyla yapıldığı, için Masah kapı olarak kabul edilir; çünkü yarıldığı zaman, aşağıdakiler yukarıya oradan yükselirler. Böylece eğer kişi, kutsama ("kutsandı" kelimesi) içinde olanı amaçlayarak kutsarsa 42 harfli ismin genişliği ölçüsünde, Masahim açılır ve yarılr yani her kademedede aşağıdakinin yukarıya yükseleceği kapı açılır. O zaman kutsama Bina'dan TM'a yükselir, kademelerin sonunda, her kademedeki kapılar yoluylaMalhut-de-Atzilut'a varana kadar. Hepsi açık olduğu için kutsamalar Malhut-de-Atzilut'a kadar kapılardan geçerek yükselir.

22) Üç Behinot (sezgi, idrak) vardır: Diz çökme, baş eğme ve ayağa kalkma.

1. Diz çökme, baş dik tutularak yapılır. Bu GAR yokluğu demektir çünkü diz çökme NHY-de-Kelim'in iptal edilmesi demektir ve NHY-de-Kelim'i eksik olan birisinde GAR'ın ışığı da eksiktir, ışıklar ve kaplar arasındaki ters ilişki nedeniyle. Baş dik tutmak Hohma'yı arzu etmeye işaret eder, bu diz çökmedir, "kutsandı," Malhut sözünde diz çökeriz, bu Malhut'un Hohma'ya ihtiyacı olduğuna işaret eder, bu nedenle

baş dik tutulur böylece Hohma'ya sadık olduğunu gösterir. Dizler çökük olduğu için bu orada GAR olmadığını gösterir.

2. Baş eğme, Hohma'ya değil yalnız Hesed'e ihtiyaç olduğuna işaret eder; çünkü yalnız merhamet istemektedir. Bu nedenle başını eğer, bu Kelim-de-GAR'dır. ZA'nın sağ çizgisidir, AVİ'den edinir ve Hohma'yı değil Hasadim'i ister. Bu nedenle sağ çizgi, "Sen," sözünde başımızı eğeriz.
3. Ayağa kalkma bedenin üç kısmı da HBD, HGD, NHY dik durumda olmasıdır. Bu Hohma ve Hasadim'in birlikte var olduğuna işaret eder, başı dik ve dizleri bükülmemiş olduğu için. Bu orta çizgidir, Tifferet'tir. Bu nedenle, bu dünyada orta çizgiyi, HaVaYaH'ı güçlendiririz, bu her şeyi içerir.

Ki Tetze [Dışarıya Çıktığın Zaman]

52) En önemli olan öğrenmek değil ama eylemektir. Günah işleme korkusu bilgisinin önünde olanın bilgeliği dayanır, devam eder.

105) Yaradan'ın şu söylediği mantığın içindedir: “Tora ile uğraşan, Hasadim (merhamet) eden ve halk ile dua edenler için, şöyle emrediyorum: Onlar Benim ve puta tapanların arasındaki oğullarımın kefareti ödemiş sayılırlar.”

Ancak bazı insanlar Tora ile uğraşıyor, Hasadim (merhamet) ediyor ve halk ile dua ediyor ama gene de Yaradan ve onun kutsallığı, İsrail'in kefareti hâlâ ödenmedi? Doğrudur, bu demektir ki, kişi başka bir amaçla değil, Kutsallık ile Yaradan'ı birleştirmek için Tora ile uğraşmalıdır. Hesed (merhamet) etmek, Yaradan'ı ile Hesed edenden başka Hassid (sadık, saygılı) yok anlamındadır. Onun yerine getirdiği Miztvot yoluyla, kutsallığın kefareti ödenir ve sürgünden kurtulur. Bununla Yaradan ile Hesed eder ve ona Hassid denir.

106) Kutsallık ile Hesed eden – onu sürgünden yükselten – Yaradan ile Hesed eder .

İsrail günah işlediğinde ve Yaradan onlara acı çektirmek istediğinde, İma – Kutsallık – onların üzerine uzanır ve

Yaradan'ın onlara acı vermesini engeller, onlar yoldan saptığı sürece. Yaradan ne yapar? Kralın çocuklarını, kraliçe, Kutsallık ile birlikte sürgüne gönderir. Kraliçe kendi yerine dönene kadar kendisi de kendi yerine dönmeyeceğine dair yemin eder. Bu nedenle, Kutsallık ile Hesed eden, tövbe eden ve Tora ve Mitzva'sında yalnızca kutsallığın sürgünden kurtarılmasını hedefleyen kişi Yaradan'ı ile Hesed etmiş olur ve O'nu, kutsallığı ve O'nun çocuklarını sürgünden kurtarmış sayılır.

107-108) Eliyahu dedi ki: “Musa, sen o adamsın. Sen kral ve kraliçenin oğlusun, Yaradan'a doğru çalışırsın, Yaradan'ı ile Hesed eden bile değilsin ama sen bir oğul gibi babasını ve annesini kurtarmak için tüm gücü ile bağlanan ve kendini adayansın, onlar uğruna kendini ölüme atansın. Kralın oğlu olmayan ama kral ve kraliçe ile Hesed eden kişi kesinlikle Yaradan'ı ile Hesed ediyor sayılır. Ama sen kralın oğlusun, bu senin görevindir, Hesed değildir.”

Musa kalktı ve Yaradan'ın huzurunda yere eğildi. Dedi ki: “Öyle olsun, ben oğul olarak kabul edileyim, benim Yaradan ve O'nun kutsallığı için olan çabam bir oğlun babası ve annesi arasındaki bir oğlun, onları kendinden çok seven bir oğlun onlar için çalışması olsun. Onun Nefesi (canı), Rua'sı (ruhu) ve Neşama'sı ve var olan her şeyi sıfır sayılır, hiçbir şey sayılmaz, onlarla babasının ve annesinin arzusunu yerine getirir ve

onları kurtarır ve onlarla kurtulur. Her şeyin O'nun mülkiyetinde olduğunu ve benim O'na verecek hiçbir şeyimin olmadığını bilmeme rağmen gene de, merhametin sahibi insanın kalbini, onunla her şeye hazır olmasını ister. O zaman Yaradan geldi, onu öptü ve dedi ki: "Musa sen gerçekten de Benim ve kutsallığın oğlusun. Bilgeler ve melekler bu oğlu öptüler." Hepsi kalktı ve onu öptü ve onu kral kadar yüce ve kendilerinin üstü kabul ettiler."

128-129) Her ne kadar, HaVaYaH isminin Atzilut'unun Hey'i, Malhut her şeyi desteklemesine rağmen, yukarı uçup aşağıya gelmemelisin ama ancak Malhut ile ise olabilir.

Bedenin organlarında nasıl ancak can varsa hareket varsa, onun organları da – Sefirot'u – senin üzerine açılır ve onlarla seni destekler. Hey de böyledir, deniz gibi. Eğer onun dolduracak Kelim'i varsa, onunla dolar, onların içine dereler gibi akar, denizden karaya uzanan. Eğer Kelim'i yoksa yalnız Hey'dir, dereleri çıkıp uzanmaz.

Kutsallığın Kelim'i de böyledir. Yukarıda kutsal melekler, aşağıda İsrail vardır. Onların arasında Hesed ile erdemli olanlar, güçlü Hassidim vardır, Tora ile hikmet sahipleri, azizler, kraliyetin adamları vardır; onlar hakkında denmiştir ki: "Güç sahibi olan ve karalı sarayında duranlar," - kralın sarayındaki duada ayakta duranlar, onlar ADNİ'dir, onun

kralıdır – HaVaYaH'dır. Onlar akıllı ve anlayışlıdır, İsrail'in başıdır, karışık kalabalığın değil. Malhut onların üzerine on Sefirot'u ile açılır. O zaman nedenlerin nedeni aşağıya onun başının üzerine HaVaYaH'ya gelir, aşağıya onların üzerine gelmek, kutsallığı onların üzerine yükseltmek için.

142) Anne civcivlerinin üzerine yatar. İsrail ona birçok dua cıvıltıları cıvıltır, ama o hâlâ, onları yukarıdan aşağıya aydınlatmak için aşağıya onlara gelmek istemez. Katnut'tan değişmek istemez, yatarken yalnız aşağıdan yukarıya aydınlatır. İsrail ne yapar? Anneyi, yani kutsallığı beraberlerine alırlar ve ona Tefilin düğümü ile bağlanırlar. Şema okumasına vardıkları zaman, onun oğulları birlik için altı söz seslenirler: “Ey İsrail Duy, Efendimiz Tanrı, Efendi tek ve birdir,” Gadlut'tan HGT NHY-de-ZA. Aşağıya annelerine, kutsallığa gelirler ve birlik ile ona bağlanırlar, “O'nun krallığının adının ihtişamı sonsuza kadar kutlu olsun.”

Yazıldığı üzere, “Hangisine sesleneceksin,” Kutsallığı aydınlatmak için VAK-de-Gadlut-de-ZA'ya seslenir. O zaman, Hassadim'i yukarıdan aşağıya aydınlatacaktır, çünkü onun Zivug'unun mevsimi ve zamanıdır. Yazıldığı üzere, “mevsimler,” “bana benim mevsimimde sesleneceksin,” benim mevsimimde.

Yeni Zohar, Ki Tetze [Dışarıya Çıktığın Zaman]

2-3) Kişi Tora'nın sözlerini kötü eğilimin üzerine koymalıdır ki böylece kötü eğilim kırılsın, çünkü kötü eğilim yalnız Tora'nın sözlerine ihtiyaç duyar. Bu nedenle şöyle yazılmıştır, “Ve size emrettiğim bu sözler, bu gün kalbinizde olacak,” yani her iki eğiliminiz, iki kalbinizde de anlamında.

İyi eğilim, peki onun neden Tora'nın sözlerine ihtiyacı olsun ki? İyi eğilim Tora'nın sözleri içinde taçlanır ve kötü eğilim Tora'nın sözleri sayesinde teslim olur.

Ki Tavo [Geldiğın Zaman]

Yeni Zohar, Ki Tavo [Geldiğın Zaman]

1) Rabi Şimon, Lod çölüne kaçtı ve bir mağarada, oğlu Rabi Elazar ile birlikte saklandı. Bir mucize oldu ve harnup ağacı ilesu kaynağı çıktı. Bu harnubu yediler ve sudan içtiler. Eliya günde iki kere onlara geldi ve öğretti, onları hiç kimse bilmiyordu.

10) Çık gel ve gör, oğlunu seven bir kral, onu lanetlese de, ona ceza verse de onu çok derinden sever. Büyük bir öfke gösterse de, merhameti onun üzerindedir. Yaradan da böyledir; lanetlese bile sözlerinde sevgi vardır. Yüzeyde, lanetlemelermiş gibi görünür ama aslına büyük iyiliklerdir, çünkü bu lanetler sevgiyedir.

18-20) Bu dünya yaratıldığından bu yana, Yaradan gücünü açığa vurmadı, Mısır yolu haricinde, dünyaya iyi niyet zamanı olarak da görünmedi. “Mısır’da görmüş olduğun gibi,” aynı yoldan ve aynı şekilde sana yapılacaktır.

Bir kere milletlerin tüm diğer taraftan olanları İsrail’in üzerinde toplanacaktır. O zaman İsrail, kaybedeceklerini ve düşmanlarına satılacaklarını düşünecek. Şöyle yazılmıştır; “Ve orada sen kendini satacaksın” ama şöyle yazılmamıştır; “Ve

kendini satacaksın,” bunun anlamı: Kalbinde satılmış olduğunu düşüneceksin. Ama öyle değil, yazıldığı üzere; “Ve hiç kimse satın almayacak,” çünkü senin üzerinde hüküm kurabilecek hiç kimse yoktur.

Hepsi zamanın sonunda olacak, her şey tövbeye bağlı. Kalbi olan kişi, Efendi'sine dönmek için O'nu arayacak ve O'nu bilecek.

21-22) Rabi Şimon ona dedi ki: “Bu bedduaların neresinde İsrail'in kurtuluşu ortaya çıktı?” Eliyahu ona dedi ki: “Tüm bedduaların en kötüsünün olduğu yere bak ve gör, kurtuluş zamanının ifşası oradadır. Baktı, gördü ve buldu.

37-39) “Bahçenin ortasındaki meyve ağacı.” Burası insanların ruhlarının saklandığı yerdir; bu yere “ruhların hazinesi,” denir ve bu Yaradan'dadır. Bunları O tutar. “Benim kıymetli Zivug'umdan canların nasıl yayıldığını anlamaya gayret etmeyeceksin.” Ruhlar ZA ile Malhut'un Zivug'undan doğarlar. Bu nedenle, ruhların içinde erkek ve dişiler vardır. Bilindiği üzere erkek ışık, GAR'ın içinde yukarıdan aşağıya akar ve dişi ışık, VAK'ın içinde yalnız aşağıdan yukarıya akar. Şu nedenle, Adam HaRișon'a bahçenin ortasındaki ağaç olan Malhut'tan ruhların ortaya çıkışlarına bakmaması emredilmişti. Çünkü belki erkek ruhlara tutunur ve o da bu Zivug'daki Hohma ışığını yukarıdan aşağıya erkek ışığın içinde uzatır diye. Çünkü

Hohma'nın yukarıdan aşağıya uzatılması, sağı olmayan soldur ve ZA'nın, orta çizginin Malhut'tan ayrılmasına neden olur ve bu durumda Malhut sağı olmadan solun içinde kalmış olur.

Bunun hakkında şunu öğrendik: “Eğer bir kadın hamile kalırsa ve erkek bir çocuk doğurursa,” diye yazılmıştır; “erkek ve dişiye kapsayan” diye yazılmamıştır; çünkü her bir ruh erkek ve dişiye içerir. Bu dünyada yapıldığı gibi, bu dünyada erkekler ve dişiler, yukarıdan aşağıya geldikleri gibi, ZON'da doğan ve erkek ve dişi birlikte çiftler hâlinde gelen ruhlar gibi birleşik değildir.

Bu nedenle de, bu dünyaya çiftler hâlinde gelmezler; çünkü Adam HaRiçon ve Zivug'u Yaradan'ın huzurunda günah işlemiştir. Bu nedenle de ruh yukarıdan çıkıp geldiği ve bu dünyaya indiği zaman, erkek Yaradan onları tekrar birleştirmek isteyene kadar dışıdan ayrılır.

VaYeleh [Ve Musa Gitti]

1) Ne mutlu İsrail'e, Yaradan onları ister. Ve onları istediğı için, onlara; "Kutsal ilk doğan oğullar, "der. Kardeşler, sanki O aşağıya onlarla yaşamak için inmiş gibidir. Yazıldığı üzere: "Onlar bana bir sığınak tapınak yapsınlar ki ben orada onlarla oturabileyim." Onları yukarıda olduğu gibi düzeltmek istedi ve onların üzerine yedi nur bulutu yerleştirdi ve O'nun kutsallığı onların önünde yürür.

16) Bu dünyada kutsanmak ve sonraki dünyada kutsal olmak için, Efendilerinin nurunun farkına varmayan ve çaba göstermeyenlere, yukarı Keduşa'ya (kutsallığa) saygı göstermeyenlere yazıklar olsun.

27-28) Orada "şarkı" dendi, burada, "şarkı söylemek," dendi. "Şarkı" erkekti, ZA'dır ve "şarkı söylemek," Nukva'dır, Malhut'tur. Musa ile karşılaştırıldığında, tüm kehanet sahipleri insanların gözündeki maymunlar neyse odur. "Şarkı" derler, yani bu "Şarkıların Şarkısı" demektir, "bir ayet, Şabat günü için bir şarkı" ve Musa "şarkı söylemek" dedi. Ama Musa "şarkı" ve "onlar "şarkı söylüyor" demeyecek miydi? Ancak Musa bunu kendisi için demedi, İsrail için dedi.

Bu nedenle şu açıktır ki Musa onların hepsinden daha yüksek bir kademedeydi. Musa aşağıdan yukarıya yükseldi ve onlar

yukarıdan aşağıya indiler. Musa aşağıdan yukarıya yükseldi ve öğrendiğimiz üzere kutsiyet arttı, azalmadı. Kralı öven kraliçeye övgü olan şarkıları söyleyerek Musa aşağıdan yukarıya yükseldi ve Malhut'tan başlayıp, Musa kendisi kral ile birleşene kadar yükseldi.

Bunu takiben, onun söylediği şarkılar aşağıdan yukarıya yükseldi ve onlar yukarıdan aşağıya indiler, şarkı söylemek erkektir, kral'ın kraliçeye övgüsüdür ve onlar kraliçede birleşirler. Bunu takiben onların şarkıları yukarıdan aşağıya, ZA'dan Malhut'tur. Böylece, bununla, Musa'nın fazileti diğerlerinin hepsinden daha çok diye bilinir.

34-35) Bu nedenle, kişi aynı şekilde efendisinin övgüsünü düzenlemelidir. Önce aşağıdan yukarıya efendisinin şanını şerefini, Malhut'u derinlik iksiri kaynağının fışkırdığı yere, Bina'nın yerine yükseltmeli ve sonra yukarıdan aşağıya, iksirin kaynağından, Bina'dan ZAT'ın her kademesine uzatmalıdır. Daha sonra, bir inanç bağı her şeye bağlamalıdır, her şeyi Ayn Sof'a bağlamak için. Bu efendisinin adına saygı duyan bir adamdır, bu kutsal ada bağlanmak için. Bu nedenle şöyle yazılmıştır: “Beni onurlandıranları ben de onurlandıracağım,” yani bu dünyada Beni onurlandıranları, sonraki dünyada onurlandıracağım.

“Ve beni hor görenler değersiz görülecek.” Bu kişi kutsal adı nasıl birleştireceğini ve inanç düğümü ile bağlamayı, kutsamaları gereken yere uzatmayı ve efendisinin adını onurlandırmayı bilmeyen bir adamdır. Efendisinin adını onurlandırmayı bilmeyen birisi doğmasa daha iyi olur.

37-39) Aşağıdaki İsrail amin diye cevaplandırmayı sürdürünce ve kalplerini gerektiği gibi hedefleyince yukarıda birkaç kutsama kapısı açılır. Tüm dünyaya çokça iyilik gelir ve her şeyde neşe ve keyif olur. Buna neden olduğu için İsrail'in ödülü nedir? Onların ödülü bu dünyada ve sonraki dünyadadır.

Bu dünyada, dertli, acılı olduklarında ve Efendilerinin huzurunda dualarını ettiklerinde, şu sözler tüm dünyalara beyan edilir: “Kapıları açın ve bu haktan yana sadık milleti içeri bırakın.” Bunu sadık diye değil âmin (sadık ve âmin İbranice'de aynı şekilde yazılır) telaffuz edin, bu âmin diye cevaplamaya uyanlardır. “Kapıları açın,” İsrail kutsamaların kapılarını onlara açtığı için, şimdi kapıları açın ve dertli acılı olanların duaları cevaplansın.

Bu onların bu dünyadaki ödülleri. Sonraki dünyadaki ödülleri nedir? Kişi kendisine âmin ile cevap vermeye uyduğu zaman, Âmin bu dünyadan ayrılır, o neye uyar? Şuna, söyleyenin kutsadığı kutsamalara uyar ve sonra yapması gerektiği gibi “Âmin” ile cevaplamak için onu bekler. O zaman,

sadık (yani Âmin) olduğu zaman, her gün kapıları açtığı için, ruhu kalkar ve onun önünde; “ona kapıları açın,” diye beyan eder.

Âmin nedir? Âmin derelerin uzadığı kaynaktır, Bina’dır. Ona Âmin denir. Yazıldığı üzere: “Ve ben onun yanında çırağı.” Amon (çırağı) diye telaffuz etme, Âmin diye et. Tüm kademeleri muhafaza ederek, bu nehir, Bina uzanır gider, ona “Âmin,” denir. Yazıldığı üzere, “dünyadan dünyaya,” yukarıdaki dünyadan, Bina’dan aşağıdaki dünyaya, Malhut’a. Burada da Âmin’den Âmin’e. Yukarı Âmin’den, Bina’dan aşağı Amin’e, Malhut’a. Âmin onların hepsini muhafaza etmek demektir.

Hazinu [Dinle]

9) İsrail puta tapan milletlerin hepsinden daha mutludur, çünkü tüm diğer milletlere onları yönetsinler diye görevli bakanlar verilmiştir. Ama Yaradan onun üzerine ne bir melek ne de bir yöneten vermediği için kutsal İsrail bu dünyada ve sonraki dünyada mutludur. Bilakis Yaradan onu kendi hissesinde tutar. Yazıldığı üzere: “O’nun insanları O’nun kendi hissesindedir.”

24) Yaradan onlara rehberlik ettiği için İsrail’e ne mutlu. Onlar hakkında yazıldığı üzere: “Efendi Yakup’u kendisine seçti, İsrail O’nun Segula’sı (şifa) için.” Şu da yazılmıştır: “Efendi kendi insanlarını terk etmeyeceği için.” Kendi yüce adı yüzünden “Efendi kendi insanlarını terk etmeyecek,” çünkü bunlar birbirine bağlıdır, İsrail O’nun yüce adına bağlıdır. Bu yüzden Yaradan onları terk etmez, nerede olsalar Yaradan da onlarla beraberdir.

25-27) Rabi Şimon kalktı, oturdu ve güldü, neşeliydi. Dedi ki: “Arkadaşlar nerede?” Rabi Elazar kalktı ve onları içeriye aldı. Onun önüne oturdular. Rabi Şimon ellerini kaldırdı ve dua etti ve neşeliydi. Dedi ki: “İdra Raba’da (büyük çember veya büyük kurul) olan o arkadaşları içeriye buraya getirin. Herkes terk etti ve oğlu Rabi Elazar, Rabi Aba, Rabi Yehuda, Rabi Yosi ve Rabi Hiya kaldılar. Bu sırada Rabi İshak içeri girdi. Rabi

Şimon ona dedi ki: “Senin hissen ne kadar da iyi, bu gün sana ne kadar da mutluluklar eklenecek.” Rabi Aba onun omuzlarının arkasında ve Rabi Elazar onun önünde oturdu.

Rabi Şimon dedi ki: “Şimdi iyi bir zaman ve ben utanç duymadan sonraki dünyaya gelmek istiyorum. Böylece, Kutsallığın huzurunda, şimdiye kadar ifşa etmediğim kutsal şeyler ifşa etmeyi diliyorum, en azından bu dünyadan eksik yetersiz olarak ayrıldığım söylenir. Şimdiye kadar bunları kalbimde gizledim, bunlarla sonraki dünyaya girmek için.

“Sizleri şöyle düzenliyorum: Rabi Aba yazacak, Rabi Elazar sözlü olarak öğrenecek ve geri kalan arkadaşlar kalplerinde konuşacaklar.”

29-31) Rabi Şimon dedi ki: “Bu ne kadar da garip bir zaman, İdra Raba’da (büyük çember veya büyük kurulda) yer almak (Nasso) çünkü İdra’dan, Yaradan ve Merkava’sı (araba, kurul) geldi. Ve şimdi Yaradan burada, Cennet Bahçesi’ndeki erdemlilerle geldi, bu İdra’da olmadı. Yaradan erdemlinin ihtişamını kendi ihtişamından daha çok ister, Cennet Bahçesi’ndeki erdemlilerin hepsi O’nunla beraber gelmiş olduğu için.”

Rabi Şimon dedi ki: “Rabi Hamnuna onun çevresindeki taşlara işlenmiş 70 erdemli ile buradadır, taşlara işlenmiş, her biri

gizli olanların en gizlisi Kutsal Atik'in parlaklığını yansıtan 70 erdemli ile. O sevinç ve neşeyle gelir, benim söylediğim sözleri duymak için.” Otururken dedi ki: “Yair'in oğlu Rabi Pinhas, onun yerini hazırlayın.” Orada olan arkadaşlar silkelenip doğruldular ve evin köşesine oturdular, Rabi Elazar ve Rabi Aba Rabi Şimon'un önünde kaldılar. Rabi Şimon dedi ki: “Bizler, arkadaşların hepsinin konuşacağı İdra Raba'da idik ve ben de onlarlaydım. Şimdi yalnız ben konuşacağım ve herkes benim sözlerimi dinleyecek, aşağıda ve yukarıda. Bu gün ben mutluyum.”

Dedi ki: “Ben sevdiğime aidim ve O'nun tutkusu da bana. Bu dünyaya bağlı olduğum günler boyunca, Yaradan'a tek bir bağ ile bağlıydım. Bu nedenle, şimdi, 'O'nun tutkusu bana,’” böylece O ve O'nun tüm kampı gizli sözleri duymak ve gizlenmiş olanların en gizlisi, hepsinden ayrı ve inzivada olan Kutsal Atik'i övmek için neşe içinde geldiler, o her şey ona tutunmuş olduğu ve o her şeye tutunmuş olduğu için ayrı değildir: O her şeydir.

91) Rabi Şimon dedi ki: “Her şeyi ve şimdiye kadar kalbimde gizli olan sözlerin hepsini ifşa etmedim; onları sonraki dünya için gizlemek istedim, çünkü sonraki dünyada, bizden istedikleri bilgelik olduğu için bize bilgece bir soru sorulacak.” Bu nedenle sözlerini sonraki dünya için sakladı. Ama şimdi

görüyorum ki Yaradan'ın arzusu bunların ifşası ve böylece O'nun sarayına utanç duymadan girebilirim.

95-97) İdra Raba'daki tüm sözler iyi ve kutsal sözlerdir, sağa veya sola sapmayan düz sözlerdir. Hepsi bilgeliğe girecek ve oradan bütünlük içinde çıkacak olanların ifşa edeceği gizli sözlerdir. Tüm sırlar böyledir; yalnızca girip çıkanlara ifşa olur. Şimdiye kadar, size burada ifşa ettiğim sözler örtülüydüler çünkü onları açığa çıkarmaktan korktum, ama şimdi ifşa ediyorum. Kutsal Atik bana ifşa oldu, benim kendi mutluluğum ve şanım için değil baba evimin mutluluğu ve şanı için bunu yaptım. Çünkü Yaradan ve buradaki tüm şu gerçek erdemlilerin bana ifşa etmek için izin verdiğini gördüm, onların hepsinin benim bu sevincimden memnun olduğunu gördüm. Onların hepsi o dünyada benim sevincimde toplandılar, ne mutlu bana!

Şimdi kendim hakkında şahitlik yapacağım, bu dünyada kaldığım tüm şu zaman için; sırları ifşa etmeye iznim olacak, bu taçlanmış günü görmeye hasret çektim, ama bu güne kadar bu bana gelmedi, sırların ifşası tacı ile taçlanan bu gün taçlandı. Ve şimdi Yaradan'ın huzurunda bu meseleleri ifşa etmek istiyorum, çünkü ifşa ettiğim tüm sırlar başımı taçlandırdı ve o gün u, onun o dünyadaki yerine gelmekten, başka bir gün gibi uzakta olmayacak. Çünkü bu günün hepsine sahibim, daha fazlasına değil ve meseleleri ifşa etmeye

başlıyorum ki böylece sonraki dünyaya utanç içinde girmeyeyim. Burada konuşmaya başlıyorum.

98-102) “Adalet ve hukuk senin tahtının temelidir; merhamet ve dürüstlük senin önünde yürür.”

Akıllı olan ona yüce ve kutsal olanın yolunu görmek için bakar, bunlar doğru Dinim'dir (yargılar), yukarı Sefirot tarafından taçlandırılan Dinim'dir. Tüm ışıkları yukarı aydınlıkla aydınlattıklarını gördüm ve her birinin aydınlatması eşsiz ve benzersizdir. Her kademedeki ışıkla benzersiz bir ifşaat ortaya çıkar ve tüm ışıklar bu ışıktaki o ışığı kavrar ve bu ışıktan o ışığa, bir diğerini aydınlatır ve asla birbirlerinden ayrılmazlar.

Her aydınlatmanın içindeki “kralın ıslahatları” denen ışık, kralın Sefirot'u, bu ışığın her biri o derindeki ışığı, Ayn Sof ışığını aydınlatır ve kavrar, o yayılmaz ve onun içinde herhangi bir kavrama yoktur. Bu nedenle, her şey bir kademe yükselir ve her şey bir şeyle taçlanır ve biri diğerinden ayrılmaz; O ve O'nun adı birdir. Bu, “kralın elbisesi,” adı ile beliren ışıktır. Bu her ışığın içinde derindeki ışıktır, gizli bir ışıktır ve onun içindeki yayılmayan ve ortaya çıkmayıp, Ayn Sof'tur.

Tüm aydınlatmalar ve tüm ışıklar kutsal Atik'ten aydınlatır, gizli olanların en gizlisinden, üst aydınlatmadan. Bakıldığında

Atik'ten yayılan tüm ışıklarda mevcut değildir; yalnızca yukarıdaki gizli aydınlatmada mevcuttur ve ortaya çıkmaz.

Bu şeref şan elbiselerinde iki aydınlatma vardır, gerçeğin giysisi, ıslahatın gerçeği ve gerçeğin aydınlığı, kralın tahtının ıslahatı, Bina. Bunlara “adalet ve hukuk” denir. ZA hukuktur, Malhut adalettir. Bunlar inancın başlangıcı ve tamlığıdır. Adalet başlangıçtır ve adaletin içindeki bütünlüğün ifşasına “hukuk” denir. Aşağıdaki ve yukarıdaki tüm Dinim onlarda taçlanır ve her şey hukukta, ZA’da gizlenir ve adalette, Mlahut’ta hukuk ile ZA ile beslenir. Bazen Malhut’a, yazıldığı üzere “Şalem (tamam, bütün) kralı Melhizedek” denir.

Hukuktan Dinim uyandığı zaman, bu tamamen Rahamim’dir; onların hepsi bütünlük içindedir çünkü hukuk adalete, Dinim’e parfüm sürer, Dinim hafifler ve hepsi bu dünyaya bütünlük içinde, Rahamim içinde inerler. Bu erkek ve dişinin tüm dünyalarda merhamet ve neşe içinde birleşme zamanıdır.

110) Tüm hayatım boyunca şöyle okunan dizelere bakıyordum, “Ruhum Efendide yücecek; alçakgönüllü olan duyacak ve mutlu olacak” ve şimdi bu dizeler gerçek oldu. “Ruhum Efendide yücecek,” O’na tutunduğu için. O’nun içinde alev alev yanar, O’na tutunur ve O’nun için çabalar, bu çabanın içinde onun yerine yükselecek. “Alçakgönüllü olan duyacak ve mutlu olacak.” Şu erdemliler, yüce öğrenimde olanlar ve

Kutsallık ile gelen erdemliler benim sözlerimi duyarlar ve mutlu olurlar. Bu nedenle, “Efendi benimle övünüp göklere çıksın ve bırakın onun ismini beraberce yüceltelim.”

201) Mağaraya girdiklerinde mağaranın içinde bir ses duydular. O adam, Malhut'ta öfkelenerek yeri sarstı, gök kubbedeki bazı iftiracılar o gün senin için sona erdirildiler. Bu kişi efendisinin onu her gün övdüğü Rabi Şimon'dur. Yukarıda ve aşağıda mutludur. Çeşitli yüce hazineler onun için muhafaza edilir. Onun hakkında şöyle denmiştir: “Ve sen, sona kadar git ve dinlen, sağın sonunda inancın için tekrar yüksel.

209) “Efendinin adını ziyaret edeceğim için.”

Dizenin sonunda yazılana inancın düğümünü atar, “O” yazıldığı üzere, “O erdemli ve adildir.” Bu şudur: O her şeydir, O ayrılmaksızın tek ve birdir. Eğer metnin içinde bütün o isimler çoktur diyeceksen, şu yazılan tekrarlanmıştır: “O”, hepsi yükselen, bağlanan ve Bir'in içinde birleşendir. O her şeydir, O vardı, O var ve O var olacak; O tek ve birdir. Onun ismi ebediyen ve daima kutlu olsun. Bu nedenle sözler bağlanır ve Yaradan'ın isminin kutsal sözleri birleşir.

210) Ne mutlu Yaradan'ı ziyaret edene ve O'nu gerektiği gibi nasıl ziyaret edeceğini bilene. Eğer kişi ziyaret ederse ve kimi ziyaret ettiğini bilmezse, Yaradan ondan uzaklaşır. Yazıldığı

üzere, “Yaradan O’nu ziyaret edenlere yakındır.” Kime yakındır? Tekrarlar, “O’nu gerçekten ziyaret edenlere.” Peki, ama O’nu yalandan ziyaret eden var mıdır ki? Ziyaret eden ama kimi ziyaret ettiğini bilmeyen.

Nasıl biliriz? Şöyle yazıldığı üzere: “O’nu gerçekten ziyaret edenlere.” “Gerçekten,” nedir? Kralın yüzüğündeki mührün içindeki, orta çizgi, Mohin mührü ile Malhut ki ona “kralın yüzüğü” denir, çünkü o her şeyde tam ve tamamdır.

Onu orta çizginin ölçeği ile O’nu ziyaret etmeyi bilmeyen, sola ve sağa sapan kişiyi Yaradan kendisinden uzaklaştırır. Bu bilgeliğe giren ve tamamlanmış olarak çıkana, Yaradan’ın yolunu bilene ne mutlu!

229) Rabi İshak dedi ki: “Rabi Şimon’un huzurunda oturduğumuz zaman, onun huzurunda her şey açıkça söylenir ve meseleleri isimlerle unvanlarla kapatmamıza gerek olmaz. Rabi Şimon diğer insanlar değildir; onunla mukayese edilenler geri kalan resullerin Musa ile mukayesesidir.”

232) Yaradan nasıl kendi ismini unutmazsa, İsrail’i de unutmaz çünkü İsrail O’nun ismini tutup kavramıştır.

Ketuvim [Haciyograf]

Şarkıların Şarkısı

Yeni Zohar, Şarkıların Şarkısı

87-88) Şarkıların şarkısı, barış onun olan krala, Bina'ya yapılan övgülerin övgüsüdür çünkü o sevinç ve mutluluk olması gereken yerdir. Orada öfke veya yargılama yoktur çünkü sonraki dünya, Bina yalnız sevinçtir, herkesi mutlu eder. Bu nedenle tüm kademelere mutluluk ve neşe yollar.

Mutluluğun uyanması bu dünyadan yukarıya doğru olur, neşe ve mutluluk ay dünyasından, Malhut'tan yukarıya, Bina'ya doğrudur. Bu nedenle, dünyalar farklı tutumlardadırlar ve uyanış yalnız aşağıdan yukarıya yükselir.

90) Gözlerinde ateşin korları ve organlarının ateşi toplanmış olan kişi, saraya girer. Zvul, tüm övgülerin oraya yükselmek için düzenlendiği saraydır. Bu sarayda, övgülerin övgüsünü yükseldiği 1006 kademe vardır. Bunların ortasındaki hepsinden daha içsel olan kademedir, orada övgünün sevgisi tasnif edilir, en alt noktanın tasnifinden başlanır. O herkesin arasından seçilip ayrılmış olduğu zaman, bir şarkı yükseltir ve

ona “Şarkıların Şarkısı” denir. Tüm övgülerin üzerine yükselir ve onlardan seçilip ayrılır.

99-100) Yaradan, İsrail'i O'na tövbe etmeye dönmeleri için defalarca uyardı, azarladı, böylece doğru yoldan gitsinler ve diğerlerinin arasından yükselsinler diye. Çünkü İsrail lâîk olduğunda ve doğru yolda yürüdüğünde, bu durum onların tüm diğer dünya milletleri arasından Yaradan'a yükselişleri gibidir. Çünkü İsrail lâîk olduğunda ve doğru yolda yürüdüğü zaman Yaradan onları dünyadaki tüm milletlerin üzerine yükseltir ve herkes O'na teşekkür eder ve övgüler düzer. Yalnız onlar değil yukarıdakiler de İsrail için O'na teşekkür eder. Dahası Yaradan da İsrail'e teşekkür etmek için nurunu yükseltir. Daha da iyisi, İsrail Yaradan'ın nuru ile gerçekten de yukarı ve aşağıya yükselir.

İsrail temiz olduğu zaman, yukarıdaki taht – Malhut - yukarıya farklı sevinçler, farklı sevgiler yükseltir, dünyalar – ZA ve Malhut – mutlulukta birleşirler, hepsi kaynakların derininden, Bina'dan kutsanırlar ve tüm dünyalar sulanır, arındırılır ve farklı kutsamalarla arınırlar ve Yaradan sevinç ve bütünlük içinde olanlardan hoşnut kalır.

105-106) Süleyman Tapınak'ı inşa ettiği zaman, aşağıdaki dünya – Malhut – yukarıdaki dünya – Bina – gibi tamamlanmış oldu, İsrail tamamen temizlendi ve birkaç

yüksek kademe yükseldi. Böylece taht – Malhut – birkaç sevinç ölçüsü kadar sevincin içinde yükseldi.

Sonra “Süleyman’ın Şarkıların Şarkısı” sevinçle yükselir ve sevinçle alçalır, tüm dünyalar sevinçlidir ve bağ kurma sevinçlidir. Malhut Yaradan’a şarkı söyler, Yaradan için bir şarkı. Şarkılar yukarıya ve aşağıya, onları birbirine bağlayan Yesod vasıtası ile ZA’nın Malhut’la birleşmesinedir. “Süleyman’ın” olan memnuniyetle dünyaları kralın yerine, Bina’ya bağlayandır.

114-117) Kral Süleyman geldi, Tapınak inşa edildi ve tüm dünyalar aşağıda ve yukarıda tek bir ağılıktaydı, ZA ve Malhut yüz yüze, birbirlerine eşittiler sonra, şu yukarıdaki 60 taneyi, HGT NHY de ZA’yı toplayan şu altı, Malhut açıldı.

Altı açıldı, Malhut, şu yukarıdaki 60 tane, HGT NHY de ZA açıldı. Ve altı, Malhut açıldığı zaman, kutsamalar bu dünyaya çıkıp geldiler. Ayakaltında oturan şu eğri yılan uzaklaştırıldığı zaman o açıldı. Eğri yılan SAM’ın dizesidir, tüm Klipot ve günahın kaynağıdır. Ve bu bitince, altı bir şarkı oldu ve iyi hazine açıldı. Bunun hakkında şöyle yazılmıştır: “Efendi sana iyi hazinesini açacak.” Bu kimin gücüyle bu açıldı? Cennetin, “cennet” denen geri kalan 60’ın, HGT NHY de ZA’nın. Şarkılar HGT NHY de ZA’dır, onların hepsi açılmıştır ve tüm dünyalara yiyecek vermek için düzenlenmişlerdir.

Sonra şöyle yazılmıştır: “Ve Juda ve İsrail güvenle oturdular, herkes kendi üzüm çardağı ve incir ağacının altında.” Ve şöyle de yazılmıştır: “Yemek içmek ve mutlu olmak,” çünkü altı, Malhut ve altmış, HGT NHY de ZA açıldı, yukarı haz ve sevinçler aşağıya geliyor ve hepsi yukarıya üst dünyaya, Bina’ya gitmekten, dünyalar için kutsama ve haz toplamaktan sevinç duydular. Böylece onlarda yukarıdaki krala, ZA’ya sevgi uyandı, hepsi tek ve bir olsunlar diye, ZA ve Malhut hiç ayrılmasın diye. O zaman barışın onunla olduğu krala, Bina’ya yapılan tüm övgülerin üzerine yükselen bu övgü yukarıda ve aşağıda her şeyde mutluluk içinde olmak olacaktır.

217-218) “Sana çek beni, senin ardından koşacağız.” Şöyle yazılmıştır: “Ve tapınağımı sizin aranızda yerleştireceğim.”

Yaradan kutsallığını İsrail’in arasına yerleştirdi ki böylece o bir annenin oğullarını her taraftan korumak için onların üzerine uzandığı gibi uzansın diye. Şehina, kutsal anne İsrail’in üzerinde oturduğu sürece, Yaradan onlarla yaşamak için gelir, çünkü Yaradan Şehina’yi (Kutsallık) asla terk etmez ve yukarıdaki tüm sevgi onun içindedir.

Bu nedenle, onu İsrail’in ortasına teminat olarak yerleştirdi, böylece bu teminat sayesinde O’nun onları asla unutmayacağı ve terk etmeyeceğini anlayabilsinler diye. Kutsallık (Şehina) Yaradan’a der ki: “Ben ağadakilerin arasında teminattım,

Senin ile teminat olacağım böylece Sen oğullarımı unutmayacaksın. Senin huzuruna yükselmek için ben ve oğullarım Senin ardından koşacağız.”

363) Çokluk Elokim ismine dâhildir ve bu tamamen tek bir isimdir, çünkü ilk isim HaVaYaH, ZA son ismi oraya – Elokim, Malhut – çeker ve her şey, ZA'nın tüm yukarı kademeleri için, tek bir bağdadır. Aşağıdakiler, şu Malhut'unkiler birbirine bağlanır ve hepsi tek bir bağlantıda, tek bir bağda ve tek bir birleşmedirler.

480-481) Ustalarının bilgeliğini edinmek için Tora ile uğraşanlara ne mutlu. Yüce sırları bilirler ve onlara bakarlar. Kişi bu dünyadan ayrıldığı ve tövbe ettiği zaman, yalnız ölümün kefareti ödediği günahlar onda kalır, ölüm yoluyla, bu dünyadaki tüm Dinim onu terk eder. Daha da ötesi, - onların üzerinde yüce sırların asılı olduğu - saf Trabzon hurmasının sırrından olan 13 kapı ona açılır.

Hatta dahası, Yaradan onu tüm biçimlerin nakşedildiği kraliyet giysisine nakşeder. Yaradan Aden Bahçesi'nde onunla oynar ve ona iki dünyayı – bu dünyayı ve sonraki dünyayı - miras bırakır.

482-483) Kişinin bilmesi gereken bilgelik: Kendisini tanımak, kim olduğunu, nasıl yaratıldığı, nereden geldiğini ve nereye

gittiğini, bu bedenın nasıl ıslah olacağını, herkes Kral'ı tarafından nasıl yargılanacağını bilmek için Efendi'sinin sırlarını tanımalı ve gözetmelidir.

Ruhun sırrını tanımak ve gözetmek. Kişinin içindeki ruh nedir? Nereden gelir ve neden bu bedene - bu gün burada yarın mezarda olan bu iğrenç damlaya - gelir? Tek ve birin bu dünyada olduğunu ve bu dünyada neyin ıslah edileceğini bilmek için; Üst dünyanın yüce sırlarına göz dikmek ve Efendi'yi tanımak. Ve kişi Tora'nın sırlarının içindekilerinin hepsini gözetir.

485-486) Ruh Yaradan'a der ki: "Bana yüce ilmin sırlarını anlat, üst dünyayı nasıl yönetiyorsun; benim bilmediğim ve şimdiye kadar öğrenmediğim bu ilmin sırlarını öğret ki böylece ben aralarına gireceğim şu yüksek kademelerin arasında utanca kapılmayayım."

Yaradan ruha cevap verir: "Eğer kadınların arasında en güzel ve dosdoğru olanı bilmiyorsan vah vah," eğer buraya gelmiş ve bu bilime daha önce göz atmamış isen ve üst dünyanın sırlarını bilmiyorsan, "sen kendi yoluna git," bilgisizce buraya girmeye lâyık değilsin. Sürünün ayak izlerinden yoluna git," dünyaya yeniden gel ve "sürünün ayak izleri," yoluyla öğren. Bunlar onları aşağı gördükleri için insanların topuklarıyla çiğnedikleri insanoğullarıdır; ancak Efendilerini yüce sırlarını bilenler

bunlardır. Onlardan nasıl tanıyıp gözeceğinizi bileceksiniz, onlardan öğreneceksiniz.

496) Eliyahu Rabi Şimon'a dedi ki: "Ne mutlu sana, Efendi'nin sırları senin önünde güneş ışığı gibi parlıyor. Bu yüzden, ağzından çıkan tüm sözler yukarıda nakşedilmiş. Bunları senin ağzından duyduğum için mutluyum. Ne mutlu sana bu dünyada ve ne mutlu sana sonraki dünyada!"

515) Rabi Şimon mutluydu ve dedi ki, "Önceden bu Şarkıların Şarkısı'nın sözleri ifşa ortaya çıkmadan önce, ağlıyordum, üzüntülüydüm. Şimdi bu sözler ortaya çıktı, ben mutluyum. Derim ki: 'Böyle kademelere gelmekle ödüllendirildiğim için, yukarının yüce meseleleri ifşa olduğu için mutluyum.'"

630-631) "Ve Tanrı dedi ki: 'Haydi kendi suretimizden ve kendimize benzer bir adam yapalım.'"

Yaradan üst dünyayı, ZA'yı ve alt dünyayı, Malhut'u yarattığı zaman her ikisi de aynı formdaydı, biri diğeri gibiydi. Yaradan aşağıda adamı yaratmak istediği zaman, formunu bu iki dünyaya benzer yaparak adamı bu iki dünya gibi yapmak istedi.

Yukarının ve aşağının tüm sırları adamın içindedir. Bedenin üstündeki kafanın kafatası üst dünyadır; kafadaki şu ıslahlar

ile. Beden, HGD, yukarının bedenidir, onun kademeleri başın altındaki organlarda durur. Kalça ve bacaklar NHY'dir ve aşağıdaki tüm kademeler olması gerektiğı gibi, yukarıdaki gibidirler. Yaradan insana yukarının ve aşağıının tüm formlarını nakşetmiştir ki böylece insan her şeyde tamam olsun diye.

632-633) Yaradan bir kişiyi arzu ettiğı zaman onun tüm adımları ve tüm yolları Yaradan'ın huzurunda düzenlenir ve Yaradan bunların her birini olması gerektiğı gibi düzeltir ve bu kişinin yolu dünyevi meselelerde bile uygun ve olumlu olur.

Eğer kişi aklını, iradesini ve kalbini kutsal krala, – O'nun kendisinin yaptığı yolda - onun yolunda yürümeye koyarsa, Yaradan bu kişiyi, sanki bu yol O'nun kendi yoluymuş gibi arzu eder.

Ruth

Yeni Zohar, Ruth

2) Dünyasında yarattığı her şeyi Yaradan yalnız kendi harikulade güzelliği için yarattı, biçim verdi ve yaptı.” Yaradan insanı bu dünyada yarattı ve kendi ismini, HaVaYaH, insanın içine yerleştirdi.

8-12) İnsan annesinin plesantasındaki bir damla olarak oluştuğu zaman, o büyüdükçe Yaradan onun içine azar azar can ve ruh damıtır. Gece vakti, başının üstüne bir kandil yerleştirilir, söylendiği üzere: “Ve bu bulut sütunu gezindi... ve gece ile bir ateş sütunu içinde... gündüz ve gece gitmek için.” Söylendiği üzere, “Kandil Mitzva, Tora ışıktır.” Geceyi yöneten Malhut’a “Mitzva Kandili” denir ve Tora denen ZA, gündüzü yönetir ve ona “Tora ışıktır,” denir.

Ona Tora’nın hepsi öğretildi ve ona Mitzvot’un hepsi öğretildi; ona dendi ki: “Bak bu dolambaçlı bir yoldur,” buna “gece” denir. Bu yerde, tüm insan ruhları yukarı çıkar, söylendiği üzere; “Küçük ve büyük buradadır; hizmetkâr efendisinden özgür kalır.”

Ateş sütunu içinde ona kendi kafasında bazı aylar, leoparlar ve aslanlar olduğu ve orada oturan melekleri sabote ettikleri

gösterildi. Ve orada bir köpek vardır. Davud onun hakkında demiştir ki: “Ruhumu kılıçtan kurtar; bendeki bir tek köpeğin gücündedir.” Orası karanlıktır ve sabotajcı melekler geceleri onu çağırırlar. Bunun hakkında şöyle demiştir: “Gecedeki korku.” Bunlara “gece” denir.

Ona şöyle dendi, “Eğer Mitzvot ile ödüllenişen, her bir Mitzva bundan sana iyi bir melek yapar. Bu çapa ile geldiğin zaman ve Miztvot ile ödüllendirildiğin zaman sana derler ki: “Hey falanca güçlen, güçlen, açık bir yol yap, yolundan her türlü engeli kaldır” ve böylece sabotajcı melekler sana hükmetmeyecekler.

Benzer olarak, gündüz vakti derler ki: “Eğer Tora ile ödüllendiysen, burada her bir harf, sana yardım eden bir melek olacak.” Tora’ya “yol” denir. Bu yolda yürü ki senin üzerinde hâkimiyet kurmasınlar. Bunun hakkında şöyle demiştir: “Onlara yol göstermek.” Daha sonra Cennet Bahçesi’nin yolunu ona gösterecekler ve bahçenin içindeki her bölüm erdemlinin kendisi içindir ve erdemli Tora’ya uyacağına yemin etmiştir.”

123) Rabi Hiya dedi ki: “Erdemlinin yolu şafağın ışığı gibidir, giderekten daha çok aydınlatır, gündüz tamam olana kadar.”

Bu yolda yürüyen, beraberinde Tora'nın sözlerini konuşan biri olmalıdır. Erdemlinin yolu böyledir, giderek daha çok aydınlanır, Tora'nın sözleri ile bu yürüyüş ve Tora ışıktır. “Gündüz tamam olana kadar,” Kutsallık onunla birlikte yer alana ve ondan uzaklaşmayana kadar. Her nerede Tora'nın sözleri varsa, Kutsallığın da orada olduğunu öğrendik. Söylendiği üzere, “Adımın geçtiği her yerdeyim.”

152) “Ve Efendin Tanrı'nı tüm kalbinle seveceksin,” her iki eğiliminle, iyi eğilim ve kötü eğiliminle. Hepsi tek ve bir olarak gereklidir.

155) Yaradan insanın içinde dört harf yarattı, Yod-Hey Vav-Hey, bunlar O'nun kutsal ismidir. Onun içinde bir ruha bir ruh yarattı, buna “adam,” denir. Ve bunun içinde ışıklar dokuz ışığa, KHB HGT NHY, yayılır ve Ateret Yesod bunları ona tamamlar. Bunlar Yod-de-HaVaYaH'dan aşağıya sarkarlar ve ayrılmaksızın tek bir ışıktırlar.

169) Tövbe eden ve puta tapınmaktan ve günah işlemekten vaz geçen her inançsızın içine Yaradan kutsal bir can ve kutsal bir ruh damıtır. Böyle, onun sonraki dünyada bir parçası olur.

187) Bu dünyada, şu “kötü eğilim” ve “iyi eğilim” denen, bu iki ateşi olmayan tek bir kişi bile yoktur. Yaradan bunları insanlara, bu ikisi vasıtasıyla onlara yol göstermek için verdi.

217-218) “Ve Efendi Tanrı doğuda Cennet’e bir bahçe ekti.”

Yaradan Adam HaRişhon’u yarattığı zaman, onu tapınaktan yarattı. Tapınağın toprağından aldı ve onu yarattı. Yaradan onu yaratınca ve o ayaklarının üstünde durunca, tüm hayvanlar geldiler ve onun önünde buyun eğdiler.

Yaradan ne yaptı? Onu oradan aldı ve Cennet Bahçesi’ne yerleştirdi ve ona on tane kubbe yaptı, Yod gibi, Yaradan’ın gelecekte, Cennet Bahçe’sinde erdemliler için yapacağı kubbeler gibi ve vekâlet eden melekler alçalıyor ve yükseliyorlardı ve onun huzurunda neşe buluyorlardı ve Yaradan ona yüksek bir akıl verdi.

222-224) “Yaradan O’na seslenenlerin yanındadır, ona dürüştçe seslenenlerin.” İnsanın arzusu, Yaradan için dünyadaki tüm kurbanlardan ve adaklardan daha önemlidir. Kişi tövbe etmeye arzu duyduğu zaman, tüm gök kubbelerde ona açılmayacak tek bir kapı bile yoktur. İnsanın kurban edişi kalbine ve arzusuna bağılıdır. Yazıldığı üzere: “Ne hususta günah işlediğini itiraf edecek.” İtiraf edecek ve her şey onun kalbine bağılıdır. İnsanın kalbinden daha çok Yaradan’ın yüzüne yakın olan hiçbir şey yoktur. Bu O’nun için dünyadaki tüm kurbanlar ve adaklardan daha makbuldür.

228-235) Tüm dünyadaki hiçbir şey Yaradan'ın huzuruna çıkmaz, ama yalnız insanın tövbe ve duası çıkar.

Bu metinde üç çeşit tövbe vardır – dua, yalvarış ve gözyaşı – ve bunların hepsi şu mısradan yazılıdır: “Benim duamı duy, Oh Efendi, benim yakarışıma kulak ver, gözyaşlarıma sessiz kalma.”

Bu üçü de Yaradan için önemlidir ama onların içinde gözyaşı kadar önemlisi yoktur, çünkü gözyaşları içinde kalp, arzu ve tüm beden uyanır, bu 13 kapıdan geçer ve Yaradan'ın huzuruna gelir.

Dua hakkında şöyle yazılmıştır: “Duy, benim duamı duy oh Efendi.” Bu içinde bir yakarışı yazar, yazıldığı üzere: “Ve benim yakarışıma kulak ver.” Gözyaşı bunlar gibi değildir ama hepsinden fazlasıdır. Yazıldığı üzere: “Gözyaşlarıma sessiz kalma.”

Dua, bazen kişi duasını eder ve Yaradan duyar ama onun dileğini yerine getirmek istemez ve ona karşı sessiz kalır ve ona göz kulak olmaz, bu duruma yalnız duymak denir.

Yalvarış duadan daha önemlidir, çünkü kişi Efendisinin huzurunda kalbindeki arzu ile feryat eder. Ve kişi daha fazla arzusunu koyduğu için bunun hakkında şöyle yazılmıştır;

“kulak ver,” konuya kulağını ödünç ver gibi. Ancak O sessizdir ve onun dileğini yerine getirmek istemez. Ancak kalpten bir gözyaşı ve bedenın tüm arzusu, bunun hakkında şöyle yazılmıştır: “Gözyaşlarıma sessiz kalma.”

Tüm gözyaşları kralın huzuruna çıkmaz. Öfkenin gözyaşları dostuna kara çalan, iftira atanın gözyaşları kralın huzuruna çıkmaz. Yalnız duanın ve tövbenin gözyaşları, bağıllık içinde dua edenin duası, bunlar tüm gök kubbeleri yarıp geçer, kapıları açar ve kralın huzuruna çıkar.

Tapınağın yıkıldığı gün, gözyaşı kapıları dışındaki tüm kapılar kilitlendi. Hezekiah'da şöyle yazılmıştır: “Duanı duydum, gözyaşımı gördüm,” bu gerçek gözyaşlarının görülmesi anlamındadır.

Gelecekte, yazıldığı üzere: “Yaradan her yüzün gözyaşlarını kurulaıacak.” Daha iyinin ve daha kötünün gözyaşları var. Daha iyi; gözyaşları iyi eğilimden olduğu zaman, daha kötü; gözyaşları kötü eğilimden olduğu zaman. Yalvarışın gözyaşları ve duanın gözyaşları hakkında şöyle yazılmıştır: “Onlar ağlayarak, yalvararak gelecekler ve ben onlara yol göstereceğim.”

245) Tora ile uğraşan dostlara ve diğerlerini arındıranlara ne mutlu ki böylece Tora ile uğraşabilirler.

349-353) “Gece vakti ruhum seni ister; içimdeki can da seni arar.”

“Ruhum seni ister.” Yaradan insanın içine bu dünyada ona hizmet etsin diye iki iyi form yerleştirmiştir; Nefes ve Ruah. Nefes bedenın Mitzvot ile bundan uyanan devamlılığını sağlar. Ruah Tora'nın içinde uyanır ve kişiye bu dünyada yol gösterir. Eğer Nefes Mitzvot ile ödüllendirse ve Ruah Tora ile uğraşmakla ödüllendirse, kişiye, onun yoluna göre, yukarıdan ek Gadlut (büyüklük, yetişkinlik) -Neşama, Haya, Yehida – gelir.

Bu ikisi – Nefes ve Ruah – ile kişi bu dünyada bunları kullanır ve yol alır, ancak yalnız Ruah uyandığı zaman Nefes bedende var olur.

Kişi bu ikisi ile Nefes ve Ruah ile Efendisi için çalışmaya ve O'na hizmet etmeye geldiği zaman, yukarıdan kutsal bir uyanış kişiyi uyandırır ve her yanını sararak kişide kalır. Kişinin içindeki Tanrısal bilgeliği uyandırır, onu Kral'ın sarayında olmakla ödüllendirmek için.

Onun bu uyandırılışı yüksek bir yerden, Bina'dandır. Bunun adı nedir? Bunun adı Neşama'dır. Bununla insan, tövbe etmeye ve iyi işler yapmaya uyanır. Bu yüce bir güçtür, tövbenin kuvvetidir, bu Bina'dır, buna “tövbe” denir. O,

ZA'dan uzanan Ruah'nın annesidir ve Ruah onun oğludur, ZA Bina'nın oğlu olduğu için.

Neşama'nın tanrısal bir sevgilisi vardır. Onun ismi nedir? Onun ismi Neşama'dan Neşhama'yadır. Bu Hohma'dan uzanan Haya ışığıdır. Ona, ZA'nın "Ruah'sının babası" denir çünkü HB, ZA'ya AVİ'dir. Ondan kişide korku, sevgi, Tora ve Mitzva uyanır, çünkü bunlar anne ve babadan oğula ve kıza uzanır. Korku ve sevgi "baba ve anne" denen HB'dan uzanıp gelir. Tora ve Mitzva, HB'nın "oğlu ve kızı" denen ZA ve Malhut'tan uzanıp gelir. HaVaYaH isminin Yod'u, Hohma'dır, babadır. He (Yod'suz Hey) Bina'dır, annedir. Vav ZA'dır, oğludur ve alttaki Hey, Malhut'tur, kızıdır. HaVaYaH'nın hepsi budur.

452-456) Ne mutlu İsrail'e, onlar her zaman üstündürler; oturduklarında, yürüdüklerinde, yattıklarında ve kalktıklarında.

İsrail her zaman Tora ve Mitzvot ile taçlanmalıdır, her zaman Yaradan'a tutunmak için. Yazıldığı üzere: "Siz, Efendinize Tanrınıza bağlananlar, bugün sizin hepiniz hayat dolusunuz." Efendisine tutunan kişiye asla zarar, kötülük gelmez.

Dahası, vekâlet eden iki melek, kişiye refakât eder, birisi sağda birisi solda. Yazıldığı üzere: "Seni yolda tutmaları için

meleklerine emir verecektir.” Dahası, eğer kişı daima Mitzvot'ta ise, Yaradan onun koruyucusu hâline gelmiş olacak.” Yazıldığı üzere: “Yaradan seni korur.”

Yaradan ne yapar? Onun sağında yürüyen meleği alır ve o kendi yerinde dururken onun önüne koyar. Yazıldığı üzere: “Sağ elinde Efendi senin gölgendir.” Soldaki meleği de kişinin arkasına koyar, böylece kişı her yandan korunur. Ona kim zarar verebilir ki?

Bu nedenle, kişı, bir saatliğine bile Tora ve Mitvot'suz kalmamalıdır. Evinde, Yaradan onu dışarıdan ve kendi içinden korur.

642) Rabi Akiva dedi ki: “Tapınağın yıkıldığı günden beri, üstün nitelikli danışmanlık kesildi, görüşler hatalı, kalp tümüyle mevcut değil ve her şey görünüştekini izlemekte.”

691) Bu dünyada, ruhların nerede olduğunu bilmek için çaba gösterenlere ne mutlu. Bunu bilen ve bunu bilmek için çaba gösteren kişinin bilgeliğini ölçülemez.

737) Kalbinde arzu ile her gün Efendi'sine şükreden ve O'nu kutsayana ne mutlu!

KISALTMALAR VE TERİMLER

Kısaltmalar ve Terimler	Açılımları	Çevirisi
AA	<i>Arih Anpin</i>	Uzun Yüz
AB	<i>Gimatriya'da 72</i>	<i>Yod'larla</i> doldurulmuş <i>HaVaYaH</i> ismi
ABYA	<i>Atzilut, Beriya, Yetzira, Assiya</i>	
<i>Adam HaRişon</i>		İlk Adam
AHP	<i>Avzen, Hotem, Peh</i>	Kulak, Burun, Ağız
AK	<i>Adam Kadmon</i>	Antik Adam
AVI	<i>Aba ve İma</i>	Baba ve Anne
BON	<i>Gimatriya'da 52</i>	<i>Hey'lerle</i> doldurulmuş <i>HaVaYaH</i> ismi
BYA	<i>Beriya, Yetzira, Assiya</i>	
<i>Chazeh</i>		Göğüs
<i>Din</i>		Yargı
<i>Ayn Sof</i>		Sonsuzluk

<i>ELEH</i>	<i>Alef-Lamed-Hey</i>	<i>Elokim</i> isminin aşağı kısmı
<i>Elokim</i>		Tanrı
<i>Gadlut</i>		Büyükölük/ Yetişkinlik
<i>GAR</i>	<i>Gimel Rişonot</i>	İlk üç (Partzuf içindeki ilk üç Sefirot)
<i>GE</i>	<i>Galgalta Eynayim</i>	Kafatası ve Gözler
<i>GE AHP</i>	<i>Galgalta, Eynayim, Avzen, Hotem, Peh</i>	Kafatası, Gözler, Kulaklar, Burun, Ağız
<i>Gematriya</i>		Harflerin ve harf kombinasyonlarının sayısal değeri
<i>HaVaYaH</i>	<i>Yod-Hey-Vav-Hey</i>	
<i>HB</i>	<i>Hohma ve Bina</i>	
<i>HB TM</i>	<i>Hohma, Bina, Tifferet, Malhut</i>	
<i>HBD</i>	<i>Hohma, Bina, Daat</i>	

<i>HBD HGT NHY</i>	<i>Hohma, Bina, Daat, Hesed, Gevura, Tifferet, Netzah, Hod, Yesod</i>	
<i>HBD HGT NHYM</i>	<i>Hohma, Bina, Daat, Hesed, Gevura, Tifferet, Netzah, Hod, Yesod, Malhut</i>	
<i>HG</i>	<i>Hassadim and Gevurot</i>	
<i>HG TM</i>	<i>Hesed, Gevura, Tifferet, Malhut</i>	
<i>HGT</i>	<i>Hesed, Gevura, Tifferet</i>	
<i>HGT NHY</i>	<i>Hesed, Gevura, Tifferet, Netzah, Hod, Yesod</i>	
<i>HGT NHYM</i>	<i>Hesed, Gevura, Tifferet, Netzah, Hod, Yesod, Malhut</i>	
<i>HS</i>	<i>Hohma Stimaa</i>	Kapalı (gizli) <i>Hohma</i>

<i>İbur</i>		Gebe kalma/ Döllenme
İdra Raba	Büyük Çember veya Büyük Kurul	Rabi Şimon ve öğrencilerinin Romalılarından saklandıkları ve Zohar Kitabı'nı yazdıkları mağaranın adı.
<i>Katnut</i>		Küçüklük/ Bebeklik
<i>KH</i>	<i>Keter, Hohma</i>	
<i>KHB</i>	<i>Keter, Hohma, Bina</i>	
<i>KHB HGT NHY</i>	<i>Keter, Hohma, Bina, Hesed, Gevura, Tifferet, Netzah, Hod, Yesod</i>	
<i>KHB HGT NHYM</i>	<i>Keter, Hohma, Bina, Hesed, Gevura, Tifferet, Netzah, Hod, Yesod, Malhut</i>	

<i>KHB TM</i>	<i>Keter, Hohma, Bina, Tifferet, Malhut</i>	
<i>KHBD</i>	<i>Keter, Hohma, Bina, Daat</i>	
<i>Kli</i> (Çoğul: <i>Kelim</i>)		Kap
<i>MA</i>	<i>Gimatriya'da 45</i>	Alef'lerle doldurulan HaVaYaH ismi.
<i>MAD</i>	<i>Mayin Duhvin</i>	Erkek Su
<i>MAN</i>	<i>Mayin Nukvin</i>	Dişi Su
<i>Masach</i>		Ekran, perde
<i>Merkava</i> (Çoğul: <i>Merkavot</i>)		Araba/ Meclis/ Yapı
<i>MI</i>	<i>Mem Yod</i>	<i>Elokim</i> isminin üst bölümü
<i>Mitzva</i> (Çoğul: <i>Mitzvot</i>)		Emir/ Talimat - arzunun ihsan etmeye yönlendirilerek ıslah edilmesi
<i>Moha Stimaa</i>		Kapalı (gizli) Akıl
<i>Mohin</i>		<i>Hohma Işığı</i>

<i>NE</i>	<i>Nikvey Eynayim</i>	Göz Çukurları
<i>NH</i>	<i>Netzah, Hod</i>	
<i>NHY</i>	<i>Netzah, Hod, Yesod</i>	
<i>NHYM</i>	<i>Netzah, Hod, Yesod, Malhut</i>	
<i>NR</i>	<i>Nefeş, Ruah</i>	
<i>NRN</i>	<i>Nefeş, Ruah, Neşama</i>	
<i>NRNHY</i>	<i>Nefeş, Ruah, Neşama, Haya, Yehida</i>	
<i>PBP</i>	<i>Panim be Panim</i>	Yüz yüze
<i>Rahamim</i>		Merhamet(ler)
<i>RADLA</i>	<i>Reyişa de Lo Etyada</i>	Bilinmeyen Roş (baş)
Raşbi	Rabi Şimon bar Yohay	
<i>RTS</i>	<i>Roş, Toh, Sof</i>	Baş, İçteki (ortadaki), Son

<i>SAG</i>	<i>Gematriya'da 63</i>	<i>Yod'larla doldurulmuş HaVaYaH ve Vav içindeki Alef</i>
<i>SAM</i>	<i>Angel Sam'el</i>	<i>Melek Samel</i>
<i>Sitra Ahra</i>		<i>Öteki Taraf</i>
<i>TANTA</i>	<i>Taamim, Nekudot, Tagin, Otiyot</i>	<i>Lezzetler, Noktalar, Etiketler, Harfler</i>
<i>TM</i>	<i>Tifferet, Malhut</i>	
<i>TNHYM</i>	<i>Tifferet, Netzah, Hod, Yesod, Malhut</i>	
<i>Tzimtzum</i>		<i>Kısıtlama</i>
<i>Tzimtzum Alef</i>		<i>İlk Kısıtlama</i>
<i>Tzimtzum Bet</i>		<i>İkinci Kısıtlama</i>
<i>VAK</i>	<i>Vav (altı) Ktzvot (kenar)</i>	<i>Kli'nin altı alt Sefirot'u</i>
<i>Yenika</i>		<i>Emzirme/ Meme emen bebek</i>
<i>YESHSUT</i>	<i>Yisrael Saba ve Tevuna</i>	
<i>ZA</i>	<i>Zer Anpin</i>	<i>Küçük Yüz</i>

<i>ZAT</i>	<i>Zayin Tahtonot</i>	Aşağıdaki Yedi Sefirot
<i>ZON</i>	<i>Zer Anpin ve Nukva</i>	